

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 402

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

1 grudnia 2020

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1790 z dnia 16 listopada 2020 r. upoważniająca Portugalię do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na niektóre produkty alkoholowe produkowane w autonomicznych regionach Madery i Azorów 1
- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1791 z dnia 16 listopada 2020 r. upoważniająca Francję do stosowania obniżonej stawki niektórych podatków pośrednich na rum „tradycyjny” produkowany na Gwadelupie, w Gujanie Francuskiej, na Martynice i na Reunionie 7
- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1792 z dnia 16 listopada 2020 r. w sprawie stosowania podatku AIEM na Wyspach Kanaryjskich 13
- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/1793 z dnia 16 listopada 2020 r. zmieniająca okres stosowania decyzji nr 940/2014/UE dotyczącej systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych 21

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/1794 z dnia 16 września 2020 r. zmieniające część I załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w odniesieniu do stosowania materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji i nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin ⁽¹⁾ 23
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1795 z dnia 30 listopada 2020 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie chelatu żelaza z lizyną i kwasem glutaminowym jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 27

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1796 z dnia 30 listopada 2020 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie L-glutaminy wytwarzanej przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> NITE BP-02524 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾	31
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1797 z dnia 30 listopada 2020 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie L-waliny wytwarzanej przez <i>Escherichia coli</i> KCCM 80159 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾	36
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1798 z dnia 30 listopada 2020 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie monochlorowodoru L-lizyny wytwarzanego przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> DSM 32932 oraz siarczanu L-lizyny wytwarzanego przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> KFCC 11043 jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾	39
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1799 z dnia 30 listopada 2020 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez <i>Komagataella phaffii</i> CGMCC 12056 jako dodatku paszowego dla kur niosek i innych ptaków nieśnych (posiadacz zezwolenia: Andrés Pintaluba S.A.) ⁽¹⁾	43
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1800 z dnia 30 listopada 2020 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie glutaminianu monosodowego wytwarzanego w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> KCCM 80188 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt ⁽¹⁾	46
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1801 z dnia 30 listopada 2020 r. dostosowujące współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020	49

DECYZJE

★ Decyzja Komisji (UE) 2020/1802 z dnia 27 listopada 2020 r. ustanawiająca przewodnik użytkownika, w którym określa się działania konieczne do uczestnictwa w EMAS, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8151) ⁽¹⁾	51
★ Decyzja Komisji (UE) 2020/1803 z dnia 27 listopada 2020 r. ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych oraz papierowych toreb z uchwytami (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8155) ⁽¹⁾	53
★ Decyzja Komisji (UE) 2020/1804 z dnia 27 listopada 2020 r. ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla wyświetlaczy elektronicznych (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8156) ⁽¹⁾	73
★ Decyzja Komisji (UE) 2020/1805 z dnia 27 listopada 2020 r. zmieniająca decyzje 2014/350/UE i (UE) 2016/1349 oraz przedłużająca okres ważności kryteriów ekologicznych przyznawania oznakowania ekologicznego UE wyrobom włókienniczym i obuwiu oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8152) ⁽¹⁾	89

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1806 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie zatwierdzenia stosowania funkcji automatycznego odłączania włączonego silnika w samochodach osobowych z silnikiem spalinowym oraz w samochodach osobowych będących hybrydowymi pojazdami elektrycznymi niedoładowywanymi zewnętrznie jako technologii innowacyjnej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631, a także uchylająca decyzje wykonawcze Komisji 2013/128/UE, 2013/341/UE, 2013/451/UE, 2013/529/UE, 2014/128/UE, 2014/465/UE, 2014/806/UE, (UE) 2015/158, (UE) 2015/206, (UE) 2015/279, (UE) 2015/295, (UE) 2015/1132, (UE) 2015/2280, (UE) 2016/160, (UE) 2016/265, (UE) 2016/588, (UE) 2016/362, (UE) 2016/587, (UE) 2016/1721, (UE) 2016/1926, (UE) 2017/785, (UE) 2017/1402, (UE) 2018/1876, (UE) 2018/2079, (UE) 2019/313, (UE) 2019/314, (UE) 2020/728, (UE) 2020/1102 i (UE) 2020/1222 ⁽¹⁾ 91

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1807 z dnia 27 listopada 2020 r. w sprawie przedłużenia działań podejmowanych przez Urząd Zjednoczonego Królestwa ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa w celu udostępniania na rynku i stosowania produktu biobójczego Biobor JF zgodnie z art. 55 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8158) 138

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1808 z dnia 30 listopada 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1698 w odniesieniu do europejskich norm dotyczących niektórych artykułów do pielęgnacji dzieci, mebli dla dzieci, stacjonarnego sprzętu treningowego oraz zdolności zapłonu papierosów ⁽¹⁾ 140

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1809 z dnia 30 listopada 2020 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich (notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8591) ⁽¹⁾ 144

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2020/1790

z dnia 16 listopada 2020 r.

upoważniająca Portugalię do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na niektóre produkty alkoholowe produkowane w autonomicznych regionach Madery i Azorów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Rady nr 376/2014/UE ⁽²⁾ zezwolono Portugalii na stosowanie obniżonej stawki akcyzy w autonomicznym regionie Madery na lokalnie produkowane i spożywane rum i likiery oraz w autonomicznym regionie Azorów na lokalnie produkowane i spożywane likiery i okowity, która to stawka może być niższa od minimalnej stawki akcyzy określonej w dyrektywie Rady 92/84/EEG ⁽³⁾, ale nie niższa od podstawowej krajowej stawki akcyzy na alkohol o więcej niż 75 %.
- (2) W lutym 2019 r. władze portugalskie zwróciły się do Komisji o przedłożenie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie przedłużenia terminu zezwolenia określonego w decyzji nr 376/2014/UE na tych samych warunkach, a także w sprawie rozszerzenia zakresu geograficznego na Portugalię kontynentalną z bardziej ograniczonym obniżeniem na okres kolejnych siedmiu lat, od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.
- (3) Producenci w regionach autonomicznych Madery i Azorów napotykają trudności w dostępie do rynków poza tymi regionami, a rynki regionalne i lokalne to jedyne możliwe rynki zbytu niektórych produktów alkoholowych. Ci producenci obciążeni są dodatkowymi kosztami, ponieważ surowce pochodzenia rolniczego są droższe niż w normalnych warunkach produkcji, co wynika z niewielkiego rozmiaru, rozdrobnienia i niskiego poziomu mechanizacji gospodarstw rolnych. Dodatkowo – ze względu na topografię, klimat, glebę i rzemieślniczy charakter produkcji – produkcja w przetwórstwie trzciny cukrowej jest niższa niż w innych najbardziej oddalonych regionach. Ponadto transport na wyspy niektórych surowców i opakowań, które nie są produkowane lokalnie, generuje dodatkowe koszty.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 15 września 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady nr 376/2014/UE z dnia 12 czerwca 2014 r. zezwalająca Portugalii na stosowanie obniżonej stawki akcyzy w autonomicznym regionie Madery na lokalnie produkowane i spożywane rum i likiery oraz w autonomicznym regionie Azorów na lokalnie produkowane i spożywane likiery i okowity (Dz.U. L 182 z 21.6.2014, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/84/EEG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 29).

- (4) W przypadku Azorów charakter wyspiarski jest podwójny, ponieważ jest to grupa wysp rozrzuconych na dużej przestrzeni. Transport w tych oddalonych, wyspiarskich regionach jeszcze bardziej zwiększa dodatkowe koszty. To samo dotyczy niektórych niezbędnych podróży i wysyłek na kontynent. Konieczne jest również ponoszenie dodatkowych kosztów przechowywania gotowych produktów, gdyż lokalne spożycie nie obejmuje całej produkcji, szczególnie w przypadku rumu. Niewielki rozmiar regionalnego rynku zwiększa jednostkowe koszty, zwłaszcza w wyniku niekorzystnej relacji między kosztami stałymi a produkcją. Wspomniani producenci muszą także ponosić dodatkowe koszty ogólne wynikające z charakteru lokalnej gospodarki, w szczególności zwiększone koszty pracy i energii.
- (5) Produkcja rumu wzrosła w wyniku zwiększonej produkcji trzciny cukrowej. Chociaż część rumu składa się w celu uszlachetnienia lub wykorzystuje się jako bazę likierów, składowanie niesprzedanych ilości rumu dodatkowo zwiększa koszty ponoszone przez producentów. W wyniku dodatkowych kosztów producenci w regionach autonomicznych Madery i Azorów nie są w stanie konkurować z producentami spoza tych regionów ze względu na wyższą cenę produktu końcowego i w związku z tym nie mają dostępu do innych rynków. Dostęp do rynku Portugalii kontynentalnej z obniżonymi stawkami podatku akcyzowego rozwiązałby tę kwestię.
- (6) W celu uniknięcia poważnego ograniczenia rozwoju w regionach autonomicznych Madery i Azorów oraz utrzymania przemysłu alkoholowego i zatrudnienia w tych regionach, należy odnowić i rozszerzyć zakres zezwolenia określonego w decyzji nr 376/2014/UE.
- (7) Decyzję nr 376/2014/UE stosuje się do dnia 31 grudnia 2020 r. Dla jasności konieczne jest przyjęcie nowej decyzji zezwalającej Portugalii na stosowanie obniżonej stawki akcyzy w regionach autonomicznych Madery i Azorów.
- (8) Ponieważ korzyść podatkowa nie wykracza ponad to, co jest konieczne do wyrównania dodatkowych kosztów, a przedmiotowe ilości pozostają niewielkie i korzyść podatkowa ogranicza się do spożycia w autonomicznych regionach Madery i Azorów oraz Portugalii kontynentalnej, środek nie podważa integralności i spójności porządku prawnego Unii.
- (9) Aby umożliwić Komisji ocenę, czy warunki uzasadniające zezwolenie są nadal spełniane, do dnia 30 września 2025 r. Portugalia powinna przedłożyć Komisji sprawozdanie z monitorowania.
- (10) Niniejsza decyzja nie narusza ewentualnego stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 110 TFUE niniejszym zezwala się Portugalii na stosowanie stawki akcyzy niższej od pełnej stawki na alkohol ustanowionej zgodnie z art. 3 dyrektywy 92/84/EWG w autonomicznym regionie Madery na lokalnie produkowane i spożywane likiery i rum oraz w autonomicznym regionie Azorów na lokalnie produkowane i spożywane likiery i okowite.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 110 TFUE niniejszym zezwala się Portugalii na stosowanie stawki akcyzy niższej od pełnej stawki na alkohol ustanowionej zgodnie z art. 3 dyrektywy 92/84/EWG na rum i likiery produkowane w autonomicznym regionie Madery, w przypadku gdy spożywane są w Portugalii kontynentalnej, oraz na rum, likiery i okowite produkowane w autonomicznym regionie Azorów, w przypadku gdy spożywane są w Portugalii kontynentalnej.

Artykuł 3

1. W przypadku autonomicznego regionu Madery zezwolenie określone w art. 1 i 2 ogranicza się do następujących produktów:

- a) do dnia 24 maja 2021 r. do rumu określonego w pkt 1 załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 ⁽⁴⁾ posiadającego oznaczenie geograficzne „Rum da Madeira”, o którym mowa w pkt 1 załącznika III do tego rozporządzenia, a od dnia 25 maja 2021 r. do rumu określonego w pkt 1 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 ⁽⁵⁾, posiadającego oznaczenie geograficzne „Rum da Madeira”;

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 1).

- b) do dnia 24 maja 2021 r. do likierów i „crème de” określonych, odpowiednio, w pkt 32 i 33 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, produkowanych z regionalnych owoców lub roślin, a od dnia 25 maja 2021 r. w odniesieniu do likierów i „crème de” określonych, odpowiednio, w pkt 33 i 34 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/787, produkowanych z regionalnych owoców lub roślin.
2. W przypadku autonomicznego regionu Azorów zezwolenie określone w art. 1 i 2 ogranicza się do następujących produktów:
- a) do dnia 24 maja 2021 r. do rumu określonego w pkt 1 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, produkowanego z regionalnej trzciny cukrowej, a od dnia 25 maja 2021 r. do rumu określonego w pkt 1 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/787, produkowanego z regionalnej trzciny cukrowej;
- b) do dnia 24 maja 2021 r. do likierów i „crème de” określonych odpowiednio w pkt 32 i 33 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, produkowanych z regionalnych owoców lub surowców, a od dnia 25 maja 2021 r. w odniesieniu do likierów i „crème de” określonych odpowiednio w pkt 33 i 34 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/787, produkowanych z regionalnych owoców lub surowców;
- c) do dnia 24 maja 2021 r. do okowity z wina lub wyłoków z winogron o cechach i właściwościach określonych w pkt 4 i 6 załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, a od dnia 25 maja 2021 r. do okowity z wina lub wyłoków z winogron, mającej cechy i właściwości określone w pkt 4 i 6 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2019/787.

Artykuł 4

Obniżona stawka akcyzy mająca zastosowanie do produktów, o których mowa w art. 1 niniejszej decyzji, może być niższa od minimalnej stawki akcyzy na alkohol określonej w dyrektywie 92/84/EWG, ale nie może być niższa od podstawowej krajowej stawki akcyzy na alkohol o więcej niż 75 %.

Artykuł 5

Obniżona stawka akcyzy mająca zastosowanie do produktów, o których mowa w art. 2 niniejszej decyzji, może być niższa od minimalnej stawki akcyzy na alkohol określonej w dyrektywie 92/84/EWG, ale nie może być niższa od podstawowej krajowej stawki akcyzy na alkohol o więcej niż 50 %.

Artykuł 6

Najpóźniej do dnia 30 września 2025 r. Portugalia przedstawi Komisji sprawozdanie z monitorowania, aby umożliwić jej ocenę, czy warunki uzasadniające zezwolenie określone w art. 1 i 2 są nadal spełniane. Sprawozdanie z monitorowania zawiera informacje określone w załączniku.

Artykuł 7

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Portugalskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Informacje, które należy zamieścić w sprawozdaniu z monitorowania, o którym mowa w art. 6

1. Szacunkowe koszty dodatkowe. Podaje się informacje dotyczące każdego produktu objętego obniżoną stawką podatku akcyzowego. Władze portugalskie wypełniają tabelę 1 co najmniej o następujące informacje, o ile takie informacje są dostępne. Informacje przedstawione w tabeli 1 powinny być wystarczające do określenia, czy istnieją dodatkowe koszty, które zwiększają koszt produktów wytwarzanych lokalnie w porównaniu z produktami wytwarzanymi w innym miejscu.

Tabela 1

	MADERA (w EUR)	AZORY (w EUR)	Uwagi ⁽³⁾
Cena trzciny cukrowej (za 100 kg)			
Cena owoców passiflory (za 100 kg)			
Cena limonek (za 100 kg)			
Cena alkoholu (na hektolitr czystego alkoholu ⁽¹⁾ – bez podatków)			
Koszt frachtu (za kg)			
Pozostałe koszty ⁽²⁾			

Uwagi do tabeli 1:

⁽¹⁾ Hektolitry czystego alkoholu.

⁽²⁾ Podać informacje na temat kosztów wody, energii i kosztów związanych z odpadami, kosztów ponoszonych w przypadku wielu zakładów oraz innych istotnych kosztów.

⁽³⁾ Podać informacje dotyczące wszystkich specyfikacji i wyjaśnienia, na których opierają się metody obliczeń.

2. Inne subwencje. Władze Portugalii wypełniają tabelę 2 dla każdego regionu, wymieniając wszystkie pozostałe rodzaje pomocy i środki wsparcia odnoszące się do dodatkowych kosztów operacyjnych podmiotów gospodarczych związanych ze statusem autonomicznych regionów Madery i Azorów jako regionów najbardziej oddalonych.

Tabela 2

Pomoc/środek wsparcia ⁽¹⁾	Okres ⁽²⁾	Odnosny sektor ⁽³⁾	Kwota w budżecie w EUR ⁽⁴⁾	Roczne wydatki w EUR (2019–2024) ⁽⁵⁾	Udział w budżecie związany z kompensacją dodatkowych kosztów ⁽⁶⁾	Szacunkowa liczba przedsiębiorstw-beneficjentów ⁽⁷⁾	Uwagi ⁽⁸⁾
[lista]							

Uwagi do tabeli 2:

⁽¹⁾ Podać nazwę i rodzaj środka.

⁽²⁾ Podać informacje na temat lat objętych danym środkiem.

⁽³⁾ Podać informacje wyłącznie w odniesieniu do środków sektorowych.

⁽⁴⁾ Podać informacje na temat całkowitego budżetu środka i źródeł finansowania.

⁽⁵⁾ Podać informacje na temat rzeczywistych wydatków w kolejnych latach okresu monitorowania (2019–2024), jeżeli są one dostępne.

⁽⁶⁾ Proszę przedstawić przybliżone oszacowanie, jako procent całkowitego budżetu.

⁽⁷⁾ W miarę możliwości podać przybliżone oszacowanie.

⁽⁸⁾ Podać ewentualne dodatkowe uwagi i wyjaśnienia.

3. Wpływ na budżet publiczny. Władze portugalskie wypełniają tabelę 3 przedstawiając szacowaną całkowitą kwotę podatku (w EUR) niepobranego z powodu stosowanych różnic w opodatkowaniu.

Tabela 3

	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Pominięte dochody podatkowe						

4. Wpływ na ogólne wyniki gospodarcze. Władze portugalskie wypełniają tabelę 4 dla każdego regionu, przedstawiając wszelkie dane wykazujące wpływ obniżonego podatku akcyzowego na rozwój społeczno-gospodarczy tych regionów. Wskaźniki wymagane w tabeli 4 odnoszą się do wyników sektora objętego wsparciem w porównaniu z wynikami ogólnymi w gospodarce Madery i w gospodarce Azorów. Jeżeli niektóre wskaźniki nie są dostępne, należy podać alternatywne dane dotyczące wpływu na ogólne wyniki gospodarcze, umożliwiające analizę skutków społeczno-ekonomicznych.

Tabela 4

Rok ⁽¹⁾	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Uwagi ⁽³⁾
Regionalna wartość dodana brutto							
W sektorze objętym wsparciem ⁽²⁾							
Ogólne zatrudnienie w regionie							
W sektorze objętym wsparciem ⁽²⁾							
Liczba aktywnych producentów							
W sektorze objętym wsparciem ⁽²⁾							
Wskaźnik poziomu cen – Portugalia kontynentalna							
Wskaźnik poziomu cen w regionie							
Liczba turystów w regionie							

Uwagi do tabeli 4:

⁽¹⁾ Informacje mogą nie być dostępne dla wszystkich wymienionych lat.

⁽²⁾ Proszę przedstawić informacje na temat producentów rumu, likierów i okowity.

⁽³⁾ Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.

5. Specyfikacje systemu. Władze portugalskie wypełniają tabelę 5 w odniesieniu do każdego produktu i każdego z autonomicznych regionów Madery i Azorów.

Tabela 5

Ilość (w hektolitrach ⁽¹⁾)	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Produkcja likierów						
Produkcja okowit						
Produkcja rumu						
Likiery wysyłane do Portugalii kontynentalnej						

Likiery wysyłane do innych państw członkowskich						
Likiery wywożone do państw trzecich						
Okowity wysyłane do Portugalii kontynentalnej						
Okowity wysyłane do innych państw członkowskich						
Okowity wywożone do państw trzecich						
Rum wysyłany do Portugalii kontynentalnej						
Rum wysyłany do innych państw członkowskich						
Rum wywożony do państw trzecich						

Uwagi do tabeli 5:

⁽¹⁾ Hektolitry czystego alkoholu.

6. Nieprawidłowości. Władze portugalskie przekazują informacje o wszelkich dochodzeniach w sprawie nieprawidłowości administracyjnych, w szczególności dotyczących uchylania się od płacenia podatków lub przemytu, w kontekście stosowania zezwolenia. Przekazują one również szczegółowe informacje, w tym co najmniej informacje na temat charakteru sprawy, wartości i czasu.

--

7. Skargi. Władze portugalskie przekazują informacje na temat tego, czy władze lokalne, regionalne lub krajowe otrzymały jakiegokolwiek skargi dotyczące stosowania zezwolenia, czy to od beneficjentów, czy też od osób niebędących beneficjentami.

--

DECYZJA RADY (UE) 2020/1791

z dnia 16 listopada 2020 r.

upoważniająca Francję do stosowania obniżonej stawki niektórych podatków pośrednich na rum „tradycyjny” produkowany na Gwadelupie, w Gujanie Francuskiej, na Martynice i na Reunionie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady nr 189/2014/UE ⁽²⁾ upoważnia Francję do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny” produkowany na Gwadelupie, w Gujanie Francuskiej, na Martynice i na Reunionie i sprzedawany na terenie Francji metropolitalnej, która to stawka może być niższa od minimalnej stawki podatku akcyzowego przewidzianej w dyrektywie Rady 92/84/EWG ⁽³⁾, ale nie może być niższa o więcej niż 50 % od podstawowej krajowej stawki podatku akcyzowego na alkohol. Obniżona stawka podatku akcyzowego jest ograniczona do rocznego kontyngentu w wysokości 144 000 hektolitrów czystego alkoholu. Upoważnienie to wygasa z dniem 31 grudnia 2020 r.
- (2) W dniu 18 października 2019 r. władze Francji zwróciły się do Komisji z prośbą o przedłożenie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie przedłużenia terminu udzielenia zezwolenia określonego w decyzji nr 189/2014/UE, ze zwiększonym kontyngentem, na okres kolejnych siedmiu lat, od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.
- (3) Ze względu na niewielki rozmiar lokalnego rynku gorzelnie w przedmiotowych czterech regionach najbardziej oddalonych objętych tym zezwoleniem mogą rozwijać działalność wyłącznie wtedy, gdy dysponują wystarczającym dostępem do rynku we Francji metropolitalnej, która stanowi główny rynek zbytu dla ich rumu (65 %). Trudność konkurencyjności „tradycyjnego” rumu na rynku unijnym spowodowana jest dwoma parametrami: wyższymi kosztami produkcji i wyższymi podatkami za butelkę, jako że rum „tradycyjny” jest zwykle wprowadzany do obrotu z większą zawartością alkoholu i w większych butelkach.
- (4) Koszty produkcji w łańcuchu wartości trzcina cukrowa-cukier-rum w czterech regionach najbardziej oddalonych są wyższe niż w innych regionach świata. W szczególności oddalenie, trudna topografia i klimat tych czterech regionów najbardziej oddalonych znacząco wpływają na koszty składników i produkcji. Dodatkowo koszty pracy są wyższe niż w krajach sąsiadujących, ponieważ na Gwadelupie, w Gujanie Francuskiej, na Martynice i na Reunionie obowiązują francuskie przepisy socjalne. W tych regionach najbardziej oddalonych obowiązują również unijne normy w zakresie ochrony środowiska i bezpieczeństwa, wymagające znacznych inwestycji i kosztów niemających bezpośredniego związku z wydajnością, nawet jeśli część tych inwestycji jest współfinansowana z funduszy strukturalnych Unii. Ponadto gorzelnie w tych regionach najbardziej oddalonych są mniejsze niż gorzelnie międzynarodowych grup. Skutkuje to wyższymi kosztami produkcji w przeliczeniu na jednostkę produkcji.
- (5) We Francji metropolitalnej rum „tradycyjny” jest zwykle sprzedawany w większych butelkach (36 % rumu sprzedaje się w butelkach o pojemności 1 l) i z większą zawartością alkoholu (wynoszącą od 40 % do 59 %) niż ma to miejsce w przypadku konkurencyjnych produktów na bazie rumu, który zwykle sprzedaje się w butelkach o pojemności 0,7 l i z zawartością alkoholu wynoszącą 37,5 %. Wyższy poziom zawartości alkoholu skutkuje z kolei wyższymi podatkami akcyzowymi, wyższą składką „*cotisation sur les boissons alcooliques*” (znaną także jako „*vignette sécurité sociale*”) (VSS), a ponadto wyższym podatkiem od wartości dodanej (VAT) od litra sprzedanego rumu. W związku z tym obniżona stawka podatku akcyzowego, która nie jest niższa o więcej niż 50 % od standardowej krajowej stawki akcyzy na alkohol, pozostaje proporcjonalna do łącznych dodatkowych kosztów wynikających z wyższych kosztów produkcji oraz wyższego podatku akcyzowego, VSS i VAT.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 6 października 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady nr 189/2014/UE z dnia 20 lutego 2014 r. upoważniająca Francję do stosowania obniżonej stawki niektórych podatków pośrednich na rum „tradycyjny” produkowany na Gwadelupie, w Gujanie Francuskiej, na Martynice i na Reunionie oraz uchylająca decyzję 2007/659/WE (Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz.U. L 316 z 31.10.1992, s. 29).

- (6) Dlatego należy również wziąć pod uwagę dodatkowe koszty wynikające z ugruntowanej przez dziesięciolecia praktyki sprzedawania rumu „tradycyjnego” z wyższą zawartością alkoholu, a zatem podlegającego wyższemu podatkowi.
- (7) Korzyść podatkowa obejmująca zarówno zharmonizowane podatki akcyzowe, jak i składki VSS, która ma być przedmiotem upoważnienia, musi pozostać proporcjonalna, tak aby nie osłabiała integralności i spójności porządku prawnego Unii, w tym ochrony wolnego od zakłóceń konkurencji rynku wewnętrznego i polityk w zakresie pomocy państwa.
- (8) Na dzień dzisiejszy korzyść podatkowa nie miała wpływu na rynek wewnętrzny, ponieważ udział rumu tradycyjnego w rynku w ostatnich latach zmniejszył się o 11 % ze względu na coraz większą konsumpcję napojów alkoholowych na bazie rumu.
- (9) W celu uniknięcia poważnego ograniczenia rozwoju gospodarczego francuskich regionów najbardziej oddalonych oraz w celu zapewnienia ciągłości przemysłu związanego z trzciną cukrową, cukrem i rumem oraz miejsc pracy, jakie przemysł ten generuje we francuskich regionach najbardziej oddalonych, należy odnowić i zwiększyć roczny kontyngent zezwolenia określonego w decyzji nr 189/2014/UE.
- (10) W celu zapewnienia, aby niniejsza decyzja nie podważała rynku wewnętrznego, maksymalne ilości rumu pochodzącego z francuskich departamentów zamorskich kwalifikujące się do zastosowania tego środka powinny zostać ustalone w wysokości 153 000 hektolitrów czystego alkoholu rocznie.
- (11) Ponieważ korzyść podatkowa nie wykracza ponad to, co jest konieczne do wyrównania dodatkowych kosztów, a przedmiotowe ilości pozostają niewielkie, zaś korzyść podatkowa ogranicza się do spożycia we Francji metropolitalnej, środek nie podważa integralności i spójności porządku prawnego Unii.
- (12) Aby umożliwić Komisji ocenę, czy warunki uzasadniające zezwolenie są nadal spełniane, do dnia 30 września 2025 r. Francja powinna przedłożyć Komisji sprawozdanie z monitorowania.
- (13) Niniejsza decyzja nie narusza ewentualnego stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 110 TFUE upoważnia się Francję do przedłużenia stosowania na terytorium Francji metropolitalnej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny” produkowany na Gwadelupie, w Gujanie Francuskiej, na Martynice i na Reunionie, niższej niż pełna stawka podatku akcyzowego na alkohol zgodnie z art. 3 dyrektywy 92/84/EWG, oraz stawki składki zwanej „cotisation sur les boissons alcooliques” (VSS) niższej niż pełna stawka określona we francuskim prawodawstwie krajowym.

Artykuł 2

Odstępstwo określone w art. 1 niniejszej decyzji ma zastosowanie do rumu określonego w pkt 1 lit. f) załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 ⁽⁴⁾ do dnia 24 maja 2021 r. oraz do rumu określonego w pkt 1 lit. g) ppkt (i) załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 ⁽⁵⁾ od dnia 25 maja 2021 r., produkowanego na Gwadelupie, w Gujanie Francuskiej, na Martynice i na Reunionie z trzciny cukrowej zebranej w miejscu produkcji, o zawartości substancji lotnych innych niż alkohol etylowy i alkohol metylowy równej lub przekraczającej 225 g na hektolitr czystego alkoholu oraz o objętościowej mocy alkoholu 40 % lub większej.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji i etykietowania napojów spirytusowych, stosowania nazw napojów spirytusowych w prezentacji i etykietowaniu innych środków spożywczych, ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, wykorzystywania alkoholu etylowego i destylatów pochodzenia rolniczego w napojach alkoholowych, a także uchylające rozporządzenie (WE) nr 110/2008 (Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 1).

Artykuł 3

1. Obniżone stawki podatku akcyzowego i składki VSS, o których mowa w art. 1, mające zastosowanie do rumu, o którym mowa w art. 2, ograniczone są do rocznego kontyngentu 153 000 hektolitrów czystego alkoholu.
2. Obniżone stawki zarówno podatku akcyzowego, jak i składki VSS, o których mowa w art. 1 niniejszej decyzji, mogą być niższe od minimalnej stawki podatku akcyzowego na alkohol określonej dyrektywą 92/84/EWG, lecz nie mogą być niższe o więcej niż 50 % od pełnej stawki podatku akcyzowego na alkohol określonej zgodnie z art. 3 dyrektywy 92/84/EWG lub pełnej stawki składki VSS od alkoholu.
3. Łączna korzyść podatkowa, która jest przedmiotem upoważnienia zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, wynosi nie więcej niż 50 % pełnej stawki podatku akcyzowego na alkohol określonej zgodnie z art. 3 dyrektywy 92/84/EWG.

Artykuł 4

Najpóźniej do dnia 30 września 2025 r. Francja przedstawi Komisji sprawozdanie z monitorowania, aby umożliwić jej ocenę, czy warunki uzasadniające upoważnienie określone w art. 1 i 2 są nadal spełniane. Sprawozdanie z monitorowania zawiera informacje określone w załączniku.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZAMIEŚCIĆ W SPRAWOZDANIU Z MONITOROWANIA, O KTÓRYM MOWA
W ART. 4

1. Szacowane koszty dodatkowe. Należy podać informacje dla każdego rodzaju rumu („rum agricole” i „sucrerie rum”) korzystającego z obniżonej stawki odpowiednich podatków pośrednich. Władze Francji wypełniają tabelę 1, podając co najmniej następujące informacje, o ile takie są dostępne. Informacje przedstawione w tabeli 1 powinny być wystarczające do oceny dodatkowych kosztów ponoszonych przez producentów we francuskich regionach najbardziej oddalonych.

Tabela 1

	Gwadelupa (w EUR)	Gujana Francuska (w EUR)	Martynika (w EUR)	Reunion (w EUR)	Uwagi ⁽³⁾
Cena trzciny cukrowej (za 100 kg)					
Cena melasy (za 100 kg)					
Koszt frachtu (za kg)					
Siła robocza (na hektolitr czystego alkoholu ⁽¹⁾)					
Inne nakłady (na na hektolitr czystego alkoholu ⁽¹⁾)					
Koszty amortyzacji					
Koszty przestrzegania przepisów					
Pozostałe koszty ⁽²⁾					

Uwagi do tabeli 1:

- (1) Na hektolitr czystego alkoholu
 (2) Należy podać informacje na temat kosztów wody, energii, kosztów związanych z odpadami i innych odnośnych kosztów.
 (3) Podać informacje dotyczące wszystkich specyfikacji i wyjaśnienia, na których opierają się metody obliczeń.

2. Inne subwencje. Władze Francji wypełniają tabelę 2, wymieniając wszystkie inne rodzaje pomocy i środki wsparcia dotyczące dodatkowych kosztów operacyjnych podmiotów gospodarczych związane ze statusem regionu najbardziej oddalonego.

Tabela 2

Środek pomocy/ wsparcia ⁽¹⁾	Okres ⁽²⁾	Sektor wsparcia ⁽³⁾	Kwota w budżecie w EUR ⁽⁴⁾	Roczne wydatki w EUR (2019– 2024) ⁽⁵⁾	Udział w budżecie związany z kompen- sacją dodatkowych kosztów ⁽⁶⁾	Szacunkowa liczba przedsię- biorstw- beneficjen- tów ⁽⁷⁾	Uwagi ⁽⁸⁾
[lista]							

Uwagi do tabeli 2:

- (1) Proszę podać informacje dotyczące identyfikacji i rodzaju środka (program, numer pomocy państwa itd.).
 (2) Podać informacje na temat lat objętych danym środkiem.
 (3) Podać informacje wyłącznie w odniesieniu do środków sektorowych.
 (4) Podać informacje na temat całkowitego budżetu środka i źródeł finansowania.
 (5) Podać informacje na temat rzeczywistych wydatków w poszczególnych latach okresu monitorowania (2019–2024), jeżeli są one dostępne.
 (6) Należy przedstawić przybliżone oszacowanie, w % całkowitego budżetu.
 (7) W miarę możliwości podać przybliżone oszacowanie.
 (8) Podać ewentualne dodatkowe uwagi i wyjaśnienia.

3. Wpływ na budżet publiczny. Władze Francji wypełniają tabelę 3, podając szacowaną całkowitą kwotę podatku (w EUR) niepobranego z powodu stosowanych różnic w opodatkowaniu.

Tabela 3

	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Utracone dochody podatkowe						

4. Wpływ na ogólne wyniki gospodarcze Władze Francji wypełniają tabelę 4, podając wszelkie dane wykazujące wpływ obniżonej stawki odpowiednich podatków pośrednich na rozwój społeczno-gospodarczy francuskich regionów najbardziej oddalonych. Wskaźniki wymagane w tabeli 4 odnoszą się do wyników sektora rumu w porównaniu z wynikami ogólnymi w regionalnej gospodarce. Jeżeli niektóre wskaźniki nie są dostępne, należy podać alternatywne dane dotyczące wpływu na ogólne wyniki społeczno-gospodarcze francuskich regionów najbardziej oddalonych.

Tabela 4

Rok ⁽¹⁾	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Uwagi ⁽²⁾
Regionalna wartość dodana brutto							
w sektorze rumu							
w sektorze trzciny cukrowej, cukru i rumu							
Zatrudnienie w lokalnych gorzelniach							
Zatrudnienie w sektorze trzciny cukrowej, cukru i rumu							
Stopa bezrobocia							
Liczba aktywnych przedsiębiorstw							
Liczba producentów rumu (w tym MŚP)							
Powierzchnia uprawy trzciny cukrowej (ha)							
Wskaźnik poziomu cen – Francja metropolitalna							
Wskaźnik poziomu cen – regiony							
Liczba turystów – regiony							
Liczba turystów – gorzelnie							

Uwagi do tabeli 4:

- (1) Informacje mogą nie być dostępne dla wszystkich wymienionych lat.
 (2) Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.

5. Specyfikacje systemu. Władze Francji wypełniają tabelę 5 dla każdego rodzaju rumu („agricole rum” i „sucrerie rum”) oraz w podziale na regiony (Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika i Reunion). Jeżeli niektóre wskaźniki nie są dostępne, należy podać alternatywne dane dotyczące specyfikacji systemu.

Tabela 5

Ilość (w hektolitrach ⁽¹⁾)	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Produkcja rumu						
Produkcja rumu tradycyjnego						
Lokalna sprzedaż rumu						
Rum wysyłany do Francji metropolitalnej						
Rum tradycyjny wysyłany do Francji metropolitalnej						
Rum tradycyjny wysyłany na mocy odstępstwa						
Rum wysyłany do innych państw członkowskich						
Rum wywożony do państw trzecich						
Procentowa udział rumu w całkowitym wywozie dodatkowym regionów zamorskich (%)						
Udział francuskiego rumu tradycyjnego w rynku rumu Francji metropolitalnej (%)						
Stopa wzrostu rynku rumu we Francji metropolitalnej (%)						
Stopa wzrostu rynku napojów spirytusowych we Francji metropolitalnej (%)						

Uwagi do tabeli 5:

(1) W hektolitrach czystego alkoholu.

6. Nieprawidłowości. Władze Francji przekazują informacje dotyczące wszelkich dochodzeń w sprawie nieprawidłowości administracyjnych, uchylania się od odpowiednich podatków pośrednich i przemytu przedmiotowych produktów alkoholowych w kontekście stosowania pozwolenia. Przekazują one również szczegółowe informacje, w tym co najmniej informacje na temat charakteru sprawy, wartości i okresu.

7. Skargi. Władze Francji przekazują informacje na temat tego, czy władze lokalne, regionalne lub krajowe otrzymały jakiegokolwiek skargi dotyczące stosowania zezwolenia, czy to od beneficjentów, czy też od podmiotów niebędących beneficjentami.

DECYZJA RADY (UE) 2020/1792
z dnia 16 listopada 2020 r.
w sprawie stosowania podatku AIEM na Wyspach Kanaryjskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą, a także mając na uwadze,

co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) Rada, biorąc pod uwagę strukturalną sytuację gospodarczą i społeczną regionów najbardziej oddalonych, w tym ich oddalenie, charakter wyspiarski, niewielkie rozmiary, trudną topografię oraz zależność gospodarczą od niewielkiej liczby produktów, ma przyjąć specyficzne środki mające na celu w szczególności określenie warunków stosowania traktatów do tych regionów, w tym wspólnej polityki w poszczególnych obszarach.
- (2) Należy zatem przyjąć szczególne środki w celu stworzenia warunków dla stosowania postanowień TFUE w odniesieniu do tych regionów. Takie środki mają uwzględniać szczególne cechy charakterystyczne i niedogodności tych regionów, nie podważając jednocześnie integralności i spójności unijnego porządku prawnego, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.
- (3) Zależność gospodarcza Wysp Kanaryjskich od sektora usług, a w szczególności turystyki, wyrażona jako udział tego sektora w PKB regionu, stanowi znaczące ograniczenie. Sektor ten odgrywa znacznie większą rolę w gospodarce Wysp Kanaryjskich niż sektor przemysłu.
- (4) Połączenie odosobnienia i charakteru wyspiarskiego będących nieodłączną cechą archipelagu utrudnia swobodny przepływ osób, towarów oraz usług i jest drugim z największych ograniczeń, jakich doświadczają Wyspy Kanaryjskie. Lokalizacja wysp zwiększa ich zależność od transportu lotniczego i morskiego. Transport do tych oddalonych regionów wyspiarskich oraz transport z tych regionów i w tych regionach dodatkowo zwiększają koszty produkcji ponoszone przez lokalny przemysł. Koszty produkcji są wyższe, ponieważ te rodzaje transportu są mniej efektywne i bardziej kosztowne niż transport drogowy lub kolejowy.
- (5) Dalszym skutkiem tego odosobnienia są wyższe koszty produkcji wynikające z zależności wysp od przywozu surowców i importu energii, z konieczności tworzenia zapasów i trudności dotyczących dostaw urządzeń produkcyjnych.
- (6) Mały rozmiar rynku i słabo rozwinięta działalność eksportowa, rozproszenie geograficzne archipelagu oraz konieczność utrzymywania różnicowanych, niewielkich linii produkcyjnych w celu zaspokojenia potrzeb małego rynku ograniczają możliwości uzyskania korzyści skali.
- (7) W wielu przypadkach trudniejsze lub bardziej kosztowne na Wyspach Kanaryjskich jest też korzystanie z usług specjalistycznych i usług konserwacji, szkoleń dla kadry kierowniczej i technicznej, udzielanie zleceń podwykonawcom czy promowanie rozszerzenia działalności poza rynek regionalny. Ograniczony wachlarz metod dystrybucji skutkuje również koniecznością tworzenia zbyt dużych zapasów.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 6 października 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (8) Jeśli chodzi o środowisko, usuwanie odpadów przemysłowych i unieszkodliwianie odpadów toksycznych generują wyższe koszty ochrony środowiska. Koszty te są wyższe, gdyż nie ma zakładów recyklingu, z wyjątkiem dla niektórych produktów, w związku z czym odpady muszą być przewożone do unieszkodliwienia poza terytorium Wysp Kanaryjskich.
- (9) Podatek znany jako „*Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias*” (zwany podatkiem „AIEM”) służy celowi autonomicznego rozwoju sektorów produkcji przemysłowej Wysp Kanaryjskich oraz dywersyfikacji gospodarki Wysp Kanaryjskich.
- (10) Decyzją Rady 2002/546/WE ⁽²⁾ przyjętą zgodnie z art. 299 Traktatu WE, Hiszpania została wstępnie upoważniona do stosowania do dnia 31 grudnia 2011 r. zwolnień z podatku AIEM lub obniżek tego podatku w odniesieniu do niektórych produktów wytwarzanych lokalnie na Wyspach Kanaryjskich. Załącznik do wyżej wymienionej decyzji zawierał wykaz produktów, których mogły dotyczyć zwolnienia lub obniżki podatku. W zależności od produktu różnica w opodatkowaniu między produktami wytwarzanymi lokalnie a innymi produktami nie może przekraczać 5, 15 lub 25 punktów procentowych.
- (11) Decyzją Rady 895/2011/UE ⁽³⁾ zmieniono decyzję 2002/546/WE, przedłużając okres jej stosowania do dnia 31 grudnia 2013 r.
- (12) Decyzją Rady 1413/2013/UE ⁽⁴⁾ ponownie zmieniono decyzję 2002/546/WE, przedłużając okres jej stosowania do dnia 30 czerwca 2014 r.
- (13) Decyzją Rady nr 377/2014/UE ⁽⁵⁾ upoważniono Hiszpanię do stosowania zwolnień z podatku AIEM do dnia 31 grudnia 2020 r. lub obniżek tego podatku w odniesieniu do niektórych produktów wytwarzanych lokalnie na Wyspach Kanaryjskich. Załącznik do tej decyzji zawiera wykaz produktów, których mogą dotyczyć zwolnienia z podatku lub obniżki podatku.
- (14) W wyniku dokładnego zbadania sytuacji potwierdzono, że konieczne jest uznanie wniosku Hiszpanii o przedłużenie zezwolenia.
- (15) Maksymalna stawka zróżnicowana, jaką można zastosować w odniesieniu do przedmiotowych produktów przemysłowych, nie powinna przekraczać 15 %. Zgodnie z zasadą pomocniczości władze hiszpańskie powinny mieć możliwość zdecydowania o odpowiednich stawkach procentowych dla każdego produktu. Dopuszczalne zróżnicowanie stawek opodatkowania nie powinno przekraczać udowodnionych wyższych kosztów. Tę korzyść podatkową należy stosować, nie przekraczając jednak limitu wynoszącego 150 mln EUR rocznie, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków.
- (16) Zgodnie z zasadą pomocniczości oraz aby zapewnić elastyczność, władze hiszpańskie powinny mieć możliwość zmiany listy produktów oraz dopuszczalnego dla nich zróżnicowania stawek podatkowych, aby odzwierciedlały one faktyczny poziom kosztów dodatkowych poniesionych w związku z ich produkcją na Wyspach Kanaryjskich. W tym kontekście władze hiszpańskie powinny mieć możliwość stosowania niższych zróżnicowanych stawek oraz ustanowienia w stosownych przypadkach minimalnego podatku dla określonych produktów, pod warunkiem że wszelkie zmiany są zgodne z celami określonymi w art. 349 TFUE. Wszelkie zmiany wykazu produktów powinny opierać się na następujących kryteriach kwalifikowalności: prowadzona jest produkcja lokalna, a jej udział w rynku lokalnym wynosi co najmniej 5 %; odbywa się znaczący przywóz towarów (w tym z Hiszpanii kontynentalnej i innych państw członkowskich), który mógłby zagrozić kontynuacji produkcji lokalnej, a jego udział w rynku lokalnym wynosi co najmniej 10 %; oraz istnieją koszty dodatkowe, które podnoszą cenę zakupu produkcji lokalnej w porównaniu z produktami wytwarzanymi gdzie indziej, zagrażając konkurencyjności produktów wytwarzanych lokalnie.
- (17) Władze hiszpańskie powinny mieć możliwość odstąpienia od zastosowania progów udziału w rynku w należycie uzasadnionych okolicznościach, które obejmują: produkcję pracochłonną; produkcję o innym strategicznym znaczeniu dla rozwoju lokalnego; produkcję podlegającą okresowym wahaniom; produkcję zlokalizowaną na obszarach znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji; oraz produkcję produktów medycznych i środków ochrony indywidualnej niezbędnych do przeciwdziałania kryzysom zdrowotnym. Władze hiszpańskie powinny mieć możliwość zmiany wykazu produktów i dopuszczalnego dla nich zróżnicowania stawek, pod warunkiem że wszelkie zmiany są zgodne z celami określonymi w art. 349 TFUE.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2002/546/WE z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie podatku AIEM stosowanego na Wyspach Kanaryjskich (Dz.U. L 179 z 9.7.2002, s. 22).

⁽³⁾ Decyzja Rady nr 895/2011/UE z dnia 19 grudnia 2011 r. zmieniająca decyzję 2002/546/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania (Dz.U. L 345 z 29.12.2011, s. 17).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady nr 1413/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca decyzję 2002/546/WE w odniesieniu do okresu jej stosowania (Dz.U. L 353 z 28.12.2013, s. 13).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady nr 377/2014/UE z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania podatku AIEM na Wyspach Kanaryjskich (Dz.U. L 182 z 21.6.2014, s. 4).

- (18) Wsparcie gospodarczego i społecznego rozwoju Wysp Kanaryjskich znajduje swoje odzwierciedlenie na szczeblu krajowym w celu podatku AIEM i dystrybucji pochodzących z niego dochodów. Włączenie dochodów z podatku AIEM do zasobów systemu gospodarczego i podatkowego Wysp Kanaryjskich oraz wykorzystanie tych dochodów na rzecz strategii rozwoju gospodarczego i społecznego, w tym promocji lokalnej działalności gospodarczej, jest obowiązkiem prawnym.
- (19) Zwolnienia z podatku AIEM lub obniżki tego podatku powinny być stosowane przez siedem lat. Aby umożliwić Komisji ocenę, czy warunki uzasadniające zezwolenie są nadal spełniane, do dnia 30 września 2025 r. władze hiszpańskie powinny przedłożyć Komisji sprawozdanie z monitorowania.
- (20) Niniejsza decyzja nie narusza ewentualnego stosowania art. 107 i 108 TFUE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W drodze odstępstwa od art. 28, 30 i 110 TFUE upoważnia się władze hiszpańskie do przyznania do dnia 31 grudnia 2027 r. całkowitych zwolnień z podatku znanego jako „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias (AIEM)” lub częściowych obniżek tego podatku w odniesieniu do produktów należących do kategorii wymienionych w załączniku I, które to produkty są produkowane lokalnie na Wyspach Kanaryjskich. Te zwolnienia lub obniżki stanowią część strategii rozwoju gospodarczego i społecznego Wysp Kanaryjskich i przyczyniają się do wspierania lokalnej działalności gospodarczej.

2. Zastosowanie całkowitych zwolnień lub częściowych obniżek, o których mowa w ust. 1, nie może prowadzić do powstania różnic przekraczających 15 % w przypadku produktów należących do kategorii wymienionych w załączniku I.

Władze hiszpańskie zapewniają, aby zwolnienia lub obniżki stosowane w odniesieniu do produktów nie przekraczały wartości procentowej ściśle niezbędnej do utrzymania, propagowania i rozwoju działalności lokalnej. Dopuszczalne zróżnicowanie stawek podatkowych nie może przekraczać udowodnionych kosztów dodatkowych.

3. Korzyść podatkową stosuje się, nie przekraczając limitu wynoszącego 150 mln EUR rocznie, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków.

Artykuł 2

1. Władze hiszpańskie wybierają produkty, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji, uwzględniając następujące kryteria:

- prowadzona jest produkcja lokalna, a jej udział w rynku lokalnym wynosi co najmniej 5 %;
- odbywa się znaczący przywóz towarów (w tym z Hiszpanii kontynentalnej i innych państw członkowskich), który mógłby zagrozić kontynuacji produkcji lokalnej, a jego udział w rynku lokalnym wynosi co najmniej 10 %;
- istnieją koszty dodatkowe, które podnoszą koszty produkcji lokalnej w porównaniu z produktami wytwarzanymi gdzie indziej, zagrażając konkurencyjności produktów wytwarzanych lokalnie.

2. Władze hiszpańskie mogą odstąpić od zastosowania progów udziału w rynku, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), w należycie uzasadnionych okolicznościach, które obejmują:

- produkcję pracochłonną;
- produkcję, która poza tym ma strategiczne znaczenie dla rozwoju lokalnego;
- produkcję podlegającą okresowym wahaniom;
- produkcję zlokalizowaną na obszarach znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji;
- produkcję produktów medycznych i środków ochrony indywidualnej niezbędnych do przeciwdziałania kryzysom zdrowotnym.

Artykuł 3

Do dnia 1 stycznia 2021 r. władze hiszpańskie przekazują Komisji wstępny wykaz produktów, w odniesieniu do których stosuje się zwolnienia lub obniżki. Produkty te należą do kategorii produktów określonych w załączniku I. Władze hiszpańskie mogą dokonywać zmiany tego wykazu produktów, pod warunkiem że wszystkie istotne informacje zostaną przekazane Komisji.

Artykuł 4

Najpóźniej do dnia 30 września 2025 r. władze hiszpańskie przedstawią Komisji sprawozdanie z monitorowania, aby umożliwić jej ocenę, czy warunki uzasadniające zezwolenie określone w art. 1 są nadal spełniane. Sprawozdanie z monitorowania zawiera informacje wymagane w załączniku II.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Artykuł 6

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Hiszpanii.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PRODUKTÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 1, WEDŁUG KATEGORII PRODUKTÓW Z POZYCJI SYSTEMU ZHARMONIZOWANEGO

Rolnictwo, chów zwierząt gospodarskich, leśnictwo i rybołówstwo

0203	0204	0207	0407	0603	0701	0703	0706	0708	0810
------	------	------	------	------	------	------	------	------	------

Górnictwo i wydobywanie

2516	6801	6802	6810
------	------	------	------

Materiały budowlane

2523	3816	3824	6809	7006	7007	7008	7009	7010
------	------	------	------	------	------	------	------	------

Chemikalia

2804	2807	2811	2828	2853	3102	3105	3208	3209	3212	3213	3214	3304
3401	3402	3406	3814	3917	3920	3923	3925	4012				

Przemysł metalurgiczny

7308	7309	7604	7608	7610	8415	8424	8907	9403	9404	9406
------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	------

Przemysł produktów spożywczych i napojów

0210	0305	0403	0406	0901	1101	1102	1601	1602	1702	1704	1806	1901
1902	1904	1905	2002	2005	2006	2007	2008	2009	2103	2105	2106	2201
2202	2203	2204	2208	2309								

Tytoń

2402

Materiały włókiennicze, skóra i obuwie

6109	6112
------	------

Papier

4808	4811	4818	4819	4821	4823
------	------	------	------	------	------

Grafika artystyczna

4909	4910	4911
------	------	------

ZAŁĄCZNIK II

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZAMIEŚCIĆ W SPRAWOZDANIU MONITORUJĄCYM, O KTÓRYM MOWA W ART. 4

1. Szacunkowe koszty dodatkowe. Władze hiszpańskie przesyłają sprawozdanie podsumowujące zawierające dane umożliwiające ocenę, czy istnieją koszty dodatkowe, które podnoszą cenę zakupu produkcji lokalnej w porównaniu z produktami wytwarzanymi gdzie indziej. Dane przedstawione w sprawozdaniu podsumowującym zawierają co najmniej następujące informacje, o ile takie informacje są dostępne: koszty nakładów, koszty nadmiaru zapasów, koszty sprzętu, dodatkowe koszty pracy i koszty finansowe. Dane te należy przedstawić w formie co najmniej odniesienia do kategorii produktów z pozycji systemu zharmonizowanego, według czterocyfrowych kodów Nomenklatury scalonej.

Sprawozdanie to zawiera podsumowanie wyników szczegółowych badań *ad hoc* dotyczących kosztów dodatkowych, które to badania Hiszpania musi nadal regularnie przeprowadzać.

2. Inne subwencje. Władze hiszpańskie przesyłają wykaz wszystkich pozostałych rodzajów pomocy i środków wsparcia odnoszących się do dodatkowych kosztów operacyjnych podmiotów gospodarczych związanych ze statusem Wysp Kanaryjskich jako regionu najbardziej oddalonego.
3. Wpływ na budżet publiczny. Władze hiszpańskie wypełniają tabelę 1 zawierającą szacowaną całkowitą kwotę podatku (w EUR) pobranego lub niepobranego w ramach systemu AIEM.

Tabela 1

Rok ^(*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Uwagi ^(**)
Utracone dochody podatkowe ⁽¹⁾							
Dochody podatkowe – przywóz ⁽²⁾							
Dochody podatkowe – produkcja lokalna ⁽³⁾							

Uwagi do tabeli 1:

⁽¹⁾ „Utracone dochody podatkowe” – całkowita kwota podatku (w EUR) niepobranego z powodu różnic w opodatkowaniu zastosowanych w odniesieniu do produkcji lokalnej (zwolnienia/obniżki). Na poziomie produktu oblicza się je poprzez pomnożenie wartości produkcji sprzedanej na rynku lokalnym (tj. po odjęciu wywozu) przez zastosowane zróżnicowanie stawki podatkowej. Następnie wskaźnik oblicza się poprzez zsumowanie szacunków na poziomie produktu.

⁽²⁾ „Dochody podatkowe – przywóz” – całkowita kwota podatku (w EUR) nałożonego na przywóz produktów podlegających opodatkowaniu.

⁽³⁾ „Dochody podatkowe – produkcja lokalna” – całkowita kwota podatku (w EUR) nałożonego na produkty lokalne podlegające opodatkowaniu.

^(*) Informacje mogą nie być dostępne dla wszystkich wymienionych lat.

^(**) Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.

4. Wpływ na ogólne wyniki gospodarcze. Władze hiszpańskie wypełniają tabelę 2, przedstawiając wszelkie dane wykazujące wpływ obniżonych podatków na rozwój społeczno-gospodarczy regionu. Wskaźniki wymagane w tabeli 2 odnoszą się do wyników sektorów objętych wsparciem w porównaniu z wynikami ogólnymi w gospodarce regionu. Jeżeli niektóre wskaźniki nie są dostępne, należy podać alternatywne dane dotyczące ogólnych wyników społeczno-gospodarczych, umożliwiające analizę skutków społeczno-ekonomicznych dla regionu.

Tabela 2

Rok ^(*)	2019	2020	2021	2022	2023	2024	Uwagi ^(**)
Regionalna wartość dodana brutto							
— W sektorach objętych wsparciem ⁽¹⁾							

Ogólne zatrudnienie w regionie							
— W sektorach objętych wsparciem ⁽¹⁾							
Liczba aktywnych przedsiębiorstw							
— W sektorach objętych wsparciem ⁽¹⁾							
Wskaźnik poziomu cen – Hiszpania kontynentalna							
Wskaźnik poziomu cen – region							

Uwagi do tabeli 2:

⁽¹⁾ „Sektory objęte wsparciem” – oznaczają sektory gospodarki (definicja NACE lub podobna), w których produkcja w większości (według wielkości produkcji) korzysta ze zwolnień lub obniżek podatku.

^(*) Informacje mogą nie być dostępne dla wszystkich wymienionych lat.

^(**) Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.

5. Specyfikacje systemu. Władze hiszpańskie wypełniają tabele 3 i 4 w odniesieniu do każdego produktu (odpowiednio CN4, CN6, CN8 lub TARIC10) według lat (od 2019 r. do 2024 r.). W wykazie znajdują się wyłącznie produkty, w przypadku których korzysta się ze zróżnicowanych stawek podatkowych.

Tabela 3

Określenie produktów i zastosowanych stawek

Produkty objęte wsparciem – kod CN (4, 6, 8 lub 10 cyfr)	Rok	Zatwierdzona kategoria CN4 ⁽¹⁾	Specyfikacje kodów ⁽²⁾	Zewnętrzna stawka podatkowa ⁽³⁾	Wewnętrzna stawka podatkowa ⁽⁴⁾	Zastosowane zróżnicowanie stawki ⁽⁵⁾	Uwagi ^(**)
	2019						
	2020						
	2021						
	2022						
	2023						
	2024						

Uwagi do tabeli 3:

⁽¹⁾ „Zatwierdzona kategoria CN4” – kategoria CN4 zatwierdzona w niniejszej decyzji.

⁽²⁾ „Specyfikacja kodu” – w przypadku innego traktowania różnych kodów 10-cyfrowych lub w oparciu o inne specyfikacje ad hoc definicji CN/TARIC.

⁽³⁾ „Zewnętrzna stawka podatkowa” – stawka podatkowa stosowana w przypadku przywozu.

⁽⁴⁾ „Wewnętrzna stawka podatkowa” – stawka podatkowa stosowana w odniesieniu do produkcji lokalnej.

⁽⁵⁾ „Zastosowane zróżnicowanie stawki” – różnica między stawką zewnętrzną a wewnętrzną.

^(**) Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.

Tabela 4

Udział produktów objętych wsparciem w rynku

Produkty objęte wsparciem – kod CN (4, 6, 8 lub 10 cyfr) (*)	Rok	Wolumen ⁽¹⁾				Wartość (w EUR) ⁽²⁾			Uwagi (***)
		produkcja lokalna	jednostka	przywóz	Udział w rynku- (**)	produkcja lokalna	przywóz	Udział w rynku- (**)	
	2019								
	2020								
	2021								
	2022								
	2023								
	2024								

Uwagi do tabeli 4:

(*) Pierwsza kolumna powinna być identyczna jak w poprzedniej tabeli, aby umożliwić dopasowanie danych.

⁽¹⁾ „Wolumen” – w kolumnie „jednostka” należy podać jednostkę miary (tony, hl, sztuki itp.).

⁽²⁾ „Wartość” – w przypadku przywozu jest ona równa podstawie opodatkowania.

(**) „Udział w rynku” – udział w rynku oblicza się poprzez odjęcie wywozu produktów lokalnych.

(***) Proszę przedstawić uwagi i wyjaśnienia uznane za istotne.

6. Nieprawidłowości. Władze hiszpańskie przekazują informacje o wszelkich dochodzeniach w sprawie nieprawidłowości administracyjnych, w szczególności dotyczących uchylania się od płacenia podatków lub przemytu, w kontekście stosowania zezwolenia. Przekazują one również szczegółowe informacje, w tym co najmniej informacje na temat charakteru sprawy, wartości i czasu.

7. Skargi. Władze hiszpańskie przekazują informacje na temat tego, czy władze lokalne, regionalne lub krajowe otrzymały jakiegokolwiek skargi dotyczące stosowania zezwolenia, czy to od beneficjentów, czy też od osób niebędących beneficjentami.

DECYZJA RADY (UE) 2020/1793**z dnia 16 listopada 2020 r.****zmieniająca okres stosowania decyzji nr 940/2014/UE dotyczącej systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 940/2014/UE ⁽²⁾ władze francuskie zostały uprawnione do stosowania zwolnień lub obniżek podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych w odniesieniu do wymienionych w załączniku do tej decyzji produktów wytwarzanych lokalnie w tych regionach najbardziej oddalonych. W zależności od produktów i danego departamentu zamorskiego maksymalne dopuszczone zróżnicowanie stawek opodatkowania wynosi 10, 20 lub 30 punktów procentowych. Decyzję nr 940/2014/UE stosuje się do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (2) Zdaniem Francji niekorzystne warunki konkurencji, jakich doświadczają francuskie regiony najbardziej oddalone, nadal istnieją, w związku z czym Francja zwróciła się do Komisji z wnioskiem o utrzymanie systemu zróżnicowanego opodatkowania podobnego do obecnego po dniu 1 stycznia 2021 r., tj. do dnia 31 grudnia 2027 r.
- (3) Analiza wykazu produktów, wobec których Francja chce stosować zróżnicowane opodatkowanie, wymaga jednak dużego nakładu pracy wymagającego weryfikacji, czy wprowadzenie zróżnicowanego opodatkowania jest uzasadnione i proporcjonalne w odniesieniu do każdego produktu, przy jednoczesnym upewnieniu się, że wprowadzenie takiego zróżnicowanego opodatkowania nie narusza integralności ani spójności porządku prawnego Unii, w tym integralności i spójności rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.
- (4) Kryzys związany z pandemią COVID-19 doprowadził do znacznych opóźnień w pracach władz francuskich w celu zgromadzenia wszystkich niezbędnych informacji dotyczących tej weryfikacji. W związku z tym prace te nie zostały jak dotąd ukończone.
- (5) Brak przyjęcia wniosku przed dniem 1 stycznia 2021 r. skutkowałby ryzykiem powstania próżni prawnej w zakresie, w jakim zabroniono by stosowania zróżnicowanego opodatkowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych po dniu 1 stycznia 2021 r.
- (6) Aby umożliwić zakończenie podjętych prac związanych z weryfikacją oraz aby zapewnić Komisji czas na przygotowanie wyważonego wniosku, uwzględniającego interesy różnych stron, potrzebny jest zatem dodatkowy okres długości 6 miesięcy.
- (7) Należy zatem zmienić decyzję nr 940/2014/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 1 ust. 1 decyzji nr 940/2014/UE datę „31 grudnia 2020 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2021 r.”.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 6 października 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja nr 940/2014/UE z dnia 17 grudnia 2014 r. dotycząca systemu podatku od dokowania we francuskich regionach najbardziej oddalonych (Dz.U. L 367 z 23.12.2014, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 listopada 2020 r.

W imieniu Rady

M. ROTH

Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2020/1794

z dnia 16 września 2020 r.

zmieniające część I załącznika II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 w odniesieniu do stosowania materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji i nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/848 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) 2018/848, a w szczególności w części I załącznika II, ustanowiono pewne wymogi w odniesieniu do stosowania materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji i nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin.
- (2) W związku ze stopniowym wycofywaniem odstępstw od stosowania ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin, które to odstępstwa ustanowiono w art. 53 rozporządzenia (UE) 2018/848, ważne jest zwiększenie produkcji i wprowadzania do obrotu ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin i materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2018/848 materiał rozmnożeniowy roślin może być wprowadzany do obrotu jako „materiał w okresie konwersji”, pod warunkiem że zachowano okres konwersji wynoszący co najmniej 12 miesięcy; Zgodnie z art. 26 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/848 państwa członkowskie mają zapewnić, by została utworzona i była regularnie aktualizowana baza danych zawierająca wykaz dostępnego na ich terytorium ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin i materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji, z wyjątkiem sadzonek, ale z uwzględnieniem sadzeniaków ziemniaka. Ponadto art. 26 ust. 2 wymaga, aby państwa członkowskie dysponowały systemami pozwalającymi podmiotom, które prowadzą obrót ekologicznym materiałem rozmnożeniowym roślin lub materiałem rozmnożeniowym roślin w okresie konwersji i które są w stanie dostarczać je w wystarczających ilościach i w rozsądnym terminie, na podanie do wiadomości publicznej – na zasadzie dobrowolności, bezpłatnie, wraz z ich nazwą i danymi kontaktowymi – informacji dotyczących: ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin i materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji, takiego jak heterogeniczny ekologiczny materiał rozmnożeniowy, lub jego odmiany ekologiczne nadające się do produkcji ekologicznej, z wyjątkiem sadzonek, ale z uwzględnieniem sadzeniaków ziemniaka, wraz z ilością wagową tego materiału i okresem w roku, kiedy jest on dostępny. Art. 26 ust. 5 przewiduje jednak, że państwa członkowskie mogą dalej korzystać z już istniejących odpowiednich systemów informacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 14.6.2018, s. 1.

- (4) W związku z tym ważne jest, aby – w przypadku gdy ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin nie jest wystarczająco dostępny, a jego niedostępność jest wykazana za pomocą zapisów zgromadzonych w wyżej wymienionej bazie danych i wyżej wymienionych systemach – priorytetowo traktować stosowanie materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji w stosunku do nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin. Ponadto zgodnie z art. 6 lit. i) rozporządzenia (UE) 2018/848 należy zezwolić na stosowanie ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin i materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji wyprodukowanego we własnym zakresie.
- (5) Biorąc pod uwagę obecne rozbieżne praktyki w państwach członkowskich, szczególnie ważne jest również zharmonizowanie szczególnych kryteriów i warunków wydawania zezwoleń na stosowanie nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin, w przypadku gdy ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin i materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji nie jest dostępny w wystarczającej jakości lub ilości. Taka harmonizacja powinna pozwolić na uniknięcie potencjalnej nieuczciwej konkurencji w produkcji ekologicznej i zapewnić, by w odniesieniu do materiału rozmnożeniowego roślin stosowano niektóre przepisy ostrożnościowe, a w przypadku zalecanych zabiegów fitosanitarnych materiał ten podlegał w stosownych przypadkach okresowi konwersji działki, jak określono w pkt 1.7.3 i 1.7.4 w części I załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/848.
- (6) Pomimo wysiłków podejmowanych przez podmioty zaangażowane w produkcję ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin nadal istnieje wiele gatunków, podgatunków lub odmian, w odniesieniu do których nie jest dostępny ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin i materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji i w przypadku których konieczne jest uproszczenie procesu wydawania zezwoleń poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych bez zagrażania ekologicznemu charakterowi produktów. W związku z tym oraz w celu zmniejszenia liczby wniosków o indywidualne zezwolenia należy przewidzieć wydawanie rocznych krajowych zezwoleń ogólnych dotyczących gatunków, podgatunków lub odmian, z zastrzeżeniem określonych warunków, oraz przyjęcie krajowych wykazów gatunków lub podgatunków, w odniesieniu do których odpowiednie odmiany ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin i materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji dostępne są w wystarczającej ilości. Takie podejście powinno pozwolić na ograniczenie korzystania z indywidualnych zezwoleń. Ponadto wspomniane wykazy krajowe stanowią istotne informacje, które mają na celu zwiększenie wiedzy i pewności w sektorze ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin, a tym samym ułatwienie dalszego rozwoju zarówno w tym wysoko wyspecjalizowanym sektorze produkcji, jak i w stosowaniu ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić część I załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/848.
- (8) W celu zapewnienia jasności i pewności prawa niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od daty rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) 2018/848,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W części I załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/848 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 września 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W części I załącznika II do rozporządzenia (UE) 2018/848 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 1.8.5.1–1.8.5.5 otrzymują brzmienie:

„1.8.5.1. Na zasadzie odstępstwa od pkt 1.8.1, jeżeli dane zebrane w bazie danych, o której mowa w art. 26 ust. 1, lub systemie, o którym mowa w art. 26 ust. 2 lit. a), wykazują, że jakościowe lub ilościowe potrzeby podmiotu w odniesieniu do odpowiedniego ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin nie są zaspokajane, podmiot może stosować materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji zgodnie z art. 10 ust. 4 akapit drugi lit. a).

W przypadku gdy ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin lub materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji nie jest dostępny w wystarczającej jakości lub ilości, aby zaspokoić potrzeby podmiotu, właściwe organy mogą zezwolić na stosowanie nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin z zastrzeżeniem pkt 1.8.5.3–1.8.5.7.

Takie indywidualne zezwolenie wydaje się wyłącznie w jednej z następujących sytuacji:

- a) jeżeli żadna odmiana gatunku, którą chce uzyskać podmiot, nie jest zarejestrowana w bazie danych, o której mowa w art. 26 ust. 1, lub systemie, o którym mowa w art. 26 ust. 2 lit. a);
- b) jeżeli żaden z dostawców, czyli podmiotów, które wprowadzają do obrotu materiał rozmnożeniowy roślin, nie jest w stanie dostarczyć odpowiedniego ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin lub materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji w terminie pozwalającym na siew lub sadzenie, pod warunkiem że użytkownik zamówił materiał rozmnożeniowy roślin w rozsądnym czasie umożliwiającym przygotowanie i dostawę ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin lub materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji;
- c) jeżeli odmiana, którą podmiot chce uzyskać, nie jest zarejestrowana jako ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin lub materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji w bazie danych, o której mowa w art. 26 ust. 1, lub systemie, o którym mowa w art. 26 ust. 2 lit. a), zaś podmiot jest w stanie wykazać, że żadna z zarejestrowanych alternatywnych odmian tego samego gatunku nie jest właściwa – w szczególności pod względem warunków agronomicznych i glebowo-klimatycznych oraz niezbędnych właściwości technologicznych – do produkcji, którą planuje się uzyskać, i w związku z tym zezwolenie ma duże znaczenie dla jego produkcji;
- d) jeżeli uzasadnione jest stosowanie takiego materiału do badań, prób polowych wykonywanych na niewielką skalę, w celu zachowania odmian lub innowacji produktu, po udzieleniu zgody przez właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego.

Przed wystąpieniem o takie zezwolenie podmiot sprawdza bazę danych, o której mowa w art. 26 ust. 1, lub system, o którym mowa w art. 26 ust. 2 lit. a), aby zweryfikować, czy dostępny jest odpowiedni ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin lub materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji, a tym samym, czy jego wniosek jest uzasadniony.

W przypadku spełnienia wymogów art. 6 lit. i) podmioty mogą stosować zarówno ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin, jak i materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji uzyskany z ich własnego gospodarstwa, niezależnie od jakościowej i ilościowej dostępności zgodnie z bazą danych, o której mowa w art. 26 ust. 1, lub z systemem, o którym mowa w art. 26 ust. 2 lit. a).

1.8.5.2. Na zasadzie odstępstwa od pkt 1.8.1 podmioty w państwach trzecich mogą stosować materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji zgodnie z art. 10 ust. 4 akapit drugi lit. a), jeżeli ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin jest z uzasadnionych przyczyn niedostępny w wystarczającej jakości lub ilości na terytorium państwa trzeciego, w którym zlokalizowany jest podmiot.

Bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów krajowych podmioty w państwach trzecich mogą stosować zarówno ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin, jak i materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji uzyskany z ich własnego gospodarstwa.

Organy kontrolne lub jednostki certyfikujące uznane zgodnie z art. 46 ust. 1 mogą zezwolić podmiotom w państwach trzecich na stosowanie w ekologicznej jednostce produkcyjnej nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin, gdy ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin lub materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji nie jest dostępny w wystarczającej jakości lub ilości na terytorium państwa trzeciego, w którym jest zlokalizowany podmiot, na warunkach ustanowionych w pkt 1.8.5.3, 1.8.5.4 i 1.8.5.5.

- 1.8.5.3. Nieekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin nie jest zaprawiany po zbiorach środkami ochrony roślin innymi niż dopuszczone do zaprawiania materiału rozmnożeniowego roślin zgodnie z art. 24 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, chyba że chemiczne zaprawianie jest zalecane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2016/2031 do celów fitosanitarnych przez właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego w odniesieniu do wszystkich odmian i materiału heterogenicznego danego gatunku na obszarze, na którym materiał rozmnożeniowy roślin ma być stosowany.

Jeżeli stosuje się nieekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin poddawany zalecanemu zaprawianiu chemicznemu, o którym mowa w akapicie pierwszym, działka, na której uprawiany jest zaprawiany materiał rozmnożeniowy roślin, podlega, w stosownych przypadkach, okresowi konwersji przewidzianemu w pkt 1.7.3 i 1.7.4.

- 1.8.5.4. Zezwolenie na stosowanie nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin należy uzyskać przed siewem lub sadzeniem.
- 1.8.5.5. Zezwolenia na stosowanie nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin udziela się indywidualnym użytkownikom jednorazowo na jeden sezon, przy czym właściwe organy, organ kontrolny lub jednostka odpowiedzialna za ich udzielanie sporządza wykaz ilości dopuszczonego materiału rozmnożeniowego roślin.”;

2) dodaje się pkt 1.8.5.6 i 1.8.5.7 w brzmieniu:

- „1.8.5.6. Właściwe organy państw członkowskich tworzą urzędowy wykaz gatunków, podgatunków lub odmian (w stosownych przypadkach pogrupowanych), w odniesieniu do których ustalono, że ekologiczny materiał rozmnożeniowy roślin lub materiał rozmnożeniowy roślin w okresie konwersji jest dostępny w wystarczającej ilości i dla odpowiednich odmian na ich terytorium. Nie wydaje się zezwoleń dla gatunków, podgatunków lub odmian wymienionych w tym wykazie na terytorium danego państwa członkowskiego zgodnie z pkt 1.8.5.1, chyba że jest to uzasadnione jednym z celów, o których mowa w pkt 1.8.5.1 lit. d). Jeżeli ilość lub jakość ekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin lub materiału rozmnożeniowego roślin w okresie konwersji dostępnego dla danego gatunku, podgatunku lub odmiany ujętych w wykazie okaże się niewystarczająca lub niewłaściwa ze względu na wyjątkowe okoliczności, właściwe organy państw członkowskich mogą usunąć dany gatunek, podgatunek lub odmianę z wykazu.

Właściwe organy państw członkowskich aktualizują swój wykaz co roku i podają go do wiadomości publicznej.

Do dnia 30 czerwca każdego roku, a po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2022 r. właściwe organy państw członkowskich przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim link do strony internetowej, na której dostępny jest zaktualizowany wykaz. Komisja publikuje linki do krajowych zaktualizowanych wykazów na specjalnej stronie internetowej.

- 1.8.5.7. Na zasadzie odstępstwa od pkt 1.8.5.5 właściwe organy państw członkowskich mogą corocznie wydawać wszystkim zainteresowanym podmiotom ogólne zezwolenie na stosowanie:
- a) danego gatunku lub podgatunku, o ile w bazie danych, o której mowa w art. 26 ust. 1, lub systemie, o którym mowa w art. 26 ust. 2 lit. a) nie zarejestrowano danej odmiany;
- b) danej odmiany, o ile spełnione są warunki określone w pkt 1.8.5.1 lit. c).

W przypadku stosowania ogólnego zezwolenia podmioty zachowują dokumentację dotyczącą wykorzystanych ilości, a właściwy organ odpowiedzialny za zezwolenia sporządza wykaz ilości dopuszczonego nieekologicznego materiału rozmnożeniowego roślin.

Właściwe organy państw członkowskich aktualizują co roku i podają do wiadomości publicznej swój wykaz gatunków, podgatunków i odmian, na które wydano ogólne zezwolenie.

Do dnia 30 czerwca każdego roku, a po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2022 r. właściwe organy państw członkowskich przekazują Komisji i pozostałym państwom członkowskim link do strony internetowej, na której dostępny jest zaktualizowany wykaz. Komisja publikuje linki do krajowych zaktualizowanych wykazów na specjalnej stronie internetowej.”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1795**z dnia 30 listopada 2020 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie chelatu żelaza z lizyną i kwasem glutaminowym jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie chelatu żelaza z lizyną i kwasem glutaminowym. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie chelatu żelaza z lizyną i kwasem glutaminowym jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki dietetyczne”.
- (4) W opiniach z dnia 4 lipca 2019 r. ⁽²⁾ i z dnia 25 maja 2020 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania chelat żelaza z lizyną i kwasem glutaminowym nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt ani bezpieczeństwa konsumentów. Urząd stwierdził również, że dodatek działa drażniąco na oczy oraz uczulająco na skórę i drogi oddechowe oraz potwierdził istnienie ryzyka dla użytkowników dodatku przy wdychaniu. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd stwierdził również, że dodatek ten nie stwarza dodatkowego ryzyka dla środowiska w porównaniu z innymi dopuszczonymi związkami żelaza i jest bogatym źródłem żelaza dla wszystkich gatunków zwierząt. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena dodatku dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione, o ile zapewnione są odpowiednie środki ochronne dla użytkowników dodatku. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie dodatku.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „mieszanki pierwiastków śladowych”, zostaje dopuszczona jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2019;17(7):5792.

⁽³⁾ Dziennik EFSA 18(6):6164.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						Zawartość pierwiastka (Fe) w mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki dietetyczne. Grupa funkcjonalna: mieszanki pierwiastków śladowych

3b111	-	Chelat żelaza z lizyną i kwasem glutaminowym	<i>Skład dodatku</i> Mieszanina chelatów żelaza z lizyną i chelatów żelaza z kwasem glutaminowym w stosunku 1:1 w postaci proszku o zawartości żelaza od 15 do 16 %, zawartości lizyny od 19 do 21 %, zawartości kwasu glutaminowego od 18,5 do 21,5 % i wilgotności maksymalnie 3 % <i>Charakterystyka substancji czynnych</i> Wzory chemiczne: Sól chlorkowo-wodorosiarczanowa kwasu żelazowo-2,6-diaminoheksanowego: $C_6H_{17}ClFeN_2O_7S$ Sól sodowo-wodorosiarczanowa kwasu żelazowo-2-aminopentanodiowego: $C_5H_{12}FeNNaO_{10}S$ <i>Metody analityczne ⁽¹⁾</i> Do oznaczania ilościowego zawartości lizyny i kwasu glutaminowego w dodatku paszowym: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS) W celu potwierdzenia budowy chelatu w dodatku paszowym: — spektrometria w środkowej podczerwieni (IR) wraz z określeniem zawartości pierwiastka śladowego oraz lizyny i kwasu glutaminowego w dodatku paszowym	Wszystkie gatunki zwierząt	-	-	Owce: 500 (łącznie ⁽²⁾) Bydło i drób: 450 (łącznie ⁽²⁾) Prosięta do tygodnia przed odstawieniem od maciory: 250 mg/dzień (łącznie ⁽²⁾) Zwierzęta domowe: 600 (łącznie ⁽²⁾) Pozostałe gatunki: 750 (łącznie ⁽²⁾)	1. Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu. 2. Chelat żelaza z lizyną i kwasem glutaminowym może być wprowadzany do obrotu i stosowany jako dodatek stanowiący preparat. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem, kontaktem ze skórą lub kontaktem z oczami. Jeżeli zagrożeń nie można ograniczyć do dopuszczalnego poziomu za pomocą tych procedur i środków, dodatki i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w tym środków ochrony dróg oddechowych.	21.12.2030
-------	---	--	---	----------------------------	---	---	---	--	------------

			Do oznaczania ilościowego całkowitej zawartości żelaza w dodatku paszowym: — atomowa spektrometria absorpcyjna, AAS (EN ISO 6869), lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej, ICP-AES (EN 15510), lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej po mineralizacji ciśnieniowej, ICP-AES (EN 15621). Do oznaczania ilościowego całkowitej zawartości żelaza w premiksach: — atomowa spektrometria absorpcyjna, AAS (EN ISO 6869), lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej, ICP-AES (EN 15510), lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej po mineralizacji ciśnieniowej, ICP-AES (EN 15621), lub — spektrometria mas z jonizacją w plazmie sprzężonej indukcyjnie, ICP-MS (EN 17053). Do oznaczania ilościowego całkowitej zawartości żelaza w materiałach paszowych i w mieszankach paszowych: — atomowa spektrometria absorpcyjna, AAS (rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009, załącznik IV-C), lub — atomowa spektrometria absorpcyjna, AAS (EN ISO 6869), lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej, ICP-AES (EN 15510), lub — atomowa spektrometria emisyjna ze wzbudzeniem w plazmie indukcyjnie sprzężonej po mineralizacji ciśnieniowej, ICP-AES (EN 15621), lub — spektrometria mas z jonizacją w plazmie sprzężonej indukcyjnie, ICP-MS (EN 17053).						
--	--	--	---	--	--	--	--	--	--

(¹) Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

(²) Przy obliczaniu całkowitej zawartości żelaza w paszy nie uwzględnia się ilości żelaza obojętnego.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1796

z dnia 30 listopada 2020 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie L-glutaminy wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* NITE BP-02524 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wnioski o zezwolenie na stosowanie L-glutaminy wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* NITE BP-02524 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie L-glutaminy wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* NITE BP-02524 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki dietetyczne”, grupa funkcjonalna „aminokwasy, ich sole i podobne produkty” oraz w kategorii „dodatki sensoryczne”, grupa funkcjonalna „substancje aromatyzujące”.
- (4) W opinii z dnia 18 marca 2020 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania L-glutamina wytwarzana przez *Corynebacterium glutamicum* NITE BP-02524 nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, zdrowia ludzi ani środowiska. Urząd stwierdził również, że dodatek ten jest bogatym źródłem glutaminy dla wszystkich gatunków zwierząt, oraz stwierdził, że aby uzupełniająca L-glutamina była w pełni skuteczna u przeżuwaczy, należy ją chronić przed degradacją w żwaczku.
- (5) W odniesieniu do zastosowania jako środka aromatyzującego Urząd stwierdza, że w przypadku stosowania w zalecanej dawce nie jest konieczne dalsze wykazywanie skuteczności. Stosowanie L-glutaminy jako substancji aromatyzującej nie jest dozwolone w wodzie do pojenia. Jest mało prawdopodobne, aby L-glutamina podawana jako substancja aromatyzująca w zalecanej dawce dawała jakiegokolwiek powody do obaw. Fakt, że L-glutamina nie jest dopuszczona do stosowania jako środek aromatyzujący w wodzie do pojenia, nie wyklucza jej stosowania w mieszankach paszowych podawanych z wodą. Aby umożliwić ściślejszą kontrolę stosowania L-glutaminy jako substancji aromatyzującej, należy wprowadzić pewne ograniczenia i warunki. W przypadku L-glutaminy na etykiecie dodatku należy wskazać zalecaną zawartość. W razie przekroczenia tej zawartości stosowne informacje powinny być podawane na etykietach premiksów.
- (6) Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdania dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (7) Ocena L-glutaminy wytwarzanej przez *Corynebacterium glutamicum* NITE BP-02524 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tego dodatku, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2020; 18(4):6075.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”, zostaje dopuszczona jako dodatek paszowy stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.
2. Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki sensoryczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje aromatyzujące”, zostaje dopuszczona jako dodatek paszowy stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki dietetyczne. Grupa funkcjonalna: aminokwasy, ich sole i podobne produkty									
3c451	-	L-glutamina	<i>Skład dodatku</i> Substancja w proszku o minimalnej zawartości 98 % L-glutaminy <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> L-glutamina wytwarzana w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> NITE BP-02524 Nazwa IUPAC: kwas (2S)-2,5-diamino-5-oksopentanowy Numer CAS: 56-85-9 Numer EINECS: 200-292-1 Wzór chemiczny: C₅H₁₀N₂O₃ <i>Metoda analityczna ⁽¹⁾</i> Do analizy jakościowej L-glutaminy w dodatku paszowym: — <i>Food Chemical Codex</i>, „L-glutamine monograph” (Kodeks substancji chemicznych w żywności „Monografia dotycząca L-glutaminy”) Do oznaczania ilościowego glutaminy w dodatku paszowym, premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD)	Wszystkie gatunki zwierząt	-	-	-	1. L-glutamina może być wprowadzana do obrotu i stosowana jako dodatek stanowiący preparat. 2. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania i stabilności przy obróbce cieplnej. 3. Informacje, jakie należy podać na etykiecie dodatku i premiksu: „Przy suplementacji L-glutaminą należy zapewnić odpowiednią zawartość aminokwasów w paszy i reagować na ewentualne niedobory glutaminy na kluczowych etapach życia.”	21.12.2030

Kategoria: dodatki sensoryczne. Grupa funkcjonalna: substancje aromatyzujące

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
3c451	-	L-glutamina	<i>Skład dodatku</i> Substancja w proszku o minimalnej zawartości 98 % L-glutaminy <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> L-glutamina wytwarzana w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> NITE BP-02524 Nazwa IUPAC: kwas (2S)-2,5-diamino-5-oksopentanowy Numer CAS: 56-85-9 Numer EINECS: 200-292-1 Wzór chemiczny: C₅H₁₀N₂O₃ Numer FLAVIS: 17.007 <i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾ Do analizy jakościowej L-glutaminy w dodatku paszowym: — <i>Food Chemical Codex</i> „L-glutamine monograph” (Kodeks substancji chemicznych w żywności „Monografia dotycząca L-glutaminy”) Do oznaczania ilościowego glutaminy w dodatku paszowym i w premiksach: — chromatografia jonowymienna z detekcją promieniowania widzialnego lub detekcją fluorescencyjną z derywatyzacją pokolumnową i detekcją optyczną (IEC-VIS/FLD), zgodnie z opisem w EN ISO 17180:2013	Wszystkie gatunki zwierząt	-	-	-	1. L-glutamina może być wprowadzana do obrotu i stosowana jako dodatek stanowiący preparat. 2. Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu. 3. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania i stabilności przy obróbce cieplnej. 4. Na etykiecie dodatku podaje się następujące informacje: „Zalecana maksymalna zawartość substancji czynnej w mieszance paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %: 25 mg/kg”. 5. W ramach etykietowania premiksów należy wskazać grupę funkcjonalną, numer identyfikacyjny, nazwę i dodaną	21.12.2030

								ilość substancji czynnej, jeżeli przekroczono następującą ilość substancji czynnej w mieszance paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %: 25 mg/kg.	
⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports .									

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1797**z dnia 30 listopada 2020 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie L-waliny wytwarzanej przez *Escherichia coli* KCCM 80159 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie L-waliny. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (3) Wniosek ten dotyczy zezwolenia na stosowanie L-waliny wytwarzanej przez *Escherichia coli* KCCM 80159 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki dietetyczne”, grupa funkcjonalna „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”.
- (4) W opinii z dnia 18 marca 2020 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania L-walina wytwarzana przez *Escherichia coli* KCCM 80159, jeżeli jest uzupełnieniem diet stosowanych w odpowiednich ilościach, nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Ponadto Urząd stwierdził, że uznaje się ją za bogate źródło niezbędnego aminokwasu L-waliny w żywieniu zwierząt, oraz że dodatek ten należy chronić przed degradacją w żwaczu, aby był skuteczny u przeżuwaczy. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdania dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena L-waliny wytwarzanej przez *Escherichia coli* KCCM 80159 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”, zostaje dopuszczona jako dodatek paszowy stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2020;18(4):6074.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki dietetyczne Grupa funkcjonalna: aminokwasy, ich sole i podobne produkty									
3c370	-	L-walina	Skład dodatku Proszek o minimalnej zawartości L-waliny 98 % (w suchej masie) i o maksymalnej zawartości wody 1,5 %	Wszystkie gatunki	-			1. L-walina może być wprowadzana do obrotu i stosowana jako dodatek stanowiący preparat. 2. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania i stabilności przy obróbce cieplnej. 3. Na etykiecie dodatku i premiksu podaje się następujące informacje: „Przy suplementacji L-waliny należy brać pod uwagę podaż w diecie wszystkich aminokwasów niezbędnych i warunkowo niezbędnych, aby zapobiegać zakłóceniom równowagi żywieniowej.”	21.12.2030
			Charakterystyka substancji czynnej L-walina ((2S) kwas 2-amino-3-metylobutanowy) wytwarzana przez <i>Escherichia coli</i> KCCM 80159 Wzór chemiczny: C ₅ H ₁₁ NO ₂ Numer CAS: 72-18-4						
			Metoda analityczna ⁽¹⁾ Do analizy jakościowej L-waliny w dodatku paszowym: — <i>Food Chemical Codex</i> „L-valine monograph” (Kodeks substancji chemicznych w żywności „Monografia dotycząca L-waliny”) Do oznaczania ilościowego zawartości waliny w dodatku paszowym: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS) Do oznaczania ilościowego zawartości waliny w premiksach, materiałach paszowych i mieszankach paszowych: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS) – rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 ⁽²⁾ (załącznik III sekcja F)						

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 z dnia 27 stycznia 2009 r. ustanawiające metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.U. L 54 z 26.2.2009, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1798

z dnia 30 listopada 2020 r.

dotyczące zezwolenia na stosowanie monochlorowodoru L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* DSM 32932 oraz siarczanu L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* KFCC 11043 jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wnioski o zezwolenie na stosowanie monochlorowodoru L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* DSM 32932 oraz siarczanu L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* KFCC 11043. Do wniosków dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 tego rozporządzenia.
- (3) Wnioski te dotyczą zezwolenia na stosowanie monochlorowodoru L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* DSM 32932 oraz siarczanu L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* KFCC 11043 jako dodatków paszowych dla wszystkich gatunków zwierząt, celem sklasyfikowania ich w kategorii „dodatki dietetyczne”, grupa funkcjonalna „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”.
- (4) W opinii z dnia 19 marca 2020 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania monochlorowodoru L-lizyny wytwarzany przez *Corynebacterium glutamicum* DSM 32932 nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził, że istnieje ryzyko dla użytkowników dodatku, ponieważ działa on drażniąco na oczy. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. W opinii z dnia 1 lipca 2020 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania siarczanu L-lizyny wytwarzany przez *Corynebacterium glutamicum* KFCC 11043 nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził również, że obydwa dodatki są bogatymi źródłami aminokwasu L-lizyny dla wszystkich gatunków zwierząt oraz że dodatki te należy chronić przed degradacją w żwaczu, aby były równie skuteczne u przeżuwaczy jak u gatunków innych niż przeżuwacze. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdania dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena monochlorowodoru L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* DSM 32932 oraz siarczanu L-lizyny wytwarzanego przez *Corynebacterium glutamicum* KFCC 11043 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tych substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2020;18(4):6078.⁽³⁾ Dziennik EFSA 2020;18(7):6203.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancje wyszczególnione w załączniku, należące do kategorii „dodatki dietetyczne” i do grupy funkcjonalnej „aminokwasy, ich sole i podobne produkty”, zostają dopuszczone jako dodatki stosowane w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki dietetyczne Grupa funkcjonalna: aminokwasy, ich sole i podobne produkty									
3c322i		Monochlorowodorek L-lizyny, technicznie czysty	Skład dodatku monochlorowodorek L-lizyny w formie sproszkowanej, zawierający co najmniej 78 % L-lizyny, o maksymalnej wilgotności 1,5 % Charakterystyka substancji czynnej Monochlorowodorek L-lizyny wytwarzany w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> DSM 32932 Wzór chemiczny: C₆H₁₅ClN₂O₂ Numer CAS: 657-27-2 Metody analityczne ⁽¹⁾ Do analizy jakościowej monochlorowodoru L-lizyny w dodatku paszowym: — <i>Food Chemical Codex</i> „L-lysine monohydrochloride monograph” (Kodeks substancji chemicznych w żywności „Monografia dotycząca monochlorowodoru L-lizyny”) Do oznaczania ilościowego lizyny w dodatku paszowym i w premiksach zawierających ponad 10 % lizyny: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180 Do oznaczania ilościowego lizyny w premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS), rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 ⁽²⁾ (załącznik III sekcja F)	Wszystkie gatunki	-	-	-	1. Na etykiecie dodatku podaje się zawartość lizyny. 2. Monochlorowodorek L-lizyny, technicznie czysty, może być wprowadzany do obrotu i stosowany jako dodatek stanowiący preparat. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z kontaktem z oczami. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej. 4. Informacje, jakie należy podać na etykiecie dodatku i premiksów: „Przy suplementacji L-lizyną należy brać pod uwagę podaż w diecie wszystkich aminokwasów niezbędnych i warunkowo niezbędnych, aby zapobiegać zakłóceniom równowagi żywieniowej”	21.12.2030

3c323		Siarczan L-lizyny	<i>Skład dodatku</i> Granulat o minimalnej zawartości L-lizyny wynoszącej 55 % i maksymalnej zawartości siarczanu 22 % oraz o wilgotności 4 %. <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Siarczan L-lizyny wytwarzany w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> KFCC 11043 Wzór chemiczny: $C_{12}H_{30}N_4O_8S$ Numer CAS: 60343-69-3 <i>Metody analityczne ⁽¹⁾</i> Do oznaczania ilościowego lizyny w dodatku paszowym i w premiksach zawierających ponad 10 % lizyny: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS/FLD) – EN ISO 17180 Do analizy jakościowej siarczanu w dodatku paszowym: — monografia Farmakopei Europejskiej 20301. Do oznaczania ilościowego lizyny w premiksach, mieszankach paszowych i materiałach paszowych: — chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS), rozporządzenie (WE) nr 152/2009 (załącznik III sekcja F)	Wszystkie gatunki	-	-	10 000	1. Na etykiecie dodatku podaje się zawartość L-lizyny. 2. Siarczan L-lizyny może być wprowadzany do obrotu i stosowany jako dodatek stanowiący preparat. 3. Informacje, jakie należy podać na etykiecie dodatku i premiksów: „Przy suplementacji L-lizyną należy brać pod uwagę podaż w diecie wszystkich aminokwasów niezbędnych i warunkowo niezbędnych, aby zapobiegać zakłóceniom równowagi żywieniowej”.	21.12.2030
-------	--	-------------------	---	-------------------	---	---	--------	---	------------

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 z dnia 27 stycznia 2009 r. ustanawiające metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.U. L 54 z 26.2.2009, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1799**z dnia 30 listopada 2020 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Komagataella phaffii* CGMCC 12056 jako dodatku paszowego dla kur niosek i innych ptaków nieśnych (posiadacz zezwolenia: Andrés Pinaluba S.A.)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu 6-fitazy. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Komagataella phaffii* CGMCC 12056 jako dodatku paszowego dla kur niosek i innych ptaków nieśnych, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”, grupa funkcjonalna „substancje polepszające strawność”.
- (4) W opinii z dnia 7 maja 2020 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat 6-fitazy wytwarzanej przez *Komagataella phaffii* CGMCC 12056 nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia kur niosek i innych ptaków nieśnych, bezpieczeństwa konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził również, że dodatek należy uznać za substancję potencjalnie działającą uczulająco na drogi oddechowe. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku. Urząd stwierdził, że dodatek stanowi skuteczny dodatek zootechniczny polepszający strawność w żywieniu kur niosek i innych ptaków nieśnych. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu 6-fitazy wytwarzanej przez *Komagataella phaffii* CGMCC 12056 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2020;18(5): 6142.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność									
4a31	Andrés Pintaluba S.A.	6-fitaza (EC 3.1.3.26)	Skład dodatku Preparat 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez <i>Komagataella phaffii</i> (CGMCC 12056), o minimalnej aktywności: Postać stała: 20 000 U ⁽¹⁾/g Postać płynna: 20 000 U/ml Charakterystyka substancji czynnej 6-fitaza (EC 3.1.3.26) wytwarzana w drodze fermentacji przez <i>Komagataella phaffii</i> CGMCC 12056 Metoda analityczna ⁽²⁾ Do oznaczania ilościowego aktywności fitazy w dodatku paszowym: — metoda kolorymetryczna w oparciu o reakcję enzymatyczną fitazy z fitynianem – VDLUFA 27.1.4 Do oznaczania ilościowego aktywności fitazy w premiksach: — metoda kolorymetryczna w oparciu o reakcję enzymatyczną fitazy z fitynianem – VDLUFA 27.1.3 Do oznaczania ilościowego aktywności fitazy w materiałach paszowych i w mieszankach paszowych: — metoda kolorymetryczna w oparciu o reakcję enzymatyczną fitazy z fitynianem – EN ISO 30024	kury nioski i inne ptaki nieśne	-	300 U	-	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy podać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym środków ochrony dróg oddechowych.	21.12.2030

⁽¹⁾ Jedna jednostka (U) odpowiada ilości enzymu, która uwalnia z fitynianu 1 mikromol nieorganicznego fosforanu na minutę, przy pH 5,5 i temperaturze 37 °C.

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1800**z dnia 30 listopada 2020 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie glutaminianu monosodowego wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80188 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożono wniosek o zezwolenie na stosowanie glutaminianu monosodowego wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80188. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie glutaminianu monosodowego wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80188 jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt. Wnioskodawca wystąpił o zaklasyfikowanie tego dodatku w kategorii „dodatki sensoryczne”.
- (4) Wnioskodawca wystąpił o zezwolenie na stosowanie dodatku paszowego również w wodzie do pojenia. Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 nie przewiduje jednak zezwolenia na stosowanie „substancji aromatyzujących” w wodzie do pojenia. W związku z tym nie należy zezwalać na stosowanie w wodzie do pojenia glutaminianu monosodowego wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80188. Fakt, że dodatek nie jest dopuszczony do stosowania jako środek aromatyzujący w wodzie do pojenia, nie wyklucza jego stosowania w mieszkach paszowych podawanych z wodą.
- (5) W opinii z dnia 19 marca 2020 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania glutaminian monosodowy wytwarzany w drodze fermentacji przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80188 nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, zdrowia konsumentów ani środowiska. W opinii Urząd stwierdził, że dodatek nie działa toksycznie w następstwie wdychania, nie działa podrażniająco na skórę ani oczy oraz nie działa uczulająco na skórę. Ponadto Urząd stwierdził, że dobrze udowodniono fakt, że glutaminian monosodowy poprawia smak żywności, a zatem nie jest konieczne dodatkowe wykazanie jego skuteczności w paszy. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metod analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena glutaminianu monosodowego wytwarzanego w drodze fermentacji przez *Corynebacterium glutamicum* KCCM 80188 dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Aby umożliwić ściślejszą kontrolę, należy wprowadzić pewne ograniczenia i warunki. W szczególności na etykiecie dodatku należy wskazać zalecaną zawartość. W razie przekroczenia tej zawartości stosowne informacje powinny być podawane na etykietach premiksów.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Dziennik EFSA 2020; 18(4):6085.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki sensoryczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje aromatyzujące”, zostaje dopuszczona jako dodatek paszowy stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki sensoryczne Grupa funkcjonalna: substancje aromatyzujące									
2b621i	-	Glutaminian monosodowy	Skład dodatku Glutaminian monosodowy Charakterystyka substancji czynnej L-glutaminian monosodowy wytwarzany w drodze fermentacji przez <i>Corynebacterium glutamicum</i> KCCM 80188 Czystość: ≥ 99 % (oznaczenie zawartości) Wzór chemiczny: C₅H₈NaNO₄•H₂O Numer CAS 6106-04-3 Metoda analizy ⁽¹⁾ Do analizy jakościowej L-glutaminianu monosodowego w dodatku paszowym: <i>Food Chemical Codex</i> „Monosodium L-glutamate monograph” (Kodeks substancji chemicznych w żywności „Monografia dotycząca L-glutaminianu monosodowego”) Do oznaczania ilościowego L-glutaminianu monosodowego w dodatku paszowym: chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS), zgodnie z opisem w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 152/2009 (załącznik III sekcja F) ⁽²⁾ Do oznaczania ilościowego L-glutaminianu monosodowego w premiksach: chromatografia jonowymienna z derywatyzacją pokolumnową i detekcją fotometryczną (IEC-VIS), rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 (załącznik III sekcja F)	Wszystkie gatunki zwierząt	-	-	-	1. Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu. 2. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania i stabilności przy obróbce cieplnej. 3. Na etykiecie dodatku podaje się następujące informacje: „Zalecana maksymalna zawartość substancji czynnej w mieszance paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %: 25 mg/kg”. 4. W ramach etykietowania premiksów należy wskazać grupę funkcjonalną, numer identyfikacyjny, nazwę i dodaną ilość substancji czynnej, jeżeli przekroczono następującą ilość substancji czynnej w mieszance paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %: 25 mg/kg.	21.12.2030

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 152/2009 z dnia 27 stycznia 2009 r. ustanawiające metody pobierania próbek i dokonywania analiz do celów urzędowej kontroli pasz (Dz.U. L 54 z 26.2.2009, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2020/1801**z dnia 30 listopada 2020 r.****dostosowujące współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/862 ⁽²⁾ ustalono współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020. Ten współczynnik korygujący został ustalony na podstawie informacji dostępnych w kontekście projektu budżetu na 2021 r., w szczególności z uwzględnieniem kwoty dyscypliny finansowej w wysokości 487,6 mln EUR z tytułu rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym, o której mowa w art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.
- (2) Przy ustalaniu współczynnika korygującego uwzględniono również potrzebę zastosowania dyscypliny finansowej w celu przestrzegania rocznych pułapów, o których mowa w art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, jak przewidziano w art. 26 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (3) Chociaż w przypadku rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym potrzeba zachowania dyscypliny finansowej kształtuje się na poziomie 487,6 mln EUR, wstępne szacunki dostępne w związku ze sporządzonym przez Komisję listem w sprawie poprawek nr 1 do projektu budżetu na 2021 r. obejmującym prognozy dotyczące płatności bezpośrednich i wydatków związanych z rynkiem wskazują jednak, że istnieje potrzeba dostosowania współczynnika korygującego dyscypliny finansowej określonego w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2020/862.
- (4) W związku z tym, w oparciu o nowe informacje będące w posiadaniu Komisji, należy dostosować współczynnik korygujący zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 przed dniem 1 grudnia roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego stosuje się współczynnik korygujący.
- (5) Zmieniony wniosek dotyczący rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 ⁽³⁾ nie został jeszcze przyjęty. Jako środek zapobiegawczy i z uwagi na już bardzo zaawansowany etap procedury decyzyjnej dotyczącej przyjęcia tego rozporządzenia, do obliczenia współczynnika korygującego należy zatem wykorzystać saldo netto dostępne na wydatki Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji na rok budżetowy 2021 w wysokości 40 368,0 mln EUR (podpułap określony w konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 21 lipca 2020 r., dostosowany do przesunięć zgłoszonych przez państwa członkowskie w ramach alokacji między Europejskim Funduszem Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich a płatnościami bezpośrednimi).
- (6) Zasadniczo rolnicy składający wnioski o przyznanie pomocy w zakresie płatności bezpośrednich w odniesieniu do jednego roku kalendarzowego (N) otrzymują wypłatę w ustalonym terminie płatności w roku budżetowym (N+1). Państwa członkowskie mogą jednak, z zachowaniem pewnych limitów, realizować zaległe płatności na rzecz rolników po upływie tego terminu płatności. Takie zaległe płatności mogą być dokonywane w następnym roku budżetowym. W przypadku zastosowania dyscypliny finansowej w odniesieniu do danego roku kalendarzowego nie należy stosować współczynnika korygującego do płatności, w odniesieniu do których złożono wnioski o przyznanie pomocy w latach kalendarzowych innych niż rok kalendarzowy, w którym obowiązuje dyscyplina finansowa. W związku z tym, aby zapewnić równe traktowanie rolników, należy ustanowić przepis, zgodnie z którym współczynnik korygujący ma być stosowany wyłącznie do płatności, w odniesieniu do których wnioski o przyznanie pomocy złożono w roku kalendarzowym, w którym obowiązuje dyscyplina finansowa, niezależnie od tego, kiedy dokonywana jest dana płatność na rzecz rolników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/862 z dnia 19 czerwca 2020 r. ustalające współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidziany w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020 (Dz.U. L 197 z 22.6.2020, s. 3).⁽³⁾ COM(2020) 443 final.

- (7) Art. 8 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 (*) stanowi, że współczynnik korygujący stosowany do płatności bezpośrednich, ustalony zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 stosuje się wyłącznie do płatności bezpośrednich przekraczających 2 000 EUR, które zostaną przyznane rolnikom w odnośnym roku kalendarzowym. Ponadto art. 8 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 stanowi, że w związku ze stopniowym wprowadzaniem płatności bezpośrednich współczynnik korygujący stosuje się do Chorwacji dopiero od dnia 1 stycznia 2022 r. Zatem współczynnik korygujący określony w niniejszym rozporządzeniu nie powinien mieć zastosowania do płatności dla rolników w tym państwie członkowskim.
- (8) Wartość dostosowanego współczynnika korygującego powinna zostać uwzględniona przy obliczaniu wszystkich płatności, które mają zostać przyznane rolnikowi w ramach wniosku o przyznanie pomocy złożonego w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020. W celu zapewnienia jasności należy zatem uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/862.
- (9) W celu zapewnienia, by dostosowany współczynnik korygujący miał zastosowanie od dnia, od którego ma się rozpocząć wypłacanie płatności na rzecz rolników zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1306/2013, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 grudnia 2020 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W celu ustalenia współczynnika korygującego przewidzianego w art. 25 i 26 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 i zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 kwoty płatności bezpośrednich w ramach systemów wsparcia wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, które mają być przyznane rolnikom w wysokości przekraczającej 2 000 EUR na podstawie wniosku o przyznanie pomocy złożonego w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020, zmniejsza się o współczynnik korygujący wynoszący 2,906192 %.
2. Zmniejszenie przewidziane w ust. 1 nie ma zastosowania w Chorwacji.

Artykuł 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2020/862 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2020/1802

z dnia 27 listopada 2020 r.

ustanawiająca przewodnik użytkownika, w którym określa się działania konieczne do uczestnictwa w EMAS, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS)

(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8151)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS), uchylające rozporządzenie (WE) nr 761/2001 oraz decyzje Komisji 2001/681/WE i 2006/193/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 46 ust. 5, a także mając na uwadze, co następuje:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W pkt 2.4.3. załącznika I do decyzji Komisji (UE) 2017/2285 z dnia 6 grudnia 2017 r. zmieniającej przewodnik użytkownika, w którym określa się działania konieczne do uczestnictwa w EMAS, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) ⁽²⁾ określono wymogi dotyczące wykorzystania metody doboru próby do celów weryfikacji organizacji posiadających wiele obiektów.
- (2) W pkt 2.4.3.3 lit. a) przewodnika dla użytkowników zawartego w załączniku I do decyzji (UE) 2017/2285 określono sektory, w których dopuszczalne jest wykorzystanie metody doboru próby do celów weryfikacji organizacji posiadających wiele obiektów (tabela 9).
- (3) W pkt 2.4.3.3 lit. b) przewodnika dla użytkowników określono sektory, w których dopuszczalne jest wykorzystanie metody doboru próby do celów weryfikacji organizacji posiadających wiele obiektów w projektach pilotażowych (tabela 10) i określono, że po zakończeniu projektu pilotażowego i w oparciu o ocenę projektu pilotażowego komitet EMAS może zalecić włączenie tego sektora do wykazu sektorów, w których dopuszczalne jest wykorzystanie metody doboru próby (tabela 9).
- (4) W Niemczech przeprowadzono dwa projekty pilotażowe w sektorach wymienionych w tabeli 10: jeden projekt w sektorze handlu detalicznego (kod NACE 47.1) oraz jeden projekt dotyczący działalności w zakresie opieki rezydencjalnej (kod NACE 87) i pomocy społecznej bez zakwaterowania (kod NACE 88). Ocenę tych projektów pilotażowych przedstawiono komitetowi EMAS.
- (5) Na podstawie oceny projektów pilotażowych komitet EMAS zalecił włączenie tych sektorów do wykazu sektorów, w których dopuszczalne jest wykorzystanie metody doboru próby do celów weryfikacji organizacji posiadających wiele obiektów (tabela 9).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Kody NACE 47.1, 87 i 88 oznaczają sektory, w których dopuszczalne jest wykorzystanie metody doboru próby do celów weryfikacji organizacji posiadających wiele obiektów. Sektory te przenosi się zatem z tabeli 10 do tabeli 9 w załączniku I do przewodnika dla użytkowników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 328 z 12.12.2017, s. 38.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI (UE) 2020/1803**z dnia 27 listopada 2020 r.****ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla papieru zadrukowanego, wyrobów
papierniczych oraz papierowych toreb z uchwytami***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8155)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustanowić według grup produktów.
- (3) Decyzją Komisji 2012/481/UE ⁽²⁾ ustanowiono kryteria i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dla grupy produktów „papier zadrukowany”. Decyzją Komisji (UE) 2018/1590 ⁽³⁾ okres ważności tych kryteriów i wymogów wydłużono do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (4) Decyzją Komisji 2014/256/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono kryteria i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dla grupy „produkty z papieru przetworzonego”. Decyzją Komisji (UE) 2017/1525 ⁽⁵⁾ okres ważności tych kryteriów i wymogów wydłużono do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (5) Aby lepiej odzwierciedlić najlepszą praktykę na rynku dotyczącą tych grup produktów oraz uwzględnić innowacje wprowadzone w okresie przejściowym, należy określić nowy zestaw kryteriów dla produktów: papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami.
- (6) W sprawozdaniu z oceny adekwatności dotyczącej oznakowania ekologicznego UE ⁽⁶⁾ z dnia 30 czerwca 2017 r., w ramach której dokonano przeglądu wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 66/2010, stwierdzono konieczność opracowania bardziej strategicznego podejścia do oznakowania ekologicznego UE, w tym, w stosownych przypadkach, powiązania ze sobą pokrewnych grup produktów.
- (7) Zgodnie z tymi wnioskami i po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego należy dokonać przeglądu kryteriów dla grup produktów „papier zadrukowany” i „produkty z papieru przetworzonego”, biorąc pod uwagę obecny sukces, zainteresowanie produktem przez zainteresowane strony i potencjalne przyszłe możliwości większego rozpowszechnienia oraz popyt rynkowy na zrównoważone produkty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2012/481/UE z dnia 16 sierpnia 2012 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE papierowi zadrukowanemu (Dz.U. L 223 z 21.8.2012, s. 55).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2018/1590 z dnia 19 października 2018 r. zmieniająca decyzje 2012/481/UE, 2014/391/UE, 2014/763/UE i 2014/893/UE w odniesieniu do okresu ważności ekologicznych kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego UE niektórym produktom i związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji (Dz.U. L 264 z 23.10.2018, s. 24).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2014/256/UE z dnia 2 maja 2014 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE produktom z papieru przetworzonego (Dz.U. L 135 z 8.5.2014, s. 24).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji (UE) 2017/1525 z dnia 4 września 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/256/UE w celu przedłużenia ważności kryteriów ekologicznych przyznawania oznakowania ekologicznego UE produktom z papieru przetworzonego (Dz.U. L 230 z 6.9.2017, s. 28).

⁽⁶⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat przeglądu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (COM(2017) 355).

- (8) Ponieważ dwie grupy produktów „papier zadrukowany” i „produkty z papieru przetworzonego” są ze sobą ściśle powiązane, a dotyczące ich kryteria będą się pokrywać, należy przyjąć jedną decyzję z jednym załącznikiem dla obu grup produktów.
- (9) Nazwę grupy produktów należy zmienić na „papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami” w celu lepszego odzwierciedlenia funkcji produktu i zapewnienia jasności co do produktów objętych zakresem zastosowania. Powinno to również zwiększyć widoczność programów dla uczestników rynku i zmniejszyć obciążenie administracyjne organów krajowych.
- (10) Ponadto zgodnie z przeglądem należy wprowadzić pewne zmiany w definicji grupy produktów „papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami”, w szczególności w celu wyraźniejszego rozróżnienia między różnymi rodzajami produktów.
- (11) Nowy plan działania dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy ⁽⁷⁾ przyjęty w dniu 11 marca 2020 r. stanowi, że wymogi w zakresie trwałości, zdolności do recyklingu i zawartości materiałów z recyklingu mają być bardziej systematycznie uwzględniane w kryteriach oznakowania ekologicznego UE.
- (12) Zmienione kryteria oznakowania ekologicznego UE dla papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych oraz papierowych toreb z uchwytami powinny mieć na celu w szczególności stosowanie produktów papierowych wytwarzanych w bardziej zrównoważony sposób i pochodzących z lasów, w których prowadzona jest zrównoważona gospodarka leśna, lub z materiałów pochodzących z recyklingu. Nowe kryteria powinny mieć za podstawę podejście oparte na analizie cyklu życia, a ich celem powinno być promowanie efektywnych energetycznie procesów produkcyjnych oraz ograniczanie emisji lotnych związków organicznych (LZO) przyczyniających się do utleniania fotochemicznego, działania toksycznego dla ludzi, ubożenia zasobów abiotycznych, eutrofizacji, zakwaszania oraz zmiany klimatu. Zmienione kryteria powinny ograniczyć stosowanie substancji niebezpiecznych, rozwiązać problem emisji generowanych podczas procesu drukowania, zmniejszyć ilość odpadów papierowych wytwarzanych w procesie produkcji i zwiększyć zdolność do recyklingu produktów, co przyczyni się do ułatwienia przejścia do gospodarki o bardziej zamkniętym obiegu.
- (13) Nowe kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dla każdej grupy produktów powinny pozostać ważne do dnia 31 grudnia 2028 r. przy uwzględnieniu cyklu innowacji w obu grupach produktów.
- (14) Ze względu na pewność prawa należy uchylić decyzje 2012/481/UE i 2014/256/UE.
- (15) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów wytwarzających produkty, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE dla produktów z papieru zadrukowanego lub produktów z papieru przetworzonego w oparciu o kryteria określone odpowiednio w decyzji 2012/481/UE lub decyzji 2014/256/UE, tak aby zapewnić im wystarczającą ilość czasu na dostosowanie swoich produktów do nowych kryteriów i wymogów. Po przyjęciu niniejszej decyzji producenci powinni mieć również ograniczony czas na składanie wniosków na podstawie kryteriów ustanowionych tymi decyzjami albo na podstawie nowych kryteriów ustanowionych niniejszą decyzją. Stosowanie oznakowania ekologicznego UE przyznanego zgodnie z kryteriami określonymi w starych decyzjach powinno być dozwolone przez 18 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Grupa produktów „papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami” obejmuje następujące produkty:
 - a) produkty z papieru zadrukowanego, który w co najmniej 90 % swojej masy składa się z papieru, tektury lub podłoża papierowego, z wyjątkiem książek, katalogów, broszur lub formularzy, które w co najmniej 80 % swojej masy składają się z papieru, tektury lub podłoża papierowego. Wkładki, okładki i wszelkie zadrukowane części produktu końcowego są uważane za część produktu, z wyjątkiem wkładek nieprzymocowanych (takich jak ulotki, usuwalne naklejki), które są sprzedawane lub dostarczane wraz z produktami z papieru zadrukowanego. Jeżeli oznakowanie ekologiczne UE ma być umieszczone na wkładkach nieprzymocowanych, spełniają one wymogi określone w załączniku do niniejszej decyzji. Wkładki przymocowane do produktu z papieru zadrukowanego (nieprzeznaczone do usunięcia) spełniają wymogi określone w załączniku do niniejszej decyzji;

⁽⁷⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy (COM (2020) 98 final).

- b) koperty, które składają się w co najmniej 90 % masy z papieru, tektury lub podłoża papierowego;
 - c) papierowe torby z uchwytami, w tym papier pakowy, które składają się w 100 % masy z papieru, tektury lub podłoża papierowego;
 - d) wyroby papiernicze, w tym produkty do archiwizacji, które składają się w co najmniej 70 % masy z papieru, tektury lub podłoża papierowego, z wyjątkiem skoroszytów zawieszanych i teczek z metalowymi wąsami, do których próg nie ma zastosowania.
2. W odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 1 lit. a), składających się w co najmniej 80 % masy z papieru lub tektury lub podłoża papierowego, oraz w odniesieniu do produktów, o których mowa w ust. 1 lit. d), element z tworzywa sztucznego nie może przekraczać 10 % masy, z wyjątkiem segregatorów kołowych, zeszytów, notatników, terminarzy i segregatorów z mechanizmem dźwigniowym, w których masa z tworzywa sztucznego nie może przekraczać 13 %.
3. Masa metalu nie może przekraczać 30 g na produkt, z wyjątkiem skoroszytów zawieszanych, teczek z metalowymi wąsami, segregatorów kołowych i segregatorów z mechanizmem dźwigniowym o pojemności do 225 arkuszy, w których może ona wynosić do 75 g, oraz z wyjątkiem segregatorów z mechanizmem dźwigniowym o pojemności większej niż 225 arkuszy, w których może ona wynosić do 170 g.
4. Grupa produktów „papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami” nie obejmuje następujących produktów:
- a) opakowania i elementy przymocowane do opakowań takie jak etykiety (z wyjątkiem papierowych toreb z uchwytami i papieru pakowego);
 - b) tektura falista;
 - c) materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością i wyroby przeznaczone do kontaktu z żywnością, które stanowią przedmiot art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1935/2004 ⁽⁸⁾;
 - d) produkty należące do grupy produktów „bibułka i produkty z bibułki” zgodnie z art. 2 decyzji Komisji (UE) 2019/70 ⁽⁹⁾;
 - e) produkty z papieru perfumowanego, wyroby papiernicze perfumowane oraz torby z uchwytami perfumowane;
 - f) polichlorek winylu (PVC).

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „segregatory” oznaczają produkty na bazie papieru wykorzystywane do przechowywania dokumentów lub czasopism i składające się z okładki, wykonanej zwykle z kartonu, z kółkami do spinania luźnych arkuszy papieru, w tym skoroszyty kołowe i segregatory z mechanizmem dźwigniowym;
- 2) „książki” oznaczają szyte lub klejone produkty z papieru zadrukowanego w twardej lub miękkiej okładce, z wyjątkiem sprawozdań rocznych, broszur, czasopism i katalogów publikowanych regularnie;
- 3) „produkty do archiwizacji” oznaczają produkty wykorzystywane do organizacji, przechowywania i ochrony dokumentów papierowych, w tym skoroszyty zawieszane i segregatory z mechanizmem dźwigniowym;
- 4) „teczka” oznacza składaną teczkę lub okładkę na luźne arkusze papieru, w tym produkty zawierające przekładki i przekładki indeksujące, teczki na dokumenty, teczki zwykle, skoroszyty zawieszane, pudełka tekturowe i teczki trójskrzydłowe;
- 5) „wkładka” oznacza dodatkowy arkusz lub odcinek, wydrukowany niezależnie od produktu z papieru zadrukowanego, który umieszcza się pomiędzy stronami produktu z papieru zadrukowanego i który może zostać usunięty (wkładka nieprzymocowana) lub który jest połączony ze stronami produktu z papieru zadrukowanego, a zatem stanowi jego integralną część (wkładka przymocowana), w tym wielostronicowe reklamy, prospekty, broszury, karty z adresem zwrotnym lub inne materiały promocyjne;

⁽⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

⁽⁹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2019/70 z dnia 11 stycznia 2019 r. ustalająca ekologiczne kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE papierowi graficznemu oraz bibułce i produktom z bibułki (Dz.U. L 15 z 17.1.2019, s. 27).

- 6) „opakowania” oznaczają wszystkie wyroby wykonane z dowolnych materiałów, przeznaczone do przechowywania, ochrony, przenoszenia, dostarczania lub prezentacji towarów, od surowców do produktów przetworzonych, od producenta do użytkownika lub konsumenta;
- 7) „papierowe torby z uchwytami” oznaczają wyroby na bazie papieru używane do przenoszenia/transportu towarów;
- 8) „produkt z papieru zadrukowanego” oznacza produkt, na którym wydrukowano obraz w wyniku przetwarzania materiału drukarskiego wydrukowanego na papierze, włącznie z wykończeniem;
- 9) „wyroby papiernicze” oznaczają materiały piśmienne i archiwizacyjne wykonane z papieru, w tym koperty i materiały biurowe;
- 10) „papier pakowy” oznacza arkusz lub rolkę papieru do pakowania towarów, takich jak prezenty i paczki.

Artykuł 3

Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na mocy rozporządzenia (WE) nr 66/2010 dla grupy produktów „papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami”, dany produkt musi wchodzić w zakres definicji tej grupy produktów określonej w art. 1 niniejszej decyzji i musi spełniać kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria oznakowania ekologicznego UE dla grupy produktów „papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami” oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2028 r.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami” przydziela się numer kodu „053”.

Artykuł 6

Decyzje 2012/481/UE i 2014/256/UE tracą moc.

Artykuł 7

1. Nie naruszając przepisów art. 6, wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE produktom należącym do grupy produktów „papier zadrukowany” w rozumieniu decyzji 2012/481/UE podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2012/481/UE.
2. Nie naruszając przepisów art. 6, wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE produktom należącym do grupy „produkty z papieru przetworzonego” w rozumieniu decyzji 2014/256/UE podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2014/256/UE.
3. Wnioski o oznakowanie ekologiczne UE dla produktów należących do grupy produktów „papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami”, złożone w dniu lub w terminie dwóch miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji, mogą opierać się na kryteriach określonych w niniejszej decyzji lub na kryteriach określonych w decyzji 2012/481/UE dla grupy produktów „papier zadrukowany” lub, w stosownych przypadkach, na kryteriach określonych w decyzji 2014/256/UE dla grupy produktów „produkty z papieru przetworzonego”. Wnioski te ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.
4. Oznakowanie ekologiczne UE przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2012/481/UE lub w decyzji 2014/256/UE może być używane przez 18 miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kryteria oznakowania ekologicznego UE stosowane przy przyznawaniu oznakowania ekologicznego UE w odniesieniu do papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytami

RAMY

Cele kryteriów

Kryteria oznakowania ekologicznego UE są ukierunkowane na papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami, które są najlepsze na rynku pod względem efektywności środowiskowej. Kryteria te dotyczą głównych skutków dla środowiska związanych z cyklem życia tych produktów i promują aspekty związane z gospodarką o obiegu zamkniętym.

W szczególności kryteria mają na celu promowanie produktów, które mają wysoką zawartość zrównoważonych lub pochodzących z recyklingu włókien, nadają się do recyklingu, są związane z niskimi emisjami i mogą zawierać jedynie ograniczoną ilość substancji niebezpiecznych.

Aby to osiągnąć, kryteria:

- zawierają wymóg, aby podłoże papierowe, w tym tektura, było certyfikowane oznakowaniem ekologicznym UE,
- określają ściśle limity stosowania substancji niebezpiecznych,
- określają wymogi co do zagwarantowania możliwości recyklingu produktu i właściwego systemu gospodarowania odpadami, w tym limity w zakresie maksymalnej ilości wytwarzanych odpadów papierowych,
- określają wymogi dotyczące emisji, w szczególności w odniesieniu do redukcji emisji LZO, w celu zagwarantowania powiązanych korzyści dla zdrowia pracowników oraz zmniejszenia zanieczyszczeń powietrza na poziomie lokalnym i regionalnym,
- określają wymogi dotyczące zużycia energii w zakładzie produkcyjnym.

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE w odniesieniu do papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytami są następujące:

1. Podłoże
2. Substancje objęte ograniczeniami:
 - 2.1. Ograniczenia dotyczące substancji wzbudzających szczególnie duże obawy (SVHC)
 - 2.2. Ograniczenia dotyczące substancji sklasyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽¹⁾
 - 2.3. Produkty biobójcze i biobójcze substancje czynne
 - 2.4. Środki czyszczące
 - 2.5. Alkilofenole oksyetylenowane, rozpuszczalniki fluorowcowane, ftalany
 - 2.6. Dalsze ograniczenia stosujące się do farb drukarskich, tonerów i lakierów
 - 2.7. Odzysk toluenu z rotograviury
3. Możliwość recyklingu:
 - 3.1. Możliwość usunięcia części niepapierowych
 - 3.2. Podatność na ponowne rozwłóknianie
 - 3.3. Możliwość usunięcia klejów
 - 3.4. Odbarwialność

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

4. Emisje:
 - 4.1. Emisje do wody pochodzące z druku rotograwiurówowego
 - 4.2. Emisje z instalacji objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE⁽²⁾ lub z instalacji równoważnych
 - 4.3. Emisje LZO z procesów drukowania nieobjętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE
5. Odpady:
 - 5.1. System gospodarowania odpadami
 - 5.2. Papier przeznaczony do recyklingu z zakładów drukarskich
 - 5.3. Papier przeznaczony do recyklingu z zakładów produkujących wyroby papiernicze i torby z uchwytami
6. Zużycie energii
7. Szkolenia
8. Zdarność do użycia
9. Informacje o produkcie
10. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Kryteria ekologiczne dotyczą produkcji papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytami, łącznie z podprocesami z obiektów produkujących papier oraz specjalnych linii produkcyjnych, na których papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami są drukowane lub przetwarzane. Kryteria ekologiczne nie obejmują transportu i opakowań.

Wszystkie operacje drukowania lub przetwarzania stosowane do papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytami muszą spełniać odpowiednie wymogi. Części produktu końcowego, które są drukowane lub przetwarzane przez podwykonawcę, powinny zatem również spełniać powiązane wymogi. Wniosek zawiera wykaz wszystkich drukarni i podwykonawców biorących udział w produkcji produktu i ich lokalizacje geograficzne.

Wniosek można złożyć w odniesieniu do linii produktu określonego rodzaju takiego jak np. klejona broszura od 2 do 30 stron. W takim przypadku próbka produktu, która reprezentuje linię produktu, musi spełniać kryteria. Próbkę produktu należy zanalizować pod kątem wszystkich użytych materiałów i chemikaliów, rodzajów papieru, maksymalnej liczby stron, maksymalnego formatu i wszystkich możliwych rodzajów łączenia. Oznakowanie ekologiczne UE może być stosowane w odniesieniu do wszystkich kolejnych produktów, które spełniają kryteria określone dla próbki produktu.

Właściwe organy należy powiadomić o zmianach dostawców, zakładów produkcji i procesów produkcji w odniesieniu do produktów, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE, załączając odpowiednie informacje umożliwiające sprawdzenie ciągłej zgodności z kryteriami. W odniesieniu do rodzaju produktu wytwarzanego w sposób powtarzalny lub rodzaju produktu, który będzie wyprodukowany tylko raz, wniosek dotyczy konkretnego produktu.

Ocena i weryfikacja: W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

W przypadku gdy wnioskodawca jest zobowiązany do złożenia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów zgodności z kryteriami, dokumenty te mogą pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy lub od jego dostawcy(-ów) lub jego (ich) poddostawcy(-ów) itp.

Właściwe organy uznają na zasadzie preferencyjnej zaświadczenia wydane przez organy akredytowane zgodnie z właściwą normą zharmonizowaną dla laboratoriów badawczych i kalibracyjnych oraz weryfikację przez organy akredytowane zgodnie z właściwą normą zharmonizowaną dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi.

W stosownych przypadkach można stosować metody badania inne od wskazanych dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne lub inspekcje na miejscu w celu sprawdzenia zgodności z tymi kryteriami.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

Właściwe organy należy powiadamiać o zmianach dostawców i miejsc produkcji w odniesieniu do produktów, którym przyznano oznakowanie ekologiczne, załączając odpowiednie informacje umożliwiające sprawdzenie ciągłej zgodności z kryteriami.

Jako warunek wstępny papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami muszą spełniać wymogi prawne kraju lub krajów, w których dany produkt jest wprowadzany do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt jest zgodny z tym wymogiem.

Stosuje się następujące definicje:

- 1) „warstwa kleju” odnosi się do klejów przetworzonych stosowanych w gotowych produktach z papieru (zwykle stosowanych jako błona);
- 2) „środki czyszczące” oznaczają: a) płynne chemikalia używane do mycia form drukowych, zarówno oddzielanych (poza prasą), jak i zintegrowanych (w prasie), i pras drukarskich w celu usunięcia farb drukarskich, pyłu papierowego i podobnych produktów; b) środki czyszczące do maszyn wykończeniowych i maszyn drukarskich, takie jak środki czyszczące do usuwania pozostałości klejów i lakierów; c) zmywacze farby drukarskiej używane do zmywania wyschniętej farby drukarskiej; nie obejmują środków służących do czyszczenia innych części maszyny drukarskiej lub do czyszczenia maszyn innych niż maszyny drukarskie i wykończeniowe;
- 3) „proces przetwarzania” oznacza proces, w ramach którego surowiec jest przetwarzany w produkt z papieru przetworzonego, w tym czasami proces druku (operacje pre-press, press i post-press);
- 4) „produkt z papieru przetworzonego” oznacza papier, tekturę lub podłoże papierowe, zadrukowane lub nie, zazwyczaj stosowane do ochrony, przenoszenia lub przechowywania przedmiotów lub dokumentów, w przypadku których przetwarzanie jest zasadniczą częścią procesu produkcji, i obejmuje trzy główne kategorie produktów: koperty, papierowe torby z uchwytami i wyroby papiernicze;
- 5) „fleksografia” oznacza rodzaj czynności drukarskiej z wykorzystaniem nośnika obrazu z gumy lub z elastycznych fotopolimerów, na których powierzchnie drukujące znajdują się powyżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie;
- 6) „emisje ulotne” oznaczają wszelkie, nieznanne się w gazach odlotowych lotnych związków organicznych emisje do powietrza, gleby i wody, jak również rozpuszczalniki zawarte we wszelkich produktach, chyba że część 2 załącznika VII do dyrektywy 2010/75/UE stanowi inaczej;
- 7) „fluorowcowany rozpuszczalnik organiczny” oznacza rozpuszczalnik organiczny, który zawiera w cząsteczce co najmniej jeden atom bromu, chloru, fluoru lub jodu;
- 8) „offset rolowy na gorąco” oznacza czynność drukarską typu „web-fed” z zastosowaniem nośnika obrazu, na którym powierzchnie drukujące i niedrukujące znajdują się w tej samej płaszczyźnie, przy czym „rolowy” oznacza, że materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od odrębnych arkuszy;
- 9) „laminowanie” oznacza przyleganie razem co najmniej dwóch elastycznych materiałów w celu utworzenia laminatu;
- 10) „papier do recyklingu” oznacza strumień odpadów papierowych wytworzony podczas produkcji produktu końcowego;
- 11) „powłoki samoprzylepne” (PSA): oznaczają kleje z wciąż ruchomymi cząsteczkami na ich powierzchniach, które nawet po stężeniu mogą wytwarzać wystarczającą przyczepność poprzez przyciskanie ich klejowych błon (powłoka) do powierzchni, która ma zostać połączona;
- 12) „rotograviura publikacyjna” oznacza czynność drukarską wykorzystującą rotograviurę do drukowania na papierze, np. czasopism, broszur, katalogów lub podobnych produktów, z zastosowaniem farb drukarskich na bazie toluenu;
- 13) „ponowne rozwłóknianie” oznacza przetwarzanie papieru z powrotem w masę papierniczą;
- 14) „sitodruk rotacyjny” oznacza rolową czynność drukarską, w której farba drukarska jest nakładana na powierzchnię przeznaczoną do zadrukowania sposobem przetłaczania przez porowaty nośnik obrazu, w którym powierzchnie drukujące są otwarte, zaś powierzchnie niedrukujące są zaślepione, przy użyciu ciekłej farby drukarskiej, która schnie tylko poprzez odparowanie.
- 15) „rotograviura” oznacza czynność drukarską z zastosowaniem cylindrycznego nośnika obrazu, na którym powierzchnie drukujące znajdują się poniżej powierzchni niedrukujących, z zastosowaniem ciekłych farb drukarskich schnących poprzez odparowanie.
- 16) „CLZO” oznacza całkowitą zawartość lotnych związków organicznych wyrażoną jako C (w powietrzu).

- 17) „web-fed” oznacza że materiał, na który nanosi się druk, jest podawany do maszyny z roli, w odróżnieniu od odrębnych arkuszy;
- 18) „lakierowanie” oznacza czynność, za pomocą której nakłada się lakier lub spoiwo na materiał elastyczny do celów dalszego uszczelnienia materiału stanowiącego opakowanie;
- 19) „lotne związki organiczne” (LZO) oznaczają każdy związek organiczny oraz frakcję kreozytu, które w temperaturze 293,15 K mają ciśnienie pary 0,01 kPa lub więcej lub mają odpowiadającą tej wartości lotność w szczególnych warunkach użytkowania.

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryterium 1 – Podłoże

Podłoże papierowe, w tym tektura wykorzystywana w produkcie końcowym, jest opatrzone oznakowaniem ekologicznym UE dla „papieru graficznego” zgodnie z załącznikiem I do decyzji Komisji (UE) 2019/70 ⁽³⁾.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kopię ważnego certyfikatu oznakowania ekologicznego UE, zgodnie z załącznikiem I do decyzji Komisji (UE) 2019/70, dla każdego podłoża papierowego używanego w zadrukowanym papierze, wyrobach papierniczych lub papierowych torbach z uchwytnymi z oznakowaniem ekologicznym UE.

Wnioskodawca dostarcza opis podłoża posiadającego oznakowanie ekologiczne UE, w tym nazwy handlowe i ilości stosowanego papieru. Wykaz ten zawiera także nazwy dostawców stosowanego papieru.

Kryterium 2 – Substancje objęte ograniczeniami

Podstawą wykazania zgodności z każdym podkryterium w ramach kryterium 2 jest przedstawienie przez wnioskodawcę wykazu wszystkich wykorzystanych chemikaliów wraz z odpowiednią dokumentacją (kartą charakterystyki lub deklaracją od dostawcy substancji chemicznych). Jako wymóg minimalny wszystkie chemikalia stosowane przez wnioskodawcę w odpowiednich procesach drukowania lub przetwarzania muszą zostać poddane kontroli.

2.1. Ograniczenia dotyczące substancji wzbudzających szczególnie duże obawy (SVHC)

Wszelkie wchodzące chemikalia użyte w procesie produkcji przez wnioskodawcę i wszelkie dostarczone materiały wchodzące w skład produktu końcowego są objęte deklaracjami dostawców stwierdzającymi, że nie zawierają w stężeniach większych niż 0,10 % (m/m) substancji spełniających kryteria określone w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾, które zostały zidentyfikowane zgodnie z procedurą opisaną w art. 59 tego rozporządzenia i są włączone do listy kandydackiej substancji wzbudzających szczególnie duże obawy. Nie przyznaje się odstępstw od tego wymogu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację stwierdzającą, że produkt został wyprodukowany przy użyciu dostarczonych chemikaliów lub materiałów, które nie zawierają substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy w stężeniu większym niż 0,10 % (m/m). Deklaracja musi być poparta kartami charakterystyki chemikaliów, które zostały użyte, lub odpowiednimi deklaracjami dostawców chemikaliów lub materiałów.

Wykaz substancji zidentyfikowanych jako substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i znajdujących się na liście kandydackiej zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 znajduje się pod adresem:

http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp.

Odniesienia do tego wykazu dokonuje się z datą wniosku o przyznanie oznaczenia ekologicznego UE.

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2019/70 z dnia 11 stycznia 2019 r. ustanawiająca kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE papierowi graficznemu oraz bibułce i produktom z bibułki (notyfikowana jako dokument nr C(2019) 3) (Dz.U. L 15 z 17.1.2019, s. 27).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielenia zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

2.2. Ograniczenia dotyczące substancji sklasyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 ⁽³⁾

O ile produkt lub jakikolwiek jego wyrób składowy wymieniony w tabeli 1 nie jest objęty odstępstwem, nie może zawierać substancji ani mieszanin w stężeniu wyższym niż 0,10 % (m/m), które sklasyfikowano przy użyciu następujących zwrotów określających zagrożenie zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008:

- zagrożenia grupy 1: substancja rakotwórcza, mutagenna lub działająca szkodliwie na rozrodczość (CMR) kategorii 1A lub 1B: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df,
- zagrożenia grupy 2: substancja rakotwórcza, mutagenna lub działająca szkodliwie na rozrodczość kategorii 2: H341, H351, H361, H361f, H361d, H361fd, H362; toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 1: H400, H410; ostra toksyczność kategorii 1 i 2: H300, H310 i H330; toksyczność przy aspiracji kategorii 1: H304; działanie toksyczne na narządy docelowe kategorii 1: H370, H372; substancja kategorii 1 działająca uczulająco na skórę: H317 ⁽⁴⁾,
- zagrożenia grupy 3: toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 2, 3 i 4: H411, H412 i H413; ostra toksyczność kategorii 3: H301, H311 i H331; działanie toksyczne na narządy docelowe kategorii 2: H371, H373.

Z powyższego wymogu wyłącza się stosowanie substancji lub mieszanin, które zostały zmodyfikowane chemicznie podczas procesu produkcji, tak aby nie występowały już żadne istotne zagrożenia, w odniesieniu do których substancja lub mieszanina została sklasyfikowana na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008

Tabela 1

Odstępstwa od ograniczeń dotyczących substancji sklasyfikowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 oraz mające zastosowanie warunki

Rodzaj substancji/mieszaniny	Stosowanie	Klasa zagrożenia, kategoria i kod zwrotu określającego zagrożenie objęte odstępstwem	Odstępstwo warunki
Oleje mineralne i destylaty	Produkty z off-setu na gorąco, offsetu na zimno lub produkty z papieru zadrukowanego cyfrowo	Zagrożenie przy aspiracji, kategoria 1, H304	Wnioskodawca wykazuje właściwemu organowi, że obowiązują wszystkie odpowiednie instrukcje zawarte w karcie charakterystyki dotyczące bezpiecznej obsługi i przechowywania oraz odpowiednich kontroli narażenia i ochrony osobistej oraz stwierdza, że są one przestrzegane.
Nikiel	Elementy metalowe	Działanie uczulające na skórę, kategoria 1, H317, rakotwórczość, kategoria 2, H351, działanie toksyczne na narządy docelowe, wielokrotne narażenie, kategoria 1, H372	Wnioskodawca musi dostarczyć konsumentowi informacje dotyczące stosowania niklu do powlekania galwanicznego, powlekania lub stapiania metalu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza wykaz wszystkich odpowiednich chemikaliów stosowanych w procesie produkcji, wraz z odpowiednią kartą charakterystyki lub deklaracją dostawcy chemikaliów, oraz wszelkie odpowiednie deklaracje dostawców komponentów.

Należy wskazać wszelkie chemikalia zawierające substancje lub mieszaniny o objętej ograniczeniami klasyfikacji na mocy rozporządzenia (WE) nr 1272/2008. Przybliżony współczynnik dozowania chemikaliów, wraz ze stężeniem objętej ograniczeniami substancji lub mieszaniny w tej substancji chemicznej (przedstawionym w karcie charakterystyki lub deklaracji dostawcy) oraz przyjęty 100 % współczynnik retencji wykorzystuje się, aby oszacować ilość objętej ograniczeniami substancji lub mieszaniny pozostałej w produkcie końcowym.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Odnosi się wyłącznie do preparatów barwiących, barwników, środków wykańczalniczych oraz materiałów powlekających.

Ponieważ wiele produktów lub potencjalnych produktów wykorzystujących te same procesy chemiczne może zostać objętych jednym pozwoleniem, obliczenia należy przedstawić wyłącznie w odniesieniu do najmniej korzystnego produktu objętego pozwoleniem na oznakowanie ekologiczne UE (np. najbardziej zadrukowanego produktu).

Uzasadnienia dotyczące wszelkich odstępstw od 100 % współczynnika retencji (np. parowanie rozpuszczalnika) lub modyfikacji chemicznej objętej ograniczeniami substancji lub mieszaniny niebezpiecznej należy przedłożyć w formie pisemnej właściwemu organowi.

W odniesieniu do wszelkich substancji lub mieszanin objętych ograniczeniem, które przekraczają 0,10 % (m/m) w końcowym papierze zadrukowanym, wyrobach papierniczych lub papierowych torbach z uchwytami lub ich odpowiednich artykułów składowych, należy wprowadzić odpowiednie odstępstwo i przedstawić dowód zgodności z wszelkimi odnośnymi warunkami odstępstwa.

2.3. Produkty biobójcze i biobójcze substancje czynne

Papier zadrukowany, wyroby papiernicze i papierowe torby z uchwytami nie mogą być poddawane działaniu żadnych produktów biobójczych, w tym produktów typu 7 (środki do konserwacji folii) i typu 9 (środki do konserwacji włókien, skóry, gumy i materiałów polimeryzowanych).

Zezwala się tylko na użycie puszkowanych środków do konserwacji (tj. produktu biobójczego typu 6: środki konserwujące produkty podczas przechowywania), obecnych w farbách drukarskich, pokostach, lakierach i innych postaciach użytkowych stosowanych w procesach produkcyjnych i środkach konserwujących stosowanych w chłodzeniu cieczą i procesach przetwarzania (tj. produktach biobójczych typu 11), pod warunkiem że:

- są zatwierdzone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (*) dla zastosowań, odpowiednio, produktów typu 6 lub 11, lub
- są objęte badaniem w oczekiwaniu na decyzję w sprawie zatwierdzenia na mocy rozporządzenia (UE) nr 528/2012 dla zastosowań, odpowiednio, produktów typu 6 lub 11.

Jeżeli jakiegokolwiek biobójczej substancji czynnej spełniającej powyższy(-e) warunek(-ki) nadaje się kod zwrotu określającego zagrożenie H410 lub H411 (stwarzająca zagrożenie dla środowiska wodnego, zagrożenia przewlekłe, kategoria 1 lub 2), jej zastosowanie jest dozwolone wyłącznie wtedy, gdy potencjał bioakumulacji (log Pow współczynnika podziału n-oktanol/woda) wynosi $3,0 <$ lub jeżeli współczynnik biokoncentracji (BCF) wynosi ≤ 100 .

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca deklaruje, które produkty biobójcze zostały wykorzystane w procesie produkcji, określa charakter zastosowania produktu biobójczego (tj. rodzaj produktu 6 lub 11) i dostarcza kopie kart charakterystyki i wszelkie stosowne deklaracje lub sprawozdania z badań od producenta produktów biobójczych.

2.4. Środki czyszczące

Środki czyszczące stosowane do rutynowych operacji czyszczenia w procesach drukarskich lub podprocesach:

- nie zawierają rozpuszczalników o temperaturze zapłonu $< 60^{\circ}\text{C}$ w stężeniach $> 0,10\%$ (wagowo),
- nie zawierają benzenu w stężeniach $> 0,10\%$ (wagowo),
- nie zawierają toluenu lub ksyłenu w stężeniach $> 1,0\%$ (wagowo),
- nie zawierają węglowodorów aromatycznych ($\geq \text{C}_9$) w stężeniach $> 0,10\%$ (wagowo),
- nie zawierają żadnych składników na bazie halogenopochodnych, terpenów, n-heksanu, nonylfenoli, 1-metylo-2-pyrolidonu, 2-butoksyetanolu w stężeniach $> 0,10\%$ (wagowo).

Ograniczenia te nie mają zastosowania do środków czyszczących stosowanych w specjalnych postaciach użytkowych, które są stosowane tylko sporadycznie, takich jak środki do usuwania wyschniętej farby drukarskiej i regeneratory gum offsetowych.

Ograniczenie dotyczące toluenu nie ma zastosowania do środków czyszczących stosowanych w procesach rotografii.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca składa oświadczenie o wyborze różnych stosowanych środków czyszczących oraz o tym, czy są one stosowane w rutynowych procedurach czyszczenia, czy też w specjalnych procedurach, takich jak usuwanie wyschniętej farby drukarskiej lub regenerowanie gum offsetowych. W odniesieniu do każdego zastosowanego środka czyszczącego podaje się kartę charakterystyki. W przypadku rutynowo stosowanych środków czyszczących karty charakterystyki są poparte deklaracją zgodności z odpowiednimi ograniczeniami wymienionymi powyżej, sporządzoną przez dostawcę środka czyszczącego.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych (Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1).

2.5. Alkilofenole etoksyłowane, rozpuszczalniki chlorowcoorganiczne, ftalany

Następujące substancje lub preparaty nie są obecne w stężeniach przekraczających 0,10% (wagowo) w jakichkolwiek farbach, barwnikach, tonerach, środkach klejących lub czyszczących używanych w procesie drukowania lub powiązanych podprocesach w produkcji papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych lub papierowych toreb z uchwytami:

- alkilofenole etoksyłowane i ich pochodne, które w wyniku rozpadu mogą wytwarzać alkilofenole,
- rozpuszczalniki chlorowcoorganiczne, które w momencie składania wniosku są klasyfikowane jako należące do którejkolwiek klasy zagrożenia wymienionej w pkt 2.2,
- ftalany, które w momencie składania wniosku zostały przypisane do klas zagrożenia „działanie szkodliwe na rozrodczość” (kategoria 1A, 1B lub 2) i do co najmniej jednego z następujących kodów zwrotów określających zagrożenie: H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df, H361, H361f, H361d, H361fd lub H362 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza kartę(-y) charakterystyki i deklarację(-e) od swoich dostawców chemikaliów wykazujące, że w tych chemikaliach nie są obecne APEO (alkilofenole etoksyłowane) lub inne pochodne alkilofenoli, rozpuszczalniki chlorowcoorganiczne ani odpowiednie ftalany w ilościach przekraczających 0,10% (wagowo).

2.6. Dalsze ograniczenia stosujące się do farb drukarskich, tonerów i lakierów

Uwaga: Na potrzeby tego kryterium oraz o ile nie określono inaczej ograniczenia równają się nieobecności niebezpiecznych substancji lub mieszanin w stężeniach przekraczających 0,10% (wagowo) w farbach, tonerach lub lakierach w puszkach.

Następujące ograniczenia stosują się do wszelkich substancji lub mieszanin używanych w farbach drukarskich, tonerach i lakierach do użytku w procesie drukowania lub podprocesach w produkcji papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych lub papierowych toreb z uchwytami, opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE:

- nie stosuje się substancji lub mieszanin, które zostały przypisane do klas zagrożenia „działanie szkodliwe na rozrodczość” (kategoria 1A, 1B lub 2) i do co najmniej jednego z następujących kodów zwrotów określających zagrożenie: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df,
- nie stosuje się substancji lub mieszanin, którym przypisano toksyczność ostrą (droga pokarmowa/przez skórę/ przez drogi oddechowe) (kategoria 1 lub 2) i co najmniej jeden z następujących kodów zwrotów określających zagrożenie: H300, H310, H330,
- nie stosuje się substancji lub mieszanin, którym przypisano toksyczność ostrą (droga pokarmowa/przez skórę/ przez drogi oddechowe) (kategoria 3) i co najmniej jeden z następujących kodów zwrotów określających zagrożenie: H301, H311,
- nie stosuje się substancji lub mieszanin, którym przypisano działanie toksyczne na narządy docelowe (pojedyncze lub powtarzające się narażenie) (kategoria 1) i co najmniej jeden z następujących kodów zwrotów określających zagrożenie: H370, H372,
- nie stosuje się pigmentów lub dodatków na bazie antymonu, arsenu, kadmu, chromu (VI), ołowiu, rtęci, selenu, kobaltu, ani żadnych ich związków, a zezwala się jedynie na śladowe ilości tych metali w stężeniu do 0,010% (wagowo) jako zanieczyszczeń,
- nie stosuje się barwników azowych, które przez reduktywne rozerwanie jednej lub większej liczby grup azowych uwalniają jedną lub więcej amin aromatycznych wymienionych w dodatku 8 pozycja 43 do załącznika XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 (zob. orientacyjny wykaz w dodatku I do tego załącznika),
- nie stosuje się następujących rozpuszczalników: 2-metoksyetanol, 2-etoksyetanol, octan 2-metoksyetylowy, octan 2-etoksyetylowy, 2-nitropropan i metanol,
- nie stosuje się następujących substancji plastyfikujących: chlorowane naftaleny, chlorowane parafiny, fosforan monokrezyłowy, fosforan trikrezyłowy i fosforan difenylomonokrezyłowy,
- nie stosuje się diaminostilbenu i jego pochodnych, 2,4-dimetylo-6-tert-butylofenolu, 4,4'-bis(dimetyloamino)benzofenonu (keton Michlera) i Heksachlorocykloheksanu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza wykaz wszystkich farb drukarskich i powiązanych wyrobów stosowanych w produkcji papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytami opatrzonych oznakowaniem ekologicznym UE, wraz z kartami charakterystyki i deklaracją zgodności z tym kryterium w odniesieniu do każdej farby drukarskiej, tonera i lakieru, sporządzone przez dostawcę/producenta każdego produktu.

2.7. Odzysk toluenu z rotograviury

Wszelkie procesy rotograviury stosowane do produkcji papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych lub papierowych toreb z uchwytami posiadających oznakowanie ekologiczne UE muszą posiadać zainstalowany system odzyskiwania rozpuszczalników i być w stanie wykazać skuteczność odzyskiwania toluenu na poziomie co najmniej 97 %.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z tym kryterium popartą opisem systemu odzyskiwania rozpuszczalników i bilansu masowego toluenu, który wykazuje odzysk w wysokości co najmniej 97 % w ciągu ostatniego zakończonego roku kalendarzowego. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych pomiary prowadzone są na podstawie przynajmniej 3 miesięcy reprezentatywnej pracy zakładu.

Kryterium 3 – Możliwość recyklingu

3.1. Możliwość usunięcia części niepapierowych

Niepapierowe części wyrobu papierniczego, takie jak pręty metalowe lub osłony z tworzywa sztucznego, muszą być łatwe do usunięcia, aby zagwarantować, że składniki te nie będą utrudniać procesu recyklingu. Z wymogu tego wyłączone są niewielkie elementy niepapierowe, takie jak zszywki lub plastikowe okna kopertowe.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, popartą co najmniej jednym z następujących dokumentów: deklaracja sporządzona przez wytwórcę produktu lub projektanta, firmę zbierającą papier, firmę recyklingową lub równoważną organizację. Deklaracja ta jest poparta wykazem materiałów niepapierowych użytych w produkcji.

3.2. Podatność na ponowne rozwłóknianie

Produkt nadaje się do ponownego rozwłókniania.

Nie stosuje się środków zwiększających wytrzymałość w stanie mokrym, z wyjątkiem papierowych toreb z uchwytami i papieru pakowego, w których to można je stosować wyłącznie w przypadku, gdy można udowodnić podatność na ponowne rozwłóknianie.

Laminaty, w tym polietylen lub polipropylen, stosuje się wyłącznie w celu zwiększenia trwałości produktów o żywotności wynoszącej co najmniej 1 rok. Obejmuje to książki, segregatory, teczki, zeszyty, kalendarze, notatniki i terminarze. Laminowania nie stosuje się w czasopiśmie, papierowych torbach z uchwytami lub papierze pakowym. Podwójnego laminowania nie stosuje się w żadnym produkcie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, popartą następującą dokumentacją:

w przypadku produktów z papieru zadrukowanego i wyrobów papierniczych wnioskodawca dostarcza deklarację o niestosowaniu środków zwiększających wytrzymałość w stanie mokrym;

w przypadku papierowych toreb z uchwytami i papieru pakowego wnioskodawca dostarcza deklarację o niestosowaniu środków zwiększających wytrzymałość w stanie mokrym. W przeciwnym wypadku wnioskodawca dostarcza wyniki badań wykazujących podatność produktu na ponowne rozwłóknianie zgodnie z metodą PTS-RH 021, z systemem oceny ATICELCA 501 lub z równoważnymi standardowymi metodami, które są akceptowane przez właściwy organ.

Wnioskodawca dostarcza deklarację o niestosowaniu laminowania w odniesieniu do gazet, magazynów, papierowych toreb z uchwytami, papieru pakowego lub wyrobów papierniczych. W przeciwnym wypadku wnioskodawca dostarcza wyniki badań wykazujących podatność produktu na ponowne rozwłóknianie zgodnie z metodą PTS-RH 021 lub z systemem oceny ATICELCA 501 lub z równoważnymi standardowymi metodami, które są akceptowane przez właściwy organ.

W przypadku produktów laminowanych wnioskodawca dostarcza deklarację o niestosowaniu podwójnego laminowania.

W przypadku gdy część produktu z papieru jest łatwo zdejmowalna (na przykład metalowy pręt w skoroszycie zawieszanym, wkładka w czasopiśmie lub okładka plastikowa lub okładka wielokrotnego użytku na zeszyt), badanie podatności produktu na ponowne rozwłóknianie można przeprowadzić bez uwzględniania tej części.

3.3. Możliwość usunięcia klejów

Kryterium to stosuje się do papieru zadrukowanego, wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytyami.

Etykiety samoprzylepne, które stanowią co najmniej 0,50 % m/m produktu końcowego, muszą wykazać zgodność z tym wymogiem. Etykiety niesamoprzylepne są zwolnione z obowiązku spełnienia kryteriów.

O ile nie określono inaczej, kleje mogą być stosowane tylko wtedy, gdy ich zdolność do usunięcia można poprzez uzyskanym wynikiem wynoszącym co najmniej 71 punktów w karcie wyników usuwalności klejów EPRC.

Samoprzylepne powłoki stosuje się tylko wtedy, gdy ich możliwość usunięcia można udowodnić za pomocą co najmniej pozytywnego wyniku zgodnie z kartą wyników usuwalności klejów EPRC.

Kleje na bazie wody są zwolnione z tego wymogu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z kartą wyników usuwalności klejów zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady ds. Recyklingu Papieru (EPRC). Deklarację należy poprzeć wynikami badania zdolności do usunięcia, zgodnie z metodą INGEDE 12 lub równoważnymi standardowymi metodami, które zostały zaakceptowane przez właściwy organ jako dostarczające danych o równoważnej jakości naukowej.

W odniesieniu do klejów na bazie wody deklarację dotyczącą wodnego charakteru kleju dostarcza producent kleju. Karta charakterystyki kleju jest uznawana za dowód zgodności tylko wtedy, gdy wskazuje ona na to, że stosowany w produkcie klej bazuje na wodzie.

Kleje, które są wymienione w załączniku do „Oceny przydatności produktu zadrukowanego do recyklingu, Karta wyników usuwalności warstw kleju”, uznaje się za zgodne z wymogiem.

3.4. Odbarwialność

Kryterium to stosuje się do artykułów z papieru zadrukowanego i kopert z papieru niezadrukowanego.

Odbarwialność należy udowodnić.

Produkt zadrukowany uznaje się za zgodny z wymogiem, jeżeli wszystkie analizowane parametry mają wynik dodatni, a wynik końcowy wynosi co najmniej 51 w karcie wyników odbarwialności EPRC lub równoważnej. Koperty są zwolnione z badania odbarwialności.

W odniesieniu do kopert druk wewnętrzny można stosować wyłącznie ze względów związanych z prywatnością i w kopertach złożonych z papieru o gramaturze poniżej 135g/m² lub o poziomie nieprzeźrystości poniżej 98%. Wewnętrzna powierzchnia zadrukowana powinna być mniejsza niż 80 % całkowitej powierzchni wewnętrznej, minus powierzchnia sklejana i nadrukowana w jasnych odcieniach.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca lub producent farby dostarcza deklarację zgodności z kartą wyników odbarwialności zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady ds. Recyklingu Papieru (EPRC). Deklarację należy poprzeć wynikami badania odbarwialności, zgodnie z metodą INGEDE 11 lub równoważnymi standardowymi metodami, które zostały zaakceptowane przez właściwy organ jako dostarczające danych o równoważnej jakości naukowej.

W odniesieniu do kopert wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z wymogiem, popartą specyfikacjami stosowanego papieru dotyczącymi masy/m² zgodnie z normą UNE-EN ISO/536 lub nieprzeźrystości zgodnie z ISO 2471, koloru farby drukarskiej oraz % pokrycia jakimkolwiek wewnętrznym drukowanym szablonem.

Technologie drukarskie i zestawy materiałów wymienione w załączniku do „Oceny przydatności produktu zadrukowanego do recyklingu, Karta wyników odbarwialności” uznaje się za zgodne z wymogami.

Na rodzajach papieru, które są używane w produkcie, należy przeprowadzić badanie technologii drukarskich lub farb drukarskich. Certyfikat badania można zastosować do druku z tą samą farbą na tym samym typie podłoża, jeżeli pokrycie farbą jest równe lub niższe niż w przypadku badanego produktu.

Kryterium 4 – Emisje

4.1. Emisje do wody pochodzące z druku rotograviurowego

Określona ilość Cr i Cu w oczyszczalni ścieków nie może przekraczać, odpowiednio, 20 mg na m³ i 200 mg na m² powierzchni cylindra drukującego stosowanego w prasie.

Ocena i weryfikacja: Odprowadzanie Cr i Cu jest kontrolowane w rotograviurowych zakładach drukarskich po oczyszczeniu i bezpośrednio przed odprowadzeniem. Reprezentatywną próbkę złożoną z odprowadzanego Cr i Cu pobiera się co najmniej raz na 3 miesiące. Akredytowane laboratorium przeprowadza co najmniej jedno badanie analityczne w celu ustalenia zawartości Cr i Cu w próbce złożonej zgodnie z EN ISO 11885 lub równoważnymi standardowymi metodami uznanymi przez właściwy organ za dostarczające danych o równoważnej jakości naukowej.

Zgodność z niniejszym kryterium ocenia się poprzez podzielenie zawartości Cr i Cu określonej w rocznym badaniu analitycznym przez powierzchnię cylindra stosowanego w prasie w trakcie drukowania. Powierzchnię cylindra stosowanego w prasie w trakcie drukowania oblicza się poprzez pomnożenie powierzchni cylindra ($= 2\pi rL$, gdzie r jest promieniem, a L długością cylindra) przez liczbę druków w ciągu roku (= liczba różnych druków).

4.2. Emisje z instalacji objętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE ⁽⁸⁾ lub równoważnych instalacji

Następujące wymogi mają zastosowanie do procesów drukowania określonych w załącznikach I i VII do dyrektywy 2010/75/UE lub do równoważnych procesów drukowania poza UE spełniających wymagania określone w załącznikach I i VII do dyrektywy 2010/75/UE.

4.2.a) Emisje lotnych związków organicznych (LZO) i chromu (VI) z rotograviury publikacyjnej

Emisje niezorganizowane LZO, obliczone za pomocą bilansu masy rozpuszczalnika, powinny być niższe lub równe 2,0 % wkładu rozpuszczalnika, a całkowite LZO ⁽⁹⁾ w gazach odlotowych są niższe lub równe 16,0 mg C/Nm³.

Emisje Cr(VI) do atmosfery nie przekraczają 15,0 mg na tonę papieru. Instaluje się urządzenie służące redukcji emisji.

4.2.b) Emisje lotnych związków organicznych (LZO) z offsetu rolowego na gorąco

Całkowite emisje LZO obliczone za pomocą bilansu masy rozpuszczalnika powinny być niższe lub równe 0,03 kg LZO na kg wkładu farby; lub emisje niezorganizowane LZO, obliczone za pomocą bilansu masy rozpuszczalnika, powinny być niższe lub równe 8 % wkładu rozpuszczalnika obliczonego za pomocą bilansu masy rozpuszczalnika, a całkowite LZO w gazach odlotowych powinny być niższe lub równe 12,0 mg C/Nm³.

4.2.c) Emisje lotnych związków organicznych (LZO) z fleksografii i rotograviury niepublikacyjnej

Całkowite emisje LZO obliczone za pomocą bilansu masy rozpuszczalnika powinny być niższe lub równe 0,24 kg LZO na kg wkładu farby; lub emisje niezorganizowane LZO, obliczone za pomocą bilansu masy rozpuszczalnika, powinny być niższe lub równe 9,6 % wkładu rozpuszczalnika obliczonego za pomocą bilansu masy rozpuszczalnika, a całkowite LZO w gazach odlotowych powinny być niższe lub równe 16,0 mg C/Nm³.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza szczegółowe obliczenia i dane z badania wykazujące zgodność z tym kryterium wraz z odpowiednią dokumentacją uzupełniającą.

W odniesieniu do całkowitych lub niezorganizowanych emisji LZO, stosownie do przypadku, obliczenie bilansu masy rozpuszczalnika opiera się na produkcji podczas 12 miesięcy pracy. Bilans masy rozpuszczalnika jest zgodny z definicją określoną w części 7 pkt 2 załącznika VII do dyrektywy 2010/75/UE. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych pomiary prowadzone są na podstawie przynajmniej 3 miesięcy reprezentatywnej pracy zakładu.

Dostawca chemikaliów lub wnioskodawca dostarcza deklarację zawartości lotnych związków organicznych w farbach, środkach czyszczących, roztworach nawilżających lub innych odpowiednich produktach chemicznych.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17).

⁽⁹⁾ Całkowite LZO wyrażone jako C (w powietrzu).

Bilans masy rozpuszczalnika wykonuje się co roku. Oceny pisemnej dokonuje odpowiedzialny członek personelu. Ocenę dostarcza się do właściwego organu, na żądanie.

W celu monitorowania całkowitych emisji LZO do powietrza w gazach odlotowych każdy komin, w którym ładunek całkowitych LZO jest mniejszy niż 10 kg C/h, powinno monitorować się co najmniej raz w roku zgodnie z normą EN 12619 lub równoważną. W przypadku ładunku całkowitych LZO wynoszącego mniej niż 0,1 kg C/h (jako średnia roczna) lub w przypadku nieobniżonego i stabilnego ładunku całkowitych LZO wynoszącego mniej niż 0,3 kg C/h częstotliwość monitorowania można ograniczyć i przeprowadzać raz na trzy lata, natomiast pomiar można zastąpić obliczeniem, pod warunkiem że takie obliczenie zapewni uzyskanie danych o równoważnej jakości naukowej.

W przypadku każdego komina o ładunku całkowitych LZO równym lub wyższym od 10 kg C/h monitorowanie prowadzi się w sposób ciągły zgodnie z normami EN15267-1, EN15267-2, EN15267-3 i EN 14181. W przypadku pomiarów ciągłych dane stanowią średnią dzienną w okresie jednego dnia na podstawie ważnych średnich godzinnych lub półgodzinnych.

Należy określić destrukcję LZO w systemie redukcji emisji (np. utlenianie termiczne, adsorpcja na węglu aktywnym), z częstotliwością co najmniej raz na trzy lata, poprzez połączone pomiary stężenia LZO w gazie surowym i czystym gazie.

Dane z pomiarów dotyczące gazów odlotowych są rejestrowane i udostępniane na żądanie właściwego organu.

Wnioskodawca dostarcza opis wprowadzonego systemu wraz z dokumentacją dotyczącą kontroli i monitorowania emisji Cr(VI). Dokumentacja obejmuje wyniki badań związanych z redukcją emisji Cr(VI) do atmosfery.

4.3. Emisje LZO z procesów drukowania nieobjętych dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE

Poniższe wymogi mają zastosowanie do procesów drukowania nieujętych w załączniku I lub części 2 załącznika VII do dyrektywy 2010/75/UE lub do równoważnych procesów drukowania poza UE niespełniających wymagań określonych w załącznikach I i VII do dyrektywy 2010/75/UE.

Całkowite emisje LZO obliczone za pomocą bilansu masy rozpuszczalnika powinny być niższe lub równe:

- 4,5 kg LZO/tonę papieru do podawania papieru w arkuszach w druku offsetowym,
- 1,0 kg LZO/tonę papieru do druku cyfrowego,
- 2,0 kg LZO/tonę papieru do offsetu rolowego na gorąco,
- 2,5 kg LZO/tonę papieru do offsetu rolowego na zimno;
- 3,0 kg LZO na tonę papieru w przypadku innych maszyn do rotograviury, fleksografii, sitodruku rotacyjnego, laminowania lub lakierowania.

Ewentualnie, jeżeli stosuje się układ oczyszczania gazów wylotowych, emisje niezorganizowane LZO obliczone za pomocą bilansu masy rozpuszczalnika powinny być niższe lub równe 10 % wkładu rozpuszczalnika, a całkowite LZO w gazach odlotowych powinny być niższe lub równe 20 mg C/Nm³.

Lotne rozpuszczalniki z procesu suszenia w offsecie na gorąco, rotograviurze i fleksografii są zarządzane za pomocą odzysku rozpuszczalnika lub obróbki termicznej lub innego równoważnego systemu, tj. zastąpienia farbami wodnymi.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza opis wprowadzonego systemu wraz z dokumentacją i wynikami badań dotyczącymi kontroli i monitorowania emisji do atmosfery.

W odniesieniu do całkowitych lub niezorganizowanych emisji LZO, stosownie do przypadku, obliczenie bilansu masy rozpuszczalnika opiera się na produkcji podczas 12 miesięcy pracy. Bilans masy rozpuszczalnika jest zgodny z definicją określoną w części 7 pkt 2 załącznika VII do dyrektywy 2010/75/UE. Do celów przydziału emisji LZO do masy papieru oblicza się wszystkie zadrukowane powierzchnie. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych pomiary prowadzone są na podstawie przynajmniej 3 miesięcy reprezentatywnej pracy zakładu.

W celu monitorowania całkowitych emisji LZO do powietrza w gazach odlotowych każdy komin, w którym ładunek całkowitych LZO jest mniejszy niż 10 kg C/h, powinno monitorować się co najmniej raz w roku zgodnie z normą EN 12619 lub równoważną. W przypadku ładunku całkowitych LZO wynoszącego mniej niż 0,1 kg C/h (jako średnia roczna) lub w przypadku nieobniżonego i stabilnego ładunku całkowitych LZO wynoszącego mniej niż 0,3 kg C/h częstotliwość monitorowania można ograniczyć i przeprowadzać raz na trzy lata, natomiast pomiar można zastąpić obliczeniem, pod warunkiem że takie obliczenie zapewni uzyskanie danych o równoważnej jakości naukowej.

Dostawca chemikaliów lub wnioskodawca dostarcza deklarację zawartości lotnych związków organicznych w farbách, środkach czyszczących, roztworach nawilżających lub innych odpowiednich produktach chemicznych.

Kryterium 5 – Odpady

5.1. System gospodarowania odpadami

Zakład, w którym produkt jest wytwarzany, musi posiadać system przetwarzania odpadów, który realizuje i dokumentuje środki zastosowane w celu zmniejszenia ilości odpadów stałych i płynnych, w tym odpadów papieru, odpadów farb, środków czyszczących i roztworów zwilżających, określone przez lokalne lub krajowe organy regulacyjne.

System gospodarowania odpadami jest udokumentowany lub opisany i zawiera informacje dotyczące przynajmniej następujących procedur:

- postępowanie z materiałami nadającymi się do recyklingu ze strumienia odpadów, gromadzenie, segregowanie i wykorzystywanie tych materiałów,
- procedury odzyskiwania materiałów nadających się do innych zastosowań, np. do spalania w celu uzyskania pary technologicznej, do celów grzewczych lub rolniczych,
- postępowanie z odpadami niebezpiecznymi, gromadzenie, segregowanie i unieszkodliwianie tych odpadów, zgodnie z przepisami właściwych lokalnych i krajowych organów regulacyjnych,
- cele i zadania dotyczące ciągłej poprawy, związane z ograniczeniem wytwarzania odpadów i wzrostem wskaźników ponownego wykorzystania i recyklingu.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium wraz z opisem procedur przyjętych na potrzeby gospodarowania odpadami. Wnioskodawca przedstawia plan gospodarowania odpadami dla każdego z obiektów, których to dotyczy. Jeżeli gospodarowanie odpadami jest zlecane na zewnątrz, podwykonawca również dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium.

Uznaje się, że wnioskodawcy zarejestrowani w unijnym systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) lub posiadający certyfikat przyznany zgodnie z normą ISO 14001 spełniają niniejsze kryterium, jeśli:

- 1) wprowadzenie gospodarowania odpadami w odniesieniu do zakładu(-ów) produkcyjnego(-ych) zostało udokumentowane w deklaracji środowiskowej EMAS przedsiębiorstwa
- 2) wprowadzenie gospodarowania odpadami zostało odpowiednio uwzględnione za pośrednictwem certyfikatu wydanego zgodnie z normą ISO 14001 dotyczącego zakładów produkcji.

5.2. Papier przeznaczony do recyklingu z zakładów drukarskich

Kryterium to stosuje się do produktów z papieru zadrukowanego. Ilość wytworzonego papieru odpadowego „X” nie przekracza wartości podanych w poniższej tabeli.

Metoda druku	Maksymalny % papieru odpadowego
Offset arkuszowy	23
Offset na zimno, gazeta	10
Offset na zimno, druk formularzy	18
Offset rolowy na zimno (z wyjątkiem gazet)	19
Offset rolowy na gorąco	21
Rotograwiura	15
Fleksografia	17
Druk cyfrowy	10
Sitodruk	23

gdzie:

X = liczba ton papieru odpadowego wytworzonego rocznie podczas drukowania (w tym procesów wykończeniowych) produktu z papieru zadrukowanego opatrzonego oznakowaniem ekologicznym podzielona przez liczbę ton papieru nabytego i wykorzystanego rocznie do produkcji produktu z papieru zadrukowanego opatrzonego oznakowaniem ekologicznym.

Jeżeli drukarnia przeprowadza procesy wykończeniowe na rzecz innej drukarni, ilość papieru odpadowego wytworzonego w tych procesach nie jest uwzględniana przy obliczaniu „X”.

Jeżeli procesy wykończeniowe są zlecane innemu przedsiębiorstwu, oblicza się ilość papieru odpadowego wytworzonego wskutek prac zleconych i deklaruje ją przy obliczaniu „X”.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza opis obliczenia ilości papieru odpadowego wraz z deklaracją od wykonawcy odbierającego papier odpadowy od drukarni. Należy przedstawić warunki zlecenia i obliczenia ilości papieru odpadowego związanej z procesami wykończeniowymi.

Okres do obliczeń ustalony jest na podstawie produkcji w czasie 12 miesięcy. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych obliczenia przeprowadza się na podstawie co najmniej 45 kolejnych dni stabilnej pracy zakładu.

Jeżeli obliczenie ton papieru odpadowego wyprodukowanego rocznie w czasie drukowania produktu z papieru zadrukowanego posiadającego oznakowanie ekologiczne nie jest technicznie możliwe, wnioskodawca może przedstawić obliczenia dotyczące całkowitej ilości papieru przeznaczonego do recyklingu wyprodukowanego rocznie w drukarni.

5.3. Papier przeznaczony do recyklingu z zakładów produkujących wyroby papiernicze i torby z uchwytami

Kryterium to odnosi się do wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytami. Ilość wytworzonego papieru odpadowego „X” nie przekracza:

- dla kopert – 19 %,
- dla wyrobów papierniczych do pisanja, z wyjątkiem terminarzy – 15 %,
- dla terminarzy i wyrobów papierniczych do archiwizacji, zadrukowanych po jednej stronie – 20 %,
- dla wyrobów papierniczych do archiwizacji zadrukowanych po obu stronach – 30 %,
- dla papierowych toreb i papieru pakowego – 11 %,

gdzie:

X = liczba ton papieru odpadowego wytworzonego rocznie podczas produkcji (w tym procesów wykończeniowych) wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytami opatrzonych oznakowaniem ekologicznym podzielona przez liczbę ton papieru nabytego i wykorzystanego rocznie do produkcji wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytami.

Jeżeli drukarnia przeprowadza procesy wykończeniowe na rzecz innej drukarni, ilość papieru odpadowego wytworzonego w tych procesach nie jest uwzględniana przy obliczaniu „X”.

Jeżeli procesy wykończeniowe są zlecane innemu przedsiębiorstwu, oblicza się ilość papieru odpadowego wytworzonego wskutek prac zleconych i deklaruje ją przy obliczaniu „X”.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza opis obliczenia ilości papieru odpadowego wraz z deklaracją od wykonawcy odbierającego papier odpadowy od drukarni. Należy przedstawić warunki zlecenia i obliczenia ilości papieru odpadowego związanej z procesami wykończeniowymi.

Okres do obliczeń ustalony jest na podstawie produkcji w czasie 12 miesięcy. W przypadku nowych lub przebudowanych zakładów produkcyjnych obliczenia przeprowadza się na podstawie co najmniej 45 kolejnych dni stabilnej pracy zakładu.

Jeżeli obliczenie ton papieru odpadowego wyprodukowanego rocznie w czasie drukowania wyrobów papierniczych i papierowych toreb z uchwytami posiadających oznakowanie ekologiczne nie jest technicznie możliwe, wnioskodawca może przedstawić obliczenia dotyczące całkowitej ilości papieru przeznaczonego do recyklingu wyprodukowanego rocznie w drukarni.

Kryterium 6 – Zużycie energii

Obiekt, w którym produkowany jest produkt z oznakowaniem ekologicznym UE, ustanawia system zarządzania energią obejmujący wszystkie urządzenia zużywające energię (w tym maszyny, oświetlenie, klimatyzację, chłodzenie). System zarządzania energią obejmuje środki służące poprawie efektywności energetycznej i zawiera informacje dotyczące przynajmniej następujących procedur:

- opracowanie i wdrożenie planu gromadzenia danych dotyczących energii w celu określenia kluczowych danych liczbowych dotyczących energii,
- analiza zużycia energii, która zawiera wykaz systemów, procesów i instalacji zużywających energię,
- określenie stosowanych środków na rzecz bardziej efektywnego wykorzystania energii,
- cele i założenia ciągłe w zakresie zmniejszenia zużycia energii.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności zakładu produkcji z niniejszym kryterium, popartą opisem systemu gospodarki energią.

Wnioskodawcę certyfikowanego zgodnie z normą ISO 50001, EN 16247 lub normą/systemem równoważnym uznaje się za spełniającego ten wymóg.

Uznaje się, że wnioskodawca zarejestrowany w EMAS spełnia ten wymóg, jeżeli włączenie zarządzania energią w zakres EMAS w odniesieniu do zakładu(-ów) produkcji zostało udokumentowane w deklaracji środowiskowej EMAS.

Wnioskodawcę certyfikowanego zgodnie z ISO 14001 uznaje się za spełniającego to kryterium, jeżeli włączenie planu zarządzania energią zostało w wystarczającym stopniu uwzględnione w certyfikacie ISO 14001 dotyczącym zakładu produkcyjnego.

Cele i założenia ciągle w zakresie zmniejszenia zużycia energii realizuje się w ujęciu rocznym. Oceny pisemnej dokonuje odpowiedzialny członek personelu. Ocenę dostarcza się do właściwego organu, na żądanie.

Kryterium 7 – Szkolenie

Wszyscy odpowiedni członkowie personelu uczestniczący w bieżącej działalności zakładu produkcyjnego posiadają wiedzę niezbędną do zapewnienia, aby wymogi dotyczące oznakowania ekologicznego były spełniane i stale ulepszane.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium wraz ze szczegółami programu szkolenia, jego treścią i wskazaniem, którzy pracownicy otrzymali jakie szkolenie i kiedy. Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi również próbkę materiałów szkoleniowych.

Kryterium 8 – Zdarność do użycia

Produkt nadaje się do użycia zgodnie ze swoim przeznaczeniem.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium, popartą co najmniej jednym z następujących dokumentów:

- pismo/dokument/oświadczenia sporządzone przez klientów dotyczące określonego produktu, potwierdzające, że produkt spełnia specyfikacje i dobrze funkcjonuje przy swoim zamierzonym zastosowaniu,
- szczegółowy opis procedury rozpatrywania skarg konsumentów,
- dokumentacja wykazująca certyfikację jakości zgodnie z normą ISO 9001 lub równoważną,
- dokumentacja potwierdzająca jakość papieru zgodnie z normą EN ISO/IEC 17050-1, która zawiera ogólne kryteria dotyczące deklaracji dostawcy co do zgodności z normami.

Kryterium 9 – Informacje o produkcie

Na papierowych torbach z uchwytyami znajdują się następujące informacje:

„Prosimy o ponowne użycie tej torby”.

Na produkcie z papieru zadrukowanego znajdują się następujące informacje:

„Prosimy o zbieranie zużytego papieru do recyklingu”.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium z załączonym zdjęciem przedstawiającym produkt, na którym znajduje się wymagana informacja.

Kryterium 10 – Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Jeśli stosowana jest nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym, zawiera ona następujące trzy oświadczenia:

- niskie emisje z procesów technologicznych do powietrza i wody,
- produkt nadaje się do recyklingu,
- papier o niewielkim wpływie na środowisko.

Wnioskodawca postępuje zgodnie z instrukcjami dotyczącymi sposobu, w jaki należy właściwie stosować logo oznakowania ekologicznego UE przedstawionymi w wytycznych dotyczących logo oznakowania ekologicznego UE:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium z załączonym zdjęciem o wysokiej rozdzielczości przedstawiającym opakowanie produktu, na którym wyraźnie widać etykietę, numer rejestracji/pozwolenia oraz oświadczenia, które można umieścić na opakowaniu wraz z etykietą.

DECYZJA KOMISJI (UE) 2020/1804**z dnia 27 listopada 2020 r.****ustanawiająca kryteria oznakowania ekologicznego UE dla wyświetlaczy elektronicznych***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8156)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 66/2010 oznakowanie ekologiczne UE można przyznawać produktom o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu ich całego cyklu życia.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 66/2010 stanowi, że określone kryteria oznakowania ekologicznego UE należy ustalać według grup produktów.
- (3) Decyzją Komisji 2009/300/WE ⁽²⁾ ustanowiono kryteria i związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dla grupy produktów „odbiorniki telewizyjne”. Decyzją Komisji (UE) 2019/1134 ⁽³⁾ okres ważności tych kryteriów i wymogów wydłużono do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (4) Aby lepiej odzwierciedlić najlepszą praktykę na rynku dotyczącą tej grupy produktów oraz uwzględnić innowacje wprowadzone w okresie przejściowym, należy ustanowić nowy zestaw kryteriów dla grupy „telewizory”.
- (5) W sprawozdaniu z kontroli sprawności dotyczącej oznakowania ekologicznego UE ⁽⁴⁾ z dnia 30 czerwca 2017 r., w ramach której dokonano przeglądu wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 66/2010, stwierdzono konieczność opracowania bardziej strategicznego podejścia do oznakowania ekologicznego UE, w tym, w stosownych przypadkach, powiązania ze sobą pokrewnych grup produktów.
- (6) Zgodnie z tymi konkluzjami i po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego należy zmienić kryteria dla grupy produktów „telewizory”, w tym rozszerzyć jej zakres na zewnętrzne wyświetlacze komputerowe i wyświetlacze przeznaczone do przekazu treści, które są objęte zakresem rozporządzenia Komisji (UE) 2019/2021 ⁽⁵⁾ i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2013 ⁽⁶⁾. Aby nazwa grupy produktów odzwierciedlała ten szerszy zakres, należy zmienić ją na „wyświetlacze elektroniczne”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2009/300/WE z dnia 12 marca 2009 r. ustalająca zrewidowane ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego odbiornikom telewizyjnym (Dz.U. L 82 z 28.3.2009, s. 3).

⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2019/1134 z dnia 1 lipca 2019 r. zmieniająca decyzję 2009/300/WE i decyzję (UE) 2015/2099 w odniesieniu do okresu ważności ekologicznych kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego UE niektórym produktom i związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji (Dz.U. L 179 z 3.7.2019, s. 25).

⁽⁴⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat przeglądu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (COM(2017) 355).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/2021 z dnia 1 października 2019 r. ustanawiające wymogi dotyczące ekoprojektu dla wyświetlaczy elektronicznych zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE, zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1275/2008 i uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 642/2009 (Dz.U. L 315 z 5.12.2019, s. 241).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/2013 z dnia 11 marca 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 w odniesieniu do etykietowania energetycznego wyświetlaczy elektronicznych i uchylające rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1062/2010, (Dz.U. L 315 z 5.12.2019, s. 1).

- (7) W nowym planie działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy ⁽⁷⁾ przyjętym w dniu 11 marca 2020 r. przewidziano bardziej systematyczne uwzględnianie trwałości, zdolności do recyklingu i zawartości materiałów z recyklingu w kryteriach oznakowania ekologicznego UE.
- (8) Zmienione kryteria oznakowania ekologicznego UE dla wyświetlaczy elektronicznych mają na celu w szczególności propagowanie produktów, które są energooszczędne, nadają się do naprawy, które można łatwo rozmontować (co ułatwia odzyskiwanie zasobów z recyklingu pod koniec ich okresu użyteczności), które mają określoną minimalną zawartość materiałów z recyklingu i mogą zawierać jedynie ograniczoną ilość substancji niebezpiecznych.
- (9) Nowe kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji dla przedmiotowej grupy produktów powinny pozostać ważne do dnia 31 grudnia 2028 r. przy uwzględnieniu cyklu innowacji dla tej grupy produktów.
- (10) Ze względu na pewność prawa należy uchylić decyzję 2009/300/WE.
- (11) Należy przewidzieć okres przejściowy dla producentów wytwarzających produkty, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE dla telewizorów oparciu o kryteria określone w decyzji 2009/300/WE, tak aby zapewnić im wystarczający czas na dostosowanie produktów do nowych kryteriów i wymogów. Po przyjęciu niniejszej decyzji przez ograniczony czas możliwe powinno być również składanie wniosków w oparciu o kryteria ustanowione decyzją 2009/300/WE albo w oparciu o nowe kryteria ustanowione niniejszą decyzją. Stosowanie oznakowania ekologicznego UE przyznanego zgodnie z kryteriami określonymi w poprzedniej decyzji powinno być dozwolone przez 12 miesięcy po dacie przyjęcia niniejszej decyzji.
- (12) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Grupa produktów „wyświetlacze elektroniczne” obejmuje telewizory, monitory i cyfrowe wyświetlacze przeznaczone do przekazu treści.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „wyświetlacz elektroniczny” oznacza ekran wyświetlacza i towarzyszące mu układy elektroniczne, którego podstawową funkcją jest pokazywanie informacji wizualnych ze źródeł połączonych przewodowo lub bezprzewodowo;
- 2) „cyfrowy wyświetlacz przeznaczony do przekazu treści” oznacza wyświetlacz elektroniczny przeznaczony głównie do oglądania przez wiele osób w środowisku innym niż komputer stacjonarny. Jego specyfikacja obejmuje wszystkie następujące elementy:
 - a) niepowtarzalny identyfikator umożliwiający podjęcie działań w odniesieniu do konkretnego ekranu;
 - b) funkcja uniemożliwiająca nieuprawniony dostęp do ustawień wyświetlacza i pokazywanego obrazu;
 - c) połączenie sieciowe (obejmujące połączenie przewodowe lub bezprzewodowe) w celu sterowania, monitorowania lub otrzymywania informacji do wyświetlania z oddalonych źródeł typu „unicast” lub „multicast”, ale nie ze źródeł typu „broadcast”;
 - d) przeznaczony do instalacji w pozycji wiszącej, zamocowany lub przytwierdzony do trwałej konstrukcji do celów oglądania przez wiele osób;
 - e) nie obejmuje tunera służącego do pokazywania sygnałów typu „broadcast”;
- 3) „monitor” lub „monitor komputerowy” oznacza wyświetlacz elektroniczny przeznaczony do użytku przez jedną osobę z bliskiej odległości, np. do pracy przy biurku;
- 4) „telewizor” oznacza wyświetlacz elektroniczny przeznaczony głównie do wyświetlania i odbioru sygnałów audiowizualnych, składający się z wyświetlacza elektronicznego i z jednego lub większej liczby tunerów/odbiorników;
- 5) „tuner/odbiornik” oznacza obwód elektroniczny, który wykrywa sygnał telewizyjny typu „broadcast”, taki jak naziemna telewizja cyfrowa lub satelitarna, ale nie sygnał internetowy typu „unicast”, i ułatwia wybór kanału telewizyjnego z grupy kanałów sieciowych.

⁽⁷⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy (COM (2020) 98 final).

Artykuł 3

Aby otrzymać oznakowanie ekologiczne UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 66/2010 dla grupy produktów „wyświetlacze elektroniczne”, produkt musi wchodzić w zakres definicji tej grupy produktów określonej w art. 1 niniejszej decyzji i musi spełniać kryteria oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Kryteria oznakowania ekologicznego UE dla grupy produktów „wyświetlacze elektroniczne” oraz związane z nimi wymogi dotyczące oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2028 r.

Artykuł 5

Do celów administracyjnych grupie produktów „wyświetlacze elektroniczne” przydziela się numer kodu „022”.

Artykuł 6

Decyzja 2009/300/WE traci moc.

Artykuł 7

1. Niezależnie od przepisów art. 6 wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE produktom należącym do grupy produktów „telewizory”, w rozumieniu definicji „odbiorników telewizyjnych” w decyzji 2009/300/WE, złożone przed datą przyjęcia niniejszej decyzji, podlegają ocenie zgodnie z warunkami określonymi w decyzji 2009/300/WE.
2. Wnioski o przyznanie oznakowania ekologicznego UE dla grupy produktów „telewizory” złożone przed upływem dwóch miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji mogą opierać się na kryteriach określonych w niniejszej decyzji lub w decyzji 2009/300/WE. Wnioski te ocenia się zgodnie z kryteriami, na których się opierają.
3. Jeżeli pozwolenie na używanie oznakowania ekologicznego UE zostało przyznane na podstawie wniosku ocenianego zgodnie z kryteriami określonymi w decyzji 2009/300/WE, może być ono wykorzystywane przez 12 miesięcy od daty przyjęcia niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE wyświetlaczom elektronicznym

RAMY

Cele kryteriów

Kryteria oznakowania ekologicznego UE są ukierunkowane na najlepsze pod względem efektywności środowiskowej wyświetlacze elektroniczne dostępne na rynku. Kryteria te dotyczą głównych skutków środowiskowych związanych z cyklem życia tych produktów i kładą nacisk na aspekty związane z gospodarką o obiegu zamkniętym.

Kryteria mają w szczególności na celu propagowanie produktów, które są energooszczędne, nadają się do naprawy, dają się łatwo rozmontować (co ułatwia odzyskiwanie zasobów z recyklingu pod koniec ich okresu użyteczności), mają określoną minimalną zawartość materiałów z recyklingu i mogą zawierać jedynie ograniczoną ilość substancji niebezpiecznych.

W tym celu kryteria:

- w odniesieniu do zużycia energii określają wymóg korzystania z najlepszych dostępnych klas efektywności energetycznej oraz limity dopuszczalnych poziomów zużycia energii w trybie włączenia,
- zawierają wymogi dotyczące zarządzania zasilaniem,
- przewidują uznawanie i nagradzanie produktów, w których ogranicza się stosowanie substancji niebezpiecznych,
- zawierają wymogi zapewniające minimalną zawartość pokonsumenckich tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu,
- zawierają wymóg zagwarantowania możliwości naprawy dzięki odpowiedniej koncepcji technicznej produktu oraz dostępność instrukcji naprawy, informacji dotyczących naprawy i części zamiennych,
- zawierają wymogi mające zapewnić właściwe gospodarowanie produktem pod koniec cyklu życia, dotyczące dostarczania informacji pozwalających zwiększyć możliwości recyklingu, ograniczenia wyboru materiałów i promowania modeli dających się łatwo rozmontować,
- zawierają wymogi w zakresie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, dotyczące warunków pracy podczas produkcji oraz pozyskiwania cyny, tantal, wolframu i złota z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka.

Ustanawiając wymogi dotyczące instrukcji dla użytkowników i informacji dla konsumentów, uwzględniono również znaczenie, jakie ma właściwe stosowanie wyświetlaczy elektronicznych i ich usuwanie dla wpływu, jaki wywierają w całym cyklu życia.

Kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE wyświetlaczom elektronicznym są następujące:

1. Zużycie energii
 - 1.1. Oszczędność energii
 - 1.2. Zarządzanie zasilaniem
2. Substancje objęte ograniczeniami
 - 2.1. Substancje objęte wyłączeniami lub ograniczeniami
 - 2.2. Działania mające na celu redukcję emisji fluorowanych gazów cieplarnianych w łańcuchu dostaw
3. Możliwość naprawy i gwarancja handlowa
4. Gospodarowanie pod koniec cyklu życia
 - 4.1. Dobór materiałów i informacje w celu zwiększenia możliwości recyklingu
 - 4.2. Koncepcja techniczna umożliwiająca rozmontowanie i recykling
5. Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw
 - 5.1. Warunki pracy podczas produkcji
 - 5.2. Pozyskiwanie minerałów z regionów nieobjętych konfliktami
6. Kryteria dotyczące informacji
 - 6.1. Informacje dla użytkowników
 - 6.2. Informacje umieszczone na oznakowaniu ekologicznym

Ocena i weryfikacja: W ramach każdego kryterium wskazano szczegółowe wymogi w zakresie oceny i weryfikacji.

W przypadku gdy wnioskodawca jest zobowiązany do przedstawienia deklaracji, dokumentacji, analiz, sprawozdań z badań lub innych dowodów demonstrujących zgodność z kryteriami, dokumenty te mogą pochodzić, odpowiednio, od wnioskodawcy lub od jego dostawców lub ich poddostawców itd.

Właściwe organy uznają na zasadzie preferencyjnej zaświadczenia wydane przez organy akredytowane zgodnie z właściwą normą zharmonizowaną dla laboratoriów badawczych i kalibracyjnych oraz weryfikację przez organy akredytowane zgodnie z właściwą normą zharmonizowaną dla organów certyfikujących produkty, procesy i usługi.

W stosownych przypadkach można stosować metody badawcze inne od wskazanych dla każdego z kryteriów, jeżeli właściwy organ oceniający wniosek uzna je za metody równoważne.

W stosownych przypadkach właściwe organy mogą wymagać odpowiedniej dokumentacji uzupełniającej, a także mogą przeprowadzać niezależne badania weryfikacyjne lub inspekcje na miejscu w celu sprawdzenia zgodności z tymi kryteriami.

Właściwe organy należy powiadamiać o zmianach dostawców i miejsc produkcji w odniesieniu do produktów, którym przyznano oznakowanie ekologiczne UE, załączając odpowiednie informacje umożliwiające sprawdzenie ciągłej zgodności z kryteriami.

Warunkiem wstępnym jest spełnienie przez wyświetlacz elektroniczny wszystkich odpowiednich wymogów prawnych państwa (państw), w którym (w których) jest on wprowadzany do obrotu. Wnioskodawca oświadcza, że produkt spełnia ten warunek.

Stosuje się następujące definicje:

- 1) „automatyczna regulacja jasności” (ang. Automatic Brightness Control, ABC) oznacza automatyczny mechanizm, który, w przypadku gdy jest włączony, automatycznie dostosowuje jasność wyświetlacza elektronicznego w zależności od poziomu światła w otoczeniu oświetlającego wyświetlacz od przodu;
- 2) „domyślny” oznacza, w odniesieniu do specjalnego ustawienia, wartość specjalnej funkcji ustawioną w fabryce i dostępną w momencie, w którym klient po raz pierwszy korzysta z produktu i po przeprowadzeniu „resetowania do ustawień fabrycznych”, jeżeli jest to dozwolone w przypadku danego produktu;
- 3) „etap rozmontowania” oznacza czynność kończącą się usunięciem komponentu lub zmianą narzędzia;
- 4) „szybkie uruchomienie” oznacza wzmocnioną funkcję ponownego włączenia umożliwiającą przejście w tryb włączony w krótszym czasie niż w przypadku normalnej funkcji ponownego włączenia;
- 5) „szeroki zakres dynamiczny” (ang. High Dynamic Range, HDR) oznacza metodę służącą zwiększeniu współczynnika kontrastu obrazu wyświetlacza elektronicznego przy wykorzystaniu metadanych wygenerowanych podczas tworzenia materiału wideo, które zespół obwodów sterowania wyświetlaczem interpretuje w celu uzyskania współczynnika kontrastu i oddania barw postrzeganych przez ludzkie oko jako bardziej realistyczne niż w przypadku wyświetlaczy niekompatybilnych z HDR;
- 6) „LCD” oznacza wyświetlacz ciekłokrystaliczny;
- 7) „luminancja” oznacza fotometryczną miarę natężenia światła zmierzającego w danym kierunku w przeliczeniu na jednostkę powierzchni, wyrażaną w kandelach na metr kwadratowy (cd/m²). Termin „jasność” jest często używany w celu subiektywnego określenia jakościowego luminancji wyświetlacza;
- 8) „zwykła konfiguracja” lub „konfiguracja domowa”, „tryb standardowy”, lub, w przypadku telewizorów, „tryb domowy” oznacza ustawienie ekranu wyświetlacza zalecane dla użytkownika przez producenta w menu pierwotnej konfiguracji lub ustawienie fabryczne wyświetlacza elektronicznego na potrzeby użytkownika go zgodnie z przeznaczeniem. Tryb ten musi zapewniać optymalną jakość użytkownikom końcowym w typowym środowisku domowym lub biurowym. Zwykła konfiguracja jest to stan, w którym mierzy się deklarowane wartości dla trybu wyłączenia, czuwania, czuwania przy podłączeniu do sieci oraz trybu włączenia;
- 9) „tryb włączenia” lub „tryb aktywny” oznacza stan, w którym wyświetlacz elektroniczny jest podłączony do źródła zasilania, został uruchomiony i wykonuje co najmniej jedną z funkcji wyświetlania;
- 10) „narzędzia zastrzeżone” to narzędzia, które nie są dostępne do zakupu dla ogółu społeczeństwa lub w przypadku których nie istnieją obowiązujące patenty, na korzystanie z których można udzielić licencji na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach;
- 11) „możliwość recyklingu” oznacza możliwość poddania produktu recyklingowi pod koniec przydatności do użycia, stwierdzoną na podstawie bieżących praktyk;
- 12) „części zamienne” oznaczają wszystkie części składowe lub zespoły, które mogą się zepsuć lub prawdopodobnie będą potrzebować wymiany w okresie użytkowania produktu. Pozostałe części, których cykl życia zwykle przekracza typowy okres żywotności produktu, nie są częściami zamiennymi;
- 13) „UHD” oznacza wyświetlacz elektroniczny zdolny do odbierania sygnału UHD zgodnie z definicją zawartą w zaleceniu BT.2020 Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego (ITU-R) oraz do wyświetlania go na ekranie w rozdzielczości 3840 × 2160 (UHD-4K) i 7680 × 4320 (UHD-8K).

KRYTERIA OZNAKOWANIA EKOLOGICZNEGO UE

Kryterium 1 – Zużycie energii

1.1. Oszczędność energii

- a) Wyświetlacze elektroniczne muszą spełniać warunki dotyczące współczynnika efektywności energetycznej, określone w załączniku II do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/2013 dla klas efektywności energetycznej określonych w niżej opisany sposób lub dla wyższej klasy efektywności energetycznej.

Do dnia 31 marca 2021 r.:

- (i) klasa efektywności energetycznej E (F dla rozdzielczości UHD i wyższych) w przypadku telewizorów;
- (ii) klasa efektywności energetycznej D (F dla rozdzielczości UHD i wyższych) w przypadku monitorów;
- (iii) klasa efektywności energetycznej F w przypadku cyfrowych wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści.

Po dniu 31 marca 2021 r.:

Jedna z 2 najwyższych klas efektywności energetycznej, dla których zarejestrowano modele ⁽¹⁾ w bazie danych o produktach ⁽²⁾, określonej w art. 12 rozporządzenia (UE) 2017/1369 ⁽³⁾, w odniesieniu do danej rozdzielczości i danego rodzaju wyświetlacza (telewizory, monitory lub wyświetlacze przeznaczone do przekazu treści) w dniu składania wniosku o przyznanie oznakowania ekologicznego UE.

Uwaga: Po uzyskaniu oznakowania wnioskodawca udowadnia zgodność z jedną z 2 najwyższych klas efektywności energetycznej, w których zarejestrowano modele ⁽¹⁾, co najmniej raz na 2 lata przez cały okres ważności pozwolenia.

- b) Maksymalny pobór mocy w trybie włączenia w zwykłej konfiguracji wynosi ≤ 64 W (125 W w przypadku cyfrowych wyświetlaczy przeznaczonych do przekazu treści, dla rozdzielczości UHD i wyższych).

Ocena i weryfikacja: W odniesieniu do wymogu a) wnioskodawca przedkłada sprawozdanie z badania dotyczącego wyświetlacza elektronicznego, przeprowadzonego zgodnie z metodami pomiaru określonymi w załączniku IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/2013. Ponadto należy przedstawić dowody dotyczące najwyższych klas w bazie danych EPREL (z dostępnymi modelami w odniesieniu do rozdzielczości i rodzaju wyświetlacza, któremu ma zostać przyznane oznakowanie) w dniu złożenia wniosku i co najmniej co 2 lata przez cały okres ważności pozwolenia. W odniesieniu do wymogu b) wnioskodawca przedkłada sprawozdanie z badania dotyczącego wyświetlacza elektronicznego, przeprowadzonego zgodnie z metodami pomiaru i warunkami określonymi w pkt 1 i 2 załącznika III do rozporządzenia (UE) 2019/2021.

Uwaga: W przypadku wyświetlaczy wyposażonych w funkcję HDR pomiar zużycia energii w trybie włączenia, do celów sprawdzenia, czy spełnione są wymagania określone w lit. a) i b), odbywa się w zwykłej konfiguracji, w standardowym zakresie dynamicznym (SDR).

1.2. Zarządzanie energią

- a) Ręczna regulacja jasności: wyświetlacz elektroniczny umożliwia użytkownikowi ręczne dostosowanie intensywności podświetlenia;
- b) Automatyczna regulacja jasności (ABC): wyświetlacze elektroniczne z automatyczną regulacją jasności (ABC) muszą spełniać wymagania dotyczące kwalifikowania się do 10 % obniżenia wartości P_{measured} , opisane w załączniku II do rozporządzenia (UE) 2019/2021 (sekcja B pkt 1);
- c) funkcja szybkiego uruchomienia: po aktywacji funkcji szybkiego uruchomienia (jeżeli urządzenie jest w nią wyposażone) urządzenie automatycznie przechodzi z powrotem w tryb czuwania lub wyłączenia jako ustawienie domyślne najpóźniej po upływie 2 godzin od ostatniej aktywności użytkownika.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację potwierdzającą, że urządzenie zostało wysłane z określonymi powyżej ustawieniami zarządzania energią.

⁽¹⁾ W 2 najwyższych klasach efektywności energetycznej musi być zarejestrowanych łącznie co najmniej 25 modeli, aby miały zastosowanie do określonej rozdzielczości i rodzaju wyświetlacza (telewizory, monitory lub wyświetlacze przeznaczone do przekazu treści). Jeżeli w odniesieniu do określonej rozdzielczości i rodzaju wyświetlacza nie zarejestrowano co najmniej 25 modeli, do tej konkretnej rozdzielczości i rodzaju wyświetlacza zastosowanie mają 2 najwyższe klasy efektywności energetycznej, w których zarejestrowano modele (niezależnie od liczby zarejestrowanych modeli).

⁽²⁾ https://ec.europa.eu/info/energy-climate-change-environment/standards-tools-and-labels/products-labelling-rules-and-requirements/energy-label-and-ecodesign/product-database_en

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 1).

W odniesieniu do wymogu b) wnioskodawca przedkłada sprawozdanie z badania dotyczącego wyświetlacza elektronicznego, wykazujące, że opisane warunki są spełnione. Odpowiednie pomiary przeprowadza się zgodnie z przepisami załącznika III do rozporządzenia (UE) 2019/2021.

W odniesieniu do wymogu c) wnioskodawca przedkłada odpowiednie strony dokumentacji produktu.

Kryterium 2 – Substancje objęte ograniczeniami

2.1. Substancje objęte wyłączeniami lub ograniczeniami

Obecność w produkcie lub w zdefiniowanych podzespołach i częściach składowych substancji, które zostały zidentyfikowane zgodnie z art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) lub substancji i mieszanin, które spełniają kryteria klasyfikacji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 (**) w odniesieniu do klas i kategorii zagrożeń oraz powiązanych kodów zwrotów określających zagrożenie wymienionych w tabeli 1, jest ograniczona zgodnie z kryterium 2.1 lit. a) i c). Do celów niniejszego kryterium substancje wzbudzające szczególnie duże obawy (SVHC) umieszczone na liście kandydackiej oraz klasy i kategorie zagrożenia, oraz powiązane kody zwrotów określających zagrożenia zostały zgrupowane w tabeli 1. Podkryterium 2.1. lit. b) ogranicza obecność określonych substancji.

Tabela 1

Grupy ujętych na liście kandydackiej substancji wzbudzających szczególnie duże obawy oraz klasy i kategorie zagrożenia i powiązane kody zwrotów określających zagrożenie

Zagrożenia grupy 1
— Substancje znajdujące się na liście kandydackiej substancji wzbudzających szczególnie duże obawy (SVHC) — Substancje rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR) kategorii 1A lub 1B CMR: H340, H350, H350i, H360, H360F, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df
Zagrożenia grupy 2
— Substancje CMR kategorii 2: H341, H351, H361f, H361d, H361fd, H362 — Toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 1: H400, H410 — Ostra toksyczność kategorii 1 i 2: H300, H310, H330 — Toksyczność przy aspiracji kategorii 1: H304 — Działanie toksyczne na narządy docelowe (STOT) kategorii 1: H370, H372
Zagrożenia grupy 3
— Toksyczność dla organizmów wodnych kategorii 2, 3 i 4: H411, H412, H413 — Ostra toksyczność kategorii 3: H301, H311, H331, EUH070 — STOT kategorii 2: H371, H373

2.1.a) Ograniczenia dotyczące substancji wzbudzających szczególnie duże obawy (SVHC)

Substancji spełniających kryteria, o których mowa w art. 57 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006, zidentyfikowanych zgodnie z procedurą opisaną w art. 59 tego rozporządzenia i ujętych na liście kandydackiej substancji wzbudzających szczególnie duże obawy oczekujących na pozwolenie, nie dodaje się w sposób zamierzony do produktu w stężeniach większych niż 0,10 % (m/m). To samo ograniczenie ma zastosowanie do podzespołów wchodzących w skład produktów wymienionych w tabeli 2. Nie przyznaje się odstępstw od tego wymogu.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniające i uchylające dyrektywę 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz.U. L 353 z 31.12.2008, s. 1).

Tabela 2

Podzespoły i części składowe, do których stosuje się kryterium 2.1 lit. a)

Płytki obwodów drukowanych (płytki drukowane, płyty główne, płytki zasilające (zasilacze) i płyty modułów) > 10 cm²

Instalacje/kable elektryczne (łącznie)

Kable zewnętrzne (kabel zasilania (przewody prądu przemiennego i stałego), w stosownych przypadkach kabel do modemu i kabel LAN, kabel HDMI i kabel RCA)

Obudowa zewnętrzna (tylna pokrywa, przednia pokrywa (maskownica dekoracyjna) i stojaki)

Zewnętrzna obudowa pilota zdalnego sterowania

Podświetlenie LED (matryce LED)

Informując dostawców wymienionych podzespołów i części składowych o tym wymogu, wnioskodawcy mogą dokonać wstępnego przeglądu listy kandydackiej REACH, stosując wykaz substancji podlegających deklaracji IEC 62474 ⁽⁶⁾. Przegląd polega na określeniu potencjału obecności substancji w produkcie.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca sporządza deklaracje stwierdzające nieobecność SVHC na poziomie określonych stężeń granicznych lub powyżej tego poziomu w odniesieniu do produktów i podzespołów określonych w tabeli 2. Deklaracje muszą odnosić się do najnowszej wersji listy kandydackiej opublikowanej przez ECHA ⁽⁷⁾ obowiązującej w dniu przedłożenia wniosku o przyznanie oznakowania ekologicznego UE. W przypadku gdy deklaracje są dokonywane na podstawie wstępnego przeglądu listy kandydackiej z zastosowaniem IEC 62474, wnioskodawca dostarcza również listę dostarczoną dostawcom podzespołów. Stosowana wersja wykazu substancji podlegających deklaracji IEC 62474 uwzględnia najnowszą wersję listy kandydackiej.

Deklaracje może również dostarczyć bezpośrednio właściwym organom dowolny dostawca w łańcuchu dostaw wnioskodawcy.

2.1.b) Ograniczenia dotyczące obecności określonych substancji

Substancje niebezpieczne określone w tabeli 3 nie są w sposób zamierzony dodawane do określonych podzespołów i części składowych ani nie tworzą się w nich na poziomie ustalonych stężeń granicznych ani powyżej tych stężeń.

Tabela 3

Ograniczenia dotyczące substancji mające zastosowanie do podzespołów i części składowych

Grupa substancji	Zakres ograniczenia (substancje i podzespoły/części składowe)	Stężenia graniczne (w stosownych przypadkach)
(i) Stopy metali i styki	Nie zezwala się na zwolnienie 8b na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE ⁽¹⁾ dotyczące stosowania kadmu w stykach elektrycznych.	0,01 % m/m Metoda badawcza: IEC 62321-5
(ii) Stabilizatory polimerów, barwniki izanieczyszczenia	Następujące stabilizatory stanowiące związki cynoorganiczne sklasyfikowane jako zagrożenia grupy 1 i 2 nie mogą być obecne w przewodach zewnętrznych: tlenek dibutylocyny dioctan dibutylocyny dilaurynian dibutylocyny maleinian dibutylocyny tlenek dioktylcynowy dilaurynian dioktylcynowy	Nie dotyczy

⁽⁶⁾ Międzynarodowa Komisja Elektrotechniczna (IEC), IEC 62474: Material declaration for products of and for the electrotechnical industry (Deklaracja materiałowa dotycząca wyrobów elektrotechnicznych i dla przemysłu elektrotechnicznego), <http://std.iec.ch/iec62474>.

⁽⁷⁾ ECHA, Candidate List of substances of very high concern for Authorisation (Lista kandydacka substancji wzbudzających szczególnie duże obawy, oczekujących na pozwolenie), <http://www.echa.europa.eu/candidate-list-table>.

	Obudowa zewnętrzna wyświetlacza nie może zawierać następujących barwników: barwników azowych, które mogą ulegać rozpadowi na rakotwórcze aminy aryłowe wymienione w dodatku 8 do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 ani związków barwników wymienionych w wykazie substancji podlegających deklaracji IEC 62474.	Nie dotyczy
	Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (WWA) sklasyfikowane jako zagrożenia grupy 1 i 2 nie mogą być obecne w stężeniach większych lub równych indywidualnym i całkowitym stężeniom granicznym w żadnych zewnętrznych powierzchniach następujących elementów z gumy syntetycznej lub tworzyw sztucznych: Przewody zewnętrzne Zewnętrzna obudowa pilota zdalnego sterowania Gumowe części pilota zdalnego sterowania Sprawdza się obecność i stężenia następujących WWA: WWA objęte ograniczeniami na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006: benzo[a]piren benzo[e]piren benzo[a]antracen chryzen benzo[b]fluoranten benzo[j]fluoranten benzo[k]fluoranten dibenzo[a,h]antracen Dodatkowe WWA podlegające ograniczeniom: acenaften acenaftylen antracen benzo[g,h,i]perylen fluoranten fluoren indeno[1,2,3-cd]piren naftalen fenantren piren	Indywidualne stężenie graniczne dla WWA ograniczonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 wynosi 1 mg/kg. Całkowite stężenie graniczne dla 18 wymienionych WWA nie przekracza 10 mg/kg. Metoda badawcza: AfPS GS 2014:01 PAK.
(iii) Produkty biobójcze	W obudowie zewnętrznej i gumowych częściach pilota zdalnego sterowania nie stosuje się produktów biobójczych mających pełnić funkcję antybakteryjną.	Nie dotyczy
(iv) Rtęć wpodświetlaczach	Nie zezwala się na zwolnienie 3 na podstawie dyrektywy 2011/65/UE dotyczące stosowania rtęci w lampach fluorescencyjnych z zimną katodą i lampach fluorescencyjnych z elektrodą zewnętrzną (CCFL i EEFL).	Nie dotyczy
(v) Środki klarujące szkło	W produkcji szkła do wyświetlaczy LCD i szklanych osłon ekranu nie stosuje się arsenu ani jego związków.	0,0050 % m/m

(vi) Tworzywa sztuczne na bazie chloru	Części z tworzyw sztucznych > 25 g nie mogą zawierać chlorowanych polimerów. <i>Uwaga:</i> W przypadku tego szczególnego wymogu powłok kabli z tworzywa sztucznego nie uznaje się za „część z tworzywa sztucznego”.	Nie dotyczy
(vii) Ftalany	W zewnętrznych kablach zasilania nie stosuje się ftalanu diizononylu (DINP) ani ftalanu diizodecyłu (DIDP).	Nie dotyczy

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 88).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklaracje zgodności i sprawozdania z badań zgodnie z wymogami zawartymi w tabeli 3. Sprawozdania z badań (jeżeli są wymagane) są ważne w chwili składania wniosku dla danego modelu produkcji i wszystkich dostawców. Jeżeli podzespoły lub części składowe o tych samych specyfikacjach technicznych pochodzą od różnych dostawców, badania (w stosownych przypadkach) przeprowadza się na częściach od każdego dostawcy. Deklaracje/sprawozdania z badań może również dostarczyć bezpośrednio właściwym organom dowolny dostawca w łańcuchu dostaw wnioskodawcy.

2.1.c) Ograniczenia dotyczące substancji sklasyfikowanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008

Środków zmniejszających palność i plastifikatorów, którym przypisano którąkolwiek z klas lub kategorii zagrożenia i którekolwiek powiązane kody zwrotów określających zagrożenie wymienione w tabeli 1 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1272/2008 nie dodaje się w sposób zamierzony do podzespołów i części składowych określonych w tabeli 4 w stężeniu równym stężeniu granicznemu 0,10 % (m/m) lub je przekraczającym.

Tabela 4

Podzespoły i części składowe, do których stosuje się kryterium 2.1 lit. c)

Części zawierające środki zmniejszające palność
— Płytki obwodów drukowanych
— Przewody zewnętrzne
— Obudowa zewnętrzna wyświetlacza
Części zawierających plastifikatory
— Przewody zewnętrzne
— Wewnętrzne przewody elektryczne
— Obudowa zewnętrzna wyświetlacza

Odstępstwa w odniesieniu do stosowania niebezpiecznych środków zmniejszających palność i plastifikatorów

Stosowanie środków zmniejszających palność i plastifikatorów spełniających kryteria klasyfikacji dotyczące jakiejkolwiek klasy, kategorii zagrożenia i powiązanych kodów zwrotów określających zagrożenie wymienionych w tabeli 1 jest objęte odstępstwem od wymogów kryterium 2.1 lit. c), pod warunkiem że środki te spełniają warunki określone w tabeli 5.

Tabela 5

Odstępstwa od ograniczeń dotyczących substancji sklasyfikowanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1272/2008 i mające zastosowanie warunki

Rodzaj substancji/mieszaniny	Zastosowanie	Objęta odstępstwem klasa, kategoria zagrożenia i kod zwrotu określającego zagrożenie oraz warunki odstępstwa
Środki zmniejszające palność	Płytki obwodów drukowanych	Środki zmniejszające palność sklasyfikowane jako zagrożenia grupy 3 oraz TBBPA (sklasyfikowany jako zagrożenie grupy 2) są objęte odstępstwem dotyczącym stosowania.
	Przewody zewnętrzne	Środek zmniejszający palność i jego synergetyk sklasyfikowany jako zagrożenie grupy 3 oraz tritlenek antymonu (Sb ₂ O ₃) sklasyfikowany jako zagrożenie grupy 2 są objęte odstępstwem dotyczącym stosowania.

	Obudowa zewnętrzna wyświetlacza	Środki zmniejszające palność i ich synergetyki sklasyfikowane jako zagrożenia grupy 2 i 3 są objęte odstępstwem dotyczącym stosowania.
Plastyfikatory	Kable zewnętrzne, wewnętrzne przewody elektryczne i zewnętrzna obudowa wyświetlacza	Plastyfikatory sklasyfikowane jako zagrożenia grupy 3 są objęte odstępstwem dotyczącym stosowania.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację o spełnieniu kryterium 2.1 lit. c). Deklaracja jest poparta wykazem środków zmniejszających palność, plastyfikatorów, dodatków i powłok metalowych stosowanych w podzespołach i częściach składowych wymienionych w tabeli 4, wraz z kartami charakterystyki na potwierdzenie ich zaklasyfikowania lub niezaklasyfikowania jako zagrożenia.

W odniesieniu do substancji i mieszanin objętych odstępstwem wymienionych w tabeli 5 wnioskodawca przedstawia dowód, że wszystkie warunki odstępstwa są spełnione. Jeżeli wymagane są sprawozdania z badań, muszą one być ważne w momencie składania wniosku dla danego modelu produkcji.

Deklaracje/sprawozdania z badań może również dostarczyć bezpośrednio właściwym organom dowolny dostawca w łańcuchu dostaw wnioskodawcy.

2.2. Działania mające na celu redukcję emisji fluorowanych gazów cieplarnianych w łańcuchu dostaw

Wnioskodawca gromadzi od swoich dostawców wyświetlaczy LCD następujące informacje potwierdzające ich działania podjęte w celu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych z procesu produkcyjnego, w tym informacje dotyczące efektywności zainstalowanych przez nich systemów redukcji emisji:

- wskazanie, które z fluorowanych gazów cieplarnianych są stosowane i które są ograniczane;
- roczna intensywność emisji gazów cieplarnianych (w kg ekwiwalentu CO₂ na m² produkowanych płaskich wyświetlaczy panelowych (matryca szklana)) w całym zakładzie produkcyjnym w ostatnim roku;
- określenie wydajności niszczenia lub usuwania przez zainstalowane systemy redukcji emisji w odniesieniu do każdego stosowanego fluorowanego gazu cieplarnianego.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza właściwemu organowi dokumentację zawierającą powyższe informacje otrzymane od dostawców wyświetlaczy. Dokumenty może również dostarczyć bezpośrednio właściwym organom dowolny dostawca w łańcuchu dostaw wnioskodawcy.

Kryterium 3 – Możliwość naprawy i gwarancja handlowa

- Konstrukcja umożliwiająca naprawę:
 - następujące części zamienne wyświetlaczy elektronicznych są dostępne i możliwe do wymiany przy użyciu dostępnych na rynku narzędzi (tj. wszystkich narzędzi z wyjątkiem narzędzi zastrzeżonych, np. wkrętaka, szpatułki, szczypców lub pincety):
 - ekran i podświetlenie LCD,
 - stojaki,
 - płytki obwodów elektroenergetycznego i sterowniczego;
 - do przymocowania tylnej pokrywy wyświetlacza elektronicznego nie stosuje się klejów, które trzeba usuwać na gorąco lub z użyciem chemikaliów;
 - części obudowy są wolne od zespołów elektronicznych, które nie mogą zostać usunięte przy użyciu narzędzi dostępnych na rynku.
- Podręcznik naprawy: Wnioskodawca przedstawia jasne instrukcje demontażu i naprawy (np. w postaci kopii papierowej lub elektronicznej, wideo) i udostępnia je publicznie bez dodatkowych opłat, aby umożliwić nieniszczący demontaż produktu w celu wymiany ważnych części składowych lub elementów na potrzeby modernizacji lub naprawy.

- c) Usługi naprawy/informacje: W instrukcji dla użytkownika lub na stronie internetowej producenta należy umieścić informacje dla użytkownika na temat tego, gdzie zwrócić się o naprawę i serwisowanie wyświetlacza elektronicznego, wraz z danymi kontaktowymi oraz zalecaną przez producenta ceną części zamiennych. W okresie obowiązywania gwarancji, o której mowa w lit. e), informacje te mogą być ograniczone do upoważnionych usługodawców wnioskodawcy.
- d) Dostępność części zamiennych: wnioskodawca musi dopilnować, aby oryginalne lub zgodne części zamienne (przynajmniej te wymienione w lit. a) ppkt (i) oraz uwzględnione w załączniku II (Część D. Wymogi dotyczące efektywności wykorzystania materiałów, pkt 5. lit a) Dostępność części zamiennych) rozporządzenia (UE) 2019/2021) były dostępne publicznie przez okres co najmniej 8 lat od zakończenia produkcji modelu.
- e) Gwarancja handlowa: Nie naruszając zobowiązań prawnych sprzedawcy wynikających z prawa krajowego w zakresie gwarancji prawnych i handlowych, wnioskodawca zapewnia bez dodatkowych opłat co najmniej 3-letnią gwarancję handlową, w trakcie obowiązywania której zapewnia zgodność towarów z umową sprzedaży. Gwarancja ta obejmuje umowę serwisową z opcją odbioru i zwrotu w przypadkach, gdy naprawa nie odbywa się na miejscu.
- f) Informacje na temat naprawy, części zamiennych i gwarancji handlowej udzielane są na żądanie w formatach dostępnych dla osób niepełnosprawnych, zgodnie z wymogami dostępności określonymi w dyrektywie (UE) 2019/882.

Ocena i weryfikacja: Kandydat deklaruje właściwemu organowi zgodność produktu z niniejszymi wymaganiami. Ponadto wnioskodawca dostarcza:

- a) widok zespołu rozebranego ukazujący, w jaki sposób części obudowy, elementy wewnętrzne i zespoły elektryczne/elektroniczne są montowane w produkcji,
- b) kopię gwarancji handlowej,
- c) kopię podręcznika naprawy,
- d) kopię instrukcji dla użytkownika,
- e) publicznie dostępny wykaz autoryzowanych dystrybutorów części zamiennych.

Kryterium 4 – Gospodarowanie pod koniec przydatności do użycia

4.1. Dobór materiałów i informacje w celu zwiększenia możliwości recyklingu

a) Możliwość recyklingu tworzyw sztucznych:

- (i) Części o masie większej niż 25 gramów składają się z jednego polimeru bądź mieszaniny lub stopu polimerów, który nadaje się do recyklingu.
- (ii) Obecność farb i powłok nie ma znaczącego wpływu na odporność recyklatu tworzyw sztucznych produkowanego z tych elementów podczas recyklingu oraz podczas badań zgodnie z normą ISO 180 [1] lub równoważną.
- (iii) Obudowy z tworzyw sztucznych nie zawierają wbudowanych lub przyklejonych elementów metalowych, chyba że można je usunąć przy użyciu dostępnych na rynku narzędzi.
- (iv) Osłony, obudowy i maskownice zawierające środki zmniejszające palność muszą nadawać się do recyklingu.

Uwaga [1]: Do celów niniejszego kryterium znaczący wpływ określa się jako redukcję wytrzymałości uderzeniowej żywic recyklingowej wynoszącą >25 % podczas badania metodą Izoda zgodnie z normą ISO 180.

b) Informacje ułatwiające recykling:

1. Części z tworzywa sztucznego o masie przekraczającej 25 g znakuje się zgodnie z normami ISO 11469 i ISO 1043, części 1 i 4. W przypadku części z tworzywa sztucznego o masie powyżej 100 g oznaczenia muszą być wystarczające duże i umieszczone w widocznym miejscu, tak aby były łatwe do zidentyfikowania.

Do tego wymogu stosuje się zwolnienia określone w załączniku II do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/2021 (część D pkt 2).

2. Na swojej stronie internetowej wnioskodawca nieodpłatnie udostępnia profesjonalnym podmiotom sektora odpadów informacje istotne z punktu widzenia rozmontowania i odzysku. Powinny one obejmować przynajmniej: a) schemat produktu przedstawiający umiejscowienie części składowych z tworzyw sztucznych zawierających środki zmniejszające palność; b) umiejscowienie części składowych zawierających substancje toksyczne lub ekotoksyczne.

c) *Zawartość materiałów z recyklingu:*

Produkt zawiera średnio co najmniej 10 % pokonsumenckich tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu, mierzone jako odsetek całkowitej zawartości tworzyw sztucznych w produkcie (wagowo) z wyłączeniem płytki obwodów drukowanych. W przypadku gdy zawartość materiałów z recyklingu jest większa niż 25 %, można złożyć oświadczenie w polu tekstowym towarzyszącym oznakowaniu ekologicznemu (zob. kryterium 6.2). Produkty z obudową metalową są wyłączone z tego kryterium.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza widok zespołu rozebranego wyświetlacza elektronicznego w formie pisemnej lub audiowizualnej. Są w nim określone części z tworzyw sztucznych o masie przekraczającej 25 gramów, skład polimeru oraz oznakowania zgodnie z ISO 11469 i 1043. Należy przedłożyć ilustrację wymiarów i umiejscowienie oznakowania oraz podać uzasadnienie techniczne ewentualnych stosowanych odstępstw.

Wnioskodawca dostarcza dostępne informacje istotne z punktu widzenia rozmontowania i odzysku dla podmiotów profesjonalnych oraz podaje stronę internetową, na której się one znajdują.

Wnioskodawca wykazuje możliwość recyklingu, przedstawiając dowody na to, że tworzywa sztuczne – zarówno oddzielnie, jak i łącznie – nie wpływają na właściwości techniczne powstałych w wyniku recyklingu tworzyw sztucznych w taki sposób, że nie mogą być one ponownie wykorzystane w produktach elektronicznych. Wnioskodawca może przedstawić:

- oświadczenie pochodzące z doświadczonego zakładu zajmującego się recyklingiem tworzyw sztucznych lub potwierdzenie o prowadzeniu procesu objętego zezwoleniem zgodnie z art. 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁽⁸⁾,
- wyniki badań pochodzące z niezależnego laboratorium lub z doświadczonego zakładu zajmującego się recyklingiem tworzyw sztucznych,
- naukową lub branżową literaturę techniczną mającą zastosowanie do UE.

W odniesieniu do materiałów pokonsumenckich pochodzących z recyklingu wnioskodawca przedstawia weryfikację przeprowadzoną przez osobę trzecią i zapewnia identyfikowalność. Na poparcie weryfikacji można przedstawić certyfikat dla podmiotów zajmujących się recyklingiem w ramach systemu certyfikacji EuCertPlast lub równoważnego systemu.

4.2. **Koncepcja techniczna umożliwiająca rozmontowanie i recykling**

a) W odniesieniu do następujących części docelowych, stosownie do produktu, ręczne rozmontowanie może przeprowadzać jedna osoba (tj. nie ma konieczności rozłączania więcej niż jednego złącza jednocześnie) przy użyciu powszechnie stosowanych narzędzi dostępnych na rynku (tj. szczypiec, wkrętańców, obcinarek oraz młotków zgodnie z normami ISO 5742, ISO 1174, ISO 15601):

- (i) płytki obwodów drukowanych > 10 cm²;
- (ii) tranzystor cienkowarstwowy > 100 cm² i folie przewodzące;
- (iii) płyta światło-przewodząca (LGP) z poli(metakrylanu metylu).

b) Co najmniej jedna z następujących opcjonalnych części składowych (jeżeli dotyczy) jest również możliwa do ręcznego zdemontowania przy użyciu powszechnie stosowanych narzędzi dostępnych na rynku:

- (i) jednostki podświetlenia LED;
- (ii) magnesy głośnikowe (w przypadku wyświetlaczy o przekątnej 25 cali i większych);
- (iii) napęd HDD (jeżeli dotyczy, w przypadku urządzeń inteligentnych).

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza:

Sprawozdanie z badań zawierające opis procesu rozmontowania, w tym szczegółowy opis etapów, narzędzi i procedur demonstacji, w odniesieniu do części składowych wymienionych w lit. a) oraz opcjonalnych części składowych wybranych z lit. b).

Kryterium 5 – Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw

5.1. **Warunki pracy podczas produkcji**

Uwzględniając trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP), inicjatywę ONZ Global Compact (filar 2), wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka oraz wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych, wnioskodawca uzyskuje weryfikację osoby trzeciej, popartą audytami na miejscu, stwierdzającą, że w zakładzie (zakładach) końcowego montażu produktu przestrzegano obowiązujących zasad zawartych w podstawowych konwencjach MOP i w przepisach uzupełniających wymienionych poniżej.

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

Podstawowe konwencje MOP:

a) Praca dzieci:

- (i) Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia z 1973 r. (nr 138);
- (ii) Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci z 1999 r. (nr 182);

b) Praca przymusowa lub obowiązkowa:

- (i) Konwencja dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej z 1930 r. (nr 29) i protokół z 2014 r. do Konwencji dotyczącej pracy przymusowej lub obowiązkowej;
- (ii) Konwencja dotycząca zniesienia pracy przymusowej z 1957 r. (nr 105);

c) Wolność zrzeszania się i prawo do rokowań zbiorowych:

- (i) Konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych z 1948 r. (nr 87);
- (ii) Konwencja dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych z 1949 r. (nr 98);

d) Dyskryminacja:

- (i) Konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości z 1951 r. (nr 100);
- (ii) Konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu (nr 111).

Przepisy uzupełniające:

a) Godziny pracy:

- (i) Konwencja MOP dotycząca ograniczenia czasu pracy do ośmiu godzin dziennie i czterdziestu ośmiu godzin tygodniowo w zakładach przemysłowych z 1919 r. (nr 1);

b) Wynagrodzenie:

- (i) Konwencja MOP dotycząca metod ustalania płac minimalnych z 1970 r. (nr 131)
- (ii) Płaca zapewniająca utrzymanie: Wnioskodawca dopilnowuje, aby płace (z wyłączeniem wszelkich podatków, premii, dodatków lub wynagrodzeń za godziny nadliczbowe) za normalny tygodniowy czas pracy (nieprzekraczający 48 godzin) były wystarczające do zaspokojenia podstawowych potrzeb (zakwaterowanie, energia, żywność, odzież, opieka zdrowotna, edukacja, woda pitna, opieka nad dziećmi i transport) pracownika i czteroosobowej rodziny oraz aby zapewniały dochód rozporządzalny. Wdrażanie powinno być badane z zastosowaniem wytycznych SA8000 ⁽⁹⁾ dotyczących wynagrodzenia.

c) Bezpieczeństwo i zdrowie:

- (i) Konwencja MOP dotycząca bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy z 1990 r. (nr 170);
- (ii) Konwencja MOP dotycząca bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy z 1981 r. (nr 155).

W miejscach, w których prawo do wolności zrzeszania się i rokowań zbiorowych jest ograniczone na mocy prawa, przedsiębiorstwo nie ogranicza pracownikom możliwości tworzenia alternatywnych mechanizmów zgłaszania skarg i ochrony swoich praw w odniesieniu do warunków pracy i warunków zatrudnienia, a także uznaje legalne organizacje pracownicze, z którymi może nawiązać dialog na temat kwestii związanych z miejscem pracy.

Proces audytu obejmuje konsultacje z lokalnymi, niezależnymi od branży zewnętrznymi organizacjami zainteresowanych stron, w tym związkami zawodowymi, organizacjami społecznymi, organizacjami pozarządowymi i ekspertami z dziedziny pracy. Konstruktywne konsultacje odbywają się z udziałem co najmniej dwóch zainteresowanych stron z dwóch różnych podgrup.

W okresie obowiązywania oznakowania ekologicznego UE wnioskodawca publikuje w internecie zbiorcze wyniki i najważniejsze wnioski z audytów (w tym szczegółowe informacje dotyczące a) liczby i charakteru przypadków poważnego naruszenia praw pracowniczych oraz zasad BHP; b) strategii remediacji – w przypadkach gdy remediacja obejmuje zapobieganie według wytycznych ONZ; c) oceny podstawowych przyczyn uporczywego naruszenia praw, wynikającej z konsultacji z zainteresowanymi stronami – z kim przeprowadzono konsultacje, jakie kwestie poruszono, jaki miało to wpływ na plan działań naprawczych), aby udostępnić zainteresowanym konsumentom informacje na temat swojej działalności.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dokumentuje zgodność z tymi wymogami, dostarczając kopię najnowszej wersji swojego kodeksu postępowania, który musi być zgodny z powyższymi przepisami, oraz dostarczając sprawozdania z audytu w odniesieniu do każdego zakładu końcowego montażu produktu dla modeli, które mają zostać objęte oznakowaniem ekologicznym, oraz podaje link do publikacji wyników i ustaleń w internecie.

⁽⁹⁾ Social Accountability International, *Social Accountability 8000 International Standard*, <http://www.sa-intl.org>.

Audyty na miejscu prowadzone przez osoby trzecie są przeprowadzane przez wykwalifikowanych audytorów w celu oceny, czy zakłady produkcyjne spełniają normy społeczne i określone w kodeksach postępowania lub – w państwach gdzie ratyfikowano Konwencję nr 81 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącą inspekcji pracy w przemyśle i handlu z 1947 r., a nadzór MOP wykazuje, że krajowy system inspekcji pracy jest skuteczny i zakres systemu inspekcji obejmuje obszary wymienione powyżej ⁽¹⁰⁾ – przez inspektorów pracy wyznaczanych przez organ publiczny.

Można przedstawić obowiązujące poświadczenia z systemów lub inspekcji stron trzecich, które, łącznie lub częściowo, przeprowadzają audyt zgodności z mającymi zastosowanie zasadami wymienionych podstawowych konwencji MOP wraz z dodatkowymi przepisami dotyczącymi godzin pracy, wynagrodzenia oraz zdrowia i bezpieczeństwa oraz konsultacji z zainteresowanymi stronami. Poświadczenia te nie są starsze niż 12 miesięcy.

5.2. Pozyskiwanie minerałów z regionów nieobjętych konfliktami

Wnioskodawca wspiera odpowiedzialne pozyskiwanie cyny, tantalum, wolframu i ich rud oraz złota z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka poprzez:

- (i) zachowanie należytej staranności zgodnie z Wytycznymi OECD dotyczącymi należytej staranności dla odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka; oraz
- (ii) propagowanie odpowiedzialnego wydobycia minerałów i handlu nimi w odniesieniu do zidentyfikowanych minerałów wykorzystywanych w elementach produktu zgodnie z wytycznymi OECD w obszarach dotkniętych konfliktami i obszarach wysokiego ryzyka.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca deklaruje zgodność z powyższymi wymogami oraz dostarcza następujące informacje dodatkowe:

- sprawozdanie opisujące swoje działania w zakresie należytej staranności oraz łańcuch dostaw w odniesieniu do czterech zidentyfikowanych minerałów. Można również przedstawić dokumenty uzupełniające, takie jak certyfikaty zgodności wydane przez program unijny,
- określenie elementów zawierających zidentyfikowane materiały oraz ich dostawców, jak również opis systemu łańcucha dostaw lub projektu wykorzystywanego w celu odpowiedzialnego pozyskiwania surowców.

Kryterium 6 – Kryteria informacyjne

6.1. Informacje dla użytkowników

Produkt jest sprzedawany wraz z odpowiednimi informacjami dla użytkowników zawierającymi porady na temat właściwego ekologicznego użytkowania i usuwania produktu.

Na opakowaniu produktu lub w dokumentacji towarzyszącej produktowi podaje się dane kontaktowe (telefon lub e-mail) oraz link do informacji online dla konsumentów, którzy mają pytania lub potrzebują szczegółowych informacji na temat użytkowania lub usuwania wyświetlacza elektronicznego. Informacje te obejmują co najmniej następujące zagadnienia (w stosownych przypadkach):

- a) Zużycie energii: Klasa efektywności energetycznej zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/2013. Maksymalny pobór mocy w każdym trybie pracy. Ponadto należy dostarczyć instrukcje na temat sposobu używania trybu oszczędności energii urządzenia oraz informacje, że efektywność energetyczna powoduje mniejsze zużycie energii, tym samym przyczyniając się do oszczędności pieniędzy dzięki obniżeniu rachunków za energię elektryczną.
- b) Następujące wskazówki dotyczące zmniejszenia zużycia energii:
 - (i) odłączenie produktu od zasilania lub wykorzystanie wyłącznika sprzętowego (o ile jest zamontowany) obniży zużycie energii (niemal) do zera;
 - (ii) przełączenie produktu w tryb uśpienia ograniczy zużycie energii, jednak urządzenie będzie nadal pobierało pewną ilość energii;
 - (iii) wygaszacze ekranu (w monitorach komputerowych) mogą uniemożliwić przełączenie wyświetlacza na tryb o niższym poborze mocy, gdy urządzenie nie jest używane. Upewnienie się, że wygaszasz ekranu nie jest włączony może zatem pomóc w zmniejszeniu zużycia energii;
 - (iv) funkcja szybkiego uruchomienia może spowodować wzrost zużycia energii;
 - (v) zintegrowane funkcje, takie jak odbiornik sygnałów cyfrowych (np. DVB-T) czy rejestratory dysków twarde, mogą przyczynić się do zmniejszenia zużycia energii, jeżeli w rezultacie urządzenie zewnętrzne staje się zbędne.
- c) Podłączenie do sieci: instrukcja wyłączania funkcji sieci;
- d) położenie wyłącznika sprzętowego;
- e) informacje o tym, że wydłużenie okresu użytkowania produktu zmniejsza jego całkowity wpływ na środowisko;

⁽¹⁰⁾ Zob. ILO NORMLEX (<http://www.ilo.org/dyn/normlex/en>) oraz wytyczne w podręczniku użytkownika.

- f) następujące wskazówki dotyczące przedłużenia trwałości produktu:
 - (i) jasne instrukcje demontażu i naprawy, aby umożliwić nieniszczący demontaż produktu celem wymiany ważnych części składowych lub elementów w celu naprawy;
 - (ii) informacje na temat możliwości oddania produktu do naprawy i serwisowania, wraz z danymi kontaktowymi (w stosownych przypadkach);
- g) instrukcje właściwego usunięcia produktu po zakończeniu eksploatacji w punktach zbierania odpadów lub poprzez programy odbierania sprzętu przez sprzedawców, stosownie do przypadku, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE;
- h) informacje o przyznaniu produktowi oznakowania ekologicznego UE z krótkim wyjaśnieniem znaczenia tego faktu wraz ze wskazaniem, że więcej informacji na temat oznakowania ekologicznego można znaleźć na stronie internetowej <http://www.ecolabel.eu>;
- i) wszelkie papierowe instrukcje/podręczniki naprawy powinny zawierać materiały wtórne i nie powinny być drukowane na papierze bielonym chlorem. W celu oszczędzania zasobów preferowane powinny być informacje w wersji elektronicznej.

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca deklaruje właściwemu organowi zgodność produktu z tymi wymogami i dostarcza mu link do wersji internetowej lub kopię drukowaną instrukcji dla użytkownika oraz podręcznika naprawy.

6.2. Informacje widniejące na oznakowaniu ekologicznym UE

Jeśli stosowana jest nieobowiązkowa etykieta z polem tekstowym, zawiera ona trzy spośród następujących tekstów:

- a) wysoka efektywność energetyczna;
- b) ograniczona zawartość substancji niebezpiecznych;
- c) zaprojektowany pod kątem łatwej naprawy i recyklingu,
- d) zawiera xy % pokonsumenckich tworzyw sztucznych pochodzących z recyklingu (tylko w przypadku gdy jest to więcej niż 25 % całkowitej zawartości tworzyw sztucznych).

Wnioskodawca postępuje zgodnie z instrukcjami dotyczącymi sposobu, w jaki należy właściwie stosować logo oznakowania ekologicznego UE przedstawionymi w wytycznych dotyczących logo oznakowania ekologicznego UE:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Ocena i weryfikacja: Wnioskodawca dostarcza deklarację zgodności z niniejszym kryterium z załączonym obrazem/grafiką w wysokiej rozdzielczości przedstawiającym opakowanie produktu, na którym wyraźnie widać etykietę, numer rejestracji/zezwoleń oraz ewentualne oświadczenia, które można umieścić na opakowaniu wraz z etykietą.

DECYZJA KOMISJI (UE) 2020/1805**z dnia 27 listopada 2020 r.****zmieniająca decyzje 2014/350/UE i (UE) 2016/1349 oraz przedłużająca okres ważności kryteriów ekologicznych przyznawania oznakowania ekologicznego UE wyrobom włókienniczym i obuwiu oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8152)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2,

po konsultacji z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ważność obecnie obowiązujących kryteriów ekologicznych przyznawania oznakowania ekologicznego UE wyrobom włókienniczym oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji, określonych w decyzji Komisji 2014/350/UE ⁽²⁾, wygasa z dniem 5 grudnia 2020 r.
- (2) Ważność obecnie obowiązujących ekologicznych kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla obuwia oraz związanych z nimi wymogów dotyczących oceny i weryfikacji, określonych w decyzji Komisji (UE) 2016/1349 ⁽³⁾, wygasa z dniem 5 sierpnia 2022 r.
- (3) Zgodnie z wnioskami z kontroli sprawności dotyczącej oznakowania ekologicznego UE z dnia 30 czerwca 2017 r. ⁽⁴⁾ Komisja wraz z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego dokonała oceny przydatności każdej grupy produktów przed zaproponowaniem przedłużenia. Ocena potwierdziła stosowność obecnych ekologicznych kryteriów oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji ustanowionych w decyzjach 2014/350/UE i (UE) 2016/1349.
- (4) Ponadto, zgodnie z wnioskami z kontroli sprawności dotyczącej oznakowania ekologicznego UE z dnia 30 czerwca 2017 r., Komisja, wraz z Komitetem Unii Europejskiej ds. Oznakowania Ekologicznego, proponuje rozwiązania mające na celu zwiększenie synergii między grupami produktów i stopnia wykorzystania oznakowania ekologicznego UE, w tym powiązania ze sobą pokrewnych grup produktów w stosownych przypadkach i zapewnienie, aby w ramach przeglądu zwrócono należytą uwagę na spójność między odpowiednimi politykami UE, prawodawstwem i dowodami naukowymi.
- (5) Aby jeszcze bardziej ułatwić przechodzenie na gospodarkę o bardziej zamkniętym obiegu, należy zmienić kryteria przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla wyrobów włókienniczych i obuwia zgodnie z nowym planem działania UE dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy ⁽⁵⁾. Należy zatem przedłużyć okres ważności kryteriów przyznawania oznakowania ekologicznego UE określonych w decyzjach 2014/350/UE i (UE) 2016/1349 do tej samej daty końcowej, tak aby umożliwić Komisji dokonanie przeglądu obu tych grup produktów łącznie oraz powiązać je, jeżeli zostanie to uznane za możliwe.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2014/350/UE z dnia 5 czerwca 2014 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla wyrobów włókienniczych (Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 45).⁽³⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/1349 z dnia 5 sierpnia 2016 r. ustalająca kryteria ekologiczne przyznawania oznakowania ekologicznego UE dla obuwia (Dz.U. L 214 z 9.8.2016, s. 16).⁽⁴⁾ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na temat przeglądu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekzarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE (COM(2017) 355 final).⁽⁵⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym na rzecz czystszej i bardziej konkurencyjnej Europy, COM(2020) 98 final.

- (6) Aby zapewnić odpowiedni czas na zakończenie procesu przeglądu i dostarczyć wiarygodną perspektywę pozwalającą zapewnić ciągłość rynku oraz umożliwić obecnym i przyszłym posiadaczom licencji utrzymanie korzyści z użytkowania oznakowania ekologicznego UE w odniesieniu do produktów opatrzonych tym oznakowaniem, okres ważności aktualnych kryteriów dla wyrobów włókienniczych i obuwia oraz związanych z nimi wymogów w zakresie oceny i weryfikacji należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2025 r.
- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 2014/350/UE i (UE) 2016/1349.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 16 rozporządzenia (WE) nr 66/2010,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 6 decyzji 2014/350/UE otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »wyroby włókiennicze« oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2025 r.”.

Artykuł 2

Art. 4 decyzji (UE) 2016/1349 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Kryteria ekologiczne dla grupy produktów »obuwie« oraz związane z nimi wymogi w zakresie oceny i weryfikacji obowiązują do dnia 31 grudnia 2025 r.”.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1806**z dnia 25 listopada 2020 r.**

w sprawie zatwierdzenia stosowania funkcji automatycznego odłączania włączonego silnika w samochodach osobowych z silnikiem spalinowym oraz w samochodach osobowych będących hybrydowymi pojazdami elektrycznymi niedoładowywanymi zewnętrznymi jako technologii innowacyjnej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631, a także uchylająca decyzje wykonawcze Komisji 2013/128/UE, 2013/341/UE, 2013/451/UE, 2013/529/UE, 2014/128/UE, 2014/465/UE, 2014/806/UE, (UE) 2015/158, (UE) 2015/206, (UE) 2015/279, (UE) 2015/295, (UE) 2015/1132, (UE) 2015/2280, (UE) 2016/160, (UE) 2016/265, (UE) 2016/588, (UE) 2016/362, (UE) 2016/587, (UE) 2016/1721, (UE) 2016/1926, (UE) 2017/785, (UE) 2017/1402, (UE) 2018/1876, (UE) 2018/2079, (UE) 2019/313, (UE) 2019/314, (UE) 2020/728, (UE) 2020/1102 i (UE) 2020/1222

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 z dnia 17 kwietnia 2019 r. określające normy emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 443/2009 i (UE) nr 510/2011 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 6 grudnia 2018 r. producenci: Toyota Motor Europe NV/SA, Opel Automobile GmbH – PSA, FCA Italy S.p.A., Automobiles Citroën, Automobiles Peugeot, PSA Automobiles SA, Audi AG, Ford Werke GmbH, Jaguar Land Rover Ltd, Hyundai Motor Europe Technical Center GmbH, Bayerische Motoren Werke AG, Renault, Honda Motor Europe Ltd, Volkswagen AG oraz dostawca Robert Bosch GmbH przedłożyli wspólny wniosek („wniosek”) o zatwierdzenie jako technologii innowacyjnej funkcji automatycznego odłączania włączonego silnika i funkcji automatycznego odłączania wyłączzonego silnika do stosowania w samochodach osobowych napędzanych silnikiem spalinowym oraz w samochodach osobowych będących hybrydowymi pojazdami elektrycznymi niedoładowywanymi zewnętrznymi.
- (2) Wniosek został oceniony zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/631, rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 725/2011 ⁽²⁾ oraz wytycznymi technicznymi dotyczącymi przygotowania wniosków o zatwierdzenie technologii innowacyjnych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 443/2009 i rozporządzenia (UE) nr 510/2011 (wersja z lipca 2018 r. (V₂)) ⁽³⁾.
- (3) We wniosku odniesiono się do ograniczenia emisji CO₂, którego nie można wykazać za pomocą pomiarów przeprowadzonych zgodnie z nowym europejskim cyklem jezdny (NEDC), jak określono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 692/2008 ⁽⁴⁾.
- (4) Funkcja automatycznego odłączania silnika odłącza silnik od układu napędowego i zapobiega opóźnieniu powodowanemu przez hamowanie silnikiem. Pozwala to na wydłużenie drogi przejechanej przez pojazd w sytuacjach, gdy nie jest potrzebny napęd ani powolne zmniejszanie prędkości. Funkcja automatycznego odłączania silnika powinna się włączać automatycznie w najczęściej używanym trybie jazdy, który jest trybem wybieranym automatycznie po uruchomieniu silnika.

⁽¹⁾ Dz.U. L 111 z 25.4.2019, s. 13.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 725/2011 z dnia 25 lipca 2011 r. ustanawiające procedurę zatwierdzania i poświadczania technologii innowacyjnych umożliwiających zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 194 z 26.7.2011, s. 19).

⁽³⁾ <https://circabc.europa.eu/sd/a/a19b42c8-8e87-4b24-a78b-9b70760f82a9/July%202018%20Technical%20Guidelines.pdf>

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. wykonujące i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 199 z 28.7.2008, s. 1).

- (5) Wniosek dotyczy dwóch odrębnych funkcji automatycznego odłączania silnika: automatycznego odłączania włączonego silnika i automatycznego odłączania wyłączzonego silnika. Przy korzystaniu z funkcji automatycznego odłączania włączonego silnika silnik spalinowy pozostaje włączony podczas zdarzeń jazdy na biegu jałowym i zużywane są pewne ilości paliwa, aby utrzymać prędkość obrotową na biegu jałowym. Przy korzystaniu z funkcji automatycznego odłączania wyłączzonego silnika silnik spalinowy zostaje wyłączony podczas zdarzeń jazdy na biegu jałowym.
- (6) Określając potencjalne ograniczenie emisji CO₂ wynikające z tych technologii, należy wziąć pod uwagę wpływ na zużycie paliwa ponownego uruchomienia silnika po zdarzeniu jazdy na biegu jałowym w przypadku skorzystania z funkcji automatycznego odłączania wyłączzonego silnika oraz konieczność doprowadzenia prędkości obrotowej silnika do pożądanej prędkości synchronizacyjnej w odniesieniu do obu technologii.
- (7) Nowe informacje dotyczące potencjału funkcji automatycznego odłączania wyłączzonego silnika w zakresie ograniczenia emisji CO₂, stały się dostępne dla Komisji w trakcie 2019 r., tj. długo po złożeniu wniosku. Od wnioskodawców zażądano dodatkowych danych, które zostały udostępnione w lutym 2020 r.
- (8) Jeżeli chodzi o funkcję automatycznego odłączania wyłączzonego silnika, na podstawie dostępnych danych potwierdzających nie można jednoznacznie określić poziomu ograniczenia emisji CO₂, który będzie można osiągnąć.
- (9) W szczególności nie wykazano dostatecznie, że ograniczenia emisji CO₂ osiągniętego dzięki wyłączeniu silnika nie równoważą emisje CO₂ wynikające z energii wymaganej do ponownego uruchomienia silnika oraz doprowadzenia prędkości obrotowej silnika do pożądanej prędkości synchronizacyjnej.
- (10) Funkcja automatycznego odłączania włączonego silnika przeznaczona do stosowania w samochodach osobowych napędzanych silnikiem spalinowym została już zatwierdzona jako eko-innowacja w związku z badaniem emisji zgodnie z nowym europejskim cyklem jezdny (NEDC) decyzjami wykonawczymi Komisji (UE) 2015/1132 ⁽⁵⁾, (UE) 2017/1402 ⁽⁶⁾ i (UE) 2018/2079 ⁽⁷⁾.
- (11) Na podstawie doświadczeń zdobytych w związku ze wspomnianymi decyzjami oraz uwzględniając informacje przekazane wraz z przedmiotowym wnioskiem, wykazano w sposób zadowalający i niezbity, że funkcja automatycznego odłączania włączonego silnika przeznaczona do stosowania w samochodach osobowych napędzanych przez silnik spalinowy spełnia kryteria określone w art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2019/631 oraz kryteria kwalifikowalności określone w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011.
- (12) W odniesieniu do niektórych pojazdów NOVC-HEV, w przypadku których można stosować nieskorygowane pomiary wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ zgodnie z załącznikiem 8 do regulaminu nr 101 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych ⁽⁸⁾, wykazano, że mają zastosowanie te same warunki co w przypadku samochodów osobowych napędzanych silnikiem spalinowym. Jeżeli chodzi o inne pojazdy NOVC-HEV, nie można uznać tych warunków za mające zastosowanie, ponieważ we wniosku nie uzasadniono należyte sposobu, w jaki należy określić ograniczenie emisji CO₂ wynikające ze stosowania funkcji automatycznego odłączania włączonego silnika.
- (13) Zaproponowana przez wnioskodawców metoda badania służąca do określenia ograniczenia emisji CO₂ wynikającego ze stosowania funkcji automatycznego odłączania włączonego silnika różni się od metody zatwierdzonej w decyzji wykonawczej (UE) 2018/2079 pod względem sposobu badania pojazdu referencyjnego. Ponieważ metoda upraszcza proces przeprowadzania badania, a jednocześnie zapewnia bardziej konserwatywne wyniki, należy ją zatwierdzić do celów określania ograniczenia emisji CO₂ wynikającego z wykorzystania przedmiotowej technologii.
- (14) Producenci powinni mieć możliwość wystąpienia z wnioskiem do organu udzielającego homologacji typu o poświadczenie ograniczenia emisji CO₂ wynikającego z wykorzystania technologii innowacyjnej w przypadkach, gdy spełnione są warunki określone w niniejszej decyzji. W tym celu producenci powinni zapewnić, aby do wniosku o poświadczenie dołączono sprawozdanie z weryfikacji sporządzone przez niezależny zatwierdzony organ, potwierdzające, że technologia innowacyjna spełnia warunki określone w niniejszej decyzji oraz że ograniczenie emisji zostało określone zgodnie z metodą badań ustanowioną w niniejszej decyzji.

⁽⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1132 z dnia 10 lipca 2015 r. w sprawie zatwierdzenia funkcji automatycznego odłączenia biegu Porsche AG jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 184 z 11.7.2015, s. 22).

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/1402 z dnia 28 lipca 2017 r. w sprawie zatwierdzenia funkcji automatycznego odłączania silnika na biegu jałowym BMW AG jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 199 z 29.7.2017, s. 14).

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/2079 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie zatwierdzenia funkcji automatycznego odłączania silnika na biegu jałowym jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 331 z 28.12.2018, s. 225).

⁽⁸⁾ Regulamin nr 101 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji samochodów osobowych wyposażonych wyłącznie w silnik spalinowy spalania wewnętrznego lub wyposażonych w hybrydowy elektryczny układ napędowy w zakresie pomiaru emisji dwutlenku węgla i zużycia paliwa i/lub pomiaru zużycia energii elektrycznej i zasięgu przy zasilaniu energią elektryczną oraz pojazdów kategorii M₁ i N₁ wyposażonych w elektryczny układ napędowy w zakresie pomiaru zużycia energii elektrycznej i zasięgu przy zasilaniu energią elektryczną (Dz.U. L 138 z 26.5.2012, s. 1).

- (15) Dokładna weryfikacja warunków poświadczenia ograniczenia emisji CO₂ wynikającego z wykorzystania technologii innowacyjnej zgodnie z niniejszą decyzją należy do kompetencji organu udzielającego homologacji typu. W przypadku wydania poświadczenia odpowiedzialny organ udzielający homologacji typu powinien zapewnić, aby wszystkie elementy uwzględniane do celów poświadczenia były rejestrowane w sprawozdaniu z badań i przechowywane wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji oraz aby informacje te były udostępniane Komisji na żądanie.
- (16) Do celów określenia ogólnego kodu ekoinnowacji, który ma być stosowany w odpowiednich dokumentach homologacji typu zgodnie z załącznikami I, III, VI i VIII do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/683 ⁽⁹⁾, należy przypisać indywidualny kod do technologii innowacyjnej.
- (17) Od 2021 r. przestrzeganie przez producentów docelowych indywidualnych poziomów emisji zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/631 należy ustalać na podstawie emisji CO₂ określonych zgodnie ze zharmonizowaną światową procedurą badań lekkich pojazdów dostawczych (WLTP) określoną w rozporządzeniu Komisji (UE) 2017/1151 ⁽¹⁰⁾. W związku z tym ograniczenie emisji CO₂ uzyskane dzięki technologii innowacyjnej poświadczane przez odniesienie do niniejszej decyzji można uwzględnić w celu obliczenia średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ producenta wyłącznie w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020,
- (18) W świetle zmiany WLTP należy uchylić ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r. niniejszą decyzję wraz z następującymi decyzjami wykonawczymi, które dotyczą warunków mających zastosowanie zgodnie z nowym europejskim cyklem jezdny (NEDC), tj. decyzjami wykonawczymi Komisji 2013/128/UE ⁽¹¹⁾, 2013/341/UE ⁽¹²⁾, 2013/451/UE ⁽¹³⁾, 2013/529/UE ⁽¹⁴⁾, 2014/128/UE ⁽¹⁵⁾, 2014/465/UE ⁽¹⁶⁾, 2014/806/UE ⁽¹⁷⁾, (UE) 2015/158 ⁽¹⁸⁾, (UE) 2015/206 ⁽¹⁹⁾, (UE) 2015/279 ⁽²⁰⁾, (UE) 2015/295 ⁽²¹⁾,

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/683 z dnia 15 kwietnia 2020 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/858 w odniesieniu do wymogów administracyjnych dotyczących homologacji i nadzoru rynku pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, komponentów i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (Dz.U. L 163 z 26.5.2020, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1151 z dnia 1 czerwca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, zmieniające dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 i rozporządzenie Komisji (UE) nr 1230/2012 oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 692/2008 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 1).

⁽¹¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/128/UE z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie zatwierdzenia stosowania diod elektroluminescencyjnych w niektórych funkcjach oświetlenia pojazdu kategorii M1 jako technologii innowacyjnej służącej zmniejszeniu emisji CO₂ z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 70 z 14.3.2013, s. 7).

⁽¹²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/341/UE z dnia 27 czerwca 2013 r. w sprawie zatwierdzenia wysokosprawnego alternatora Valeo („Valeo Efficient Generation Alternator”) jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 179 z 29.6.2013, s. 98).

⁽¹³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/451/UE z dnia 10 września 2013 r. w sprawie zatwierdzenia systemu hermetyzacji komory silnika firmy Daimler jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z nowych samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 242 z 11.9.2013, s. 12).

⁽¹⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2013/529/UE z dnia 25 października 2013 r. w sprawie zatwierdzenia, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009, opracowanego przez przedsiębiorstwo Bosch systemu do nawigacyjnego pre-kondycjonowania stanu naładowania akumulatora w pojazdach hybrydowych jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych (Dz.U. L 284 z 26.10.2013, s. 36).

⁽¹⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/128/UE z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie zatwierdzenia stosowania modułu światła mijania z diodami elektroluminescencyjnymi „E-Light” jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 70 z 11.3.2014, s. 30).

⁽¹⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/465/UE z dnia 16 lipca 2014 r. w sprawie zatwierdzenia wysokosprawnego alternatora DENSO jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 oraz zmieniająca decyzję wykonawczą Komisji 2013/341/UE (Dz.U. L 210 z 17.7.2014, s. 17).

⁽¹⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/806/UE z dnia 18 listopada 2014 r. w sprawie zatwierdzenia fotowoltaicznego szyberdachu Webasto wspomagającego ładowanie akumulatora jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 332 z 19.11.2014, s. 34).

⁽¹⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/158 z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie zatwierdzenia dwóch wysokosprawnych alternatorów Robert Bosch GmbH jako technologii innowacyjnych umożliwiających redukcję emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 26 z 31.1.2015, s. 31).

⁽¹⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/206 z dnia 9 lutego 2015 r. w sprawie zatwierdzenia energooszczędnego oświetlenia zewnętrznego wykorzystującego diody elektroluminescencyjne firmy Daimler AG jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z nowych samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009, (Dz.U. L 33 z 10.2.2015, s. 52).

⁽²⁰⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/279 z dnia 19 lutego 2015 r. w sprawie zatwierdzenia fotowoltaicznego szyberdachu Asola wspomagającego ładowanie akumulatora jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 47 z 20.2.2015, s. 26).

⁽²¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/295 z dnia 24 lutego 2015 r. w sprawie zatwierdzenia wysokosprawnego alternatora MELCO GXi jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 53 z 25.2.2015, s. 11).

(UE) 2015/1132, (UE) 2015/2280 ⁽²²⁾, (UE) 2016/160 ⁽²³⁾, (UE) 2016/265 ⁽²⁴⁾, (UE) 2016/588 ⁽²⁵⁾, (UE) 2016/362 ⁽²⁶⁾, (UE) 2016/587 ⁽²⁷⁾, (UE) 2016/1721 ⁽²⁸⁾, (UE) 2016/1926 ⁽²⁹⁾, (UE) 2017/785 ⁽³⁰⁾, (UE) 2017/1402, (UE) 2018/1876 ⁽³¹⁾, (UE) 2018/2079, (UE) 2019/313 ⁽³²⁾, (UE) 2019/314 ⁽³³⁾, (UE) 2020/728 ⁽³⁴⁾, (UE) 2020/1102 ⁽³⁵⁾ i (UE) 2020/1222 ⁽³⁶⁾.

- (19) Biorąc pod uwagę, że czas stosowania niniejszej decyzji jest ograniczony, należy zapewnić jej wejście w życie jak najszybciej i nie później niż siedem dni po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

- ⁽²²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2280 z dnia 7 grudnia 2015 r. w sprawie zatwierdzenia wysokosprawnego alternatora DENSO jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 322 z 8.12.2015, s. 64).
- ⁽²³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/160 z dnia 5 lutego 2016 r. w sprawie zatwierdzenia produkowanego przez Toyota Motor Europe energooszczędnego oświetlenia zewnętrznego wykorzystującego diody elektroluminescencyjne jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z nowych samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009, (Dz.U. L 31 z 6.2.2016, s. 70).
- ⁽²⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/265 z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie zatwierdzenia generatora/silnika MELCO w charakterze technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 50 z 26.2.2016, s. 30).
- ⁽²⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/588 z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie zatwierdzenia technologii stosowanej w wysokosprawnych alternatorach 12-woltowych jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 101 z 16.4.2016, s. 25).
- ⁽²⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/362 z dnia 11 marca 2016 r. w sprawie zatwierdzenia zbiornika entalpicznego przedsiębiorstwa MAHLE Behr GmbH & Co. KG jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 67 z 12.3.2016, s. 59).
- ⁽²⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/587 z dnia 14 kwietnia 2016 r. w sprawie zatwierdzenia technologii stosowanej w energooszczędnym oświetleniu zewnętrznym pojazdów wykorzystujących diody elektroluminescencyjne jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 101 z 16.4.2016, s. 17).
- ⁽²⁸⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1721 z dnia 26 września 2016 r. w sprawie zatwierdzenia produkowanego przez Toyotę energooszczędnego oświetlenia zewnętrznego wykorzystującego diody elektroluminescencyjne do stosowania w zelektryfikowanych pojazdach hybrydowych bez doładowania zewnętrznego jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 259 z 27.9.2016, s. 71).
- ⁽²⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1926 z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie zatwierdzenia dachu fotowoltaicznego ładującego akumulator jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 297 z 4.11.2016, s. 18)."
- ⁽³⁰⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/785 z dnia 5 maja 2017 r. w sprawie zatwierdzenia stosowania w napędzanych przez konwencjonalny silnik spalinowy samochodach osobowych wysokosprawnych 12-woltowych zespołów silnikowo-prądnicowych jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z samochodów osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009 (Dz.U. L 118 z 6.5.2017, s. 20).
- ⁽³¹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2018/1876 z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie zatwierdzenia, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011, technologii stosowanej w wysokosprawnych alternatorach 12-woltowych przeznaczonych do stosowania w lekkich samochodach dostawczych napędzanych przez konwencjonalny silnik spalinowy jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ pochodzących z lekkich samochodów dostawczych (Dz.U. L 306 z 30.11.2018, s. 53).
- ⁽³²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/313 z dnia 21 lutego 2019 r. w sprawie zatwierdzenia, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2011, technologii stosowanej w produkowanym przez SEG Automotive Germany GmbH wysokosprawnym 48-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym (BRM) połączonym z przetwornikiem 48 V/12 V DC/DC, przeznaczonym do stosowania w lekkich samochodach dostawczych z konwencjonalnym silnikiem spalinowym i określonych lekkich samochodach dostawczych z napędem hybrydowym, jako technologii innowacyjnej umożliwiającej ograniczenie emisji CO₂ z lekkich samochodów dostawczych (Dz.U. L 51 z 22.2.2019, s. 31).
- ⁽³³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/314 z dnia 21 lutego 2019 r. w sprawie zatwierdzenia, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 443/2009, technologii stosowanej w produkowanym przez SEG Automotive Germany GmbH wysokosprawnym 48-woltowym zespole silnikowo-prądnicowym (BRM) połączonym z przetwornikiem 48 V/12 V DC/DC, przeznaczonym do stosowania w samochodach osobowych z konwencjonalnym silnikiem spalinowym i określonych samochodach osobowych z napędem hybrydowym, jako technologii innowacyjnej umożliwiającej ograniczenie emisji CO₂ z samochodów osobowych (Dz.U. L 51 z 22.2.2019, s. 42).
- ⁽³⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/728 z dnia 29 maja 2020 r. w sprawie zatwierdzenia, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631, funkcji wysokosprawnego generatora w 12-woltowych zespołach silnikowo-prądnicowych przeznaczonych do stosowania w niektórych samochodach osobowych i lekkich pojazdach użytkowych jako technologii innowacyjnej (Dz.U. L 170 z 2.6.2020, s. 21).
- ⁽³⁵⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1102 z dnia 24 lipca 2020 r. w sprawie zatwierdzenia, na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 oraz przez odniesienie do nowego europejskiego cyklu jezdny (NEDC), technologii stosowanej w 48-woltowym wysokosprawnym zespole silnikowo-prądnicowym połączonym z przetwornikiem 48 V/12 V DC/DC przeznaczonym do stosowania w samochodach osobowych z konwencjonalnym silnikiem spalinowym i określonych hybrydowych samochodach osobowych z napędem elektrycznym oraz lekkich pojazdach użytkowych jako technologii innowacyjnej (Dz.U. L 241 z 27.7.2020, s. 38).
- ⁽³⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1222 z dnia 24 sierpnia 2020 r. w sprawie zatwierdzenia energooszczędnego oświetlenia zewnętrznego pojazdu wykorzystującego diody elektroluminescencyjne jako technologii innowacyjnej umożliwiającej zmniejszenie emisji CO₂ z lekkich pojazdów użytkowych zasilanych silnikami spalinowymi w odniesieniu do warunków NEDC zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/631 (Dz.U. L 279 z 27.8.2020, s. 5).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Technologia innowacyjna

Funkcja automatycznego odłączania silnika przy włączonym silniku zostaje zatwierdzona jako technologia innowacyjna w rozumieniu art. 11 rozporządzenia (UE) 2019/631, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

- a) funkcja automatycznego odłączania włączonego silnika jest przeznaczona do wykorzystania w samochodach osobowych kategorii M₁ napędzanych silnikiem spalinowym lub w hybrydowych pojazdach elektrycznych niedoładowywanych zewnętrznie kategorii M₁, w przypadku których można stosować nieskorygowane pomiary wartości zużycia paliwa i emisji CO₂ zgodnie z załącznikiem 8 do regulaminu nr 101 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz pod warunkiem że mechanizm napędowy ma konfigurację P0 albo P1, gdzie P0 oznacza, że urządzenie elektryczne jest podłączone do przekładni pasowej silnika, a P1 oznacza, że urządzenie elektryczne jest podłączone do wału korbowego silnika;
- b) pojazdy z funkcją automatycznego odłączania włączonego silnika są wyposażone w przekładnię automatyczną lub przekładnię manualną ze sprzęgłem automatycznym;
- c) funkcja automatycznego odłączania włączonego silnika jest automatycznie aktywowana w najczęściej używanym trybie jazdy pojazdu, tj. w trybie, który jest zawsze wybierany podczas uruchamiania silnika pojazdu bez względu na tryb pracy wybrany w momencie poprzedniego wyłączenia pojazdu;
- d) nie ma możliwości dezaktywowania funkcji automatycznego odłączania włączonego silnika ani przez kierowcę, ani w wyniku ingerencji zewnętrznej, gdy silnik pracuje w najczęściej używanym trybie jazdy pojazdu;
- e) funkcja automatycznego odłączania włączonego silnika nie jest aktywna, gdy prędkość pojazdu jest mniejsza niż 15 km/h.

Artykuł 2

Wniosek o poświadczenie ograniczenia emisji CO₂

1. Producent może zwrócić się do organu udzielającego homologacji typu o poświadczenie ograniczenia emisji CO₂ wynikającego ze stosowania technologii zatwierdzonej zgodnie z art. 1 („technologia innowacyjna”) poprzez odniesienie do niniejszej decyzji.
2. Producent zapewnia, aby do wniosku o poświadczenie dołączono sprawozdanie z weryfikacji sporządzone przez niezależny zatwierdzony organ, potwierdzające, że technologia jest zgodna z art. 1.
3. Jeżeli ograniczenie emisji CO₂ zostało poświadczone zgodnie z art. 3, producent zapewnia rejestrację poświadczanego ograniczenia emisji CO₂ i kodu eko-innowacji, o którym mowa w art. 4 ust. 1, na świadectwach zgodności przedmiotowych pojazdów.

Artykuł 3

Poświadczenie ograniczenia emisji CO₂

1. Organ udzielający homologacji typu zapewnia, aby ograniczenie emisji CO₂ uzyskane dzięki zastosowaniu technologii innowacyjnej zostało określone zgodnie z metodą określoną w załączniku.
2. Organ udzielający homologacji typu rejestruje w odpowiedniej dokumentacji homologacji typu poświadczone ograniczenie emisji CO₂ określone zgodnie z ust. 1 oraz kod eko-innowacji, o którym mowa w art. 4 ust. 1.
4. Organ udzielający homologacji typu rejestruje wszystkie elementy uwzględnione do celów poświadczenia w sprawozdaniu z badań i przechowuje je wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji, o którym mowa w art. 2 ust. 2, oraz udostępnia te informacje Komisji na żądanie.
5. Organ udzielający homologacji typu poświadcza ograniczenie emisji CO₂ wynikające z zastosowania technologii innowacyjnej wyłącznie wtedy, gdy stwierdzi, że technologia ta spełnia warunki określone w art. 1, oraz jeżeli uzyskane ograniczenie emisji CO₂ wynosi co najmniej 1 g CO₂/km, jak określono w art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011.

*Artykuł 4***Kod innowacji ekologicznej**

1. Technologii innowacyjnej zatwierdzonej niniejszą decyzją przyporządkowuje się kod innowacji ekologicznej 36.
2. Poświadczone ograniczenie emisji CO₂ odpowiadające temu kodowi ekoinnowacji można uwzględniać przy obliczaniu średniego indywidualnego poziomu emisji CO₂ producentów jedynie w odniesieniu do roku kalendarzowego 2020.

*Artykuł 5***Uchylenie**

Niniejsza decyzja wykonawcza i następujące decyzje wykonawcze tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.: decyzje wykonawcze 2013/128/UE, 2013/341/UE, 2013/451/UE, 2013/529/UE, 2014/128/UE, 2014/465/UE, 2014/806/UE, (UE) 2015/158, (UE) 2015/206, (UE) 2015/279, (UE) 2015/295, (UE) 2015/1132, (UE) 2015/2280, (UE) 2016/160, (UE) 2016/265, (UE) 2016/588, (UE) 2016/362, (UE) 2016/587, (UE) 2016/1721, (UE) 2016/1926, (UE) 2017/785, (UE) 2017/1402, (UE) 2018/1876, (UE) 2018/2079, (UE) 2019/313, (UE) 2019/314, (UE) 2020/728, (UE) 2020/1102 i (UE) 2020/1222.

Począwszy od tego dnia ograniczenia emisji CO₂ poświadczonego w drodze odniesienia do tych decyzji nie można uwzględniać przy obliczaniu średniego indywidualnego poziomu emisji producentów.

*Artykuł 6***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie siódmego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

Metodyka określania ograniczenia emisji CO₂ wynikającego ze stosowania funkcji automatycznego odłączania włączonego silnika w przypadku pojazdów wyposażonych w silnik spalinowy oraz niektórych hybrydowych pojazdów elektrycznych niedoładowywanych zewnętrznie

1. SYMBOLE, JEDNOSTKI I PARAMETRY

Znaki łacińskie

CO ₂	— dwutlenek węgla
C _{CO₂}	— ograniczenie emisji CO ₂ [g CO ₂ /km]
idle_corr	— wskaźnik korygujący dla zużycia paliwa na biegu jałowym
B _{MC}	— emisje CO ₂ z pojazdu referencyjnego w trakcie manewrów odpowiadających jeździe na biegu jałowym w zmienionych warunkach badania [g CO ₂ /km]
B _{MC} ⁱ	— emisje CO ₂ z pojazdu referencyjnego w trakcie manewrów odpowiadających i-tej jeździe na biegu jałowym w zmienionych warunkach badania [g CO ₂ /km]
B _{const} ⁱ	— emisje CO ₂ z pojazdu referencyjnego przy stałej prędkości k (tj. 32, 35, 50, 70, 120 km/h) podczas i-tego zdarzenia polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości [g CO ₂ /km]
B _{overrun} ⁱ	— emisje CO ₂ z pojazdu referencyjnego w trakcie i-tej fazy najazdowej w zmienionych warunkach badania [g CO ₂ /km]
B _{Recu} ⁱ	— emisje CO ₂ z pojazdu referencyjnego w trakcie i-tej fazy najazdu w zmienionych warunkach badania ze względu na bilans energii akumulatora [g CO ₂ /km]
dist _{overrun} ⁱ	— odległość przejechana podczas i-tego zdarzenia najazdu [km]
dist _{coast} ⁱ	— odległość przejechana podczas i-tego zdarzenia jazdy na biegu jałowym [km]
ECE	— podstawowy cykl jazdy miejskiej (część NEDC)
E _{MC}	— emisje CO ₂ pojazdu ekoinnowacyjnego w zmienionych warunkach badania [g CO ₂ /km]
E _{idle} ⁱ	— emisje CO ₂ podczas i-tej fazy jazdy na biegu jałowym [g CO ₂ /km]
E _{synchro} ⁱ	— emisje CO ₂ pochodzące z synchronizacji silnika podczas i-tego zdarzenia jazdy na biegu jałowym [g CO ₂ /km]
f _{const_k}	— pomiar zużycia paliwa w fazie stałej prędkości k (tj. 32, 35, 50, 70, 120 km/h) [g/s]
EUDC	— cykl jazdy pozamiejskiej (część NEDC)
f _{standstill}	— zużycie paliwa na biegu jałowym mierzone w stojącym pojeździe [g/s]
fuel_dens	— gęstość paliwa [kg/m ³]
f _{acc}	— zużycie paliwa w celu zwiększenia prędkości silnika z prędkości obrotowej na biegu jałowym do prędkości przekładni [l]

$F_{\text{WLTP}_{\text{res},N}}$	— opór jazdy na biegu neutralnym mierzony w warunkach WLTP dla przekładni automatycznej i manualnej [N] (sekcja 3.2)
$F_{\text{WLTP}_{\text{res},D}}$	— opór jazdy przy „najeździe” mierzony w warunkach WLTP dla przekładni automatycznej [N] (sekcja 4.1)
$F_{\text{NEDC}_{\text{res},D}}$	— opór jazdy przy „najeździe” oceniany na podstawie warunków NEDC [N] (Seksja 4.1)
$F_{\text{NEDC}_{\text{res},N}}$	— opór jazdy w NEDC zgodnie z przeliczeniem z warunków WLTP na biegu neutralnym [N]
$F_{\text{WLTP}_{\text{res},x}}$	— opór jazdy w warunkach WLTP przy włączonym biegu x w przypadku przekładni manualnej [N]
I_{eng}	— moment bezwładności silnika (właściwy dla danego silnika) [kgm^2]
$P_{\text{Batt}1}^i$	— pomiar mocy akumulatora głównego podczas i-tego zdarzenia najazdu [W]
$P_{\text{Batt}2}^i$	— pomiar mocy akumulatora dodatkowego podczas i-tego zdarzenia najazdu [W]
RDC_{RW}	— względna odległość przebyta podczas jazdy z odłączonym silnikiem na biegu jałowym w rzeczywistych warunkach jazdy określona jako stosunek odległości przebytej przy aktywnej funkcji jazdy z odłączonym silnikiem na biegu jałowym do całkowitej odległości przejechanej podczas przejazdu [%].
$\text{RCD}_{\text{mNEDC}}$	— względna odległość przebyta podczas jazdy z odłączonym silnikiem na biegu jałowym w zmienionych warunkach badania określona jako stosunek odległości przebytej przy aktywnej funkcji jazdy z odłączonym silnikiem na biegu jałowym do całkowitej odległości przejechanej w mNEDC [%]
UF	— współczynnik stosowania technologii jazdy na biegu jałowym określony jako $\text{UF} = \frac{\text{RCD}_{\text{RW}}}{\text{RCD}_{\text{mNEDC}}}$
S_{CO_2}	— niepewność wartości ograniczenia emisji CO_2 [$\text{g CO}_2/\text{km}$]
S_{EMC}	— odchylenie standardowe średniej arytmetycznej emisji CO_2 pojazdu eko-innowacyjnego w zmienionych warunkach badania [$\text{g CO}_2/\text{km}$]
S_{UF}	— standardowe odchylenie średniej arytmetycznej współczynnika stosowania
t_{drag}^i	— czas oporu silnika w i-tym zdarzeniu najazdu [h]
t_{coast}^i	— czas trwania i-tego zdarzenia jazdy na biegu jałowym [s]
$t_{\text{min}}^{\text{const}}$	— minimalny czas faz stałej prędkości po przyspieszeniu lub zmniejszeniu prędkości w trybie jazdy na biegu jałowym [s]
$t_{\text{min}}^{\text{stop}}$	— minimalny czas po każdym zmniejszeniu prędkości w trybie jazdy na biegu jałowym do całkowitego zatrzymania się lub do fazy stałej prędkości [s]
$T_{\text{qacc,fric}}$	— moment siły tarcia silnika (właściwy dla danego silnika) [Nm]
v_{min}	— minimalna prędkość jazdy na biegu jałowym [km/h]
v_{max}	— maksymalna prędkość jazdy na biegu jałowym [km/h]
$v_{\text{const}k}^i$	— stała prędkość jazdy „k” (tj. 32, 35, 50, 70, 120 km/h) podczas i-tego zdarzenia polegającego na utrzymaniu stałej prędkości [km/h]

Znaki greckie

η_{DCDC}	— sprawność przetwornika DC/DC, której wartość ustalono na 0,92
$\eta_{\text{bat_discharge}}$	— sprawność akumulatora pod względem rozładowywania, której wartość ustalono na 0,94
$\eta_{\text{alternator}}$	— sprawność prądnicy prądu przemiennego, której wartość ustalono na 0,67
$\Delta \text{RES}_{\text{drag}}$	— różnica między oporem jazdy z dźwignią biegów w położeniu neutralnym podczas „najazdu” i zmierzonym w warunkach WLTP [N]
ΔP_k^i	— różnica mocy delta w wyniku nastawienia hamowni dla oporu jazdy w warunkach WLTP, jaka ma miejsce w przypadku i-tego zdarzenia polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości [W]
$\Delta F(v_{\text{const}_k}^i)_{\text{WLTP-NEDC}}$	— różnica oporu jazdy pojazdu między WLTP a NEDC, mająca miejsce w przypadku i-tego zdarzenia polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości [N]
Δt_{acc}	— czas potrzebny, aby zwiększyć prędkość silnika z prędkości obrotowej na biegu jałowym do prędkości synchronizacyjnej [s]
$\Delta \gamma_{\text{acc}}$	— kąt obrotowy delta [rad]
$\Delta \omega_{\text{acc}}$	— prędkość obrotowa silnika delta (od prędkości obrotowej na biegu jałowym ω_{idle} do prędkości synchronizacyjnej ω_{sync}) [rad/s]

2. BADANE POJAZDY

Pojazdy wykorzystywane w badaniu muszą spełniać następujące wymogi:

- pojazd ekoinnowacyjny: pojazd z zainstalowaną technologią innowacyjną uruchamianą w domyślnym lub najczęściej używanym trybie jazdy. Najczęściej używany tryb jazdy jest trybem jazdy, który jest zawsze wybierany podczas uruchamiania silnika pojazdu bez względu na tryb wybrany, gdy silnik pojazdu był poprzednio wyłączany; Funkcja automatycznego odłączania włączonego silnika nie może być wyłączona przez kierowcę w najczęściej używanym trybie jazdy;
- pojazd referencyjny: pojazd, który jest pod wszystkimi względami identyczny z pojazdem ekoinnowacyjnym, z wyjątkiem technologii innowacyjnej, która albo nie została zainstalowana, albo jest wyłączona w domyślnym lub najczęściej używanym trybie jazdy. Wykorzystywany w badaniu pojazd referencyjny może stanowić pojazd ekoinnowacyjny, pod warunkiem że przed zdarzeniem zmniejszenia prędkości zastosuje się krótkie hamowanie, aby uniknąć jazdy na biegu jałowym, do jakiej zwykle doszłoby ze względu na zainstalowaną w pojeździe ekoinnowacyjnym funkcję automatycznego odłączania silnika, ponieważ co do zasady funkcję automatycznego odłączania silnika można zablokować, wciskając pedał hamulca przed zmniejszeniem prędkości. Czynność hamowania tymczasowo blokuje funkcję automatycznego odłączania silnika aż do następnego zdarzenia związanego z jazdą.

3. OKREŚLANIE ZMIENIONYCH WARUNKÓW BADANIA

Zmienione warunki badania obejmują następujące etapy:

- Ustalenie obciążenia drogowego
- Ustalenie krzywej wybiegu w trybie automatycznego odłączania włączonego silnika
- Określenie zmienionego profilu prędkości NEDC (mNEDC)
- Manewry odpowiadające jeździe na biegu jałowym w przypadku pojazdu referencyjnego

3.1. Ustalenie obciążenia drogowego

Obciążenie drogowe pojazdu referencyjnego i pojazdu ekoinnowacyjnego ustala się zgodnie z procedurą określoną w subzałączniku 4 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151 oraz przelicza na obciążenie drogowe NEDC dla pojazdu H i L zgodnie z pkt 2.3.8 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1153 ⁽¹⁾.

3.2. Definicja krzywej wybiegu w trybie automatycznego odłączania włączonego silnika

Krzywą wybiegu w trybie automatycznego odłączania włączonego silnika definiuje się jako krzywą wybiegu z dźwignią biegów w położeniu „neutralnym”, jak określono w ramach procedury homologacji typu zgodnie z subzałącznikiem 4 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151 i skorygowaną do odpowiedniej krzywej wybiegu NEDC zgodnie z pkt 2.3.8 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1153.

3.3. Określenie zmienionego profilu prędkości NEDC (mNEDC)

Profil prędkości mNEDC uzyskuje się w następujący sposób:

- a) badanie składa się z cyklu miejskiego, na który składają się cztery podstawowe cykle miejskie, i cyklu pozamiejskiego;
- b) wszystkie rampy przyspieszenia są identyczne z profilem prędkości NEDC;
- c) wszystkie poziomy stałej prędkości są identyczne z profilem prędkości NEDC;
- d) tolerancje prędkości i czasu muszą być zgodne z pkt 1.4 załącznika 7 do regulaminu EKG ONZ nr 101;
- e) odchylenie od profilu NEDC musi być jak najmniejsze, a całkowita odległość musi mieścić się w tolerancjach określonych dla NEDC;
- f) odległość na końcu każdej fazy opóźnienia w profilu mNEDC musi być równa odległości na końcu każdej fazy opóźnienia w profilu NEDC;
- g) podczas faz jazdy na biegu jałowym silnik spalinowy zostaje odłączony od kół, a aktywna korekta trajektorii prędkości pojazdu jest zabroniona;
- h) dolna granica prędkości dla jazdy na biegu jałowym $v_{\min}$: Tryb jazdy na biegu jałowym musi zostać wyłączony przy dolnej granicy prędkości (15 km/h) przez wciśnięcie pedału hamulca;
- i) w uzasadnionych względami technicznymi przypadkach i w porozumieniu z organem udzielającym homologacji typu producent może wybrać prędkość $v_{\min}$ większą niż 15 km/h;
- j) minimalny czas zatrzymania: minimalny czas po każdym hamowaniu na biegu jałowym do całkowitego zatrzymania się lub fazy stałej prędkości wynosi 2 sekundy;
- k) minimalny czas faz stałej prędkości: minimalny czas faz stałej prędkości po przyspieszeniu lub opóźnieniu w trybie jałowym wynosi 2 sekundy. Ze względów technicznych wartość tę można zwiększyć i zostanie ona zarejestrowana w sprawozdaniu z badań;
- l) tryb jazdy na biegu jałowym można włączyć, jeżeli prędkość jest mniejsza niż maksymalna prędkość cyklu badań, tj. 120 km/h.

3.3.1. Uzyskiwanie profilu zmiany biegów dla pojazdów z ręcznie sterowaną skrzynią biegów

Jeżeli chodzi o pojazdy z ręcznie sterowaną skrzynią biegów, dotyczące zmiany biegów tabele 1 i 2 w załączniku 4a do regulaminu nr 83 (EKG ONZ) dostosowuje się w oparciu o następujące elementy:

1. wybór zmiany biegów podczas przyspieszania pojazdu pozostaje zgodny z definicją dla NEDC;
2. czas redukcji dla zmienionego NEDC różni się od czasu redukcji dla NEDC w celu uniknięcia redukcji podczas faz jazdy na biegu jałowym (np. przewidywanych przed fazami zmniejszenia prędkości).

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1153 z dnia 2 czerwca 2017 r. ustanawiające metodę określania parametrów korelacji niezbędnych do odzwierciedlenia zmian w regulacyjnej procedurze badań oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2014/2010 (Dz.U. L 175 z 7.7.2017, s. 679).

Określone wcześniej punkty zmiany biegów w odniesieniu do części podstawowego cyklu jazdy miejskiej i cyklu jazdy pozamiejskiej NEDC, jak wskazano w tabeli 1 i tabeli 2 załącznika 4a do regulaminu nr 83 EKG ONZ, zmienia się zgodnie z tabelą 1 i tabelą 2 przedstawionymi poniżej.

Tabela 1

Proces	Faza	Przyspieszenie (m/s ²)	Prędkość (km/h)	Czas każdego/każdej		Łączny czas (s)	Bieg, który ma być użyty
				procesu (s)	fazy (s)		
Bieg jałowy	1	0	0	11	11	11	6s PM+5sK ₁ (¹)
Przyspieszenie	2	1,04	0-15	4	4	15	1
Prędkość stała	3	0	15	9	8	23	1
Zmniejszanie prędkości	4	- 0,69	15-10	2	5	25	1
Zmniejszenie prędkości, sprzęgło wyłączone		- 0,92	10-0	3		28	K ₁ (¹)
Bieg jałowy	5	0	0	21	21	49	16s PM+5sK(¹)
Przyspieszenie	6	0,83	0-15	5	12	54	1
Zmiana biegów			15	2		56	
Przyspieszenie		0,94	15-32	5		61	2
Prędkość stała	7	0	32	t _{const1}	t _{const1}	61+t _{const1}	2
Zmniejszanie prędkości	8	wybieg	[32-dv ₁]	Δt _{cd1}	Δt _{cd1} + 8 -Δt ₁ + 3	61+t _{const1} +Δt _{cd1}	2
Zmniejszanie prędkości		- 0,75	[32-dv ₁]-10	8-Δt ₁		69+t _{const1} +Δt _{cd1} -Δt ₁	2
Zmniejszenie prędkości, sprzęgło wyłączone		- 0,92	10-0	3		72+t _{const1} +Δt _{cd1} -Δt ₁	K ₂ (¹)
Bieg jałowy	9	0	0	21-Δt ₁		117	16s-Δt ₁ PM+5sK ₁ (¹)
Przyspieszenie	10	0,83	0-15	5	26	122	1
Zmiana biegów			15	2		124	
Przyspieszenie		0,62	15-35	9		133	2
Zmiana biegów			35	2		135	
Przyspieszenie		0,52	35-50	8		143	3
Prędkość stała	11	0	50	t _{const2}	t _{const2}	t _{const2}	3
Zmniejszanie prędkości		wybieg	[50- dv ₂]	Δt _{cd2}	Δt _{cd2}	t _{const2} +Δt _{cd2}	3
Zmniejszanie prędkości	12	- 0,52	[50- dv ₂]-35	8-Δt ₂	8-Δt ₂	t _{const2} +Δt _{cd2} + 8-Δt ₂	3
Prędkość stała	13	0	35	t _{const3}	t _{const3}	t _{const2} +Δt _{cd2} + 8-Δt ₂ +t _{const3}	3
Zmiana biegów	14		35	2	12+Δt _{cd1} -Δt ₃	t _{const2} +Δt _{cd2} + 10-Δt ₂ +t _{const3}	
Zmniejszanie prędkości		wybieg	[35- dv ₃]	Δt _{cd3}		t _{const2} +Δt _{cd2} + 10-Δt ₂ +t _{const3} +Δt _{cd3}	2
Zmniejszanie prędkości		- 0,99	[35- dv ₃]-10	7-Δt ₃		t _{const2} +Δt _{cd2} + 17-Δt ₂ +t _{const3} +Δt _{cd3} -Δt ₃	2
Zmniejszenie prędkości, sprzęgło wyłączone		- 0,92	10-0	3		t _{const2} +Δt _{cd2} + 20-Δt ₂ +t _{const3} +Δt _{cd3} -Δt ₃	K ₃ (¹)
Bieg jałowy	15	0	0	7-Δt ₃	7-Δt ₃	t _{const2} +Δt _{cd2} + 27-Δt ₂ +t _{const3} +Δt _{cd3} -2*Δt ₃	7s-Δt ₃ PM(¹)

Tabela 2

Lp. procesu	Proces	Faza	Przyspieszenie (m/s ²)	Prędkość (km/h)	Czas każdego/każdej		Skumulowany czas (s)	Bieg, który ma być użyty
					procesu (s)	fazy (s)		
1	Bieg jałowy	1	0	0	20	20		K ₁ ⁽¹⁾
2	Przyspieszenie	2	0,83	0-15	5	41		1
3	Zmiana biegów			15	2			-
4	Przyspieszenie		0,62	15-35	9			2
5	Zmiana biegów			35	2			-
6	Przyspieszenie		0,52	35-50	8			3
7	Zmiana biegów			50	2			-
8	Przyspieszenie		0,43	50-70	13			4
9	Prędkość stała	3	0	70	t _{const4}	t _{const4}		5
9'	Zmniejszanie prędkości	3'	wybieg	70-dv ₄ (**)	Δt _{cd4}	Δt _{cd4}		5
10	Zmniejszanie prędkości	4	wybieg, (*)- 0,69	dv ₄ (**)-50	8-Δt _{cd4}	8-Δt _{cd4}		4
11	Prędkość stała	5	0	50	69	69		4
12	Przyspieszenie	6	0,43	50-70	13	13		4
13	Prędkość stała	7	0	70	50	50		5
14	Przyspieszenie	8	0,24	70-100	35	35		5
15	Prędkość stała ⁽¹⁾	9	0	100	30	30		5 ⁽¹⁾
16	Przyspieszenie ⁽¹⁾	10	0,28	100-120	20	20		5 ⁽¹⁾
17	Prędkość stała ⁽¹⁾	11	0	120	t _{const5}	t _{const5}		5 ⁽¹⁾
17'	Opóźnienie ⁽¹⁾		wybieg	[120- dv ₅]	Δt _{cd5}	Δt _{cd5}		5 ⁽¹⁾
18-koniec	Jeżeli dv₅ ≥ 80							
	Opóźnienie ⁽¹⁾	12	- 0,69	[120-dv ₅]-80	16-Δt ₅	34-Δt ₅		5 ⁽¹⁾
	Opóźnienie ⁽¹⁾		- 1,04	80-50	8			5 ⁽¹⁾
	Zmniejszenie prędkości, sprzęgło wyłączone		1,39	50-0	10			K ₅ ⁽¹⁾
	Bieg jałowy	13	0	0	20-Δt ₅	20-Δt ₅		PM ⁽¹⁾
	Jeżeli 50 < dv₅ < 80							
	Opóźnienie ⁽¹⁾		- 1,04	[120-dv ₅] - 50	8-Δt ₅	18-Δt ₅		5 ⁽¹⁾
	Zmniejszenie prędkości, sprzęgło wyłączone		1,39	50-0	10			K ₅ ⁽¹⁾
	Bieg jałowy	13	0	0	20-Δt ₅	20-Δt ₅		PM ⁽¹⁾
	Jeżeli dv ₅ ≤ 50							
	Zmniejszenie prędkości, sprzęgło wyłączone		1,39	[120-dv ₅]	10-Δt ₅	10-Δt ₅		K ₅ ⁽¹⁾
	Bieg jałowy	13	0	0	20-Δt ₅	20-Δt ₅		PM ⁽¹⁾

⁽¹⁾ PM = skrzynia biegów w położeniu neutralnym, sprzęgło włączone. K₅, K₆ = włączony pierwszy lub drugi bieg, sprzęgło wyłączone.

⁽²⁾ Jeżeli pojazd posiada układ przeniesienia napędu wyposażony w więcej niż pięć biegów, można używać dodatkowych biegów stosownie do zaleceń producenta.

^(*) Prędkość osiągnięta po 4 sekundach przy przyspieszeniu - 0,69 m/s² wynosi 60,064 km/h. Prędkość ta jest również wykorzystywana jako sygnalizator zmiany biegów w odniesieniu do zmodyfikowanego cyklu NEDC.

^(**) dv₅ ≥ 60,064 km/h.

Definicje terminów zawartych w tabeli 1 i tabeli 2 podano w regulaminie nr 83 EKG ONZ.

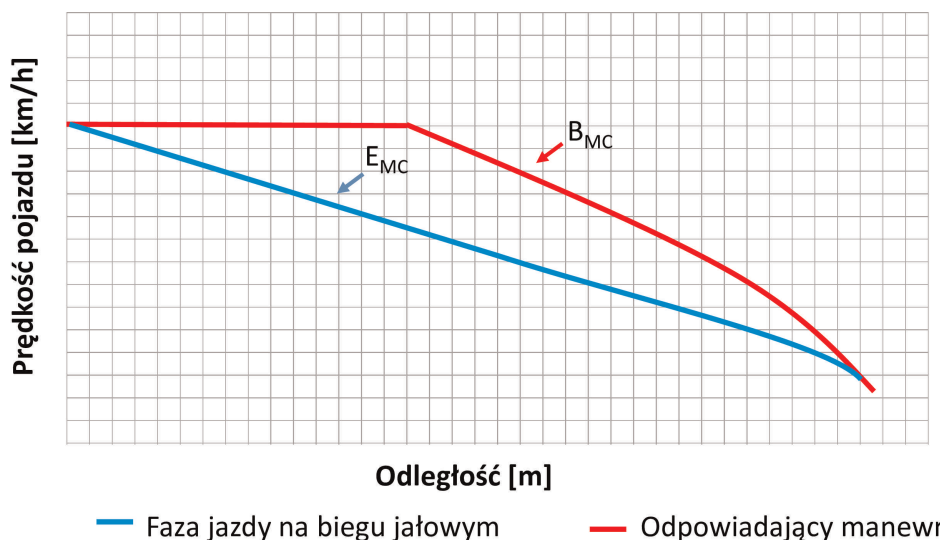
W przypadku pojazdów z przekładnią manualną jazdę na biegu jałowym przerywa się podczas zwalniania z prędkości 70 km/h do 50 km/h w sytuacji nakazu zmiany biegów z 5. biegu na 4. bieg. Zmiana biegów przerywa jazdę na biegu jałowym, a prędkość pojazdu zostaje zmniejszona jak określono wcześniej w przypadku NEDC, aż do osiągnięcia przez pojazd prędkości 50 km/h. W tym przypadku przy obliczaniu ograniczenia emisji CO₂ wynikającego z wdrożenia funkcji jazdy z odłączonym silnikiem bierze się pod uwagę tylko fazę jazdy na biegu jałowym przed takim przerwaniem.

3.4. Manewry odpowiadające jeździe na biegu jałowym w przypadku pojazdu referencyjnego

W odniesieniu do każdego zdarzenia jazdy na biegu jałowym określonego w mNEDC dla pojazdu ekoinnowacyjnego określa się odpowiadający mu manewr dla pojazdu referencyjnego. Manewry te obejmują fazę stałej prędkości, po której następuje faza zmniejszenia prędkości z silnikiem w warunkach najazdu (tj. obroty silnika są spowodowane ruchem pojazdu, pedał gazu jest zwolniony i paliwo nie jest wtryskiwane), bez hamowania, przy czym manewry muszą też mieścić się w tolerancjach prędkości i odcinkach manewrów jazdy na biegu jałowym określonych w regulaminie nr 83 EKG ONZ. Podczas tych manewrów w przypadku przekładni automatycznej musi być włączone sprzęgło, a w przypadku przekładni manualnej musi być włączony bieg dla określonej prędkości, jak wskazano w sekcji 3.3.1.

Wykres 1

Zdarzenie jazdy na biegu jałowym (niebieska linia) pojazdu ekoinnowacyjnego i odpowiadający mu manewr jazdy na biegu jałowym (czerwona linia) pojazdu referencyjnego

W celu zachowania zgodności z sekcją 3.3 lit. a)–l) taką samą odległość należy przebyć zarówno w ramach NEDC, jak i mNEDC. Ze względu na szybsze tempo zmniejszania prędkości pojazdu referencyjnego odległość, jaką przebywa pojazd referencyjny podczas najazdu, jest krótsza niż odległość, jaką podczas jazdy na biegu jałowym pokonuje pojazd ekoinnowacyjny, dlatego też różnicę w odległości, jaką ma pokonać pojazd referencyjny, należy uzupełnić fazami jazdy ze stałą prędkością, przy czym za stałą prędkość przyjmuje się prędkość pojazdu referencyjnego na początku zdarzenia jazdy na biegu jałowym przed fazami najazdu silnikiem. Jeżeli prędkość końcowa manewru jazdy na biegu jałowym nie jest równa zero, dodatkowe odległości (Δs) należy pokonać w dwóch odcinkach – odpowiednio przy prędkości początkowej i końcowej.

Aby określić czas trwania jazdy ze stałą prędkością przed rozpoczęciem zdarzenia jazdy na biegu jałowym $t_{v_{start}}$ oraz po zakończeniu tego zdarzenia $t_{v_{end}}$, stosuje się następujący układ równań liniowych (wzór 1):

Wzór 1

$$\left\{ \begin{array}{l} \Delta s = s_{coast} - s_{drag} = v_{start} \cdot t_{v_{start}} + v_{end} \cdot t_{v_{end}} \\ \Delta t = t_{coast} - t_{drag} = t_{v_{start}} + t_{v_{end}} \\ t_{v_{start}} = \frac{\Delta s - v_{end} \cdot \Delta t}{v_{start} - v_{end}} \\ t_{v_{end}} = \frac{\Delta s - v_{start} \cdot \Delta t}{v_{end} - v_{start}} \end{array} \right.$$

gdzie:

- Δs to dodatkowa odległość przejechana ze stałą prędkością przez pojazd referencyjny w porównaniu z pojazdem ekoinnowacyjnym [m]
- Δt to czas potrzebny na przejechanie dodatkowej odległości ze stałą prędkością przez pojazd referencyjny w porównaniu z pojazdem ekoinnowacyjnym [s]
- s_{coast} to odległość przebyta podczas jazdy na biegu jałowym przez pojazd ekoinnowacyjny [m]

s_{drag}	to odległość przebyta podczas najazdu przez pojazd referencyjny [m]
v_{start}	to prędkość na początku manewru (jazda na biegu jałowym lub najazd) [m/s]
v_{end}	to prędkość pod koniec manewru (jazda na biegu jałowym lub najazd) [m/s]
$t_{v_{\text{start}}}$	to moment, w którym rozpoczyna się zdarzenie najazdu [s]
$t_{v_{\text{end}}}$	to moment, w którym kończy się zdarzenie najazdu [s]
t_{coast}	to czas trwania zdarzenia jazdy na biegu jałowym [s]
t_{drag}	to czas trwania zdarzenia najazdu [s]

4. OKREŚLENIE DODATKOWYCH PARAMETRÓW

Bezpośrednio po badaniu typu I w ramach WLTP należy przeprowadzić następujące badania w celu określenia dodatkowych parametrów wymaganych w metodyce badania:

- wybieg w trybie najazdu (dotyczy pojazdu referencyjnego) w celu pomiaru oporu jazdy podczas faz najazdu (sekcja 4.1);
- badanie przy stałej prędkości (dotyczy pojazdu referencyjnego) w celu pomiaru zużycia paliwa przy stałej prędkości. Badanie opiera się na określonym cyklu badań składającym się z odcinków pokonywanych ze stałą prędkością wynoszącą 120, 70, 50, 35 i 32 km/h (sekcja 4.2);
- badanie na biegu jałowym (dotyczy pojazdu ekoinnovacyjnego) w celu pomiaru zużycia paliwa na biegu jałowym (sekcja 4.3);
- określenie energii potrzebnej do synchronizacji silnika (sekcja 4.4).

4.1. Wybieg w trybie najazdu (pojazd referencyjny)

W celu dokonania pomiaru oporu jazdy w trybie najazdu należy dokonać wybiegu z włączoną przekładnią (zob. wykres 2). Badanie należy powtórzyć co najmniej trzy razy i przeprowadzić je po badaniu typu I w ramach WLTP podczas homologacji typu z maksymalnym opóźnieniem wynoszącym 15 minut. Krzywą wybiegu rejestruje się co najmniej trzy razy z rzędu.

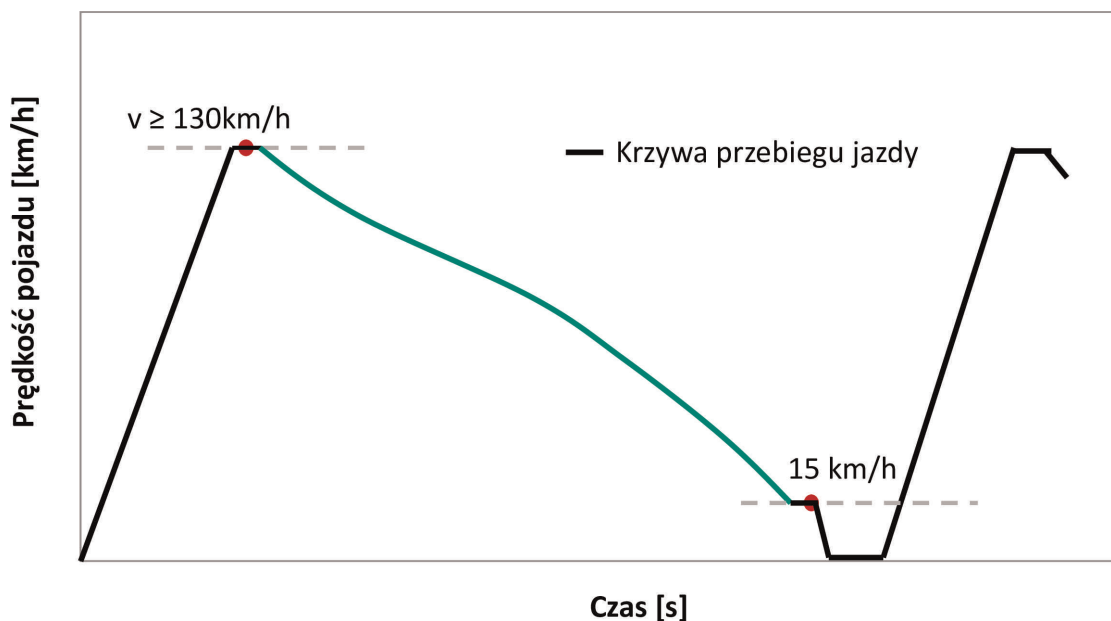
4.1.1. Przekładnia automatyczna

Pojazd może zostać przyspieszony samodzielnie lub za pomocą hamulca dynamometrycznego do prędkości minimum 130 km/h.

Podczas każdego wybiegu mierzone są siły oporu jazdy, natężenie prądu prądnicy i akumulatorów w odniesieniu do wszystkich akumulatorów skokowo maksymalnie co 10 km/h.

Wykres 2

Wybieg z dźwignią biegów w położeniu D na hamulcu dynamometrycznym w przypadku pojazdu referencyjnego (co najmniej 3x)

Opór jazdy w trybie najazdu należy przeliczyć z ustawień WLTP na ustawienia NEDC zgodnie ze wzorem 2:

Wzór 2

$$\Delta RES_{drag} = F_{WLTP_{res,D}} - F_{WLTP_{res,N}}$$

$$F_{NEDC_{res,D}} = F_{NEDC_{res,N}} + \Delta RES_{drag}$$

gdzie:

ΔRES_{drag} to różnica między oporem jazdy w warunkach najazdu a oporem jazdy na biegu neutralnym, mierzona w warunkach WLTP [N]

$F_{WLTP_{res,N}}$ to opór jazdy zmierzony zgodnie z opisem w sekcji 3.2 [N]

$F_{WLTP_{res,D}}$ stanowi opór jazdy w warunkach najazdu mierzony w warunkach WLTP [N]

$F_{NEDC_{res,N}}$ to opór jazdy w NEDC przeliczony zgodnie z pkt 2.3.8 załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/1153, jak opisano w sekcji 3.2 [N]

4.1.2. Przekładnia manualna

W przypadku pojazdów z przekładnią manualną wybieg należy powtórzyć z różnymi prędkościami pojazdu i na różnych biegach, co najmniej trzy razy dla każdego biegu:

- przyspieszyć silnikiem do co najmniej 130 km/h i ustabilizować na 5 s, następnie rozpocząć wybieg na najwyższym biegu i zmierzyć w przedziale 120–60 km/h,
- przyspieszyć silnikiem do co najmniej 90 km/h i ustabilizować na 5 s, następnie rozpocząć wybieg na piątym biegu i zmierzyć w przedziale 70–60 km/h,
- przyspieszyć silnikiem do co najmniej 70 km/h i ustabilizować na 5 s, następnie rozpocząć wybieg na trzecim biegu i zmierzyć w przedziale 55–35 km/h,
- przyspieszyć silnikiem do co najmniej 60 km/h i ustabilizować na 5 s, następnie rozpocząć wybieg na drugim biegu i zmierzyć w przedziale 40–15 km/h.

Podczas każdego wybiegu mierzone są siły oporu jazdy oraz natężenie prądu w prądnicy i akumulatorach [A] w odniesieniu do wszystkich akumulatorów skokowo maksymalnie co 10 km/h.

Opór jazdy w trybie najazdu należy przeliczyć z ustawień WLTP na ustawienia NEDC zgodnie ze wzorem 3, dla każdego biegu x:

Wzór 3

$$\Delta RES_{drag} = (F_{WLTP_{res,1}}, F_{WLTP_{res,2}}, \dots, F_{WLTP_{res,x}}) - F_{WLTP_{res,N}}$$

$$F_{NEDC_{res,D}} = F_{NEDC_{res,N}} + \Delta RES_{drag}$$

4.1.3. Bilans obciążenia akumulatora w trybie najazdu

Bilans obciążenia akumulatora/akumulatorów w fazach najazdu oblicza się zgodnie ze wzorem 4 lub 5.

Jeżeli pojazd jest wyposażony w akumulator główny i akumulator dodatkowy, zastosowanie ma wzór 4:

Wzór 4

$$\overline{Recu}^i [Wh] = t_{drag}^i \cdot \left(\overline{P}_{Batt1}^i + \overline{P}_{Batt2}^i \cdot \frac{1}{\eta_{DCDC}} \right)$$

gdzie:

$\overline{Recu}^i$: energia odzyskiwana podczas i-tego zdarzenia wyrażona jako średnia arytmetyczna wartości uzyskanych w każdym badaniu wybiegu w trybie najazdu [Wh]

- t_{drag}^i : czas trwania i-tego zdarzenia najazdu [h]
- $\overline{P_{\text{Batt1}}^i}$: średni (na podstawie powtarzanych badań w trybie najazdu) pomiar mocy akumulatora głównego podczas i-tego zdarzenia najazdu [W]
- $\overline{P_{\text{Batt2}}^i}$: średni (na podstawie powtarzanych badań w trybie najazdu) pomiar mocy akumulatora dodatkowego podczas i-tego zdarzenia najazdu [W]
- η_{DCDC} : sprawność przetwornika DC/DC, której wartość ustalono na 0,92; w przypadku braku przetwornika DC/DC wartość ta wynosi 1

Jeżeli pojazd jest wyposażony w tylko jeden akumulator (tj. akumulator 12-woltowy), zastosowanie ma zamiast tego wzór 5:

Wzór 5

$$\overline{\text{Recu}}^i [\text{Wh}] = t_{\text{drag}}^i \cdot \overline{P_{\text{Batt1}}^i}$$

Odzyskaną energię przelicza się na emisje CO₂ według wzoru 6:

Wzór 6

$$\overline{B_{\text{Recu}}^i} \left[\frac{\text{gCO}_2}{\text{km}} \right] = - \frac{\overline{\text{Recu}}^i}{1000 \cdot \eta_{\text{bat_discharge}} \cdot \eta_{\text{alternator}}} \cdot V_{\text{pe}} \cdot 100 \cdot \text{CF} \cdot \frac{1}{\text{dist}_{\text{overrun}}^i}$$

gdzie:

- $\eta_{\text{bat_discharge}}$: sprawność akumulatora pod względem rozładowywania, której wartość wynosi 0,94
- $\eta_{\text{alternator}}$: sprawność prądnicy prądu przemiennego, której wartość wynosi 0,67
- $\text{dist}_{\text{overrun}}^i$: odległość przejechana podczas i-tego zdarzenia najazdu [km]
- V_{pe} : zużycie mocy skutecznej podane w tabeli 3
- CF: współczynnik konwersji zdefiniowany w tabeli 4

Tabela 3

Zużycie mocy skutecznej

Typ silnika	Zużycie mocy skutecznej (V_{pe}) l/kWh
Benzynowy	0,264
Benzynowy z turbodoładowaniem	0,280
Diesla	0,220

Tabela 4

Współczynnik konwersji paliw

Rodzaj paliwa	Współczynnik konwersji (CF) gCO ₂ /l
Benzyna	2 330
Olej napędowy	2 640

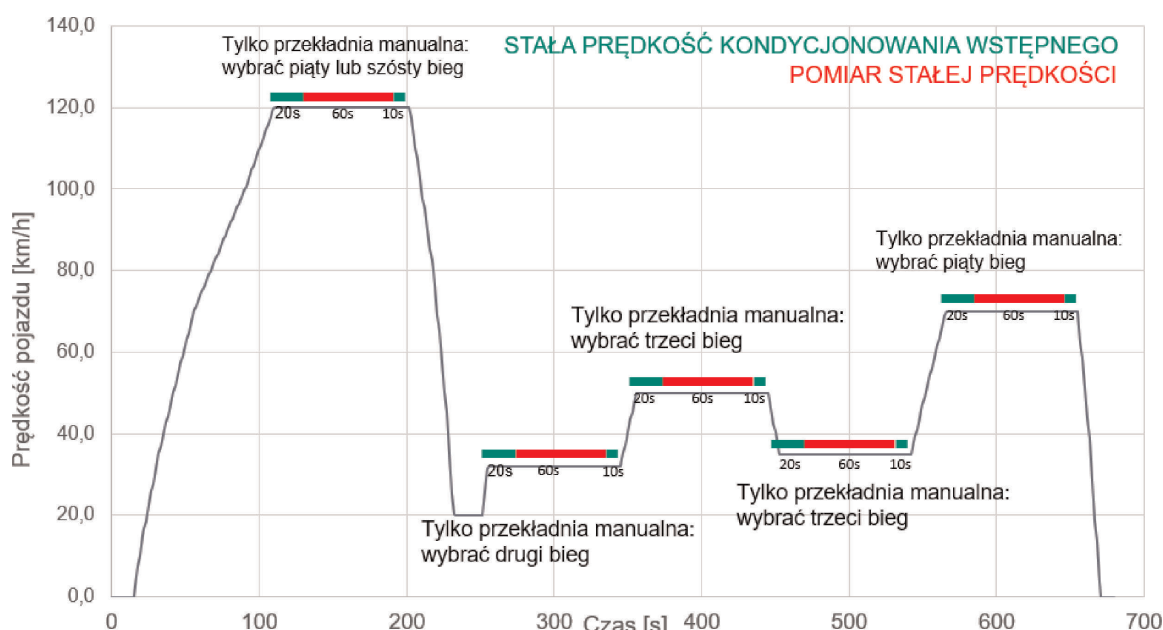
4.2. Badanie przy stałej prędkości

Zużycie paliwa w fazie stałej prędkości jazdy mierzy się na hamowni podwoziowej z wykorzystaniem pokładowego przyrządu do pomiaru zużycia paliwa lub energii (OBFCM) spełniającego wymogi określone w załączniku XXII do rozporządzenia (UE) 2017/1151.

Pomiar zużycia paliwa odbywa się na podstawie wzorca jazdy, który obejmuje wszystkie fazy stałej prędkości jazdy NEDC przy 32, 35, 50, 70 i 120 km/h. W celu zapewnienia jednakowych punktów zmiany biegów NEDC i wybranych biegów w przypadku pojazdów z przekładnią manualną, kolejność faz stałej prędkości jazdy jest zgodna z kolejnością przedstawioną na wykresie 3.

Wykres 3

Wzorzec jazdy, który obejmuje stosowne fazy stałej prędkości jazdy w oparciu o NEDC

Każda faza stałej prędkości trwa 90 sekund, w tym 20 sekund przeznaczonych jest na stabilizację prędkości i emisji, 60 sekund na pomiar przyrządem OBFCM i 10 sekund na przygotowanie się kierowcy do kolejnego manewru jazdy.

Profile prędkości i przyspieszenia opisano w dodatku do niniejszego załącznika.

Badanie przy stałej prędkości należy przeprowadzić po przeprowadzeniu badania wybiegu w trybie najazdu, jak określono w sekcji 4.1.

W celu uzyskania zużycia paliwa przy stałej prędkości NEDC wyniki pomiarów przeprowadzonych przy ustawieniach hamowni dla homologacji typu WLTP (obciążenie drogowe pojazdu i masa pojazdu) muszą być skorygowane do warunków NEDC w następujący sposób:

Wzór 7

$$B_{\text{const}}^i \left[\frac{\text{gCO}_2}{\text{km}} \right] = \bar{f}_{\text{const}_k} \cdot \left(\frac{CF}{\text{fuel_dens}} \cdot \frac{t_{\text{const}}^i}{\text{dist}_{\text{const}}^i} \right) + \Delta P_k^i \cdot \frac{V_{\text{pe}} \cdot CF}{v_{\text{const}_k}^i}$$

Wzór 8

$$\Delta P_k^i [\text{kW}] = \Delta F(v_{\text{const}_k}^i)_{\text{WLTP-NEDC}} \cdot v_{\text{const}_k}^i$$

gdzie:

B_{const}^i : emisje CO₂ przy stałej prędkości k (tj. 32, 35, 50, 70, 120 km/h) podczas i-tego zdarzenia polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości [g CO₂/km]

$\overline{f_{\text{const}_k}}$:	pomiar zużycia paliwa (WLTP) przy stałej prędkości k (tj. 32, 35, 50, 70, 120 km/h) jako średnia arytmetyczna pomiarów [g/s]
t_{const}^i :	czas trwania i -tego zdarzenia polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości [s]
$\text{dist}_{\text{const}}^i$:	odległość przejechana podczas i -tego zdarzenia polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości [km]
fuel_dens :	gęstość paliwa [kg/m ³]
ΔP_k^i :	różnica mocy delta w wyniku nastawienia hamowni dla oporu jazdy w warunkach WLTP, jaka ma miejsce w przypadku i -tego zdarzenia polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości [kW]
$\Delta F(v_{\text{const}_k}^i)_{\text{WLTP-NEDC}}$:	obliczona różnica oporu jazdy pojazdu między ustawieniami hamowni w zakresie oporu jazdy WLTP a takimi ustawieniami dla NEDC występująca w i -tym zdarzeniu polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości, jak określono w sekcji 4.1 [N]
$v_{\text{const}_k}^i$:	stała prędkość jazdy k (tj. 32, 35, 50, 70, 120 km/h) podczas i -tego zdarzenia polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości [km/h]

Dokonuje się pomiaru prądu w prądnicy i prądu akumulatora w odniesieniu do wszystkich akumulatorów oraz korekty stanu naładowania akumulatora w trakcie każdego okna pomiaru wynoszącego 60 s, zgodnie z dodatkiem 2 do subzałącznika 8 do załącznika XXI do rozporządzenia (UE) 2017/1151.

Zużycie paliwa podczas każdej fazy stałej prędkości k określa się w następujący sposób:

Wzór 9

$$f_{\text{const}_k} = \overline{f_{\text{const}_k}} - |s_{f_{\text{const}_k}}|$$

Wzór 10

$$s_{f_{\text{const}_k}} = \sqrt{\frac{\sum_{j=1}^J (f_{\text{const}_{kj}} - \overline{f_{\text{const}_k}})^2}{J(J-1)}}$$

gdzie:

- J : Liczba punktów pomiarowych ($J = 60$) dla każdej fazy stałej prędkości k (32, 35, 50, 70 i 120 km/h)
- $f_{\text{const}_{kj}}$: j -ty pomiar zużycia paliwa przy fazy stałej prędkości k (32, 35, 50, 70 i 120 km/h) [g/s]
- $s_{f_{\text{const}_k}}$: Odchylenie standardowe zużycia paliwa przy fazy stałej prędkości k (32, 35, 50, 70 i 120 km/h)

4.3. Badanie zużycia paliwa na biegu jałowym lub prędkości obrotowej na biegu jałowym

Zużycie paliwa podczas jazdy na biegu jałowym można zmierzyć bezpośrednio za pomocą przyrządu OBFCM spełniającego wymogi określone w załączniku XXII do rozporządzenia (UE) 2017/1151, a taką zmierzoną wartość można wykorzystać do obliczenia E_{idle}^i .

W ramach rozwiązania alternatywnego do obliczenia E_{idle}^i można zastosować wzór 12 zgodnie z następującą metodą:

Zużycie paliwa przez silnik na biegu jałowym (g/s) mierzy się przy pomocy przyrządu OBFCM spełniającego wymogi określone w załączniku XXII do rozporządzenia (UE) 2017/1151. Pomiaru dokonuje się tuż po badaniu typu 1, gdy silnik jest jeszcze ciepły i w następujących warunkach:

- prędkość pojazdu wynosi zero;
- system wyłączania-włączania silnika podczas postojów pojazdu jest wyłączony;
- poziom naładowania akumulatora jest w stanie równowagi.

Pojazd pozostawia się na biegu jałowym na 3 minuty, aby się ustabilizował. Zużycie paliwa mierzy się przez 2 minuty. Pierwszą minutę się pomija. Zużycie paliwa na biegu jałowym oblicza się jako średnie zużycie paliwa przez pojazd podczas drugiej minuty.

Producent może wystąpić o zastosowanie pomiarów zużycia paliwa na biegu jałowym również w odniesieniu do innych pojazdów należących do tej samej rodziny interpolacji, pod warunkiem że silniki pracują z taką samą prędkością obrotową na biegu jałowym. Producent wykazuje organowi udzielającemu homologacji typu lub upoważnionej placówce technicznej, że wspomniane warunki są spełnione.

Jeżeli zużycie paliwa na biegu jałowym różni się w przypadku silnika podczas jazdy na biegu jałowym i w nieruchomym pojeździe na biegu jałowym, stosuje się wskaźnik korygujący wyznaczony zgodnie ze wzorem 11:

Wzór 11

$$\text{idle_corr} = \frac{\overline{\text{Idle_speed}}}{\overline{\text{stand_speed}}}$$

gdzie:

$\overline{\text{Idle_speed}}$	średnia prędkość obrotowa silnika na biegu jałowym podczas jazdy na biegu jałowym wyznaczana zgodnie ze wzorem 14 [obr./min.]
$\overline{\text{stand_speed}}$	średnia prędkość obrotowa silnika na biegu jałowym podczas zatrzymania wyznaczana zgodnie ze wzorem 15 [obr./min.]

Średnia prędkość obrotowa silnika na biegu jałowym podczas jazdy na biegu jałowym to średnia arytmetyczna prędkość obrotowa silnika na biegu jałowym mierzona za pomocą złącza pokładowego układu diagnostycznego (OBD) podczas opóźnienia ze 130 km/h do 10 km/h w etapach co 10 km/h.

Ewentualnie można zastosować stosunek maksymalnej możliwej prędkości obrotowej silnika podczas jazdy z odłączonym włączonym silnikiem do prędkości obrotowej na biegu jałowym w nieruchomym pojeździe.

W przypadku gdy producent jest w stanie udowodnić, że wzrost prędkości obrotowej silnika na biegu jałowym, który następuje podczas fazy jazdy na biegu jałowym, wynosi mniej niż 5 % prędkości obrotowej na biegu jałowym w nieruchomym pojeździe, wartość idle_corr można ustawić na 1.

Skorygowane emisje CO_2 podczas każdej fazy (E_{idle}^i) [g CO_2 /km], wynikające ze zużycia paliwa na biegu jałowym, oblicza się zgodnie ze wzorem 12:

Wzór 12

$$E_{\text{idle}}^i = \left(\frac{\text{idle_corr} \cdot \overline{f_{\text{standstill}}} \cdot CF}{\text{fuel_dens}} \right) \cdot \left(\frac{t_{\text{coast}}^i}{\text{dist}_{\text{coast}}^i} \right)$$

gdzie:

E_{idle}^i :	emisje CO_2 podczas i-tej fazy jazdy na biegu jałowym [g CO_2 /km]
t_{coast}^i :	czas trwania i-tego zdarzenia jazdy na biegu jałowym [s]
$\text{dist}_{\text{coast}}^i$:	odległość przejechana podczas i-tego zdarzenia jazdy na biegu jałowym [km]
$\overline{f_{\text{standstill}}}$:	średnie zużycie paliwa na biegu jałowym w nieruchomym pojeździe [g/s], które stanowi średnią arytmetyczną 60 pomiarów

Średnią prędkość obrotową na biegu jałowym podczas jazdy na biegu jałowym mierzy się w etapach co 10 km/h, uwzględniając pomiary U dla każdego etapu (z dokładnością do 1 s), i oblicza zgodnie ze wzorem 13:

Wzór 13

$$\overline{\text{idle_speed}}_h = \frac{\sum_{u=1}^U \text{idle_speed}_{h,u}}{U}$$

W związku z powyższym średnią prędkość obrotową na biegu jałowym podczas jazdy na biegu jałowym, uwzględniając wszystkie etapy H co 10 km/h, oblicza się zgodnie ze wzorem 14:

Wzór 14

$$\overline{\text{idle_speed}} = \frac{\sum_{h=1}^H \overline{\text{idle_speed}}_h}{H}$$

Średnią prędkość obrotową na biegu jałowym w nieruchomym pojeździe oblicza się zgodnie ze wzorem 15:

Wzór 15

$$\overline{\text{stand_speed}} = \frac{\sum_{i=1}^L \text{stand_speed}_i}{L}$$

gdzie:

stand_speed_i prędkość obrotowa silnika na biegu jałowym w nieruchomym pojeździe podczas i-tego pomiaru
 L liczba punktów pomiaru

4.4. Wyznaczanie energii potrzebnej do synchronizacji silnika

Emisje CO₂ powstające w wyniku synchronizacji silnika podczas i-tego zdarzenia jazdy na biegu jałowym (E_{synchro}^i) [g CO₂/km] wyznacza się zgodnie ze wzorem 16:

Wzór 16

$$E_{\text{synchro}}^i = f_{\text{acc}} \cdot \frac{CF}{\text{dist}_{\text{coast}}^i}$$

gdzie:

f_{acc} : zużycie paliwa w celu zwiększenia prędkości obrotowej silnika z prędkości obrotowej na biegu jałowym do prędkości synchronizacyjnej [l]
 CF : współczynnik konwersji zdefiniowany w tabeli 4 [g CO₂/l]
 $\text{dist}_{\text{coast}}^i$: odległość przejechana podczas i-tego zdarzenia jazdy na biegu jałowym [km]

Producenci przekazują organowi udzielającemu homologacji typu/upoważnionej placówce technicznej wartość zużycia paliwa do celów synchronizacji silnika [l] wyznaczoną zgodnie z następującą metodą:

4.4.1. Obliczanie zużycia paliwa w celu zwiększenia prędkości obrotowej silnika z prędkości obrotowej na biegu jałowym do prędkości synchronizacyjnej

Po zakończeniu zdarzenia jazdy na biegu jałowym wymagana jest dodatkowa energia (E_{acc}) w celu zwiększenia prędkości obrotowej silnika do prędkości synchronizacyjnej.

Energia potrzebna do zwiększenia prędkości obrotowej silnika pojazdu do prędkości synchronizacyjnej, E_{acc} , stanowi sumę energii związanych z pracą potrzebną do przyspieszenia i pokonania tarcia w pojeździe i oblicza się ją zgodnie ze wzorem 17:

Wzór 17

$$E_{\text{acc}} = E_{\text{acc,kin}} + E_{\text{acc,fric}}$$

gdzie:

$E_{\text{acc,kin}}$: energia związana z pracą potrzebną do przyspieszenia wykonaną w pojeździe [kJ]
 $E_{\text{acc,fric}}$: energia związana z pracą potrzebną do pokonania tarcia wykonaną w pojeździe. [kJ]

Energie te oblicza się odpowiednio zgodnie ze wzorami 18 i 19.

Wzór 18

$$E_{\text{acc,kin}} = \frac{1}{2} \cdot I_{\text{eng}} \cdot \Delta\omega_{\text{acc}}^2$$

gdzie:

I_{eng} : moment bezwładności silnika (właściwy dla danego silnika) [kgm²]

$\Delta\omega_{acc}^2 = \omega_{sync} - \omega_{idle}$: różnica prędkości obrotowej silnika delta (od prędkości obrotowej na biegu jałowym ω_{idle} do prędkości docelowej/synchronizacyjnej ω_{sync}) [rad/s]

Wzór 19

$$E_{acc,fric} = T_{q_{acc,fric}} \cdot \Delta\gamma_{acc}$$

gdzie:

$T_{q_{acc,fric}}$: moment siły tarcia silnika (właściwy dla danego silnika) [Nm]

$\Delta\gamma_{acc}$: kąt obrotowy delta [rad] wyznaczony zgodnie ze wzorem 20:

Wzór 20

$$\Delta\gamma_{acceng} = (\omega_{idle} + 0,5 \cdot \Delta\omega_{acc}) \cdot \Delta t_{acc}$$

przy Δt_{acc} określonym zgodnie ze wzorem 21:

Wzór 21

$$\Delta t_{acc} = t_{sync} - t_{idle}$$

Ilość paliwa [l] wymaganą do osiągnięcia prędkości synchronizacyjnej oblicza się następująco:

Wzór 22

$$f_{acc} = (E_{acc,kin} + E_{acc,fric}) \cdot V_{pe} \cdot 3,6$$

gdzie:

V_{pe} : użycie mocy skutecznej podane w tabeli 3 [l/kWh]

5. WYZNACZANIE EMISJI CO₂ POJAZDU EKOINNOWACYJNEGO W ZMIENIONYCH WARUNKACH BADANIA (E_{MC})

W odniesieniu do każdego i-tego zdarzenia jazdy z włączonym silnikiem na biegu jałowym odpowiadające mu emisje CO₂ (E_{MC}^i) [g CO₂/km] pojazdu ekoinnovazione wyznacza się zgodnie ze wzorem 23:

Wzór 23

$$E_{MC}^i = E_{idle}^i + E_{synchro}^i$$

gdzie:

E_{idle}^i : emisje CO₂ podczas i-tej fazy jazdy na biegu jałowym, jak określono w pkt 4.3

$E_{synchro}^i$: emisje CO₂ pochodzące z synchronizacji silnika podczas i-tego zdarzenia jazdy na biegu jałowym, jak określono w pkt 4.4

Całkowite emisje CO₂ pojazdu ekoinnovazione podczas zdarzeń jazdy na biegu jałowym w zmienionych warunkach badania (E_{MC}) [g CO₂/km] wyznacza się zgodnie ze wzorem 24:

Wzór 24

$$E_{MC} = \sum_{i=1}^I (E_{idle}^i + E_{synchro}^i)$$

gdzie:

- I: całkowita liczba zdarzeń jazdy na biegu jałowym (w przypadku pojazdu ekoinnowacyjnego) oraz odpowiadających im manewrów (w przypadku pojazdu referencyjnego)
- i: i-te zdarzenie jazdy z włączonym silnikiem na biegu jałowym (w przypadku pojazdu ekoinnowacyjnego) oraz powiązany z nim manewr (w przypadku pojazdu referencyjnego)

6. WYZNACZANIE EMISJI CO₂ POJAZDU REFERENCYJNEGO W ZMIENIONYCH WARUNKACH (B_{MC})

W odniesieniu do każdego manewru odpowiadającego i-tej jeździe na biegu jałowym, opisanego w sekcji 3.4, emisje CO₂ pojazdu referencyjnego w zmienionych warunkach (B_{MC}ⁱ) [g CO₂/km] wyznacza się zgodnie ze wzorem 25:

Wzór 25

$$B_{MC}^i = B_{const}^i + \overline{B_{Recu}^i}$$

Całkowite emisje CO₂ pojazdu referencyjnego w zmienionych warunkach B_{MC} [g CO₂/km] wyznacza się zgodnie ze wzorem 26:

Wzór 26

$$B_{MC} = \sum_{i=1}^I \overline{B_{MC}^i}$$

gdzie:

- $\overline{B_{Recu}^i}$: emisje CO₂ (średnia arytmetyczna) pojazdu referencyjnego w trakcie i-tej fazy najazdowej w zmienionych warunkach badania ze względu na bilans akumulatora [g CO₂/km] określony zgodnie ze wzorem 6
- B_{const}^i : emisje CO₂ przy stałej prędkości k (tj. 32, 35, 50, 70, 120 km/h) podczas i-tego zdarzenia polegającego na utrzymywaniu stałej prędkości [g CO₂/km] określone zgodnie ze wzorem 7

7. OBLICZANIE OGRANICZENIA EMISJI CO₂

Ograniczenie emisji CO₂ wynikające ze stosowania funkcji automatycznego odłączania włączonego silnika wyznacza się zgodnie ze wzorem 27:

Wzór 27

$$C_{CO_2} = (B_{MC} - E_{MC}) \cdot UF_{MC}$$

gdzie:

- C_{CO₂}: ograniczenie emisji CO₂ [g CO₂/km]
- B_{MC}: emisje CO₂ pojazdu referencyjnego podczas manewrów odpowiadających zdarzeniom jazdy na biegu jałowym w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km]
- E_{MC}: emisje CO₂ pojazdu ekoinnowacyjnego podczas zdarzeń jazdy na biegu jałowym w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km]
- UF_{MC}: współczynnik stosowania technologii jazdy na biegu jałowym w zmienionych warunkach, który wynosi 0,52 w przypadku pojazdów z przekładnią automatyczną i 0,48 w przypadku pojazdów z przekładnią manualną z automatycznym sprzęgłem.

8. METODA OBLICZANIA NIEPEWNOŚCI

Niepewność wartości ograniczenia emisji CO₂ (s_{C_{CO₂}}) nie przekracza 0,5 g CO₂/km.

Wspomnianą niepewność wartości ograniczenia emisji CO₂ oblicza się następująco:

Wzór 28

$$s_{C_{CO_2}} = \sqrt{UF_{MC}^2 \cdot (s_{B_{MC}} - s_{E_{MC}})^2 + (B_{MC} - E_{MC})^2 \cdot s_{UF}^2}$$

gdzie:

s_{BMC} : standardowe odchylenie średniej arytmetycznej emisji CO₂ pojazdu referencyjnego podczas manewrów odpowiadających zdarzeniom jazdy na biegu jałowym w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km], wyznaczone zgodnie ze wzorem 29

s_{EMC} : standardowe odchylenie średniej arytmetycznej emisji CO₂ pojazdu ekoinnowacyjnego podczas zdarzeń jazdy na biegu jałowym w zmienionych warunkach badania [g CO₂/km], wyznaczone zgodnie ze wzorami 30–34

s_{UF} : standardowe odchylenie średniej arytmetycznej współczynnika stosowania, które wynosi 0,027.

s_{BMC} wyznacza się następująco:

Wzór 29

$$s_{BMC} = \sqrt{\sum_{i=1}^I \left(t_{drag}^i \cdot s_{P_{Batt1}}^i \right)^2 + \sum_{i=1}^I \left(\frac{t_{drag}^i}{\eta_{DCDC}} \cdot s_{P_{Batt2}}^i \right)^2}$$

gdzie:

$$s_{P_{Batt1}}^i = \frac{\sum_{n_{ov}=1}^{N_{ov}} P_{Batt1,n_{ov}}^i - \overline{P_{Batt1}}}{N_{ov}}$$

oraz

$$s_{P_{Batt2}}^i = \frac{\sum_{n_{ov}=1}^{N_{ov}} P_{Batt2,n_{ov}}^i - \overline{P_{Batt2}}}{N_{ov}}$$

s_{EMC} wyznacza się następująco, uwzględniając wartość f_{idle} :

jeżeli $f_{idle} = f_{idle_meas}$:

Wzór 30

$$s_{EMC} = s_{f_{idle_meas}} \cdot \left(\frac{CF}{fuel_dens} \cdot \frac{t_{coast}^i}{dist_{coast}^i} \right)$$

jeżeli $f_{idle} = f_{standstill}$:

Wzór 31

$$s_{EMC} = \left(\frac{\sum_{l=1}^L f_{standstill_l} - \overline{f_{standstill}}}{L} \right) \cdot \left(\frac{CF}{fuel_dens} \cdot \frac{t_{coast}^i}{dist_{coast}^i} \right)$$

jeżeli $f_{idle} = idle_corr \cdot f_{standstill}$:

Wzór 32

$$s_{EMC} = \sum_{h=1}^H s_{idle_speed_h} \cdot \frac{\overline{f_{standstill}}}{stand_speed} \cdot \left(\frac{CF}{fuel_dens} \cdot \frac{t_{coast}^i}{dist_{coast}^i} \right) + \frac{1}{(stand_speed)^2} \cdot s_{stand_speed} \cdot \overline{f_{standstill}} \cdot \left(\frac{CF}{fuel_dens} \cdot \frac{t_{coast}^i}{dist_{coast}^i} \right) + s_{f_{standstill}} \cdot \frac{idle_speed}{stand_speed} \cdot \left(\frac{CF}{fuel_dens} \cdot \frac{t_{coast}^i}{dist_{coast}^i} \right)$$

gdzie

Wzór 33

$$s_{idle_speed_h} = \frac{\sum_{h=1}^H idle_speed_h - \overline{idle_speed_h}}{H}$$

oraz

Wzór 34

$$s_{stand_speed} = \frac{\sum_{l=1}^L stand_speed_l - \overline{stand_speed}}{L}$$

9. POŚWIADCZENIE OGRANICZENIA EMISJI CO₂ PRZEZ ORGAN UDZIELAJĄCY HOMOLOGACJI TYPU

W odniesieniu do każdej wersji pojazdu z dostępną funkcją automatycznego odłączania włączonego silnika organ udzielający homologacji typu poświadcza ograniczenie emisji CO₂ zgodnie z art. 11 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, przyjmując najniższą z wartości ograniczenia emisji CO₂ wyznaczonych odpowiednio dla pojazdu o niskiej emisji i pojazdu o wysokiej emisji z rodziny interpolacji, do której należy odnośna wersja pojazdu.

Przy wyznaczaniu ograniczenia emisji CO₂ i jego ocenie pod kątem minimalnej wartości progowej ograniczenia emisji wynoszącej 1 g CO₂/km uwzględnia się niepewność wartości ograniczenia emisji CO₂ wyznaczoną zgodnie z sekcją 8, jak określono w sekcji 10.

Niepewność wartości ograniczenia emisji CO₂ oblicza się zarówno dla pojazdu o niskiej emisji, jak i dla pojazdu o wysokiej emisji z odnośnej rodziny interpolacji. Jeżeli w przypadku jednego z tych pojazdów nie są spełnione kryteria określone w sekcjach 8 lub 10, organ udzielający homologacji typu nie poświadcza ograniczenia emisji w odniesieniu do żadnego z pojazdów należących do odnośnej rodziny interpolacji.

10. OCENA POD KĄTEM MINIMALNEJ WARTOŚCI PROGOWEJ

Biorąc pod uwagę niepewność wyznaczoną zgodnie z sekcją 8, ograniczenie emisji CO₂ musi przekraczać minimalną wartość progową wynoszącą 1 g CO₂/km, o której mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011, następująco:

Wzór 35

$$C_{CO_2} - s_{CO_2} \geq MT$$

gdzie:

MT: minimalna wartość progowa (1 g CO₂/km)

C_{CO₂}: ograniczenie emisji CO₂ [g CO₂/km]

s_{CO₂}: niepewność wartości ograniczenia emisji CO₂ [g CO₂/km]

W przypadku gdy osiągnięto minimalną wartość progową zgodnie ze wzorem 35 zastosowanie ma art. 11 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 725/2011.

Dodatek

Cykl do pomiaru zużycia paliwa przy stałej prędkości

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
[s]	[km/h]	[m/s ²]	[-]
0	0,0	0,00	Neutralny
1	0,0	0,00	Neutralny
2	0,0	0,00	Neutralny
3	0,0	0,00	Neutralny
4	0,0	0,00	Neutralny
5	0,0	0,00	Neutralny
6	0,0	0,00	Neutralny
7	0,0	0,00	Neutralny
8	0,0	0,00	Neutralny
9	0,0	0,00	Neutralny
10	0,0	0,00	Neutralny
11	0,0	0,00	Neutralny
12	0,0	0,00	Neutralny
13	0,0	0,00	Neutralny
14	0,0	0,00	Sprzęgło
15	0,0	0,69	1
16	2,5	0,69	1
17	5,0	0,69	1
18	7,5	0,69	1
19	9,9	0,69	1
20	12,4	0,69	1
21	14,9	0,51	1
22	16,7	0,51	2
23	18,6	0,51	2
24	20,4	0,51	2
25	22,2	0,51	2
26	24,1	0,51	2

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
27	25,9	0,51	2
28	27,8	0,51	2
29	29,6	0,51	2
30	31,4	0,51	2
31	33,3	0,51	2
32	35,1	0,42	2
33	36,6	0,42	3
34	38,1	0,42	3
35	39,6	0,42	3
36	41,1	0,42	3
37	42,7	0,42	3
38	44,2	0,42	3
39	45,7	0,42	3
40	47,2	0,42	3
41	48,7	0,42	3
42	50,2	0,40	3
43	51,7	0,40	4
44	53,1	0,40	4
45	54,5	0,40	4
46	56,0	0,40	4
47	57,4	0,40	4
48	58,9	0,40	4
49	60,3	0,40	4
50	61,7	0,40	4
51	63,2	0,40	4
52	64,6	0,40	4
53	66,1	0,40	4
54	67,5	0,40	4
55	68,9	0,40	4
56	70,4	0,24	5

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
57	71,2	0,24	5
58	72,1	0,24	5
59	73,0	0,24	5
60	73,8	0,24	5
61	74,7	0,24	5
62	75,6	0,24	5
63	76,4	0,24	5
64	77,3	0,24	5
65	78,2	0,24	5
66	79,0	0,24	5
67	79,9	0,24	5
68	80,7	0,24	5
69	81,6	0,24	5
70	82,5	0,24	5
71	83,3	0,24	5
72	84,2	0,24	5
73	85,1	0,24	5
74	85,9	0,24	5
75	86,8	0,24	5
76	87,7	0,24	5
77	88,5	0,24	5
78	89,4	0,24	5
79	90,3	0,24	5
80	91,1	0,24	5
81	92,0	0,24	5
82	92,8	0,24	5
83	93,7	0,24	5
84	94,6	0,24	5
85	95,4	0,24	5
86	96,3	0,24	5

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
87	97,2	0,24	5
88	98,0	0,24	5
89	98,9	0,24	5
90	99,8	0,24	5
91	100,6	0,28	5/6
92	101,6	0,28	5/6
93	102,6	0,28	5/6
94	103,6	0,28	5/6
95	104,7	0,28	5/6
96	105,7	0,28	5/6
97	106,7	0,28	5/6
98	107,7	0,28	5/6
99	108,7	0,28	5/6
100	109,7	0,28	5/6
101	110,7	0,28	5/6
102	111,7	0,28	5/6
103	112,7	0,28	5/6
104	113,7	0,28	5/6
105	114,7	0,28	5/6
106	115,7	0,28	5/6
107	116,7	0,28	5/6
108	117,8	0,28	5/6
109	118,8	0,28	5/6
110	119,8	0,00	5/6
111	120,0	0,00	5/6
112	120,0	0,00	5/6
113	120,0	0,00	5/6
114	120,0	0,00	5/6
115	120,0	0,00	5/6
116	120,0	0,00	5/6

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
117	120,0	0,00	5/6
118	120,0	0,00	5/6
119	120,0	0,00	5/6
120	120,0	0,00	5/6
121	120,0	0,00	5/6
122	120,0	0,00	5/6
123	120,0	0,00	5/6
124	120,0	0,00	5/6
125	120,0	0,00	5/6
126	120,0	0,00	5/6
127	120,0	0,00	5/6
128	120,0	0,00	5/6
129	120,0	0,00	5/6
130	120,0	0,00	5/6
131	120,0	0,00	5/6
132	120,0	0,00	5/6
133	120,0	0,00	5/6
134	120,0	0,00	5/6
135	120,0	0,00	5/6
136	120,0	0,00	5/6
137	120,0	0,00	5/6
138	120,0	0,00	5/6
139	120,0	0,00	5/6
140	120,0	0,00	5/6
141	120,0	0,00	5/6
142	120,0	0,00	5/6
143	120,0	0,00	5/6
144	120,0	0,00	5/6
145	120,0	0,00	5/6
146	120,0	0,00	5/6

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
147	120,0	0,00	5/6
148	120,0	0,00	5/6
149	120,0	0,00	5/6
150	120,0	0,00	5/6
151	120,0	0,00	5/6
152	120,0	0,00	5/6
153	120,0	0,00	5/6
154	120,0	0,00	5/6
155	120,0	0,00	5/6
156	120,0	0,00	5/6
157	120,0	0,00	5/6
158	120,0	0,00	5/6
159	120,0	0,00	5/6
160	120,0	0,00	5/6
161	120,0	0,00	5/6
162	120,0	0,00	5/6
163	120,0	0,00	5/6
164	120,0	0,00	5/6
165	120,0	0,00	5/6
166	120,0	0,00	5/6
167	120,0	0,00	5/6
168	120,0	0,00	5/6
169	120,0	0,00	5/6
170	120,0	0,00	5/6
171	120,0	0,00	5/6
172	120,0	0,00	5/6
173	120,0	0,00	5/6
174	120,0	0,00	5/6
175	120,0	0,00	5/6
176	120,0	0,00	5/6

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
177	120,0	0,00	5/6
178	120,0	0,00	5/6
179	120,0	0,00	5/6
180	120,0	0,00	5/6
181	120,0	0,00	5/6
182	120,0	0,00	5/6
183	120,0	0,00	5/6
184	120,0	0,00	5/6
185	120,0	0,00	5/6
186	120,0	0,00	5/6
187	120,0	0,00	5/6
188	120,0	0,00	5/6
189	120,0	0,00	5/6
190	120,0	0,00	5/6
191	120,0	0,00	5/6
192	120,0	0,00	5/6
193	120,0	0,00	5/6
194	120,0	0,00	5/6
195	120,0	0,00	5/6
196	120,0	0,00	5/6
197	120,0	0,00	5/6
198	120,0	0,00	5/6
199	120,0	0,00	5/6
200	120,0	0,00	5/6
201	120,0	0,00	5/6
202	120,0	- 0,69	5/6
203	117,5	- 0,69	5/6
204	115,0	- 0,69	5/6
205	112,5	- 0,69	5/6
206	110,1	- 0,69	5/6

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
207	107,6	- 0,69	5/6
208	105,1	- 0,69	5/6
209	102,6	- 0,69	5/6
210	100,1	- 0,69	5/6
211	97,6	- 0,69	5/6
212	95,2	- 0,69	5/6
213	92,7	- 0,69	5/6
214	90,2	- 0,69	5/6
215	87,7	- 0,69	5/6
216	85,2	- 0,69	5/6
217	82,7	- 0,69	5/6
218	80,3	- 1,04	5/6
219	76,5	- 1,04	5/6
220	72,8	- 1,04	5/6
221	69,0	- 1,04	5/6
222	65,3	- 1,04	5/6
223	61,5	- 1,04	5/6
224	57,8	- 1,04	5/6
225	54,0	- 1,04	5/6
226	50,3	- 1,39	Sprzęgło
227	45,3	- 1,39	Sprzęgło
228	40,3	- 1,39	Sprzęgło
229	35,3	- 1,39	Sprzęgło
230	30,3	- 1,39	Sprzęgło
231	25,3	- 1,39	Sprzęgło
232	20,3	0,00	2
233	20,0	0,00	2
234	20,0	0,00	2
235	20,0	0,00	2
236	20,0	0,00	2

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
237	20,0	0,00	2
238	20,0	0,00	2
239	20,0	0,00	2
240	20,0	0,00	2
241	20,0	0,00	2
242	20,0	0,00	2
243	20,0	0,00	2
244	20,0	0,00	2
245	20,0	0,00	2
246	20,0	0,00	2
247	20,0	0,00	2
248	20,0	0,00	2
249	20,0	0,00	2
250	20,0	0,00	2
251	20,0	0,79	2
252	22,8	0,79	2
253	25,7	0,79	2
254	28,5	0,79	2
255	31,4	0,79	2
256	32,0	0,00	2
257	32,0	0,00	2
258	32,0	0,00	2
259	32,0	0,00	2
260	32,0	0,00	2
261	32,0	0,00	2
262	32,0	0,00	2
263	32,0	0,00	2
264	32,0	0,00	2
265	32,0	0,00	2
266	32,0	0,00	2

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
267	32,0	0,00	2
268	32,0	0,00	2
269	32,0	0,00	2
270	32,0	0,00	2
271	32,0	0,00	2
272	32,0	0,00	2
273	32,0	0,00	2
274	32,0	0,00	2
275	32,0	0,00	2
276	32,0	0,00	2
277	32,0	0,00	2
278	32,0	0,00	2
279	32,0	0,00	2
280	32,0	0,00	2
281	32,0	0,00	2
282	32,0	0,00	2
283	32,0	0,00	2
284	32,0	0,00	2
285	32,0	0,00	2
286	32,0	0,00	2
287	32,0	0,00	2
288	32,0	0,00	2
289	32,0	0,00	2
290	32,0	0,00	2
291	32,0	0,00	2
292	32,0	0,00	2
293	32,0	0,00	2
294	32,0	0,00	2
295	32,0	0,00	2
296	32,0	0,00	2

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
297	32,0	0,00	2
298	32,0	0,00	2
299	32,0	0,00	2
300	32,0	0,00	2
301	32,0	0,00	2
302	32,0	0,00	2
303	32,0	0,00	2
304	32,0	0,00	2
305	32,0	0,00	2
306	32,0	0,00	2
307	32,0	0,00	2
308	32,0	0,00	2
309	32,0	0,00	2
310	32,0	0,00	2
311	32,0	0,00	2
312	32,0	0,00	2
313	32,0	0,00	2
314	32,0	0,00	2
315	32,0	0,00	2
316	32,0	0,00	2
317	32,0	0,00	2
318	32,0	0,00	2
319	32,0	0,00	2
320	32,0	0,00	2
321	32,0	0,00	2
322	32,0	0,00	2
323	32,0	0,00	2
324	32,0	0,00	2
325	32,0	0,00	2
326	32,0	0,00	2

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
327	32,0	0,00	2
328	32,0	0,00	2
329	32,0	0,00	2
330	32,0	0,00	2
331	32,0	0,00	2
332	32,0	0,00	2
333	32,0	0,00	2
334	32,0	0,00	2
335	32,0	0,00	2
336	32,0	0,00	2
337	32,0	0,00	2
338	32,0	0,00	2
339	32,0	0,00	2
340	32,0	0,00	2
341	32,0	0,00	2
342	32,0	0,00	2
343	32,0	0,00	2
344	32,0	0,00	2
345	32,0	0,46	2
346	33,7	0,46	2
347	35,3	0,46	3
348	37,0	0,46	3
349	38,6	0,46	3
350	40,3	0,46	3
351	41,9	0,46	3
352	43,6	0,46	3
353	45,2	0,46	3
354	46,9	0,46	3
355	48,6	0,46	3
356	50,0	0,00	3

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
357	50,0	0,00	3
358	50,0	0,00	3
359	50,0	0,00	3
360	50,0	0,00	3
361	50,0	0,00	3
362	50,0	0,00	3
363	50,0	0,00	3
364	50,0	0,00	3
365	50,0	0,00	3
366	50,0	0,00	3
367	50,0	0,00	3
368	50,0	0,00	3
369	50,0	0,00	3
370	50,0	0,00	3
371	50,0	0,00	3
372	50,0	0,00	3
373	50,0	0,00	3
374	50,0	0,00	3
375	50,0	0,00	3
376	50,0	0,00	3
377	50,0	0,00	3
378	50,0	0,00	3
379	50,0	0,00	3
380	50,0	0,00	3
381	50,0	0,00	3
382	50,0	0,00	3
383	50,0	0,00	3
384	50,0	0,00	3
385	50,0	0,00	3
386	50,0	0,00	3

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
387	50,0	0,00	3
388	50,0	0,00	3
389	50,0	0,00	3
390	50,0	0,00	3
391	50,0	0,00	3
392	50,0	0,00	3
393	50,0	0,00	3
394	50,0	0,00	3
395	50,0	0,00	3
396	50,0	0,00	3
397	50,0	0,00	3
398	50,0	0,00	3
399	50,0	0,00	3
400	50,0	0,00	3
401	50,0	0,00	3
402	50,0	0,00	3
403	50,0	0,00	3
404	50,0	0,00	3
405	50,0	0,00	3
406	50,0	0,00	3
407	50,0	0,00	3
408	50,0	0,00	3
409	50,0	0,00	3
410	50,0	0,00	3
411	50,0	0,00	3
412	50,0	0,00	3
413	50,0	0,00	3
414	50,0	0,00	3
415	50,0	0,00	3
416	50,0	0,00	3

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
417	50,0	0,00	3
418	50,0	0,00	3
419	50,0	0,00	3
420	50,0	0,00	3
421	50,0	0,00	3
422	50,0	0,00	3
423	50,0	0,00	3
424	50,0	0,00	3
425	50,0	0,00	3
426	50,0	0,00	3
427	50,0	0,00	3
428	50,0	0,00	3
429	50,0	0,00	3
430	50,0	0,00	3
431	50,0	0,00	3
432	50,0	0,00	3
433	50,0	0,00	3
434	50,0	0,00	3
435	50,0	0,00	3
436	50,0	0,00	3
437	50,0	0,00	3
438	50,0	0,00	3
439	50,0	0,00	3
440	50,0	0,00	3
441	50,0	0,00	3
442	50,0	0,00	3
443	50,0	0,00	3
444	50,0	0,00	3
445	50,0	- 0,52	3
446	48,1	- 0,52	3

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
447	46,3	- 0,52	3
448	44,4	- 0,52	3
449	42,5	- 0,52	3
450	40,6	- 0,52	3
451	38,8	- 0,52	3
452	36,9	- 0,52	3
453	35,0	0,00	3
454	35,0	0,00	3
455	35,0	0,00	3
456	35,0	0,00	3
457	35,0	0,00	3
458	35,0	0,00	3
459	35,0	0,00	3
460	35,0	0,00	3
461	35,0	0,00	3
462	35,0	0,00	3
463	35,0	0,00	3
464	35,0	0,00	3
465	35,0	0,00	3
466	35,0	0,00	3
467	35,0	0,00	3
468	35,0	0,00	3
469	35,0	0,00	3
470	35,0	0,00	3
471	35,0	0,00	3
472	35,0	0,00	3
473	35,0	0,00	3
474	35,0	0,00	3
475	35,0	0,00	3
476	35,0	0,00	3

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
477	35,0	0,00	3
478	35,0	0,00	3
479	35,0	0,00	3
480	35,0	0,00	3
481	35,0	0,00	3
482	35,0	0,00	3
483	35,0	0,00	3
484	35,0	0,00	3
485	35,0	0,00	3
486	35,0	0,00	3
487	35,0	0,00	3
488	35,0	0,00	3
489	35,0	0,00	3
490	35,0	0,00	3
491	35,0	0,00	3
492	35,0	0,00	3
493	35,0	0,00	3
494	35,0	0,00	3
495	35,0	0,00	3
496	35,0	0,00	3
497	35,0	0,00	3
498	35,0	0,00	3
499	35,0	0,00	3
500	35,0	0,00	3
501	35,0	0,00	3
502	35,0	0,00	3
503	35,0	0,00	3
504	35,0	0,00	3
505	35,0	0,00	3
506	35,0	0,00	3

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
507	35,0	0,00	3
508	35,0	0,00	3
509	35,0	0,00	3
510	35,0	0,00	3
511	35,0	0,00	3
512	35,0	0,00	3
513	35,0	0,00	3
514	35,0	0,00	3
515	35,0	0,00	3
516	35,0	0,00	3
517	35,0	0,00	3
518	35,0	0,00	3
519	35,0	0,00	3
520	35,0	0,00	3
521	35,0	0,00	3
522	35,0	0,00	3
523	35,0	0,00	3
524	35,0	0,00	3
525	35,0	0,00	3
526	35,0	0,00	3
527	35,0	0,00	3
528	35,0	0,00	3
529	35,0	0,00	3
530	35,0	0,00	3
531	35,0	0,00	3
532	35,0	0,00	3
533	35,0	0,00	3
534	35,0	0,00	3
535	35,0	0,00	3
536	35,0	0,00	3

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
537	35,0	0,00	3
538	35,0	0,00	3
539	35,0	0,00	3
540	35,0	0,00	3
541	35,0	0,00	3
542	35,0	0,42	3
543	36,5	0,42	3
544	38,0	0,42	3
545	39,5	0,42	3
546	41,0	0,42	3
547	42,6	0,42	3
548	44,1	0,42	3
549	45,6	0,42	3
550	47,1	0,42	3
551	48,6	0,42	3
552	50,1	0,40	3
553	51,6	0,40	4
554	53,0	0,40	4
555	54,4	0,40	4
556	55,9	0,40	4
557	57,3	0,40	4
558	58,8	0,40	4
559	60,2	0,40	4
560	61,6	0,40	4
561	63,1	0,40	4
562	64,5	0,40	4
563	66,0	0,40	4
564	67,4	0,40	4
565	68,8	0,40	4
566	70,0	0,00	5

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
567	70,0	0,00	5
568	70,0	0,00	5
569	70,0	0,00	5
570	70,0	0,00	5
571	70,0	0,00	5
572	70,0	0,00	5
573	70,0	0,00	5
574	70,0	0,00	5
575	70,0	0,00	5
576	70,0	0,00	5
577	70,0	0,00	5
578	70,0	0,00	5
579	70,0	0,00	5
580	70,0	0,00	5
581	70,0	0,00	5
582	70,0	0,00	5
583	70,0	0,00	5
584	70,0	0,00	5
585	70,0	0,00	5
586	70,0	0,00	5
587	70,0	0,00	5
588	70,0	0,00	5
589	70,0	0,00	5
590	70,0	0,00	5
591	70,0	0,00	5
592	70,0	0,00	5
593	70,0	0,00	5
594	70,0	0,00	5
595	70,0	0,00	5
596	70,0	0,00	5

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
597	70,0	0,00	5
598	70,0	0,00	5
599	70,0	0,00	5
600	70,0	0,00	5
601	70,0	0,00	5
602	70,0	0,00	5
603	70,0	0,00	5
604	70,0	0,00	5
605	70,0	0,00	5
606	70,0	0,00	5
607	70,0	0,00	5
608	70,0	0,00	5
609	70,0	0,00	5
610	70,0	0,00	5
611	70,0	0,00	5
612	70,0	0,00	5
613	70,0	0,00	5
614	70,0	0,00	5
615	70,0	0,00	5
616	70,0	0,00	5
617	70,0	0,00	5
618	70,0	0,00	5
619	70,0	0,00	5
620	70,0	0,00	5
621	70,0	0,00	5
622	70,0	0,00	5
623	70,0	0,00	5
624	70,0	0,00	5
625	70,0	0,00	5
626	70,0	0,00	5

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
627	70,0	0,00	5
628	70,0	0,00	5
629	70,0	0,00	5
630	70,0	0,00	5
631	70,0	0,00	5
632	70,0	0,00	5
633	70,0	0,00	5
634	70,0	0,00	5
635	70,0	0,00	5
636	70,0	0,00	5
637	70,0	0,00	5
638	70,0	0,00	5
639	70,0	0,00	5
640	70,0	0,00	5
641	70,0	0,00	5
642	70,0	0,00	5
643	70,0	0,00	5
644	70,0	0,00	5
645	70,0	0,00	5
646	70,0	0,00	5
647	70,0	0,00	5
648	70,0	0,00	5
649	70,0	0,00	5
650	70,0	0,00	5
651	70,0	0,00	5
652	70,0	0,00	5
653	70,0	0,00	5
654	70,0	0,00	5
655	70,0	- 1,04	5
656	66,3	- 1,04	5

Czas	Prędkość	Przyspieszenie*	Bieg przekładni manualnej
657	62,5	- 1,04	5
658	58,8	- 1,04	5
659	55,0	- 1,04	5
660	51,3	- 1,04	5
661	47,5	- 1,04	Sprzęgło
662	43,8	- 1,39	Sprzęgło
663	38,8	- 1,39	Sprzęgło
664	33,8	- 1,39	Sprzęgło
665	28,8	- 1,39	Sprzęgło
666	23,8	- 1,39	Sprzęgło
667	18,8	- 1,39	Sprzęgło
668	13,8	- 1,39	Sprzęgło
669	8,8	- 1,39	Sprzęgło
670	3,8	- 1,05	Sprzęgło
671	0,0	0,00	Sprzęgło
672	0,0	0,00	Neutralny
673	0,0	0,00	Neutralny
674	0,0	0,00	Neutralny
675	0,0	0,00	Neutralny
676	0,0	0,00	Neutralny
677	0,0	0,00	Neutralny
678	0,0	0,00	Neutralny
679	0,0	0,00	Neutralny
680	0,0	0,00	Neutralny

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1807**z dnia 27 listopada 2020 r.****w sprawie przedłużenia działań podejmowanych przez Urząd Zjednoczonego Królestwa ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa w celu udostępniania na rynku i stosowania produktu biobójczego Biobor JF zgodnie z art. 55 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8158)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 55 ust. 1 akapit trzeci w związku z art. 131 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 kwietnia 2020 r. Urząd Zjednoczonego Królestwa ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa („właściwy organ”) przyjął zgodnie z art. 55 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 528/2012 decyzję zezwalającą do dnia 27 października 2020 r. na udostępnianie na rynku i stosowanie produktu biobójczego Biobor JF do usuwania drobnoustrojów ze zbiorników paliwa i układów paliwowych statków powietrznych oraz zapobiegania występowaniu tych drobnoustrojów („działanie”). Właściwy organ poinformował Komisję i właściwe organy innych państw członkowskich o podjętych działaniach i ich uzasadnieniu, zgodnie z art. 55 ust. 1 akapit drugi tego rozporządzenia.
- (2) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez właściwy organ działanie było konieczne w celu ochrony zdrowia publicznego. Parkowanie i przechowywanie statków powietrznych sprzyja osadzaniu wody w paliwie. Zanieczyszczenie mikrobiologiczne jest powodowane przez drobnoustroje, takie jak bakterie, pleśń i drożdże, które rosną w odstanej wodzie i żywią się węglowodorami z paliwa na styku paliwa z wodą. Zanieczyszczenie mikrobiologiczne zbiorników paliwa i układów paliwowych statków powietrznych – jeśli się rozwinie – może prowadzić do nieprawidłowego działania silnika statku powietrznego i zagrażać jego zdolności do lotu, zagrażając w ten sposób bezpieczeństwu pasażerów i załogi. Pandemia COVID-19 i wynikające z niej ograniczenia lotów doprowadziły do tymczasowego parkowania wielu samolotów. Unieruchomienie statku powietrznego jest czynnikiem pogarszającym zanieczyszczenia mikrobiologiczne.
- (3) Biobor JF zawiera 2,2'-(1-metylotrimetylenodioksy)bis-(4-metylo-1,3,2-dioksaborinan) (numer CAS 2665-13-6) i 2,2'-oksybis (4,4,6-trimetylo-1,3,2-dioksaborinan) (numer CAS 14697-50-8), substancje czynne do stosowania w produktach biobójczych należących do grupy produktowej 6 jako środki do konserwacji produktów podczas przechowywania, jak określono w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Ponieważ te substancje czynne nie są objęte programem prac ⁽³⁾ polegających na systematycznej ocenie wszystkich istniejących substancji czynnych zawartych w produktach biobójczych, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 528/2012, muszą one zostać poddane ocenie i zatwierdzone przed wydaniem pozwolenia na produkty biobójcze zawierające te substancje na poziomie krajowym lub unijnym.
- (4) W dniu 20 sierpnia 2020 r. Komisja otrzymała od właściwego organu uzasadniony wniosek o przedłużenie działań zgodnie z art. 55 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Uzasadniony wniosek został złożony w związku z obawami, że bezpieczeństwo transportu lotniczego może nadal być zagrożone przez zanieczyszczenie mikrobiologiczne zbiorników paliwa i układów paliwowych statków powietrznych oraz z argumentem, że Biobor JF ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania takiego zanieczyszczenia mikrobiologicznego.
- (5) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez właściwy organ jedyny alternatywny produkt biobójczy zalecany przez producentów samolotów i silników do usuwania zanieczyszczenia mikrobiologicznego został wycofany z obrotu w marcu 2020 r. ze względu na poważne nieprawidłowości w działaniu silnika stwierdzone po poddaniu działaniu tego produktu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.⁽³⁾ Załącznik II do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1062/2014 z dnia 4 sierpnia 2014 r. w sprawie programu pracy, którego celem jest systematyczne badanie wszystkich istniejących substancji czynnych zawartych w produktach biobójczych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 (Dz.U. L 294 z 10.10.2014, s. 1).

- (6) Jak wskazał właściwy organ, procedurą alternatywną dla usuwania istniejącego zanieczyszczenia mikrobiologicznego jest jego ręczne usuwanie w zbiorniku po opróżnieniu zbiornika i oczyszczeniu statku powietrznego. Nie zawsze jest to możliwe, jeśli brać pod uwagę dodatkowe czynności w zakresie obsługi technicznej, które są wymagane, gdy statek powietrzny jest zaparkowany lub przechowywany przez długi czas. Ponadto ręczne czyszczenie zanieczyszczonych zbiorników naraziłoby pracowników na toksyczne gazy, należy więc tego unikać.
- (7) Zgodnie z informacjami przekazanymi przez właściwy organ producent Biobor JF podjął kroki w celu uzyskania zwykłego zezwolenia na produkt, a wniosek o zatwierdzenie zawartych w nim substancji czynnych ma zostać złożony w najbliższym czasie. Zatwierdzenie substancji czynnych, a następnie zezwolenie na produkt biobójczy stanowiłoby trwałe rozwiązanie na przyszłość, ale na zakończenie tych procedur potrzeba będzie dużo czasu.
- (8) Ponieważ brak zwalczania zanieczyszczenia mikrobiologicznego zbiorników paliwa i układów paliwowych statków powietrznych może zagrażać bezpieczeństwu transportu lotniczego, a zagrożeniu temu nie można odpowiednio zapobiec poprzez zastosowanie innych produktów biobójczych lub innych środków, należy zezwolić właściwemu organowi Zjednoczonego Królestwa na rozszerzenie działania.
- (9) Zważywszy, że termin podejmowania działania upłynął z dniem 28 października 2020 r., niniejsza decyzja powinna mieć moc wsteczną.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Urząd Zjednoczonego Królestwa ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa może przedłużyć zezwolenie na udostępnianie na rynku i stosowanie produktu biobójczego Biobor JF do usuwania drobnoustrojów ze zbiorników paliwa i układów paliwowych statków powietrznych oraz zapobiegania występowaniu tych drobnoustrojów do zakończenia okresu przejściowego, o którym mowa w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, lub do dnia 1 maja 2022 r., w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej.

W przypadku Irlandii Północnej może ona jednak przedłużyć to zezwolenie do dnia 1 maja 2022 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Urzędu Zjednoczonego Królestwa ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 28 października 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1808**z dnia 30 listopada 2020 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1698 w odniesieniu do europejskich norm dotyczących niektórych artykułów do pielęgnacji dzieci, mebli dla dzieci, stacjonarnego sprzętu treningowego oraz zdolności zapłonu papierosów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 grudnia 2001 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 3 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2001/95/WE produkt należy uznać za bezpieczny w zakresie zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych odpowiednimi normami krajowymi, jeżeli spełnia on dobrowolne normy krajowe będące transpozycją norm europejskich, do których Komisja opublikowała odniesienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zgodnie z art. 4 wymienionej dyrektywy.
- (2) W dniu 25 marca 2008 r. Komisja przyjęła decyzję 2008/264/WE ⁽²⁾ w sprawie uwzględnienia wymogów bezpieczeństwa w europejskich normach dotyczących papierosów.
- (3) Pismem M/425 z dnia 27 czerwca 2008 r. Komisja zwróciła się do CEN z wnioskiem o opracowanie norm europejskich dotyczących wymagań w zakresie ochrony przeciwpożarowej w odniesieniu do papierosów. Na podstawie tego wniosku CEN przyjął normę EN ISO 12863:2010 „Standardowa metoda pomiaru zdolności zapłonu papierosów” i zmianę tej normy – EN ISO 12863: 2010/A1:2016. Odniesienie do normy i jej zmian zostało opublikowane w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1698 ⁽³⁾. W celu zapewnienia poprawnego i spójnego stosowania normy EN ISO 12863:2010 zmienionej normą EN ISO 12863:2010/A1:2016 oraz wprowadzenia korekt technicznych CEN przyjął sprostowanie EN ISO 12863: 2010/AC:2011. Norma EN ISO 12863:2010 zmieniona EN ISO 12863:2010/A1:2016 i sprostowana w EN ISO 12863:2010/AC:2011 jest zgodna z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa określonym w dyrektywie 2001/95/WE. Należy zatem opublikować odniesienie do sprostowania EN ISO 12863:2010/AC:2011 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wraz z odniesieniem do normy EN ISO 12863:2010 i jej zmianą EN ISO 12863:2010/A1:2016.
- (4) W dniu 2 lipca 2010 r. Komisja przyjęła decyzję 2010/376/UE ⁽⁴⁾ w sprawie wymogów bezpieczeństwa, które muszą spełniać normy europejskie dotyczące niektórych produktów w przestrzeni sypialnej dzieci.
- (5) Pismem M/497 z dnia 20 października 2011 r. Komisja zwróciła się do CEN z wnioskiem o opracowanie norm europejskich dotyczących bezpieczeństwa artykułów do pielęgnacji dzieci, których dotyczą zagrożenia związane z miejscami sypialnymi (obszar zagrożeń 2), w szczególności materacy łóżeczkowych, osłon na łóżeczka, łóżeczek podwieszanych dla dzieci, pościeli dziecięcej oraz śpiworków dla dzieci.
- (6) Na podstawie wniosku M/497 CEN przyjął normę EN 16890:2017 „Meble dla dzieci – Materace do łóżeczek – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań”. Norma EN 16890:2017 jest zgodna z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienie do niej należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 15.1.2002, s. 4.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2008/264/WE z dnia 25 marca 2008 r. w sprawie ustanowienia w europejskich normach dotyczących papierosów wymagań w zakresie bezpieczeństwa pożarowego zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 35).⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1698 z dnia 9 października 2019 r. w sprawie norm europejskich dotyczących produktów, opracowanych na potrzeby dyrektywy 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów (Dz.U. L 259 z 10.10.2019, s. 65).⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2010/376/UE z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać europejskie normy dotyczące niektórych produktów w przestrzeni sypialnej dzieci zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 170 z 6.7.2010, s. 39).

- (7) W dniu 6 stycznia 2010 r. Komisja przyjęła decyzję 2010/9/UE ⁽⁵⁾ w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać europejskie normy dotyczące krzesełek do kąpeli, akcesoriów kąpielowych oraz wanienek i stelaży przeznaczonych dla niemowląt i dzieci.
- (8) Pismem M/464 z dnia 3 maja 2010 r. Komisja zwróciła się do CEN z wnioskiem o opracowanie norm europejskich w celu przeciwdziałania głównym zagrożeniom bezpieczeństwa w sektorze artykułów do pielęgnacji dzieci, ze względu na ryzyko utonięcia (obszar zagrożeń 1), w szczególności w związku z korzystaniem z krzesełek do kąpeli, akcesoriów kąpielowych oraz wanienek i stelaży.
- (9) Na podstawie wniosku M/464 CEN przyjął normę EN 17022: 2018 „Artykuły do pielęgnacji dzieci – Akcesoria kąpielowe – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań”. Norma EN 17022:2018 jest zgodna z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienie do niej należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (10) Na podstawie wniosku M/464 CEN przyjął normę EN 17072:2018 „Artykuły do pielęgnacji dzieci – Wanienki, stelaże i elementy zestawów akcesoriów kąpielowych – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań”. Norma EN 17072:2018 jest zgodna z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Odniesienie do niej należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (11) W dniu 24 lipca 2011 r. Komisja przyjęła decyzję 2011/476/UE ⁽⁶⁾ w sprawie uwzględnienia w europejskich normach dotyczących stacjonarnego sprzętu treningowego wymogów bezpieczeństwa.
- (12) Pismem M/506 z dnia 5 września 2012 r. Komisja zwróciła się do CEN z wnioskiem o opracowanie norm europejskich w celu przeciwdziałania głównym zagrożeniom związanym ze stacjonarnym sprzętem treningowym zgodnie z wymogami bezpieczeństwa. Na podstawie tego wniosku CEN przyjął normę EN ISO 20957-9: 2016 „Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 9: Trenażery eliptyczne, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 20957-9:2016)”, odniesienie do której zostało opublikowane w decyzji wykonawczej (UE) 2019/1698.
- (13) Biorąc pod uwagę najnowszą wiedzę, CEN dokonał przeglądu normy EN ISO 20957-9:2016. W wyniku tego przeglądu przyjęto zmianę EN ISO 20957-9: 2016/A1: 2019 „Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 9: Trenażery eliptyczne, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań – Zmiana 1 (ISO 20957-9:2016/Amd 1:2019)”. Norma EN ISO 20957-9:2016, zmieniona EN ISO 20957-9:2016/A1:2019, jest zgodna z ogólnym wymogiem bezpieczeństwa przewidzianym w dyrektywie 2001/95/WE. Należy zatem opublikować odniesienie do zmiany EN ISO 20957-9: 2016/A1:2019 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* wraz z odniesieniem do normy EN ISO 20957-9:2016.
- (14) Odniesienia do norm europejskich przyjętych w celu wsparcia dyrektywy 2001/95/WE opublikowane są w decyzji wykonawczej (UE) 2019/1698. W celu zagwarantowania, że odniesienia do norm europejskich sporządzonych w celu wsparcia dyrektywy 2001/95/WE będą wymienione w jednym akcie prawnym, w decyzji wykonawczej (UE) 2019/1698 należy uwzględnić odpowiednie odniesienia do nowych norm, zmian i korekt norm.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2019/1698.
- (16) Zgodność z odpowiednimi normami krajowymi transponującymi normę europejską, do której odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, daje domniemanie bezpieczeństwa w odniesieniu do zagrożeń i kategorii zagrożeń objętych odpowiednią normą krajową od dnia publikacji odniesienia do normy europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie w dniu jej opublikowania.
- (17) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego dyrektywą 2001/95/WE,

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji 2010/9/UE z dnia 6 stycznia 2010 r. w sprawie wymogów bezpieczeństwa, jakie muszą spełniać europejskie normy dotyczące krzesełek do kąpeli, akcesoriów kąpielowych oraz wanienek i stelaży przeznaczonych dla niemowląt i dzieci zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 3 z 7.1.2010, s. 23).

⁽⁶⁾ Decyzja Komisji 2011/476/UE z dnia 27 lipca 2011 r. w sprawie uwzględnienia w europejskich normach dotyczących stacjonarnego sprzętu treningowego wymogów bezpieczeństwa zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 196 z 28.7.2011, s. 16).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1698 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1698 wprowadza się następujące zmiany:

1) wiersz 37 otrzymuje brzmienie:

„37.	EN ISO 12863:2010 Standardowa metoda pomiaru zdolności zapłonu papierosów (ISO 12863:2010) EN ISO 12863:2010/AC:2011 EN ISO 12863:2010/A1:2016”;
------	---

2) dodaje się wiersze 52a, 52b i 52c w brzmieniu:

„52a.	EN 16890:2017 Meble dla dzieci – Materace do łóżeczek i kołysek – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
52b.	EN 17022:2018 Artykuły dla dzieci – Pomoce do kąpiel – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań
52c.	EN 17072:2018 Artykuły dla dzieci – Wanienki do kąpiel, stojaki oraz pomoce do kąpiel, które nie są stosowane jako wolnostojące – Wymagania bezpieczeństwa i metody badań”;

3) wiersz 57 otrzymuje brzmienie:

„57.	EN ISO 20957-9:2016 Stacjonarny sprzęt treningowy – Część 9: Trenażery eliptyczne, dodatkowe szczególne wymagania bezpieczeństwa i metody badań (ISO 20957-9:2016) EN ISO 20957-9:2016/A1:2019”.
------	--

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2020/1809**z dnia 30 listopada 2020 r.****dotycząca niektórych środków ochronnych w odniesieniu do ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków w niektórych państwach członkowskich***(notyfikowana jako dokument nr C(2020) 8591)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 9 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrznijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,uwzględniając dyrektywę Rady 2005/94/WE z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków i uchylającą dyrektywę 92/40/EWG ⁽³⁾, w szczególności jej art. 63 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Grypa ptaków jest wirusową chorobą zakaźną ptaków. Zakażenie drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli wirusem grypy ptaków powoduje rozwój jednej z dwóch postaci tej choroby, o różnej zjadliwości. Postać o niskiej zjadliwości wywołuje zwykle jedynie łagodne objawy, natomiast postać o wysokiej zjadliwości jest przyczyną bardzo wysokiej śmiertelności u większości gatunków ptaków. Choroba ta może mieć bardzo poważny wpływ na rentowność hodowli drobiu.
- (2) Od 2005 r. obserwuje się, że wirusy wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5 mogą zakażać ptaki migrujące i być przez nie następnie przenoszone na duże odległości podczas ich jesiennych i wiosennych migracji.
- (3) W przypadku wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków istnieje ryzyko, że czynnik chorobotwórczy rozprzestrzeni się na inne gospodarstwa, w których utrzymuje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli.
- (4) W dyrektywie 2005/94/WE ustanowiono niektóre środki zapobiegawcze odnoszące się do nadzorowania i wczesnego wykrywania grypy ptaków oraz minimalne środki zwalczania do stosowania w przypadku wystąpienia ogniska tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli. We wspomnianej dyrektywie przewiduje się ustanowienie obszarów zapowietrzonych i obszarów zagrożonych w przypadku wystąpienia ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków. Regionalizacja ta służy w szczególności zachowaniu stanu zdrowia drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli na pozostałym terytorium danego państwa członkowskiego i w innych państwach UE. Środki, które mają być stosowane na tych obszarach, zapobiegają dalszemu rozprzestrzenianiu się wirusa, zapewniając wczesne wykrywanie choroby, a także uważne monitorowanie i ograniczanie przemieszczania drobiu i innych ptaków żyjących w niewoli oraz wykorzystywania produktów, które mogą zostać skażone czynnikiem chorobotwórczym.
- (5) W okresie od grudnia 2019 r. do czerwca 2020 r. Bułgaria, Czechy, Niemcy, Węgry, Polska, Rumunia i Słowacja powiadomiły Komisję o wystąpieniu ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwach na ich terytorium, w których hodowano drób lub inne ptaki żyjące w niewoli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, s. 16.

- (6) W celu zapewnienia większej jasności i ułatwienia koordynacji na szczeblu unijnym oraz w celu informowania na bieżąco państw członkowskich, państw trzecich i zainteresowanych stron na temat rozwoju sytuacji epidemiologicznej przyjęto decyzję wykonawczą Komisji (UE) 2020/47 ⁽⁴⁾, aby w jednym unijnym akcie prawnym zawrzeć wykaz wszystkich obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych przez właściwe organy tych państw członkowskich w związku z wystąpieniem ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwach znajdujących się na ich terytorium, zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE.
- (7) Sytuacja epidemiologiczna w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków poprawiła się w okresie od lipca do września 2020 r. Nie odnotowano wtedy w Unii żadnych potwierdzonych przypadków wystąpienia ognisk tej choroby u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli ani przypadków wykrycia wysoce zjadliwej grypy ptaków u dzikiego ptactwa.
- (8) Od października 2020 r., po przybyciu w ramach jesiennych migracji dzikiego ptactwa, Niemcy potwierdziły wystąpienie ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwach na ich terytorium, w których utrzymuje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli. W państwach tych wirusa powodującego chorobę wykryto najpierw u kilku gatunków dzikiego ptactwa, a następnie w gospodarstwach, w których utrzymywano drób lub inne ptaki żyjące w niewoli. W odpowiedzi na te przypadki wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w Niemczech Komisja przyjęła szereg decyzji wykonawczych ustanawiających niektóre tymczasowe środki ochronne skierowane do tych państw członkowskich.
- (9) Liczba dzikich ptaków w Niemczech, u których wykrywany jest wirus wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8, jest nadal duża. Tę samą wysoce zjadliwą grypę ptaków podtypu H5N8 zidentyfikowały u dzikiego ptactwa na swoim terytorium również Dania, Irlandia i Belgia. Zjednoczone Królestwo z kolei potwierdziło wystąpienie ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w gospodarstwach, w których utrzymywano drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, a także stwierdziło obecność wirusa u dzikiego ptactwa na swoim terytorium. Niedawno Dania, Francja, Szwecja, Chorwacja i Polska również potwierdziły ogniska wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 na swoim terytorium w gospodarstwach, w których utrzymuje się drób lub inne ptaki żyjące w niewoli.
- (10) Ponadto wirusy wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypów H5N1 i H5N5 zostały zidentyfikowane u dzikiego ptactwa odpowiednio w Niemczech i w Niemczech.
- (11) Dzikie ptaki, w szczególności dzikie migrujące ptaki wodne, uznaje się za naturalnych nosicieli wirusów ptasiej grypy. Występowanie różnych podtypów wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków u dzikich ptaków nie jest niczym niezwykłym, lecz stwarza ciągłe ryzyko bezpośredniego i pośredniego wprowadzenia tych wirusów do gospodarstw utrzymujących drób lub inne ptaki żyjące w niewoli, oraz ryzyko ewentualnego dalszego rozprzestrzeniania się wirusa z zakażonego gospodarstwa do innych gospodarstw. Ponadto zwiększa to ryzyko reasortacji i powstawania nowych podtypów wirusa.
- (12) Biorąc pod uwagę rozwój sytuacji epidemiologicznej dotyczącej wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków w Unii oraz sezonowość wirusa u dzikich ptaków, istnieje ryzyko, że w Unii wystąpią w nadchodzących miesiącach kolejne ogniska różnych podtypów wysoce zjadliwej grypy ptaków. We współpracy z państwami członkowskimi Komisja dokonuje zatem na bieżąco oceny sytuacji epidemiologicznej i środków ochronnych objętych przeglądem.
- (13) Należy zapewnić, aby środki ochronne ustanowione niniejszą decyzją były odpowiednie do poziomu ryzyka związanego z aktualną sytuacją epidemiologiczną oraz aby nie obciążały podmiotów gospodarczych w sposób nieproporcjonalny do ryzyka związanego z rozprzestrzenianiem się wysoce zjadliwej grypy ptaków, w związku z czym powinny one stanowić adaptację środków ochronnych ustanowionych decyzją wykonawczą (UE) 2020/47. Nowe środki ochronne powinny więc uwzględniać różne poziomy ryzyka związanego z przemieszczaniem różnych towarów drobiowych.
- (14) W art. 26 ust. 1 i art. 30 lit. c) ppkt (iv) dyrektywy 2005/94/WE określono warunki, na jakich właściwe organy państw członkowskich mogą zezwolić, z zastrzeżeniem spełnienia określonych warunków, na bezpośredni transport jaj wylęgowych z gospodarstwa znajdującego się na obszarze zapowietrzonym lub zagrożonym do wyznaczonej wylęgarni. Przy spełnieniu warunków, które mają zostać ustanowione w niniejszej decyzji, bezpośredni transport takich jaj wylęgowych z wyznaczonej wylęgarni do zakładu produkcji szczepionek nie wiąże się z większym ryzykiem, niż gdyby były one transportowane bezpośrednio z gospodarstwa pochodzenia stada rodzicielskiego, z którego pochodzą, do zakładu produkcji szczepionek.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/47 z dnia 20 stycznia 2020 r. w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w niektórych państwach członkowskich (Dz.U. L 16 z 21.1.2020, s. 31).

- (15) Jaja wylęgowe są ważnym komponentem w procesie specjalistycznej produkcji szczepionek, w tym szczepionek przeciwko grypie u ludzi. W produkcji szczepionek wykorzystywane są określone jaja wylęgowe uzyskane ze stad rodzicielskich wolnych od czynników chorobotwórczych i stosowane są rygorystyczne środki w zakresie bezpieczeństwa biologicznego i bioasekuracji. Ponadto proces produkcji szczepionki eliminuje ryzyko wystąpienia czynników chorobotwórczych, w tym wirusów ptasiej grypy. W związku z tym bezpośredni transport jaj wylęgowych z zakładu pochodzenia lub z wyznaczonej wylęgarni do zakładu produkcji szczepionek można uznać za działalność, z którą wiąże się bardzo niskie ryzyko rozprzestrzeniania się wirusów wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (16) Określone w art. 22 i 30 dyrektywy 2005/94/WE ograniczenia w przemieszczaniu przesyłek zawierających jaja wylęgowe z obszarów zapowietrzonych i zagrożonych mogą, w przypadku przemieszczania do zakładów wytwarzających szczepionki, powodować zakłócenia w prawidłowo funkcjonującym łańcuchu dostaw do produkcji szczepionek przeciwko grypie u ludzi w okresie wysokiego popytu na takie produkty na rynku, a tym samym mogą być źródłem obawy co do dostępności takich szczepionek w nadchodzących miesiącach.
- (17) W związku z tym bezpośredni transport jaj wylęgowych z zakładów pochodzenia lub wyznaczonych wylęgarni na obszarach zapowietrzonych i zagrożonych do zakładów wytwarzających szczepionki powinien być dopuszczony pod pewnymi warunkami. W takich przypadkach świadectwa zdrowia zwierząt zgodne z dyrektywą Rady 2009/158⁽⁵⁾ powinny zawierać odniesienie do niniejszej decyzji.
- (18) Dyrektywa 2009/158/WE określa ogólne przepisy o wymaganiach zdrowotnych regulujące handel drobiem i jajami wylęgowymi w obrębie Unii, w tym wymagane świadectwa weterynaryjne, które muszą towarzyszyć przesyłkom tych towarów do innych państw członkowskich. Art. 6 tej dyrektywy stanowi, że aby jaja wylęgowe mogły być przedmiotem handlu w Unii, muszą pochodzić z zakładów, które nie znajdują się na obszarze, który zgodnie z ustawodawstwem unijnym jest objęty środkami restrykcyjnymi ze względu na stan zdrowia zwierząt, w wyniku wystąpienia choroby, na którą podatny jest drób. By umożliwić kontrolę zgodności z wymogami niniejszej decyzji, świadectwa weterynaryjne zgodne z art. 20 dyrektywy 2009/158/WE, które muszą towarzyszyć przesyłkom jaj wylęgowych, winny zawierać odniesienie do niniejszej decyzji.
- (19) Biorąc pod uwagę, że bezpośredni transport jaj wylęgowych do zakładu wytwarzającego szczepionki stwarza bardzo niskie ryzyko rozprzestrzeniania się wysoce zjadliwej grypy ptaków, właściwe organy państw członkowskich zobowiązanych do ustanowienia obszarów zapowietrzonych lub zagrożonych zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE i należyce wspomniane w załączniku do niniejszej decyzji powinny mieć możliwość zezwalania na wysyłanie jaj wylęgowych przeznaczonych do bezpośredniego transportu z zakładów pochodzenia lub z wyznaczonych wylęgarni do zakładu produkcji szczepionek znajdującego się poza obszarami zapowietrzonymi i zagrożonymi.
- (20) W niniejszej decyzji należy więc określić warunki na jakich właściwe organy państw członkowskich mogą zezwalać na wysyłkę jaj wylęgowych z zakładów pochodzenia lub z wyznaczonych wylęgarni znajdujących się na obszarach zapowietrzonych i zagrożonych do zakładów produkcji szczepionek znajdujących się poza obszarami zapowietrzonymi i zagrożonymi lub w innym państwie członkowskim.
- (21) W celu zapewnienia większej jasności i biorąc pod uwagę współwystępowanie podczas obecnej epidemii trzech różnych podtypów wirusa wysoce zjadliwej grypy ptaków, a być może nawet większej ich liczby, należy rozszerzyć zakres obecnych środków ochronnych ustanowionych w decyzji wykonawczej (UE) 2020/47, tak aby uwzględnić wszystkie wirusy wysoce zjadliwej grypy ptaków zgodnie z definicją w dyrektywie 2005/94/WE, jak również by zapewnić informowanie na bieżąco państw członkowskich, państw trzecich i zainteresowanych stron na temat obecnej sytuacji epidemiologicznej w UE.
- (22) Obszary zapowietrzone i zagrożone ustanowione przez Chorwację, Danię, Francję, Niemcy, Niderlandy, Polskę i Szwecję („zainteresowane państwa członkowskie”) zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE należy wymienić w jednym akcie, a okres obowiązywania regionalizacji należy ustalić z uwzględnieniem obecnej sytuacji epidemiologicznej w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków.
- (23) Okres obowiązywania środków, które mają być stosowane na obszarach zapowietrzonych i zagrożonych i które należy ustanowić zgodnie z art. 29 ust. 1 i art. 31 dyrektywy 2005/94/WE, należy dostosować do rozwoju sytuacji epidemiologicznej określonej na podstawie wyników uzyskanych po przeprowadzeniu dochodzeń epidemiologicznych przewidzianych w art. 6 tej dyrektywy oraz po zastosowaniu środków zgodnych z art. 18 i art. 30 lit. a) i g) dyrektywy.
- (24) We współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi Komisja zbadała te środki i stwierdziła, że granice obszarów zapowietrzonych i zagrożonych wyznaczone przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich znajdują się w wystarczającej odległości od gospodarstw, w których potwierdzono ognisko wysoce zjadliwej grypy ptaków.

(⁵) Dyrektywa Rady 2009/158/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzwspólnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 74).

- (25) W celu zapobieżenia niepotrzebnym zakłóceniom w handlu wewnątrz Unii, a także aby uniknąć wprowadzenia przez państwa trzecie nieuzasadnionych barier w handlu, konieczne jest niezwłoczne określenie na poziomie Unii, we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi, nowych obszarów zapowietrzonych i zagrożonych ustanowionych w tych państwach członkowskich zgodnie z dyrektywą 2005/94/WE.
- (26) Zgodnie z powyższym w załączniku do niniejszej decyzji należy określić obszary zapowietrzzone i zagrożone w zainteresowanych państwach członkowskich, na których zastosowanie mają środki ochronne w zakresie zdrowia zwierząt ustanowione w dyrektywie 2005/94/WE, a także ustalić czas trwania przedmiotowego podziału na obszary.
- (27) Ponadto decyzje wykonawcze Komisji (UE) 2020/47, (UE) 2020/1606 ⁽⁶⁾ i (UE) 2020/1664 ⁽⁷⁾ należy uchylić i zastąpić niniejszą decyzją.
- (28) Ze względu na pilny charakter sytuacji epidemiologicznej w Unii w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków ważne jest, aby niniejsza decyzja stała się skuteczna tak szybko, jak jest to możliwe.
- (29) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W niniejszej decyzji ustanawia się na poziomie unijnym obszary zapowietrzzone i zagrożone ustanowione przez państwa członkowskie wymienione w załączniku do niniejszej decyzji („zainteresowane państwa członkowskie”), w następstwie wystąpienia ogniska lub ognisk wysoce zjadliwej grypy ptaków (HPAI) u drobiu lub innych ptaków żyjących w niewoli, zgodnie z art. 16 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE, oraz okres obowiązywania środków stosowanych zgodnie z art. 29 ust. 1 i art. 31 dyrektywy 2005/94/WE.
2. W niniejszej decyzji ustanawia się zasady dotyczące wysyłania przesyłek zawierających jaja wylęgowe z zainteresowanych państw członkowskich.

Artykuł 2

Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) obszary zapowietrzzone ustanowione przez ich właściwe organy zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2005/94/WE obejmowały co najmniej obszary wymienione jako obszary zapowietrzzone w części A załącznika do niniejszej decyzji;
- b) środki, które mają być stosowane na obszarach zapowietrzonych, przewidziane w art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE, były utrzymywane przynajmniej do dat określonych w odniesieniu do obszarów zapowietrzonych w części A załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Zainteresowane państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) obszary zagrożone ustanowione przez ich właściwe organy zgodnie z art. 16 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2005/94/WE obejmowały co najmniej obszary wymienione jako obszary zagrożone w części B załącznika do niniejszej decyzji;
- b) środki, które mają być stosowane na obszarach zagrożonych, przewidziane w art. 31 dyrektywy 2005/94/WE, były utrzymywane przynajmniej do dat określonych w odniesieniu do obszarów zagrożonych w części B załącznika do niniejszej decyzji.

⁽⁶⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1606 z dnia 30 października 2020 r. dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w Niemczech (Dz.U. L 363 z 3.11.2020, s. 9).

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2020/1664 z dnia 9 listopada 2020 r. dotycząca niektórych tymczasowych środków ochronnych w odniesieniu do wysoce zjadliwej grypy ptaków podtypu H5N8 w Niemczech (Dz.U. L 374 z 10.11.2020, s. 11).

Artykuł 4

1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich mogą zezwolić na bezpośredni transport przesyłek jaj wylęgowych z zakładów pochodzenia i wyznaczonych wylęgarni na wymienionych w załączniku obszarach znajdujących się na terytorium danego państwa do zakładów produkcji szczepionek znajdujących się poza tymi obszarami na terytorium danego państwa lub na terytorium innego państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem spełnienia wszystkich następujących warunków:

- a) zapewniony jest bezpośredni transport przesyłki z zakładu pochodzenia do produkującego szczepionki zakładu przeznaczenia lub z zakładu pochodzenia do wyznaczonej wylęgarni i dalej do produkującego szczepionki zakładu przeznaczenia;
- b) stado rodzicielskie, z którego pochodzą jaja wylęgowe, nie było dotknięte wysoce zjadliwą grypą ptaków w okresie 21 dni przed datą pozyskania tych jaj wylęgowych w zakładzie pochodzenia;
- c) stado rodzicielskie, z którego pochodzą jaja wylęgowe, zostało poddane inspekcji klinicznej i wirusologicznej zgodnie z rozdziałem IV pkt 8.10 załącznika do decyzji Komisji 2006/437/WE⁽⁸⁾, a wyniki tych kontroli są korzystne;
- d) badanie kliniczne drobiu we wszystkich jednostkach produkcyjnych zakładu pochodzenia w okresie 72 godzin poprzedzających wysyłkę przesyłki dało korzystny wynik;
- e) jaja wylęgowe, a także ich opakowania, zostały zdezynfekowane przed wysyłką z zakładu pochodzenia, a w stosownych przypadkach z wyznaczonej wylęgarni, zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii oraz można zapewnić identyfikację pochodzenia tych jaj;
- f) jaja wylęgowe są transportowane w pojazdach opieczetowanych przez właściwy organ lub pod jego nadzorem z zakładu pochodzenia, a w stosownych przypadkach z wyznaczonej wylęgarni;
- g) środki bioasekuracji są stosowane w zakładzie pochodzenia, a w stosownych przypadkach w wyznaczonej wylęgarni, zgodnie z instrukcjami organu właściwego dla miejsca wysyłki;
- h) właściwy organ państwa członkowskiego przeznaczenia wydał zgodę na takie przemieszczenie jeszcze przed faktycznym przemieszczeniem z zakładu pochodzenia, a w stosownych przypadkach z wyznaczonej wylęgarni.

2. Zainteresowane państwa członkowskie zapewnią, aby świadectwa weterynaryjne na potrzeby handlu wewnątrzwspólnotowego, o których mowa w art. 20 dyrektywy 2009/158/WE i które określono w załączniku IV do tej dyrektywy, towarzyszące przesyłkom zawierającym jaja wylęgowe, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, przeznaczone do wysyłki do innych państw członkowskich, zawierały zdanie: „Niniejsza przesyłka spełnia wymogi w zakresie zdrowia zwierząt określone w decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2020/1809.”.

Artykuł 5

Decyzje wykonawcze (UE) 2020/47, (UE) 2020/1606 i (UE) 2020/1664 tracą moc.

Artykuł 6

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 20 kwietnia 2021 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2020 r.

W imieniu Komisji
Stella KYRIAKIDES
Członek Komisji

⁽⁸⁾ Decyzja Komisji z dnia 4 sierpnia 2006 r. zatwierdzająca podręcznik diagnostyczny dotyczący grypy ptaków, przewidziany w dyrektywie Rady 2005/94/WE (Dz.U. L 237 z 31.8.2006, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Obszar zapowietrzony, o którym mowa w art. 1:

Chorwacja

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
Općina Koprivnički Bregi, naselja Koprivnički Bregi i Jeduševac, općina Novigrad Podravski, naselja Playšinac, Delovi, Vlislav i Novigrad Podravski, općina Hlebine, naselje Hlebine u Koprivničko- križevačkoj županiji koji se nalaze na području u obliku kruga radijusa tri kilometra sa središtem na GPS koordinatama N46.122115; E16.9561216666667.	31.12.2020

Dania

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
The parts of Randers municipality (ADNS code 01730), Favrskov municipality (ADNS 01710) and Syddjurs municipality (ADNS code 01706) that are contained within circle of radius 3 kilometer, centred on GPS coordinates N56.3980; E10.1936.	11.12.2020

Francja

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
<i>Les communes suivantes dans le département de HAUTE-CORSE (2B)</i>	
— ALTIANI — AVAPESSA — BIGORNO — BISINCHI — CAMPILE — CAMPITELLO — CANAVAGGIA — CASTELLO-DI-ROSTINO — CATERI — CROCICCHIA — ERBAJOLO — FELICETO — FOCICCHIA — LENTO — MONTEGROSSO — MURO — NESSA — ORTIPORIO — PENTA-ACQUATELLA — PIEDICORTE-DI-GAGGIO — SCOLCA — SPELONCATO — SANT'ANDREA-DI-BOZIO — SANT'ANTONINO	10.12.2020

— VALLE-DI-ROSTINO — VOLPAJOLA	
<i>Les communes suivantes dans le département de YVELINES (78)</i>	
— SAINT-CYR-L'ECOLE	10.12.2020
<i>Les communes suivantes dans le département de Corse du Sud (2A)</i>	
— AFA — AJACCIO — ALATA — BASTELICACCIA — GROSSETO-PRUGNA — SARROLA-CARCOPINO	9.12.2020

Niemcy

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
SCHLESWIG-HOLSTEIN	
Landkreis Nordfriesland — Hallig Oland	1.12.2020
Landkreis Segeberg — Gemeinde Latendorf — Gemeinde Heidmühlen - exklusive des Bereiches zwischen Stellbrooker Weg und Osterau nördlich des Stellbrooker Moors — Gemeinde Boostedt - Gebiet südlich der Ortschaft Boostedt (entlang Waldweg, Heidenbarg, Münsterberg, Heisterbarg, Zum Quellental, Tegelbar, Mühlenweg, Latendorfer Str.) sowie östlich und südlich des Bundeswehrgeländes — Gemeinde Rickling - Gebiet südlich der Rothenmühlenau und westlich der Straßen Alter Schönmoorer Weg und Kirschenweg bis zur Einmündung in die Schönmoorer Str., weiter südlich der Schönmoorer Str. bis zum Glinngraben und westlich des Glinngrabens — Gemeinde Großenaspe - Gebiet westlich der Straßen Halloh und Eekholt sowie östlich des Wildparks Eekholt — Forstgutsbezirk Buchholz	5.12.2020
Landkreis Nordfriesland — Gemeinde Rodenäs — Gemeinde Neukirchen — Gemeinde Klanxbüll — Gemeinde Humptrup — Gemeinde Braderup — Gemeinde Tinningstedt — Gemeinde Klixbüll — Gemeinde Risum-Lindholm — Gemeinde Niebüll — Gemeinde Bosbüll — Gemeinde Uphusum — Gemeinde Klanxbüll — Gemeinde Emmelsbüll-Horsbüll — Gemeinde Holm	15.12.2020
Landkreis Nordfriesland — Gemeinde Pellworm	10.12.2020

MECKLENBURG-VORPOMMERN**Landkreis Vorpommern-Rügen**

— Ostseeheilbad Zingst

9.12.2020

Landkreis Vorpommern-Rügen

— Gemeinde Ramin - Ortsteile Drammendorf, Götemitz, Kasseltitz, Kasseltitzer Katen, Rothenkirchen, Sellentin, Ramin, Giesendorf

— Gemeinde Samtens - Ortsteile Frankenthal, Muhltitz, Luttow, Natzevitz, Samtens

— Gemeinde Gustow - Ortsteile Saalkow, Warksow

— Gemeinde Poseritz - Ortsteile Datzow, Poseritz-Ausbau

— Gemeinde Altfähr - Ortsteil Kransdorf

9.12.2020

Landkreis Rostock

— Gemeinde Neubukow Stadt - Ortsteile Buschmühlen, Malpendorf, Neubukow, Spriehusen, Steinbrink

— Gemeinde Biendorf - Ortsteile Jörnstorff Dorf, Jörnstorff Hof, Lehnenhof

— Gemeinde Rerik Stadt - Ortsteile Russow, Russow Ausbau

8.12.2020

Landkreis Rostock

— Stadt Gnoien - Ortsteile Eschenhörn, Warbelow sowie die Stadt Gnoien südöstlich der Teterower Straße und südöstlich der Straße „Bleiche“

— Gemeinde Behren-Lübchin - Ortsteile Bobbin, Neu Wasdow

— Gemeinde Finkenthal - Ortsteil Schlutow

14.12.2020

Niderlandy

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
<i>Province: Gelderland</i>	
1. From the crossing with N322 and Zandstraat, follow Zandstraat in eastern direction until tram line. 2. Follow tramline in south-eastern direction until Molenstraat. 3. Follow Molenstraat in north-eastern direction until Meidoornstraat. 4. Follow Meidoornstraat in eastern direction until Korenbloemstraat. 5. Follow Korenbloemstraat in eastern direction until Florastraat. 6. Follow Florastraat in southern direction until Vogelzang. 7. Follow Vogelzang in eastern direction until Kamstraat. 8. Follow Kamstraat in southern direction until Van Heemstraweg. 9. Follow van Heemstraweg in north-eastern direction until North-South (N329) 10. Follow North-South (N329) in southern direction until Neersteindsestraat. 11. Follow Neersteindsestraat in south-eastern direction until Altforstestraat. 12. Follow Altforstestraat in south-west direction until Middenweg. 13. Follow Middenweg in south-eastern direction until Mekkersteeg. 14. Follow Mekkersteeg in southern direction until Zuidweg. 15. Follow Zuidweg in western direction until Veerweg. 16. Follow Veerweg in northern direction until Raadhuisdijk. 17. Follow Raadhuisdijk in western direction until Veerweg. 18. Follow Veerweg in northern direction until Raadhuisdijk. 19. Follow Raadhuisdijk in western direction turning into Berghuizen until Nieuweweg. 20. Follow Nieuweweg in western direction until Wamelseweg. 21. Follow Wamelseweg in northern direction turning into Zijvond until Liesbroekstraat. 22. Follow Liesbroekstraat in eastern direction until Nieuweweg. 23. Follow Nieuweweg in northern direction until Liesterstraat. 24. Follow Liesterstraat in eastern direction until Maas en Waalweg (N322). 25. Follow Maas en Waalweg in northern direction until crossing with Zandstraat.	20.11.2020
1. From Waalbandijk follow "de Waal" in eastern direction until Waalbandijk at nr 155. 2. Follow Waalbandijk at nr 155 in southern direction, turning into Heersweg until Kerkstraat.	28.11.2020

3. Follow Kerkstraat in southern direction until Van Heemstraweg. 4. Follow Van Heemstraweg in eastern direction until Scharenburg. 5. Follow Scharenburg in southern direction until Molenweg. 6. Follow Molenweg in southern direction until Broerstraat. 7. Follow Broerstraat in western direction until Neersteindsestraat. 8. Follow Neersteindsestraat in eastern direction, turning into Bikkeldam until Singel. 9. Follow Singel in southern direction until Middenweg. 10. Follow Middenweg in eastern direction until Mekkersteeg. 11. Follow Mekkersteeg in southern direction until Zuidweg. 12. Follow Zuidweg in western direction until Noord Zuid N329. 13. Follow Noord Zuid N329 in southern direction until "de Maas" (river). 14. Follow "de Maas" in western direction until Veerweg. 15. Follow Veerweg in northern direction until Raadhuisdijk. 16. Follow Raadhuisdijk in western direction until Kapelstraat. 17. Follow Kapelstraat in northern direction, turning into Den Hoedweg until Dijkgraaf De Leeuweg. 18. Follow Dijkgraaf De Leeuweg in western direction until Wolderweg. 19. Follow Wolderweg in northern direction until Nieuweweg. 20. Follow Nieuweweg in eastern direction until Liesterstraat. 21. Follow Liesterstraat in eastern direction until Zijveld. 22. Follow Zijveld in northern direction until Zandstraat. 23. Follow Zandstraat in eastern direction until Dijkstraat. 24. Follow Dijkstraat in northern direction until Waalbandijk.	
1. Vanaf kruising A50 / Halve Wetering (water), Halve wetering volgen in noordoostelijke richting tot aan Geerstraat. 2. Geerstraat volgen in oostelijke richting overgaand in Geersepad overgaand in Dorpsplein tot aan Middendijk. 3. Middendijk volgen in noordelijke richting tot aan Kerkepad. 4. Kerkepad volgen in oostelijke richting tot aan Zeedijk. 5. Zeedijk volgen in zuidelijke richting tot aan Vaassenseweg (N792). 6. Vaassenseweg volgen in oostelijke richting overgaand in Dorpsstraat tot aan Twelloseweg. 7. Twelloseweg volgen in zuidelijke richting, overgaand in Terwoldseweg tot aan Rijkstraatweg. 8. Rijkstraatweg volgen in westelijke richting overgaand in Oude Rijkstraatweg tot aan Molenstraat. 9. Molenstraat volgen in zuidelijke richting overgaand in Hietweideweg tot aan Jupiter. 10. Jupiter volgen in westelijke richting overgaand in Leigraaf tot aan Zonnenbergstraat. 11. Zonnenbergstraat volgen in westelijke richting tot aan Leemsteeg. 12. Leemsteeg volgen in noordelijke richting tot aan Bottenhoekseweg. 13. Bottenhoekseweg volgen in westelijke richting overgaand in Stationsweg tot aan Rijkstraatweg (N344). 14. Rijkstraatweg (N344) / Deventerstraat volgen in westelijke richting tot aan Drostendijk. 15. Drostendijk volgen in noordelijke richting tot aan A50. 16. A50 volgen in noordelijke richting tot aan Halve Wetering (water).	4.12.2020
<i>Province: Groningen</i>	
1. Vanaf kruising N355-Kloosterweg, Kloosterweg volgen in noordelijke richting overgaand in herestraat tot aan Van Eysingaweg. 2. Van Eysingaweg volgen in noordelijke richting overgaand in Eeuwe Ennesweg tot aan Leegsterweg. 3. Leegsterweg volgen in oostelijke richting overgaand in Laauwersweg overgaand in brugstraat tot aan Schoolstraat. 4. Schoolstraat volgen in noordelijke richting overgaand in Wester-waardijk tot aan Zuiderried. 5. Zuiderried volgen oostelijke richting tot aan Kievitsweg. 6. Kievitsweg volgen in zuidelijke richting tot aan Friesestraatweg volgen oostelijke richting tot aan Bindervoetpolder (N388). 7. Bindervoetpolder (N388) volgen in zuidelijke richting tot aan Provincialeweg. 8. Provincialeweg volgen in westelijke richting tot aan Hoofdstraat. 9. Hoofdstraat volgen in westelijke richting tot aan Lutjegasterweg.	2.12.2020

10. Lutjegasterweg volgen in noordelijke richting tot aan Bombay. 11. Bombay volgen in westelijke richting tot aan Zandweg tegenover Easterweg 1. 12. Zandweg vogen in westelijke richting volgen tot aan De Lauwers. 13. De Lauwers volgen in noordelijke richting tot aan Miedweg. 14. Miedweg volgen in noordelijke richting tot aan Prinses Margriekanaal. 15. Prinses Margrietkanaal volgen in westelijke richting tot aan Stroboser Trekfeart. 16. Stroboser Trekfeart volgen in noordelijke richting tot aan Rijksweg N355. 17. Rijksweg N355 volgen in oostelijke richting tot aan Kloosterweg	
<i>Province: Friesland</i>	
1. Vanaf Kruising Waltingleane / Mulierlaan, Mulierlaan volgen in oostelijke richting tot aan Taekelaan. 2. Taekelaan volgen in oostelijke richting tot aan Witmarsumerfvaart. (water) 3. Witmarsumerfvaart volgen in noordelijke richting tot aan Harlingervaart (Water). 4. Harlingervaart volgen in oostelijke richting tot aan Westergoaweg. 5. Westergoaweg volgen in zuidelijke richting tot aan A7. 6. A7 volgen in westelijke richting tot aan Bolswarderweg. 7. Bolswarderweg volgen in westelijke richting tot aan Dorpsstraat. 8. Dorpsstraat volgen in zuidelijke richting overgaand in Bruinder tot aan Van Panhuysenkanaal. 9. Van Panhuysenkanaal volgen in westelijke richting tot aan Hemmensweg. 10. Hemmensweg volgen in westelijke richting tot aan Weersterweg. 11. Weersterweg volgen in noordelijke richting tot aan Haitmaleane. 12. Haitmaleane volgen in westelijke richting tot aan Melkvaart (water). 13. Melkvaart volgen in noordelijke richting tot aan Kornwerdervaart (water) 14. Kornwerdervaart volgen in westelijke richting tot aan Miedlaan. 15. Miedlaan volgen in noordelijke richting tot aan Hayumerlaene 16. Hayumerleane volgen in noordelijke richting tot aan Gooyumervaart (water) 17. Gooyumervaart volgen in noordelijke richting tot aan Gooyumerlaan. 18. Gooyumerlaan. Volgen in oostelijke richting tot aan Buitendijk. 19. Buitendijk volgen in noordelijke richting tot aan Stuitlaan. 20. Stuitlaan volgen in westelijke richting overgaand in Pingjumer Gulden Halsband tot aan Waltingaleane. 21. Waltingaleane volgen in oostelijke richting tot aan Mulierlaan.	13.12.2020
<i>Province: Utrecht</i>	
1. Vanaf de kruising van de N228 en de Goverwellesingel, de Goverwellesingel volgend in noordelijke richting overgaand in de Goverwelletunnel tot aan de Achterwillenseweg. 2. De Achterwillenseweg volgend in oostelijke richting tot aan de Vlietdijk. 3. De Vlietdijk volgend in noordelijke richting overgaand in de Platteweg tot aan de Korsendijk. 4. De Korssendijk volgend in noordelijke richting overgaand in de Ree in oostelijke richting tot aan de Nieuwenbroeksedijk. 5. De Nieuwenbroeksedijk volgend in oostelijke richting tot aan de Kippenkade 6. De Kippenkade volgend in noordelijke richting tot aan de Wierickepad. 7. De Wierickepad volgend in noordelijke richting overgaand in oostelijke richting overgaand in de Kerkweg overgaand in de Groendijk tot aan de Westeinde. 8. De Westeinde volgend in noordelijke richting overgaand in de Oosteinde tot aan de Tuurluur. 9. De Tuurluur volgend in zuidelijke richting overgaand in de Papekoperdijk. 10. De Papekopperdijk volgend in zuidelijke richting overgaand in de Johan J Vierbergenweg overgaand in de Zwier Regelinkstraat tot aan de N228. 11. De N228 volgend in zuidelijke richting tot aan de Damweg. 12. De Damweg volgend in zuidelijke richting tot aan de Zuidzijdseweg. 13. De Zuidzijdseweg volgend in westelijke richting overgaand in de Slangenweg tot aan de West-Vlisterdijk. 14. De West-Vlisterdijk volgend in noordelijke richting overgaand in westelijke richting overgaand in de Bredeweg volgend in noordelijke richting overgaand in Grote Haven tot aan de N228. 15. De N228 volgend in westelijke richting tot aan de Goverwellesingel.	15.12.2020

Polska

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
<i>W województwie wielkopolskim, w powiecie wolsztyńskim:</i>	
Obszary gmin Wolsztyn i Przemęt położone w promieniu 3 km wokół ogniska o współrzędnych GPS: N 52.0492 E 16.1558	23.12.2020

Szwecja

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 29 ust. 1 dyrektywy 2005/94/WE
Those parts of the municipality of Ystad (ADNS code 01200) contained within a circle of a radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N55.24.13 and E14.5.27	10.12.2020

CZĘŚĆ B

Obszar zagrożony, o którym mowa w art. 1:

Chorwacja

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
Općina Koprivnički Bregi, naselja Koprivnički Bregi i Jeduševac, općina Novigrad Podravski, naselja Plavšinc, Delovi, Vlislav i Novigrad Podravski, općina Hlebine, naselje Hlebine u Koprivničko- križevačkoj županiji koji se nalaze na području u obliku kruga radijusa tri kilometra sa središtem na GPS koordinatama N46.122115; E16.9561216666667.	Od 1.01.2021 do 10.01.2021
Općina Koprivnica naselja Bakovčica, Koprivnica, Draganovec, Herešin, Jagnjedovec, Starigrad i Staglinec, općina Hlebine, naselje Gabajeva Greda, općina Drnje, naselje Drnje, općina Molve, naselja Molve, Molve Grede, Čingi - Lingi i Repaš, općina Koprivnički Bregi, naselje Glogovac, općina Gola, naselja Ždala, Gola, Gotalovo, Novačka i Otočka, općina Virje, naselja Donje Zdelice, Miholjanec, Hampovica i Virje, općina Petrinec naselja Sigetec, Komatnica i Peteranec, općina Đurđevac, naselje Đurđevac, općina Novigrad Podravski, naselja Borovljani, Javorovac i Srdinac, općina Sokolovac, naselje Gornja Velika, općina Novo Virje, naselje Novo Virje u Koprivničko- križevačkoj županiji i općina Kapela, naselja Gornji Mosti, Donji Mosti i Srednji Mosti u Bjelovarsko-bilogorskoj županiji koji se nalaze na području u obliku kruga radijusa sedam kilometra sa središtem na GPS koordinatama N46.122115; E16.9561216666667.	10.01.2021

Dania

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
The parts of Randers municipality (ADNS code 01730) lying in Denmark, beyond the area described in the protection zone and beyond the area in the surveillance zone within the circle of radius 10 kilometres, centred on GPS coordinates N56.3980; E10.1936.	20.12.2020
The parts of Tønder municipality (ADNS code 01550), beyond the area described in the protection zone and beyond the area of the surveillance zone lying in Germany but within the circles of radius 10 kilometres, centred on GPS coordinates N 54,844346;E 8,688644, GPS coordinates N54,841968;E8,868140 and GPS coordinates N54,863731;E8,718642	24.12.2020

Francja

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
<i>Les communes suivantes dans le département de HAUTE-CORSE (2B)</i>	
All except the following: — ALTIANI — AVAPESSA — BIGORNO — BISINCHI — CAMPILE — CAMPITELLO — CANAVAGGIA — CASTELLO-DI-ROSTINO — CATERI — CROCICCHIA — ERBAJOLO — FELICETO — FOCICCHIA — LENTO — MONTEGROSSO — MURO — NESSA — ORTIPORIO — PENTA-ACQUATELLA — PIEDICORTE-DI-GAGGIO — SCOLCA — SPELONCATO — SANT'ANDREA-DI-BOZIO — SANT'ANTONINO — VALLE-DI-ROSTINO — VOLPAJOLA	19.12.2020
— ALTIANI — AVAPESSA — BIGORNO — BISINCHI — CAMPILE — CAMPITELLO — CANAVAGGIA — CASTELLO-DI-ROSTINO — CATERI — CROCICCHIA — ERBAJOLO — FELICETO — FOCICCHIA — LENTO — MONTEGROSSO — MURO — NESSA — ORTIPORIO — PENTA-ACQUATELLA — PIEDICORTE-DI-GAGGIO — SCOLCA — SPELONCATO — SANT'ANDREA-DI-BOZIO — SANT'ANTONINO — VALLE-DI-ROSTINO — VOLPAJOLA	Od 11.12.2020 do 19.12.2020
<i>Les communes suivantes dans le département de YVELINES (78)</i>	
— BAILLY — BOIS-D'ARCY	20.12.2020

— BOUGIVAL — BUC — LA CELLE-SAINT-CLOUD — CHAMBOURCY — CHATEAUFORT — CHAVENAY — LE CHESNAY — LES CLAYES-SOUS-BOIS — CROISSY-SUR-SEINE — ELANCOURT — L'ETANG-LA-VILLE — FONTENAY-LE-FLEURY — FOURQUEUX — GUYANCOURT — JOUY-EN-JOSAS — LES LOGES-EN-JOSAS — LOUVECIENNES — MAGNY-LES-HAMEAUX — MAREIL-MARLY — MARLY-LE-ROI — MAUREPAS — MONTIGNY-LE-BRETONNEUX — NOISY-LE-ROI — LE PECQ — PLAISIR — LE PORT-MARLY — RENNEMOULIN — ROCQUENCOURT — SAINT-NOM-LA-BRETECHE — TOUSSUS-LE-NOBLE — TRAPPES — VELIZY-VILLACOUBLAY — VERSAILLES — LE VESINET — VILLEPREUX — VIROFLAY — VOISINS-LE-BRETONNEUX	
— SAINT-CYR-L'ECOLE	Od 11.12.2020 do 20.12.2020
Les communes suivantes dans le département de Corse du Sud (2A)	
— ALBITRECCIA — APPIETTO — CALCATOGGIO — CANNELLE — CASAGLIONE — CAURO — COGNOCOLI-MONTICCHI — CUTTOLI-CORTICCHIATO — ECCICA-SUARELLA — OCANA — PERI — PIETROSELLA — SARI-D'\ORCINO — SANT'\ANDRÉA-D'\ORCINO — TAVACO — VALLE-DI-MEZZANA — VILLANOVA	18.12.2020
— AFA — AJACCIO — ALATA — BASTELICACCIA — GROSETTO-PRUGNA — SARROLA-CARCOPINO	Od 10.12.2020 do 18.12.2020

Niemcy

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
SCHLESWIG-HOLSTEIN	
Landkreis Nordfriesland — Gemeinde Galmsbüll — Gemeinde Dagebüll — Gemeinde Ockholm — Hallig Gröde — Hallig Langeneß — Gemeinde Wyk auf Föhr — Gemeinde Wrixum — Gemeinde Oevernum	10.12.2020
Landkreis Nordfriesland — Hallig Oland	Od 2.12.2020 do 10.12.2020
Landkreis Segeberg — Gemeinde Daldorf - südlich des Hohenberger Wegs und der Ricklinger Str. sowie westlich der BAB 21 — Gemeinde Rickling - exklusive des Gebiets in Part A — Gemeinde Boostedt - exklusive des Gebiets in Part A — Gemeinde Groß Kummerfeld — Gemeinde Negernbötel – Gebiet westlich der BAB 21 — Stadt Wahlstedt — Gemeinde Wittenborn - Gebiet westlich der Kieler Str. und nördlich der B 206 — Gemeinde Bark — Gemeinde Todesfelde - Gebiet westlich der Verlängerung der Straße Hörn und nördlich des Bogens Poggenstaal sowie nördlich der Todesfelder Straße (L 187) — Gemeinde Hartenholm — Gemeinde Hasenmoor — Gemeinde Bimöhlen — Gemeinde Großenaspe - exklusive des Gebiets in Part A — Gemeinde Wiemersdorf - Gebiet östlich der Bahnstrecke Bad Bramstedt-Neumünster bis zur Bahnhofstraße sowie östlich der Straße Am Teich, des Verbindungsfeldweges zwischen Am Teich und Ziegeleiweg, östlich des Ziegeleiwegs bis zur Wiemersdorfer Au, nördlich der Wiemersdorfer Au und östlich der Straße Harzhorn — Gemeinde Gönnebek	14.12.2020
Landkreis Segeberg — Gemeinde Latendorf — Gemeinde Heidmühlen - exklusive des Bereiches zwischen Stellbrooker Weg und Osterau nördlich des Stellbrooker Moors — Gemeinde Boostedt - Gebiet südlich der Ortschaft Boostedt (entlang Waldweg, Heidenbarg, Münsterberg, Heisterbarg, Zum Quellental, Tegelbar, Mühlenweg, Latendorfer Str.) sowie östlich und südlich des Bundeswehrgeländes — Gemeinde Rickling - Gebiet südlich der Rothenmühlenau und westlich der Straßen Alter Schönmoorer Weg und Kirschenweg bis zur Einmündung in die Schönmoorer Str., weiter südlich der Schönmoorer Str. bis zum Glinngraben und westlich des Glinngrabens — Gemeinde Großenaspe - Gebiet westlich der Straßen Halloh und Eekholt sowie östlich des Wildparks Eekholt — Forstgutsbezirk Buchholz	Od 6.12.2020 do 14.12.2020
Kreisfreie Stadt Neumünster — von der Kreisgrenze zum Kreis Segeberg stadteinwärts auf der Altonaer Straße bis zum Holsatenring, ostwärts entlang Holsatenring und Sachsenring bis zur Kreuzung Haart, an der Kreuzung Haart / Sachsenring südostwärts Richtung Segeberg bis zur Straße „Am Geilenbek“, von dort die Straße „Am Geilenbek“ entlang bis zur Kreisgrenze des Kreises Plön, dann entlang der Stadtgrenze bis zur Kreisgrenze des Kreises Segeberg Höhe Kummerfelder Straße	14.12.2020

Landkreis Plön — Gemeinde Bönebüttel - von der Stadtgrenze Neumünster südlich der Bundesstraße B430 bis zur Straße Sickfurt, dann südlich der Straße Börringbaumer Weg bis zum Wiesenweg — Gemeinde Rendswühren - südlich der Straße Wiesenweg und Neuenrader Weg bis zur B430, dann südlich der B430 bis zur Straße Gönnebeker Weg, dann südwestlich der Straße Gönnebeker Weg und der Straße Böhren bis zur Kreisgrenze des Kreises Segeberg	14.12.2020
Landkreis Nordfriesland — Gemeinde Friedrich-Wilhelm-Lübke-Koog — Gemeinde Aventoft — Gemeinde Ellhöft — Gemeinde Süderlügum — Gemeinde Westre — Gemeinde Ladelund — Gemeinde Achtrup — Gemeinde Karlum — Gemeinde Lexgaard — Gemeinde Galmsbüll — Gemeinde Leck — Gemeinde Sprakebüll — Gemeinde Stadum — Gemeinde Enge-Sande — Gemeinde Bargum — Gemeinde Stedesand — Gemeinde Langenhorn — Gemeinde Dagebüll	24.12.2020
Landkreis Nordfriesland — Gemeinde Rodenäs — Gemeinde Neukirchen — Gemeinde Klanxbüll — Gemeinde Humptrup — Gemeinde Braderup — Gemeinde Tinningstedt — Gemeinde Klixbüll — Gemeinde Risum-Lindholm — Gemeinde Niebüll — Gemeinde Bosbüll — Gemeinde Uphusum — Gemeinde Klanxbüll — Gemeinde Emmelsbüll-Horsbüll — Gemeinde Holm	Od 16.12.2020 do 24.12.2020
Landkreis Nordfriesland — Hallig Hooge — Hallig Süderoog — Hallig Südfall	19.12.2020
Landkreis Nordfriesland — Gemeinde Pellworm	Od 11.12.2020 do 19.12.2020
MECKLENBURG-VORPOMMERN	
Landkreis Vorpommern-Rügen — Gemeinde Ostseebad Prerow — Gemeinde Wieck a. Darß — Gemeinde Pruchten — Stadt Barth einschließlich der Ortsteile Tannenheim, Planitz, Glöwitz, Fahrenkamp — Gemeinde Fuhlendorf - Ortsteile Bodstedt, Fuhlendorf — Gemeinde Kenz-Küstrow, Ortsteile: Dabitz und Küstrow	18.12.2020
Landkreis Vorpommern-Rügen — Ostseeheilbad Zingst	Od 10.12.2020 do 18.12.2020

Landkreis Vorpommern-Rügen — Gemeinde Dreschvitz — Gemeinde Ummanz - Ortsteile Lüßvitz, Moordorf, Unrow, Lieschow, Groß Kubitz, Dubkevitz — Gemeinde Sehlen - Ortsteile Sehlen, Groß Kubbelkow, Teschenhagen — Gemeinde Garz - Ortsteile Buhse, Bietegast, Garz, Dumseviz, Gützlaßshagen, Heidenfelde, Karnitz, Klein Stubben, Kniepow, Koldevitz, Kowall, Poltenbusch, Rosengarten, Tangnitz, Swine, Wendorf — Gemeinde Poseritz - Ortsteile Poseritz, Glutzow-Siedlung, Glutzow-Hof, Groß Stubben, Klein Grabow, Luppah, Mellnitz, Mellnitz Hof, Mellnitz Siedlung, Neparmitz, Neparmitz Ausbau, Puddemin, Renz, Swantow, Üselitz, Venzvitz, Wulfsberg, Zeiten — Gemeinde Gustow - Ortsteile Benz, Gustow, Drigge, Nesebanz, Prosnitz, Sissow — Gemeinde Altfähr - Ortsteile Altfähr, Barnkevitz, Grahlhof, Jarkvitz, Klein Bandelvitz, Scharpitz, Poppelvitz, Groß Bandelvitz, Papenhagen — Gemeinde Ramin - Ortsteile Bessin, Breesen, Grabitz, Kasselvitz-Ausbau, Gurvitz, Neuendorfer Katen — Gemeinde Samtens - Ortsteile Berglase, Dumrade, Tolkmitz, Stönkvitz, Zirkow-Hof, Negast, Sehrow — Gemeinde Putbus - Ortsteile Dumgenevitz, Krimvitz, Strachtitz — Gemeinde Gingst - Ortsteile Haidhof, Steinsdorf, Klucksevitz — Gemeinde Parchtitz - Ortsteile Neuendorf, Volkshagen, Platvitz — Hansestadt Stralsund — Gemeinde Sundhagen - Ortsteile Niederhof, Neuhof	18.12.2020
Landkreis Vorpommern-Rügen — Gemeinde Ramin - Ortsteile Drammendorf, Götemitz, Kasselvitz, Kasselvitzer Katen, Rothenkirchen, Sellentin, Ramin, Giesendorf — Gemeinde Samtens - Ortsteile Frankenthal, Muhlit, Luttow, Natzevitz, Samtens — Gemeinde Gustow - Ortsteile Saalkow, Warksow — Gemeinde Poseritz - Ortsteile Datzow, Poseritz-Ausbau — Gemeinde Altfähr - Ortsteil Kransdorf	Od 10.12.2020 do 18.12.2020
Landkreis Vorpommern-Rügen — Gemeinde Lindholz - Ortsteile Breesen, Tangrim, Carlsthal — Gemeinde Deyelsdorf - Ortsteile Deyelsdorf, Stubbendorf, Fäsekow, Bassendorf — Gemeinde Grammdorf - Ortsteile Keffenbrink, Dorow, Nehringen, Rodde, Camper	23.12.2020
Landkreis Rostock — Gemeinde Neubukow Stadt - Ortsteil Panzow — Gemeinde Biendorf - Ortsteile Biendorf, Büttelkow, Gersdorf, Körchow, Parchow, Sandhagen, Uhlenbrook, Westenbrügge, Wischuer — Gemeinde Rerik Stadt - Ortsteile Blengow, Gaarzer Hof, Garvsmühlen, Meschendorf, Rerik, Roggow — Gemeinde Alt Bukow - Ortsteile Alt Bukow, Questin, Teschow, Bantow — Gemeinde Am Salzhaff - Ortsteile Klein Strömkendorf, Pepelow, Rakow, Teßmannsdorf — Gemeinde Bastorf - Ortsteile Bastorf, Hohen Niendorf, Mechelsdorf, Wendelstorf, Westhof, Zweedorf — Gemeinde Carinerland - Ortsteile Alt Karin, Bolland, Clausdorf, Danneborth, Garvensdorf, Kamin, Karin, Kirch Mulsow, Klein Mulsow, Krempin, Moitin, Neu Karin, Ravensberg, Zarfzow — Kröpelin Stadt - Ortsteile Altenhagen, Boldenshagen, Brusow, Detershagen, Diedrichshagen, Hanshagen, Horst, Hundehagen, Jennewitz, Klein Nienhagen, Kröpelin, Parchow Ausbau, Schmadebeck, Wichmannsdorf	17.12.2020
Landkreis Rostock — Gemeinde Neubukow Stadt - Ortsteile Buschmühlen, Malpendorf, Neubukow, Spriehusen, Steinbrink — Gemeinde Biendorf - Ortsteile Jörnstorff Dorf, Jörnstorff Hof, Lehnenhof — Gemeinde Rerik Stadt - Ortsteile Russow, Russow Ausbau	Od 9.12.2020 do 17.12.2020
Landkreis Rostock — Stadt Gnoien - Ortsteile Dölitz, Kranichshof sowie die Stadt Gnoien nordwestlich der Teterower Straße und nordwestlich der Straße „Bleiche“ — Gemeinde Behren-Lübchin - Ortsteile Alt Quitzenow, Bäbelitz, Behren-Lübchin, Friedrichshof, Groß Nieköhr, Klein Nieköhr, Neu Nieköhr, Neu Quitzenow, Samow, Viecheln und Wasdow	23.12.2020

— Gemeinde Finkenthal - Ortsteile Finkenthal und Fürstenhof — Gemeinde Walkendorf - Ortsteile Boddin, Gottesgabe, Groß Lunow, Klein Lunow, Neu Boddin — Gemeinde Altkalen - Ortsteile Altkalen, Alt Pannekow, Damm, Granzow, Granzow Ausbau, Kämmerich, Kleverhof, Lüchow und Neu Pannekow — Gemeinde Schwasdorf - Ortsteile Neu Remlin und Remlin	
Landkreis Rostock — Stadt Gnoien - Ortsteile Eschenhörn, Warbelow sowie die Stadt Gnoien südöstlich der Teterower Straße und südöstlich der Straße „Bleiche“ — Gemeinde Behren-Lübchin - Ortsteile Bobbin, Neu Wasdow — Gemeinde Finkenthal - Ortsteil Schlutow	Od 15.12.2020 do 23.12.2020
Landkreis Nordwestmecklenburg — Gemeinde Boiensdorf — Gemeinde Neuburg- die Ortsteile Lischow, Vogelsang, Nantrow, Neu Nantrow, Ilow, Madsow — Gemeinde Pässe- die Ortsteile Neu Poorstorf, Höltingsdorf	17.12.2020
Landkreis Mecklenburgische Seenplatte — Gemeinde Dargun - Ortschaften Altbauhof, Barlin, Brudersdorf, Darbein, Neu Darbein, Dargun, Dörgelin, Glasow, Groß Methling, Klein Methling (in Teilen), Lehnenhof, Neubauhof, Stubbendorf (in Teilen) — Gemeinde Nossendorf - Ortschaft Nossendorf	23.12.2020

Niderlandy

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
<i>Province: Gelderland</i>	
1. From the corssing Beldertseweg with Amsterdam-Rijnkanaal, follow Beldertseweg (N835) in eastern direction until Ommerenwal. 2. Follow Ommerenwal in eastern direction turing into Voorburgtseweg turning into Ooievaar turning into Dokter Guepinlaan turning into Voorstraat turning into Dokter van Noorstraat until Oudsmidsestraat. 3. Follow Oudsmidsestraat in eastern direction until Dorpstraat. 4. Follow Dorpstraat in northern direction until Papestraat. 5. Follow Papestraat in eastern direction turning into Remstraat turning into Hogeweg until Cuneraweg. 6. Follow Cuneraweg in northern direction until Nederrijn (river). 7. Follow Nederrijn in south-eastern direction until Veerweg. 8. Follow Veerweg in southern direction until aan Rijnbandijk. 9. Follow Rijnbandijk in eastern direction until Dorpsstraat. 10. Follow Dorpsstraat in southern direction until Burg Lodderstaat. 11. Follow Burg Lodderstraat in eastern direction until Dalwagenseweg. 12. Follow Dalwagenseweg in southern direction turning into Dodewaardsestraat until Matensestraat. 13. Follow Matensestraat in eastern direction until Dalwagen. 14. Follow Dalwagen in southern direction until Pluimenburgsestraat. 15. Follow Pluimenburgsestraat in eastern direction, turning into Waalbandijk, crossing river "de Waal" until Waalbandijk. 16. Follow Waalbandijk in eastern direction allong "pad langs ganzenkuil" until Deest. 17. Follow Deest in southern direction until Heemstraweg. 18. Follow Van Heemstraweg in eastern direction until Geerstraat. 19. Follow Geerstraat in southern direction until Koningstraat. 20. Follow Koningstraat in eastern direction until Betenlaan. 21. Follow Betenlaan in southern direction until Broeksche Leigraaf Winsen (water) 22. Follow Broeksche Leigraaf Winsen in eastern direction until A50.	29.11.2020

23. Follow A50 in southern direction until Graafsebaan.
24. Follow Graafsebaan in Northern direction until Julianasingel.
25. Follow Julianasingel in western direction until Dr Saal v. Zwanenbergsingel.
26. Follow Dr Saal v. Zwanenbergsingel in northern direction until railway-track Nijmegen-'s_Hertogenbosch.
27. Follow railway-track Nijmegen-'s_Hertogenbosch in western direction until Klompstraat.
28. Follow Klompstraat in northern direction turning into Kepkensdonk turning into Weissestraat until Gewandeweg.
29. Follow Gewandeweg in western direction until Kesselsegraaf
30. Follow Kesselsegraaf in northern direction until De Lithse Ham.
31. From Lithse Ham crossing the rivers "Maas" and "Waal" at Heerewaarden until Waalbandijk.
32. Follow Waalbandijk in northern direction turning into Molenstraat until Dreef.
33. Follow Dreef volgen in northern direction until Pippertsestraat.
34. Follow Pippertsestraat in northern direction turning into Zijvelingsestraat until Vuadapad.
35. Follow Vuadapad in eastern direction until Groenestraat.
36. Follow Groenestraat in northern direction until "de Linge" (river)
37. Follow Linge in north-eastern direction until Beldertseweg (N835)..
38. Follow Beldertseweg in northern direction until crossing with the "Amsterdam-Rijnkanaal".

1. From the crossing with N322 and Zandstraat, follow Zandstraat in eastern direction until tram line.
2. Follow tramline in south-eastern direction until Molenstraat.
3. Follow Molenstraat in north-eastern direction until Meidoornstraat.
4. Follow Meidoornstraat in eastern direction until Korenbloemstraat.
5. Follow Korenbloemstraat in eastern direction until Florastraat
6. Follow Florastraat in southern direction until Vogelzang.
7. Follow Vogelzang in eastern direction until Kamstraat.
8. Follow Kamstraat in southern direction until Van Heemstraweg.
9. Follow van Heemstraweg in north-eastern direction until North-South (N329)
10. Follow North-South (N329) in southern direction until Neersteindsestraat.
11. Follow Neersteindsestraat in south-eastern direction until Altforstestraat.
12. Follow Altforstestraat in south-west direction until Middenweg.
13. Follow Middenweg in south-eastern direction until Mekkersteeg.
14. Follow Mekkersteeg in southern direction until Zuidweg.
15. Follow Zuidweg in western direction until Veerweg.
16. Follow Veerweg in northern direction until Raadhuisdijk.
17. Follow Raadhuisdijk in western direction until Veerweg.
18. Follow Veerweg in northern direction until Raadhuisdijk.
19. Follow Raadhuisdijk in western direction turning into Berghuizen until Nieuweweg.
20. Follow Nieuweweg in western direction until Wamelseweg.
21. Follow Wamelseweg in northern direction turning into Zijvond until Liesbroekstraat.
22. Follow Liesbroekstraat in eastern direction until Nieuweweg.
23. Follow Nieuweweg in northern direction until Liesterstraat.
24. Follow Liesterstraat in eastern direction until Maas en Waalweg (N322).
25. Follow Maas en Waalweg in northern direction until crossing with Zandstraat.

Od 21.11.2020 do
29.11.2020

1. From Marsdijk at the Bicycle ferry cross the "Nederrijn" towards Veerweg.
2. Follow Veerweg in northern direction until Herenstraat.
3. Follow Herenstraat in eastern direction turning into Grebbeweg until Grebbedijk.
4. Follow Grebbedijk in eastern direction turning into "Nederrijn" until Wolfswaard.
5. Follow Wolfswaard in southern direction until Randwijkse Rijndijk
6. Follow Randwijkse Rijndijk in eastern direction until Lakemondsestraat.
7. Follow Lakemondsestraat in southern direction until De Hel.
8. Follow De Hel in southern direction turning into Tolsestraat until zandweg at nr 6
9. Follow Zandweg in southern direction until Gesperdensestraat.
10. Follow Gesperdensestraat in eastern direction until Wuustweg.
11. Follow Wuustweg in southern direction until Boelenhamsestraat.
12. Follow Boelenhamsestraat in western direction until railway track.

7.12.2020

13. Follow the railway track in eastern direction until Leigraafseweg. 14. Follow Leigraafseweg in southern direction until A15. 15. Follow A15 in eastern direction until Andeltsche Leigraaf. 16. Follow Andeltsche Leigraaf in southern direction until Engelandstraat. 17. Follow Engelandstraat in western direction until De Steeg. 18. Follow De Steeg in southern direction turning into Molenhofstaat until Groenestraat. 19. Follow Groenestraat in eastern direction until Horstweg. 20. Follow Horstweg in southern direction until Waalbandijk. 21. Follow Waalbandijk in eastern direction, crossing "de Waal" until Uiterwaard 22. Cross Uiterwaard until Dijk. 23. Follow Dijk in southern direction until Molenstraat. 24. Follow Molenstraat in western direction until Leegstraat. 25. Follow Leegstraat in southern direction until Van Heemstraweg. 26. Follow Van Heemstraweg in eastern direction until Plakstraat. 27. Follow Plakstraat in southern direction until Koningstraat. 28. Follow Koningstraat in eastern direction until A50 29. Follow A50 in southern direction until Ficarystraat. 30. Follow Ficarystraat in eastern direction until Wezelsedijk. 31. Follow Wezelsedijk in southern direction until Hoogvonderweg. 32. Follow Hoogvonderweg in western direction, tuning into Wezelseveldweg until Broekstraat. 33. Follow Broekstraat in eastern direction until Puitsestraat. 34. Follow Puitsestraat in southern direction, turning into Van Balverenlaan. 35. Follow Van Balverenlaan in southern direction turning into Ruffelsdijk until N845. 36. Follow N845 in southern direction until A326 37. Follow A326 in western direction until A50. 38. Follow A50 in southern direction until Berghemseweg. 39. Follow Berghemseweg in western direction until railway track. 40. Follow the railway track in western direction until Hertog Johannasingel. 41. Follow Hertog Johannasingel in northern direction until Gewandeweg. 42. Follow Gewandeweg in western direction until Huizenbeemdweg. 43. Follow Huizenbeemdweg in northern direction until Lutterstraat. 44. Follow Lutterstraat in northern direction until Tiendweg. 45. Follow Tiendweg in western direction until Weisestraat. 46. Follow Weisestraat in northern direction until Valkseweg. 47. Follow Valkseweg in western direction until Lithseweg. 48. Follow Lithseweg crossing "de Maas" until Maasdijk. 49. Follow Maasdijk in northern direction crossing "de Waal" until Waalbandijk. 50. Follow Waalbandijk in northern direction until Jonkheer P.A. Reuchlinlaan. 51. Follow Jonkheer P.A. Reuchlinlaan in northern direction until Provincialeweg. 52. Follow Provincialeweg in northern direction until Rivierenlandlaan. 53. Follow Rivierenlandlaan in northern direction until Industrieweg. 54. Follow Industrieweg in northern direction, turning into Beldertseweg until Ommerenweg. 55. Follow Ommerenweg in eastern direction until Voorburgseweg. 56. Follow Voorburgseweg in eastern direction, turning into Dokter Guepinlaan until Kerststraat. 57. Follow Kerststraat in northern direction until Groenestraat. 58. Follow Groenestraat in eastern direction until Hogebrinksestraat. 59. Follow Hogebrinksestraat in southern direction until Beemsestraat. 60. Follow Beemsestraat in northern direction, turning into Rijndijk until Waaijweg. 61. Follow Waaijweg in eastern direction until Drosseweg. 62. Follow Drosseweg in northern direction until Marsdijk. 63. Follow Marsdijk in eastern direction until the Bicycle ferry.	
1. From Waalbandijk follow "de Waal" in eastern direction until Waalbandijk at nr 155. 2. Follow Waalbandijk at nr 155 in southern direction, turning into Heersweg until Kerkstraat. 3. Follow Kerkstraat in southern direction until Van Heemstraweg. 4. Follow Van Heemstraweg in eastern direction until Scharenburg. 5. Follow Scharenburg in southern direction until Molenweg. 6. Follow Molenweg in southern direction until Broerstraat. 7. Follow Broerstraat in western direction until Neersteindsestraat.	<p style="text-align: right;">Od 29.11.2020 do
7.12.2020</p>

8. Follow Neersteindsestraat in eastern direction, turning into Bikkeldam until Singel.
9. Follow Singel in southern direction until Middenweg.
10. Follow Middenweg in eastern direction until Mekkersteeg.
11. Follow Mekkersteeg in southern direction until Zuidweg.
12. Follow Zuidweg in western direction until Noord Zuid N329.
13. Follow Noord Zuid N329 in southern direction until "de Maas" (river).
14. Follow "de Maas" in western direction until Veerweg.
15. Follow Veerweg in northern direction until Raadhuisdijk.
16. Follow Raadhuisdijk in western direction until Kapelstraat.
17. Follow Kapelstraat in northern direction, turning into Den Hoedweg until Dijkgraaf De Leeuweg.
18. Follow Dijkgraaf De Leeuweg in western direction until Wolderweg.
19. Follow Wolderweg in northern direction until Nieuweweg.
20. Follow Nieuweweg in eastern direction until Liesterstraat.
21. Follow Liesterstraat in eastern direction until Zijveld.
22. Follow Zijveld in northern direction until Zandstraat.
23. Follow Zandstraat in eastern direction until Dijkstraat.
24. Follow Dijkstraat in northern direction until Waalbandijk.

1. Vanaf Krusing Zuukerenweg / De Meent. De Meent volgen in noordelijke richting tot aan Oenerweg.
2. Oenerweg volgen in oostelijke richting overgaand in Eperweg tot aan Ooster Oenerweg.
3. Ooster Oenerweg volgen in noordelijke richting tot aan Molenstraat.
4. Molenstraat volgen in oostelijke richting tot aan Houtweg.
5. Houtweg volgen in oostelijke richting tot aan IJsseldijk.
6. IJsseldijk volgen in zuidelijke richting tot aan IJsseldijk 10.
7. Bij IJsseldijk 10 de IJssel overstekend tot aan Rijksstraatweg (N337).
8. Rijksstraatweg (N337) volgen in zuidelijke richting tot aan Beltenweg.
9. Beltenweg volgen in oostelijke richting tot aan Holstweg.
10. Holstweg volgen in zuidoostelijke richting tot aan Zandwetering (water)
11. Zandwetering volgen in zuidelijke richting tot aan Kleistraat.
12. Kleistraat volgen in oostelijke richting tot aan Dingshofweg.
13. Dingshofweg volgen in oostelijke richting tot aan Soestwetering (water).
14. Soestwetering volgen in zuidelijke richting tot aan Raalterweg (N348).
15. Raalterweg (N348) volgen in zuidelijke richting tot aan Lindemanweg.
16. Lindemanweg volgen in zuidelijke richting tot aan Nering Bögelweg.
17. Nering Bögelweg volgen in westelijke richting tot aan haakse bocht, overstekend in Dotherweg.
18. Dotherweg volgen in zuidelijke richting tot aan Olthoflaan.
19. Olthoflaan volgen in zuidelijke richting tot aan Hassinklaan.
20. Hassinklaan volgen in zuidelijke richting tot aan Deventerweg (N348).
21. Deventerweg (N348) volgen in zuidelijke richting tot aan Ravensweerdsweg.
22. Ravensweerdsweg volgen in westelijke richting tot aan IJssel (water)
23. IJssel overstekend tot aan Rammelwaardsdijk.
24. Rammelwaardsdijk volgen in westelijke richting tot aan Voorsterbeek (water).
25. Voorsterbeek (water) volgen in westelijke richting tot aan Lange Klarenbeekseweg.
26. Lange Klarenbeekseweg volgen in noordelijke richting tot aan Oudhuizerstraat.
27. Oudhuizerstraat volgen in westelijke richting tot aan Polveensweg.
28. Polveensweg volgen in westelijke richting overgaand in Hessenallee tot aan Klarenbeekseweg.
29. Klarenbeekseweg volgen in westelijke richting tot aan Woudweg.
30. Woudweg volgen in westelijke richting tot aan Apeldoornsch kanaal (water).
31. Apeldoornsch kanaal volgen in noordelijke richting tot aan Wolfskuilen.
32. Wolfskuilen volgen in westelijke richting tot aan A1
33. A1 volgen in westelijke richting tot aan Arnhemseweg.
34. Arnhemseweg volgen in noordelijke richting tot aan Laan van Westenenk (Ring).
35. Laan van Westenenk (Ring) in westelijke richting, overgaand in Laan van Spitsbergen tot aan J.C. Wilsaan.
36. J.C.Wilsaan volgen in noordelijke richting tot aan Amersfoortseweg (N344).
37. Amersfoortseweg (N344) volgen in westelijke richting tot aan Elspetergrindweg.
38. Elspetergrindweg volgen in noordelijke richting tot aan Elspeterweg.

13.12.2020

39. Elspeterweg volgen in oostelijke richting tot aan Enkhoutweg. 40. Enkhoutweg volgen in noordelijke richting tot aan Elburgerweg. 41. Elburgerweg volgen in noordelijke richting tot aan Oranjeweg. 42. Oranjeweg volgen in noordoostelijke richting tot aan Woesterweg. 43. Woesterweg volgen in noordelijke richting tot aan Langeweg. 44. Langeweg volgen in oostelijke richting tot aan Hoofdstraat. 45. Hoofdstraat volgen in noordelijke richting tot aan VegtelLarijweg 46. VegtelLarijweg volgen in oostelijke richting tot aan Willem Dreeslaan. 47. Willem Dreeslaan volgen in oostelijke richting tot aan Europalaan. 48. Europalaan volgen in noordelijke richting tot aan Zuukerenweg. 49. Zuukerenweg volgen in oostelijke richting tot aan De Meent.	
1. Vanaf kruising A50/Halve Wetering (water), Halve wetering volgen in noodoostelijke richting tot aan Geerstraat. 2. Geerstraat volgen in oostelijke richting overgaand in Geersepad overgaand in Dorpsplein tot aan Middendijk. 3. Middendijk volgen in noordelijke richting tot aan Kerkepad. 4. Kerkepad volgen in oostelijke richting tot aan Zeedijk. 5. Zeedijk volgen in zuidelijke richting tot aan Vaassenseweg (N792). 6. Vaassenseweg volgen in oostelijke richting overgaand in Dorpsstraat tot aan Twelloseweg. 7. Twelloseweg volgen in zuidelijke richting, overgaand in Terwoldseweg tot aan Rijksstraatweg. 8. Rijksstraatweg volgen in westelijke richting overgaand in Oude Rijksstraatweg tot aan Molenstraat. 9. Molenstraat volgen in zuidelijke richting overgaand in Hietweideweg tot aan Jupiter. 10. Jupiter volgen in westelijke richting overgaand in Leigraaf tot aan Zonnenbergstraat. 11. Zonnenbergstraat volgen in westelijke richting tot aan Leemsteeg. 12. Leemsteeg volgen in noordelijke richting tot aan Bottenhoekseweg. 13. Bottenhoekseweg volgen in westelijke richting overgaand in Stationsweg tot aan Rijksstraatweg (N344). 14. Rijksstraatweg (N344) / Deventerstraat volgen in westelijke richting tot aan Drostendijk. 15. Drostendijk volgen in noordelijke richting tot aan A50. 16. A50 volgen in noordelijke richting tot aan Halve Wetering (water).	Od 5.12. 2020 do 13.12.2020
<i>Province: Groningen</i>	
1. Vanaf Brug Sylsterwei Dokkumer Djip, Dokkumer Djip volgen in oostelijke richting tot aan Lauwersmeer. 2. Lauwersmeer volgen in oostelijke richting tot aan Zoutkamperril. 3. Zoutkamperril volgen in oostelijke richting tot aan Hunsingokanaal. 4. Hunsingokanaal volgen in oostelijke richting tot aan Hunsingoweg (N388). 5. Hunsingoweg volgen in zuidelijke richting tot aan S.H.Woldringhstraat. 6. S.H.Woldringhstraat, overgaand in Julianastraat volgen in oostelijke richting tot aan Chrchillweg. 7. Churchillweg volgen in oostelijke richting overgaand in Zoutkamperweg, overgaand in Hoofdstraat overgaand in Ewer, overgaand in Hoofdweg, volgend in zuidelijke richting tot aan Reitdiep 8. Reitdiep volgen in oostelijke richting tot aan Boerderij Nwe Kampen. 9. Vanaf De Nwe Kampen, De Kampen volgen in zuidelijke richting, overgaand in Englumweg tot aan Englumstraat 10. Englumstraat volgen in oostelijke richting overgaand in Boventilsterweg (N982) tot aan Barnwerderweg (N983). 11. Barnwerderweg volgen in zuidelijke richting tot aan Oude Dijk.. 12. Oude Dijk, overgaand in, Jensemaweg volgen in zuidelijke richting tot aan Spanjaardsdijk Noord. 13. Spanjaardsdijk Noord volgen in zuidelijke richting tot aan Van Starkenborghkanaal Noordzijde. 14. Van Starkenborghkanaal Noordzijde volgen in westelijke richting tot aan Rijksstraatweg (N355) volgen in zuidelijke richting totaan rotonde met Fanerweg (N980), de Fanerweg volgend tot aan Spoorlijn Groningen-Leeuwarden. 15. Spoorlijn Groningen-Leeuwarden volgen in zuidelijke richting tot aan Hoge weg. 16. Hoge Weg volgen in zuidelijke richting tot aan Dorpsstraat..	11.12.2020

17. Dorpsstraat overgaand in Westerdijk volgen in westelijke richting tot aan Lettelberterdiep. 18. Lettelberterdiep volgen in zuidelijke richting tot aan A7. 19. A7 volgen westelijke richting tot aan Zethuisterweg. 20. Zethuisterweg volgen in noordelijke richting tot aan Kolonieweg. 21. Kolonieweg volgen in westelijke richting tot aan Julianabuurt. 22. Julianabuurt volgen in noordelijke richting tot aan Drachsterweg. 23. Drachsterweg volgen in noordelijke richting tot aan Poelbuurt. 24. Poelbuurt volgen in westelijke richting to aan Scheiding. 25. Scheiding volgen in zuidelijke richting tot aan Heidelaan. 26. Heidelaan volgen in westelijke richting tot aan Warreboslaan. 27. Warreboslaan volgen in noordelijke richting tot aan Burmaniastraat. 28. Burmaniastraat volgen in westelijke richting overgaand in Badlaan tot aan Gedemptevaart. 29. Gedemptevaart volgen in noordelijke richting tot aan Vierhuisterweg. 30. Vierhuisterweg volgen in noordelijke richting overgaand in Turfloane tot aan Warmotsstrjitte. 31. Warmoltsstjitte volgen in westelijke richting tot Pauloane. 32. Pauloane volgen in noordelijke richting tot aan Wopkeloane. 33. Wopkeloane volgen in noordelijke / westelijke richting overgaand in De Singel. 34. De Singel volgen in noordelijke richting tot aan Krúswei. 35. Krúswei volgen in westelijke richting tot aan It Kleasterbreed. 36. It Kleasterbreed volgen in noordelijke richting tot aan De Sânnen. 37. De Sânnen volgen in westelijke richting overgaand in De Buorren overgaand in Tillewei tot aan Prinses Margrietkanaal. 38. Prinses Margrietkanaal volgen in noordelijke richting tot aan Twizelerfeart. 39. Twizelerfeart volgen in westelijke richting tot aan N355. 40. N355 volgen in noordelijke richting tot aan De Wedze. 41. De Wedze volgen in noordelijke richting overgaand in Ganzewei tot aan Sparrewei. 42. Sparrewei volgen in oostelijke richting overgaand in Hanenburgch overgaand in Ceciliaoane tot aan Nonnewei. 43. Nonnewei volgen in noordelijke richting tot aan Müntsewei. 44. Müntsewei volgen in noordelijke richting overgaand in Hústernoard tot aan Foarwei. 45. Foarwei volgen in oostelijke richting tot aan Jan Binneswei. 46. Jan Binneswei volgen in noordelijke richting overgaand in De Wygeast tot aan Allemawei. 47. Allemawei volgen in oostelijke richting tot aan Lauwersmeerweg (N358). 48. Lauwersmeerweg volgen in noordelijke richting tot aan Alddjip. 49. Alddjip volgen in oostelijke richting tot aan Butendykswei. 50. Butendykswei volgen in noordelijke richting tot aan Streamkanaal Willem Loreslús. Streamkanaal Willem Loreslús volgen in oostelijke richting tot aan Brug Sylsterwei Dokkumer Djip.	
1. Vanaf kruising N355-Kloosterweg, Kloosterweg volgen in noordelijke richting overgaand in herestraat tot aan Van Eysingaweg. 2. Van Eysingaweg volgen in noordelijke richting overgaand in Eeuwe Ennesweg tot aan Leegsterweg. 3. Leegsterweg volgen in oostelijke richting overgaand in Laauwersweg overgaand in brugstraat tot aan Schoolstraat. 4. Schoolstraat volgen in noordelijke richting overgaand in Wester-waardijk tot aan Zuiderried. 5. Zuiderried volgen oostelijke richting tot aan Kievitsweg. 6. Kievitsweg volgen in zuidelijke richting tot aan Friesestraatweg volgen oostelijke richting tot aan Bindervoetpolder (N388). 7. Bindervoetpolder (N388) volgen in zuidelijke richting tot aan Provincialeweg. 8. Provincialeweg volgen in westelijke richting tot aan Hoofdstraat. 9. Hoofdstraat volgen in westelijke richting tot aan Lutjegasterweg. 10. Lutjegasterweg volgen in noordelijke richting tot aan Bombay. 11. Bombay volgen in westelijke richting tot aan Zandweg tegenover Easterweg 1. 12. Zandweg vogen in westelijke richting volgen tot aan De Lauwers. 13. De Lauwers volgen in noordelijke richting tot aan Miedweg. 14. Miedweg volgen in noordelijke richting tot aan Prinses Margriekanaal. 15. Prinses Margrietkanaal volgen in westelijke richting tot aan Stroboser Trekfeart. 16. Stroboser Trekfeart volgen in noordelijke richting tot aan Rijksweg N355. Rijksweg N355 volgen in oostelijke richting tot aan Kloosterweg	<p style="text-align: right;">Od 3.12. 2020 do
11.12.2020</p>

Province: Friesland

1. Vanaf Tjerk Hiddessluizen van Harinxmakanaal volgen in oostelijke richting tot aan Waadseewei.
2. Waadseewei volgen in noordelijke richting tot aan Rijksweg.
3. Rijksweg volgen in oostelijke richting tot aan Kiesterzijl.
4. Kiesterzijl volgen in zuidelijke richting tot aan Van Harinxmakanaal.
5. Van Harinxmakanaal volgen in oostelijke richting tot aan Burgermeester J.Dijkstraweg.
6. Burgermeester J.Dijkstraweg volgen in zuidelijke richting tot aan Tsjommer Faert (water).
7. Tsjommer Faert volgen in zuidelijke richting tot aan Witzumerweg.
8. Witzumerweg volgen in zuidelijke richting tot aan Lollumerweg.
9. Lollumerweg volgen in oostelijke richting tot aan Holprijp.
10. Holprijp volgen in oostelijke richting tot aan Aldmaer (water)
11. Aldmaer volgen in oostelijke richting tot aan Platendijk.
12. Platendijk volgen in zuidelijke richting tot aan Felsumerleane
13. Felsumerleane volgen in zuidelijke richting tot aan Bonkwerterreed.
14. Bonkwerterreed volgen in zuidelijke richting tot aan Provincialeweg.
15. Provincialeweg volgen in noordelijke richting tot aan Lange Daam(water)
16. Lange Daam volgen in zuidelijke richting tot aan Boolserterfeart(water).
17. Boolserterfeart volgen in westelijke richting tot aan De Sebeare(water).
18. De Sebeare(water) volgen in zuidelijke richting tot aan Seaberefeart (water).
19. Seaberefeart (water) volgen in zuidelijke richting tot aan Eastereinderfeart(water).
20. Eastereinderfeart(water) volgen in oostelijke richting tot aan Frjensjerterfeart (water).
21. Frjensjerterfeart (water) volgen in zuidelijke richting tot aan Terpstjitte.
22. Terpstjitte volgen in westelijke richting overgaand in Ringdijk tot aan Ingenawei.
23. Ingenawei volgen in oostelijke richting tot aan Folsgearsterleane.
24. Folsgearsterleane volgen zuidelijke richting overgaand in monumentwei tot aan Skeender.
25. Skeender volgen in zuidelijke richting overgaand in Easthimmerwei tot aan Rige.
26. Rige volgen in zuidelijke richting tot aan De Wimerts. (water)
27. De Wimerts volgen in westelijke richting tot aan Abbegaerster Opfeart (water).
28. Abbegaerster Opfeart volgen in zuidelijke richting tot aan Morrawei.
29. Morrawei volgen in zuidelijke richting tot aan Hissedyk.
30. Hissedyk volgen in westelijke richting overgaand in De Kat tot aan Westerkating.
31. Westerkating volgen in zuidelijke richting tot aan spoorlijn Leeuwarden – Stavoren.
32. Spoorlijn Leeuwarden – Stavoren volgen in westelijke richting tot aan Nijhuzumerdyk.
33. Nijhuzumerdyk volgen in westelijke richting tot aan Trekwei.
34. Trekwei volgen in zuidelijke richting overgaand in Prystershoek tot aan Brouwersdyk.
35. Brouwersdyk volgen in westelijke richting tot aan Droege Dolte (water).
36. Droege Dolte volgen in zuidelijke richting tot aan De Tillefonne.
37. De Tillefonne volgen in westelijke richting tot aan Slinkewei.
38. Slinkewei volgen in westelijke richting tot aan oever van het Ijsselmeer (water).
39. Ijsselmeer volgen in noordelijke richting via sluizen Kornwerderzand tot aan Tjerk Hiddessluizen.

22.12.2020

22. Vanaf Kruising Waltingleane / Mulierlaan, Mulierlaan volgen in oostelijke richting tot aan Taekelaan.
23. Taekelaan volgen in oostelijke richting tot aan Witmarsumervvaart. (water)
24. Witmarsumervvaart volgen in noordelijke richting tot aan Harlingervvaart (Water).
25. Harlingervvaart volgen in oostelijke richting tot aan Westergoaweg.
26. Westergoaweg volgen in zuidelijke richting tot aan A7.
27. A7 volgen in westelijke richting tot aan Bolswarderweg.
28. Bolswarderweg volgen in westelijke richting tot aan Dorpsstraat.
29. Dorpsstraat volgen in zuidelijke richting overgaand in Bruinder tot aan Van Panhuysenkanaal.
30. Van Panhuysenkanaal volgen in westelijke richting tot aan Hemmensweg.
31. Hemmensweg volgen in westelijke richting tot aan Weersterweg.
32. Weersterweg volgen in noordelijke richting tot aan Haitmaleane.
33. Haitmaleane volgen in westelijke richting tot aan Melkvaart (water).
34. Melkvaart volgen in noordelijke richting tot aan Kornwerdervvaart (water)
35. Kornwerdervvaart volgen in westelijke richting tot aan Miedlaan.
36. Miedlaan volgen in noordelijke richting tot aan Hayumerlaane

Od 14.12. 2020 do
22.12.2020

37. Hayumerleane volgen in noordelijke richting tot aan Gooyumervaart (water)
38. Gooyumervaart volgen in noordelijke richting tot aan Gooyumerlaan.
39. Gooyumerlaan. Volgen in oostelijke richting tot aan Buitendijk.
40. Buitendijk volgen in noordelijke richting tot aan Stuitlaan.
41. Stuitlaan volgen in westelijke richting overgaand in Pingjumer Gulden Halsband tot aan Waltingaleane.
42. Waltingaleane volgen in oostelijke richting tot aan Mulierlaan.	

Province: Utrecht

1. Vanaf de kruising van de N207 en de N11, de N11 volgend in oostzuidelijke richting tot aan de spoorlaan.
2. De spoorlaan volgend in oostelijke richting tot aan de RijkSstraatweg.
3. De RijkSstraatweg volgend in zuidelijke richting tot aan de Kerklaan.
4. De Kerklaan volgend in oostelijke richting overgaand in de Verloostraat tot aan Buitendijk.
5. De Buitendijk volgen in zuidelijke richting tot aan Kerkweg.
6. De Kerkweg volgend in oostelijke richting overgaand in Meije tot aan Hazekade.
7. De Hazekade volgend in zuidelijke richting tot aan Hoofdweg
8. Hoofdweg volgen in zuidelijke richting tot aan de 's Gravensloot.
9. de 's Gravensloot volgend in oostelijke richting tot aan Oudelandseweg.
10. De Oudelandseweg volgend in noordelijke richting tot aan de Geestdorp.
11. De Geestdorp volgend in oostelijke richting tot aan de N198.
12. De N198 volgend in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting overgaand in oostelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de Strijkviertel.
13. De Strijkviertel volgend in zuidelijke richting tot aan de A12.
14. De A12 volgend in oostelijke richting tot aan de A2.
15. De A2 volgend in zuidelijke richting tot aan de N210.
16. De N210 volgend in zuidelijke richting overgaand in westelijke richting overgaand in zuidelijke richting tot aan de S.L. van Alterenstraat.
17. S.L. van Alterenstraat volgend in zuidelijke richting tot aan de rivier de Lek.
18. De rivier de Lek volgend in westelijke richting tot aan de Bonevlietweg.
19. De Bonevlietweg volgend in zuidelijke richting tot aan de Melkweg.
20. De Melkweg volgend in zuidelijke richting overgaand in de Peppelweg tot aan de Essenweg.
21. De Essenweg volgend in noordelijke richting overgaand in de Graafland tot aan de Irenestraat.
22. Irenestraat volgend in westelijke richting tot aan de Beatrixstraat.
23. De Beatrixstraat volgend in noordelijke richting tot aan de Voorstraat.
24. De Voorstraat volgend in westelijke richting overgaand in Sluis, overgaand in de Opperstok overgaand, in de Bergstoep tot aan de veerpont Bergambacht-Groot Ammers.
25. De Veerpont volgend in noordelijke richting tot aan de Veerweg.
26. De Veerweg volgend in noordelijke richting tot aan de N210.
27. De N210 volgend in westelijke richting tot aan de Zuidbroekse Opweg.
28. De Zuidbroekse Opweg volgend in noordelijke richting tot aan de Oosteinde.
29. De Oosteinde volgend in westelijke richting tot aan de Kerkweg.
30. De Kerkweg volgend in westelijke richting tot aan de Graafkade.
31. De Graafkade volgend in oostelijke richting tot aan de Wellepoort.
32. De Wellepoort volgend in noordwestelijke richting overgaand in de Schaapjeshaven tot aan de Kattendijk.
33. De Kattendijk volgend in oostelijke richting tot aan de veerpont over de Hollandsche IJssel.
34. De veerpont volgend in noordelijke richting tot aan de Veerpad.
35. Het Veerpad volgend in noordelijke richting overgaand in de Kerklaan overgaand in de Middelweg tot aan de N456
36. De N456 volgend in noordelijke richting tot aan de N207.
37. De N207 volgend in noordelijke richting tot aan de N11.	24.12.2020

1. Vanaf de kruising van de N228 en de Goverwellesingel, de Goverwellesingel volgend in noordelijke richting overgaand in de Goverwelletunnel tot aan de Achterwillensseweg.
2. De Achterwillensseweg volgend in oostelijke richting tot aan de Vlietdijk.
3. De Vlietdijk volgend in noordelijke richting overgaand in de Platteweg tot aan de Korsendijk.	Od 16.12.2020 do 24.12.2020

4. De Korssendijk volgend in noordelijke richting overgaand in de Ree in oostelijke richting tot aan de Nieuwenbroeksedijk. 5. De Nieuwenbroeksedijk volgend in oostelijke richting tot aan de Kippenkade 6. De Kippenkade volgend in noordelijke richting tot aan de Wierickepad. 7. De Wierickepad volgend in noordelijke richting overgaand in oostelijke richting overgaand in de Kerkweg overgaand in de Groendijck tot aan de Westeinde. 8. De Westeinde volgend in noordelijke richting overgaand in de Oosteinde tot aan de Tuurluur. 9. De Tuurluur volgend in zuidelijke richting overgaand in de Papekoperdijk. 10. De Papekopperdijk volgend in zuidelijke richting overgaand in de Johan J Vierbergenweg overgaand in de Zwier Regelinkstraat tot aan de N228. 11. De N228 volgend in zuidelijke richting tot aan de Damweg. 12. De Damweg volgend in zuidelijke richting tot aan de Zuidzijdseweg. 13. De Zuidzijdseweg volgend in westelijke richting overgaand in de Slangenweg tot aan de West-Vlisterdijk. 14. De West-Vlisterdijk volgend in noordelijke richting overgaand in westelijke richting overgaand in de Bredeweg volgend in noordelijke richting overgaand in Grote Haven tot aan de N228. 15. De N228 volgend in westelijke richting tot aan de Goverwellesingel.	
---	--

Polska

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
<i>W województwie wielkopolskim w powiecie wolsztyńskim i grodziskim i w województwie lubuskim w powiecie wschowskim</i>	
Obszary gmin Wolsztyn oraz Przemęt w powiecie wolsztyńskim, Rakoniewice w powiecie grodziskim oraz Sława w powiecie wschowskim położone poza obszarem zapowietrzonym w promieniu 10 km wokół ogniska o współrzędnych GPS: N 52.0492 E 16.1558	1.01.2021
Obszary gmin Wolsztyn i Przemęt w powiecie wolsztyńskim położone w promieniu 3 km wokół ogniska o współrzędnych GPS: N 52.0492 E 16.1558	Od 24.12.2020 do 1.01.2021

Szwecja

Obszar obejmujący	Data, do której środki mają zastosowanie zgodnie z art. 31 dyrektywy 2005/94/WE
The area of the parts of the municipality of Ystad (ADNS code 01200) extending beyond the area described in the protection zone and within the circle of a radius of 10 kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N55.24.13 and E14.5.27	19.12.2020
Those parts of the municipality of Ystad (ADNS code 01200) contained within a circle of a radius of three kilometres, centred on WGS84 dec. coordinates N55.24.13 and E14.5.27	Od 11.12.2020 do 19.12.2020

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)